

یادداشت‌ه‌ک‌انی سه‌گیکی عیراقی

عه‌بدولهادی سه‌عدون
وه‌رگیزیانی فاروق جه‌میل که‌ریم

Faded text, likely a title or subtitle, centered on the page.

یادداشت‌های سه‌گیکی عیراقی

ENDESHE

ناوەندی پلارکردنەوهی ئەندێشه

ناوەندی پۆشنبیری و هونەریی ئەندێشه

بەریتۆهەبەری گشتیی ناوەند: هه‌زار مه‌جید

بەریتۆهەبەری چاپ و بلاوکردنەوه: سیروان مه‌حمود

ناوەندی پۆشنبیری و هونەریی ئەندێشه - ناوەندی پلارکردنەوهی ئەندێشه
سلێمانی - شەقامی مەولەوی - تەلاری بازرگانیی سیروانی نوێ - نهۆمی چوارەم

<http://www.endeshe.net>

andesha.library@yahoo.com ● andesha@outlook.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

یادداشت‌های گانی سه‌گیکی عیراقی

عبدالهادی سه‌عدون
و مرگیزیانی فاروق جه‌میل که‌ریم

ناوی کتیب: یادداشته‌گانی سه‌گینکی ئیراقی
ناوی نووسەر: عەبدولهادی سه‌عدون
وەرگیرانی له عەرەبیبه‌وه: فاروق جه‌میل که‌ریم
بابەت: پۆمان

تۆبەتی چاپ: یەکه‌م ۲۰۱۸

چاپخانه: ئەندێشه

تیراژ: (۱۰۰۰) دانە

فرخ: (۴۰۰۰) دینار

ژمارە ی سپاردن: له بەرپۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتیبه‌کان
ژمارە (۱۹۴۹) ی سالی (۲۰۱۷) ی پین دراوه .

مافی ئەم کتیبه پارێزراوه ©

بەین پەزماه‌ندی ئەندێشه، هیچ لایه‌نیک ریکه‌بیدراو تیبه‌ بو له‌به‌رگرتنه‌وه‌ی
ئەم کتیبه، جا که‌ر به‌ شیوه‌ی ئەلکترونی، کاغەزی، وینه‌یی، دەنگی، یان هەر
شیوازیکی تری له‌به‌رگرتنه‌وه‌ بیت.

ناوه روک

دهستپیکى یادداشتته کان..... ۷

ئهو رووداوه سهیرانهی به سهر سهگه عیراقییه که "گیدهر" دا

هاتن

له دایکبوونم له نزیک رووباری دیجله و بینینی جیهان به

یهک رهنگ..... ۱۵

یه که م جار که له مانای ناوی خووم تیگه یشتم..... ۱۹

ئهو نه هاهه تیپانهی له رووداوه سهخته کاندای به سهر

خانه واده که م دا هاتن..... ۲۵

چون بوومه هاوهل و پاریزه ری نهینییه کانی ماموستا؟..... ۳۴

ئهوهی به چند مانگیک فیری بووم، به چند سالیگ

له بیرى ناکم!..... ۴۱

ئهوهی ددربارهی مالی ماموستا زانیم، ئهوهی له گهل

کابرای "به ناوسه رکرده" به سهریان هات..... ۴۸

بینینی پیاوه گرنگه که و سهگه کهی که ناوی (جه بار) بوو!..... ۵۷

باوکیشم رینگاکهی دایکمی گرت و جیی هیشتین! ئهو

رووداوانهی ریزهوی ژیانیان گوریم..... ۷۰

له به غدا، چون بیلانه بووین، چون که وتینه داره وه؟..... ۸۰

مهینه تی و سوپرایزه گه وره کانی رۆژانی زیندان!..... ۸۸

رۆژه دریزه کانی زیندانم و ئه ر دیدارهی که

مه رگیز پیتشبینیم نه ده کرد..... ۹۶

- ۱۰۶.....سەرگوزشتهی برسیتی و شه‌ره بیکوتاییه کانمان
 پلانی دۆزه‌خیی هه‌لاتنمان له گورستانی زیندانه
 ۱۱۵.....هه‌میشه بییه که مانه وه.....
 ۱۲۲.....نارامیی پیش ره‌شه‌با!.....
 گه‌شتیک به ویرانه‌ی شار و کوتاییی کیشه‌کانم له‌گه‌ل
 ۱۲۲.....کابرای به‌ناوسه‌رکرده‌دا.....
 ۱۴۰.....دۆزینه‌وه‌ی ماموستا و سه‌رگوزشته‌ی رۆژه‌تاله‌کانی.....
 ۱۴۶.....چۆن دنیا‌مان به‌سه‌ردا روو‌خا، چ هه‌رایه‌کمان بینی؟.....
 ۱۵۲.....گه‌رانه‌وه له لیواری مه‌رگ، سه‌فه‌ری جودایی هه‌میشه‌یی.....
 شه‌ره تاییه‌ته‌کانم، ترسی زیادبووی رۆژانه‌م.....
 ۱۶۰.....مه‌ینه‌تیم له‌گه‌ل سی سه‌گه‌که و دیداریک که شیاووی
 باس‌کردنه.....
 ۱۶۷.....
 ته‌ستیره‌ی به‌خته‌که‌م که هه‌میشه فریاد‌ره‌سه،
 به‌سه‌ره‌اتم له‌گه‌ل کاتییا.....
 ۱۷۷.....
 له چالیک ده‌ر ده‌چم و ده‌که‌ومه بیریکه‌وه،
 سه‌رگوزشته‌ی بینینی سه‌گه به‌ره‌لاکان!.....
 ۱۸۸.....
 دلم نیوه‌که‌ی تری ده‌دۆزیته‌وه، له ده‌ریای
 خوشه‌ویستیدا چیم به‌سه‌ره‌ات؟.....
 ۱۹۶.....
 ریی به‌خته‌وه‌ریی دل، کورتره له یه‌ک تیله‌ی چاوا!.....
 ۲۰۰.....
 ریکردن تا که ناری مه‌رگ، به‌ره‌و دۆزه‌خی راسته‌قینه.....
 ۲۰۹.....
 چۆن که وتمه بو‌سه‌ی چه‌ته‌کانه‌وه و "ژهنه‌رال" م بینی؟.....
 ۲۱۴.....
 براکه‌م چیرۆکی خۆیم بو‌باس ده‌کات.....
 ۲۲۱.....
 سواربوون و پوانین له کامیۆنیکه‌وه... ولات هه‌ر
 به‌ره‌و دواوه ده‌روات!.....
 ۲۲۸.....
 کوتاییی یادداشته‌کان.....
 ۲۳۳.....

دهستیگی یادداشتهکان

ئەمرۆ لە ولاتی کدا - که نامەوێت ناوی بینم - دانیشتووم بۆ
ئەوێ هەتا دواوەمین وەرینی ژیانم، ئەم یادداشتهکانە تۆمار
بکەم که سەرگۆزشتەیی تەمەنمە، وەک دەزانن سەگەکانی
هاوشیۆهێ من - بەپێی سالنامەیی مەرۆشەکان - لە دوانزە
سال زیاتر ناژین، بەپێی سالنامەیی (سەگە)ش دەگەینە
نەوت، هەرچەندە ئەوێ راستی بیت من حەز ناکەم تەمەنم
هێندە بر بکات.

لە حەوشەیی خانوویەکی پەرپووتدا پالم داووتەوێ و
سوپاسی خودا دەکەم... لەسەر سەگۆی تەنیشت کۆگای
مالەکەدام، که بۆ من پەناگەیهکی ئارامە و لە تیشکی خۆر
و تەریی باران دەمپارێزیت، بۆ ئەوێ دوایین رۆژەکانم
بە ئاسوودەیی و هێمنی بەری بکەم. لام وایە ئێوێ دەزانن
که من پیش سال و نیویک بەناچاری ولاتەکەم، (عێراق)م
جی هیشت، لەبەر ئەوێ لەم ماوێهێی دواپیش لەم ولاتەیی

که ئیستا قییدا ده‌ژیم - که نامه‌ویت ناوی بینم - شتیکی
گرنگم تیبینی نه‌کردوو، بویه له‌م تو‌ماره‌مدا هیچ شتیکتان
ده‌بارهی ده‌ست ناکه‌ویت.

ناشکرایه که خپله‌که‌ی ئیمه هه‌مور چه‌توون و بزویوین،
بویه بیگومان لاتان سه‌یره که ده‌بینن به‌خامووشی روزه‌کانی
دیکه‌ی ته‌مه‌نم ته‌رخان ده‌که‌م بو نووسینه‌وه‌ی بیره‌وه‌ری
وه‌رین له‌دوای وه‌رینم - به‌قه‌ولی ره‌خنه‌گران - ده‌بی
بمه‌خشن که منیش لیره‌دا دو‌بارهی ده‌که‌مه‌وه، ئه‌مه‌ نه
لاف لیدانه و نه سووکایه‌تییه به‌توی خوینه‌ری نازیز،
باری قورسی روزه‌کانی کوتاییم به‌هه‌ژاری و برسیتی و
نه‌خووشی و ده‌ده‌سه‌رییه‌کانی پیرییه‌وه، جگه له‌باسکردنی
زامی به‌سوینی جیه‌یشتی ولاته‌که‌م (عیراق)، بواری شه‌وه به
من و ئیوه‌ش نادات که پیکه‌نین و گالته‌مان بیت به‌وه‌ی که
باسی ده‌که‌م!

جا شه‌وه‌ش بزانی من یه‌که‌مینی ئیو خپله‌که‌م نیم له
نووسینه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریدا، به‌لام لانی که‌م من یه‌که‌م ره‌وه‌ندم
که وه‌ها کاریک ده‌که‌م، شه‌ره‌فه‌شم پی نه‌براو
یادداشته‌کانی سه‌گیکی دو‌وره‌ولات بخوینمه‌وه. یادداشته‌ی
پشیله و بزنی و مانگا و ته‌نانه‌ت مشکیشم بیستوو، که باسی
گه‌شتی دو‌وردریز و سه‌رکیشییه‌کانیان ده‌کات دو‌ور له
نیشتمانی خویان، به‌لام سه‌باره‌ت به‌یادداشته‌کانی سه‌گیکی
دو‌وره‌ولات، من یه‌که‌م که‌سم که ده‌ینوو‌سمه‌وه.

هه‌روه‌ها دان به‌وه‌دا ده‌نیم که زور سوووم وه‌ر کرتوو
له‌یادداشته‌ی گیانه‌وه‌رانی تر، که پیش من نه‌زموونی سه‌یر
و به‌سه‌ره‌اتی سه‌رسوو‌ره‌یه‌ریان گیراوته‌وه. وه‌ک ده‌شزانی

که سمان شتی تازه ناتووسین، هه موو شته کانمان دووباره و لاساییکردنه وهیه، هیچمان له سهه ر نییه جگه له زیادکردن بیان راستکردنه وه و شوینگورکی و گریندان بیان سرینه وه و جوانکاری و وشه و رسته کان. ههه بویه ناتوانم بلیم نه زموونه که هی من جیاوازه له نه زموونه کانی تر، تهها یهک جیاوازی تیدایه: وه رینی تایبته به خۆم و هیچی تر.

خوبادان نییه کهه ر بلیم بالاترین نموونه لای من رۆمانی گفتوگویی دوو سهگی "تیرقانتیس"ه، که له راستیدا نه مده زانی کتیه تا نه وه کاته هی مامۆستایه کی هاوریم بوی باس کردم. هاوریکه م بهرده وام ده بخوینده وه و چیرۆکه کانی ژبانی تالی نه وی بۆم ده گتیرایه وه. نه وه کات کۆلنه دهه ر بووم و ده مویست زیاتر بزانه (ئیستاش نه وه ستاوم)، له راستیدا له وه ساته وهی که هاوریکه م بۆ یه که م جار باسی رۆمانه نموونه یییه که هی "تیرقانتیس"ی بۆ کردم، ههه به بیستنی ناوه که هی ئیلهامی وه رینم بۆ دیت. بۆ تهها جاریکیش وه رس نه بووم له بیستنی ناوی رۆمانه که له زاری مامۆستاکه مه وه، ته نانهت سهه ره بهری تهکنیک و ورده کاری و وشه کانیم له ئیو دلدا هه لگرتووه.

بهلام خویتهه ری نازین، نه وهه ش بزانه که من له نووسینی ئەم یادداشته نا نه دا په نام بۆ هیج فیلیک نه بردووه، وهک نموونه یه کی زیندوو بۆ نووسین سوودم له رۆمانه که وهه رگرتووه و هه رگیز لاساییم نه کردووه ته وه. ته نانهت وشه یه کیشم لی نه بردووه، بویه نه وهی لیره دا ده یترووسم به سه رهاتی خۆمه و دوور و نزیک په یوه ندیی نییه به وه دوو سهگه به دخووه وه، تهها نه وهنده نه بیت که له دیره کانی ئەم

یادداشتانہدا ناویان ہاترودہ.

بیستوومہ کہ سیک، کہ نازانم کئیہ - بمبہ خشن روز
 لہدوای روز یادہوہریم لاوازتر دەیت - ناموژکاری خہلکی
 وەک منی کردووه کہ یادداشتہکانمان بنورسینہوہ، لہبەر
 دوو ہوکار: چونکہ یادداشتی تایبہتن، لہوہش کرنکتر وای
 لی دەکہیت ہیندہ بیلکینیت بہ خوینہرہوہ، وەک گورانئییہکی
 میلیلی عیراقی دەلیت، "ہیندہی نزیکیی چاو و پیلوو"
 لیکہوہ نزیک بن، تا شو رادہییہی خوینہر ہست بکات
 سەرگوزشتہی خوینہتی. بہو ہیواییہی بییتہ پەند و نموونہ
 بو سہگہکانی دواروژ، گەر حەز بکەن بەدەستی خویان
 وەرزہکانی ژیانیان بنورسنہوہ.

ئیتتر شتیکی ئەوتۆم نەماوہ بینووسم، تەنہا دەلیم، من
 "لیدەر" بہو پەری حەزی خۆم نەم پەرانی دەنووسمہوہ،
 هیچ مەرامیکم نییہ جگہ لہ سەرکردنہوہی وردہکاری
 ژیانہکم، کہ ہاوشنوی شریتیکی زیندوو بہ ہموو تالی
 و خوشییہکانیہوہ بہ خەیاڵمدا دین و دەچن. وەک یەکیک
 لہ بوہیمیہکان دەلیت، "چارہنووسی کہ سمان زیاتر نییہ لہ
 شەرہ پشیلہییہی پەنجہموریکی شاراوہ کہ پیمان رایہ تەنانہت
 شیاووی ئەوہش نییہ کہ لینی ورد ببینہوہ،" بہلام بو خہلکی
 دیکہ لہ خولیایہک زیاترہ، ہیمای گوزہری خیرامانہ بہئینو
 کونیلہی ژیاننی ناجیکیرماندا.

نای خودای من، چند گرانن وشه کان.

- ناراکون

کهس ناکه ویتته پیش سیبهری خوئی.

- پهندیکی میلی

له دایکبوونم له نزیک رووباری دیجله و بینینی جیهان به یهک پهنگ

وهک دواتر زانیم، له خانووی کابرای خاوه نمال که هه موربان
پیتان دهوت ماموستا، له نزیک که ناری رووباری دیجله
له دایک بووم. کهر له بهر نه وه نه بووایه که نامه ریت رسته ی
نیو رومانه کانی تر دووباره بکه مه وه، نهوا منیش کتومت
هه مان شتم دهوت، چونکه خوم نه مه به سه هاتوره، کهر
وا نه بووایه ده متوانی بلیم هه ر به راستی له نیو رووباره که دا
له دایک بووم. له ناوه راستی باخچه ی نهو ماله که وره یه ی
که به سه رووباری دیجله دا ده پروانی، دایکم ژان کرتی.
یه که م وینه که له خه یالما جیکیر بوو - چکه له روخساری
ماندووی دایکم - شه پوله کانی رووباره که بوو که راست و
چه پیتان ده کرد، زوری به ی روزه کان تاره زووم ده کرد له وی
بوومایه و کهر بو ته نها جاریکیش بیت بگم به شه پوله کانی.
دایکم سابویسو، من و برایه ک و دوو خوشکی دیکه می

هینایه بوون، تا سی رۆژی دواي شهوش به دیداری باوکم
 سه‌لوقی شاد نه‌بووم. باوکم له‌گه‌ل مامۆستا هات بۆ شهوهی
 بیروزیبایی له‌ دایکم بکات. هیندهی له‌ یادم بیت هه‌ردووکیان
 له‌ دوورگه‌یه‌ک به‌ ناوی دایکی به‌ رازه‌کان له‌ راوکردن
 بوون، شه‌و دوورگه‌یه‌ سه‌رزهمینی گیاندارانی وه‌ک، ئاسک و
 که‌رویشک و که‌و بوو. مه‌لبه‌ت به‌ رازه‌ کیتیوی زۆریشی لی
 بوو، بۆیه‌ شه‌و ناوه‌ی لی نرابوو. به‌لام پیش شه‌وه‌ی گویم
 له‌ وه‌رینی باوکم بیت، پیش شه‌وه‌ی لیمان نزیک بیته‌وه، بۆ
 یه‌که‌م جار رووخساری مامۆستام بینی له‌ کوله‌که‌ نزیک
 بووه‌وه که‌ من و خوشک و براکانمی تیدا بوو، به‌ روویه‌کی
 خوشه‌وه‌ ده‌ستی ده‌هینا به‌سه‌ر شان و ملامندا، گویم لی
 بوو ده‌یوت، "واي که‌ جوانن شه‌م تووتکانه!"

ته‌نها من چاره‌کانم کردبووه‌وه، خوشکه‌که‌م و براکانم له‌
 په‌نای گوازی دایکمدای پرخه‌ی خه‌ریان ده‌هات. ته‌مه‌نمان سی
 رۆژ بوو، وا باوه‌ که‌ تا دواي ده‌ رۆژ و بگه‌ زیاتریش چاو
 ناکه‌ینه‌وه، خوشکه‌که‌م و براکانم وا بوون جگه‌ له‌ من، چونکه‌
 وا هه‌ست ده‌که‌م له‌ یه‌که‌م چرکه‌ساته‌وه که‌ له‌ سکی دایکم
 ده‌ر چووم و که‌وتمه‌ سه‌ر زه‌وی، چاره‌کانم کراوه‌ بوون.
 گه‌ر وا نه‌بووایه‌ یه‌که‌م ده‌رکه‌وتتی باوکم و مامۆستام وه‌بیر
 نه‌ده‌هات و جووله‌ی ناوی رووباره‌که‌ و تاکه‌ ره‌نگه‌که‌یم بیر
 نه‌ده‌که‌وته‌وه.

که‌وتمه‌ کلکه‌له‌قی، هه‌ستم به‌ ده‌ستی مامۆستا کرد
 و لیسامه‌وه، هۆگری بووم و حه‌زم ده‌کرد هه‌لم بگریت،
 ده‌ستی به‌ سه‌رمدا ده‌هینا و وه‌ک شه‌وه‌ی موژده‌ی خوشی

بداته باوكم: "ئااه. دهبن ئەمە ژیرترین مندالت بیت." هەلی
گرتم و لە باوهشی گرتم، هەلسا و بردمیە مالەوه.
لەسەر کورسییەکی نیو هۆلەکه دانیشت، دواتر زانیم
کە ئەوه کورسییە ئازیزەکەیی بوو، لە باوهشیدا جینگیری
کردم. لیرەوه، لە پەنجەرەیی هۆلەکهوه کە بەسەر باخچهکهدا
دەپروانی، چاوم لە دایک و باوكم بوو سەرگەرمی دلداری
و یەکتەرلیسانەوه بوون، لە خوشکەکهەم و براکانم رادەمان
کە لە بەردەم کولبەکهەدا بوون. کەمیک دواي ئەوه باوكم
بەراکردن هاته هۆلەکه و لەخوار پینیهکانی ماموستاوه خەوت.
چاوم لی بوو ماموستا لە باوكم رامابوو، بە زمانیک قسەیی
بۆی دەکرد کە پیشتر نەمیستبوو، باوكم بە وەرینیک
وہلامی دەدایەوه، دەمزانی چی دەلیت، ویستم وەک ئەو
بوهرم، کەچی ماموستا پر بە دەمی پیکەنی و توند کرتمیەوه
ئامیزیی، رووی دەمی کردە باوكم و وتی، "ئەم کورەت
ئاییندەیی گەش دەبیت!"

بەردەوام بوو و وتی، "دواي خۆت، ئەم کورەت دەبیتە
هاوریم، ئەیی سەلوقیی مەزن."

ئەوه یەکەم جار بوو گویم لە وشەیی "سەلوقی" بیت
کە ماموستا بەو ناوه بانگی باوكمی کرد، وام زانی ئەوه
ناوی باوكمە، کەچی دواي سالانیک تیکەیشتم کە بۆچی بە
سەلوقی بانگی دەکن!

لە کاتیکدا گویرایەل و بیجوولە لە باوهشی ماموستادا
بووم، گویم لی بوو بە باوكمی وت، "ئەم کورەت ناودەنیم
لیدەر." پاشان دەستی کرد بە وتنەوهی ناوهکه بەئینگلیزی،

ناوه‌که‌ی به‌جۆرێک دووباره‌ ده‌کرده‌وه، ده‌توت له‌وه
ده‌ترسیت له‌بیری بچیت‌وه:

”به‌لی نه‌وه‌تا، لیدەر، Leder. Leader.“

پاشان بیده‌نگ بوو. رۆیشت و له‌باخچه‌که‌ی ده‌روانی
دوای که‌وتم، هه‌رچیه‌کی کرد لاساییم کرده‌وه.

یه کهم جار که له مانای ناوی خوّم تیگه ییشتم

ماموستا ناوی لیفام "لیدەر" بهو هیوایه‌ی بیمه سه‌ر کرده و رۆلی به‌رچاوم ده‌بیت (هەر وهک چهند جار یک نه‌مه‌ی بر باوکم دووباره کرده‌وه)، هه‌روه‌ها بهو هیوایه‌ی له‌نیو هۆله‌که‌یان باخچه‌که‌دا بیمه‌هاوده‌می شه‌وانی ته‌نیایی خۆی و پیکه‌که‌ی. بۆ یه‌که‌م جار له بۆنه‌یه‌کی ته‌موم‌ژاویدا له مانای ناوه‌که‌م تیگه‌ییشتم. هاورپیکانی ماموستا بۆ به‌سه‌ربردنی شه‌ویک، هاتبوونه‌ماله‌که‌ی نزیک‌ی نه‌و یانه‌گه‌شتیاریه‌ی که زور که‌س روویان تی ده‌کرد. گه‌شتیاره‌کان هه‌میشه ماشینه‌کانیان به‌ناریکی له‌سه‌ر شوسته‌کان و گوشه‌ی شه‌قامه‌کانی نزیک و ته‌نانه‌ت به‌رامبه‌ر خانووه‌که‌شمان راده‌گرت، تا نه‌و راده‌یه‌ی ده‌رگای سه‌ره‌کی خانووه‌که‌شیان ده‌گرت که‌ر ماموستا به‌په‌رژینیکی ناستین نه‌و ریره‌وه‌ی نه‌گرتابه، هه‌موو جار یک ماموستا به‌ده‌سته‌کانی خۆی په‌رژینه‌که‌ی لا ده‌برد، ته‌نها بۆ تیپه‌رینی ماشینه‌که‌ی خۆی و ماشینی میوانه‌کانی.

تەمەنم دوو مانگ زیاتر بوو، لەو کاتەوێ هاورێتی
خەلوو تەکانی مامۆستا بووم.
لە کاتی کەدا باوکم یاوەری مامۆستا بوو بۆ راوکردن و
دەرچوونە یەکلە دوا ییە کەکانی بەرەو شوینە دوورەکان، بەشی
منیش ئەوێ بوو کە لە رۆژانی پشوودانی مامۆستادا لە
مالەوێ هاورەمی بۆم، ئینجا باوکم هەموو کاتە کە لە گەل
دایکم بەسەر دەبرد. لە گەل هاتنە ژوورەوێ مامۆستا بۆ
نیو هۆلە کە، دەستم بە کلکە لە قی دەکرد، لە تەنیشتیەوێ
دائەنیشتم و کە دەیروانییە باخچە کە، یان بەنیو کە لوپەل و
دۆسیەکانیدا دەگەرا، یاخود هەموو کاتی خۆی بە خویندەوێ
بەسەر دەبرد. هەر کاتیک دەمویست بزانم خەریکی چییە،
دەستیکی بەسەر تووکی لە شەمدا دەهینا، بۆ ئەوێ دانیام
بکاتەوێ کە هیشتا کاتی ئەوێ نەهاتووێ بە شداریم پی بکات
لە خویندەوێ کانیدا، هەمیشە ئەوێ بە گویمدا دەچرپاند،
"نۆرەت دیت لیدەر، پەلە مە کە، دەبینیت کە ئەو چیرۆکانە ی
پیکەوێ دەیانخویننەوێ چەند تاوازن." "

ئەو شەو... شەوی گەردبوونەوێ هاورێکانی لەو ئاھەنگە ی
کە لە مالەوێ بۆیانی ساز کردبوو، خواردن و خواردنەوێ، قاپە
برنج و سەوزە و گوشت، قاپی بیتشوماری خواردن کە پیاوان
و ژنەکانیان بە دەستیانەوێ گرتبوو، مامۆستا ناوبەناو داوای
یارمەتی لێ دەکرد. لە قسەکانیانەوێ تیگە یشتم ئەمانە لە
باکووری ولاتەوێ هاتوون و داوای ئەوێ گوندەکانیان وێران
کراوێ لە بەغدا جیگیر بوون و باوک و دایک و رۆلەکانیان
دەستیان بە کاری جیا جیا کردووێ بۆ بژێویی خویان.
ئەوان لە مالی ئیمەوێ دوور نەبوون، مامۆستا بە شیک لە

زه‌وییه کشتوکالییه‌که‌ی خوی پیدان بو شه‌وی خانووییه‌کی ساده‌ی تیدا دروست بکن، له لایه‌که‌وه سه‌رپه‌رشتی مه‌زرا و ره‌زه‌کانیان ده‌کرد و له لایه‌کی تریشه‌وه یارمه‌یتی ماموستایان ده‌دا بو راییکردنی کاره‌کانی. که له‌نیو خویاندا قسه‌یان ده‌کرد، لییان تینه‌ده‌گه‌یشتم، به‌لام چند جاریک ئاگام لی بوو ماموستا به شیوه‌زاری نه‌ران قسه‌ی له‌گه‌لیاندا ده‌کرد، کاتیکیش خواحافیزی لییان کرد به خالوزا بانگی کردن. دویای زانیم دایکی ماموستا کچی خانه‌واده‌یه‌کی باکووره و کوره‌که‌ی غیری زمان و هه‌ندیک دابونه‌ریتی خالوانی کردروه. ماموستا هه‌موو ده‌رفه‌ته‌کانی بیینه‌وه‌یانی ده‌قوسته‌وه بو ده‌مه‌زه‌ردکردنه‌وه‌ی زانیارییه‌کانی، که به تیپه‌رینی کات کالتر ده‌بوونه‌وه.

له‌و شه‌وه‌دا من تاکه‌ هاوده‌می ماموستا و هاوریکانی بووم. باوکم موله‌تی پشوروانی وهر گرتبوو، دوی گه‌شتیکی راوکردن له‌ جه‌نگه‌له‌کانی خوره‌ه‌لاتی به‌غدا، هه‌ردووکیان به‌ کومه‌لیک نیچیری باشه‌وه گه‌رانه‌وه: بالنده‌ی که‌و و که‌رویشکه‌ کینوی، که‌ ده‌رخواردی میوانه‌کان دران، به‌شی منیش نیوکه‌رویشکه‌ بوو، که‌ له‌گه‌ل بیهار و به‌هارات برژیندرابوو.

له‌ کوری شه‌وه‌دا - هاوشیوه‌ی دانیشتن و بونه‌کانی تر - گویم له‌ هه‌ندیک گوزارشت بوو، که‌ تا ماوه‌یه‌ک هیچم له‌باره‌یانه‌وه نه‌ده‌زانی. هه‌موو باسی بارودوخه‌ تازه و له‌باره‌که‌یان ده‌کرد، که‌ ولات له‌ گورانکاری نزیک ده‌کاته‌وه. گویم لی بوو هه‌موو پینداگری له‌سه‌ر وشه‌ی "دیموکراسی" ده‌کن. جا له‌به‌ر شه‌وه‌ی نه‌مه‌زانی شه‌و دیموکراسییه‌ کینی که‌

ئەوان باسی دەکن، هەرکاتیک ناویان بهینایە، بە وەرینیکی
 ئاگادارم دەکردنەووە که منیش لێرەم! هیندەمی نەبرد یەکیکی لە
 میوانەکان هەلۆستەیهکی کرد و بە مامۆستای وت، "گومان
 دەکەم سەگەگەت سیخور بیت و چاودیری قسەکانمان
 دەکات." هەمووان پیکەنین و منیش گەرمتەر بووم، مامۆستا
 لەئامیزی گرتم و وتی، "دلتیا بن... هەر ئەوەندەیه که لیدەر
 سەگیکی ژیره و حەز دەکات هاوبەشی بۆچوونەکانمان بیت."
 وا دیار بوو ئەوە یەکەم جار بوو میوانەکان ناوم بیستن،
 یان پیشبینیان نەدەکرد هاوڕیکەیان - مامۆستا - بەبی کالتە
 بەو ناو بەبانگم دەکات. یەکیکیان وتی، "ناای لەکوێوە گوێیان
 لیت بیت که سەگەگەت بە سەرکرده بانگ دەکەیت!"

مامۆستا پیکەنی و وتی، "بۆ ئەوە بەئینگلیزی ناوم لیتاوە
 سەرکرده، تا گومان لە نیاز و داسۆزی نیشتمانیم نەکن."
 هەموو دایان لە قاقای پیکەنین و پیکەکانیان بەیە کدا کیشا،
 که پر بوو لە شلەیهکی سپی، چارم لی بوو لەگەل بەفر،
 یان ئار، تیکەلیان دەکرد و پێیان دەوت عارەق.

نیووشەو، دوای بەریکردنی میوانەکان، مامۆستا لیم نزیک
 بوووهووە و بە پەنجەکانی سەری دەخوراند، وەک سەگیکی
 زله لە تەکەووە راکشا. پتی وتم، "سەرکرده تویی، ئەو ناو
 هەر شایانی تویه... بەلام ئەوێتر ساختەیه." پاشان لەئامیزی
 گرتم و خەر بردیهووە.

خۆشحال بووم بە یارەریکردنی مامۆستا، رۆژ لەدوای
 رۆژ زیاترم دەربارەمی دەزانی. هیچ بۆنەیهک نەبوو که دیاری
 خۆیم پیشکەش نەکات، دواییتیا ملوانکەیهکی زیوین بوو،
 هیمایهکی لەسەر بوو، که وا تیکەیشتم هیمایهکی میزوپرتامیا

بوو به مانای هیز و سه‌رکردایه‌تی، هه‌تا‌ئه‌م دوایییه‌ش به
ملمه‌وه بوو، پیش‌ئه‌وه‌ی به‌ه‌وی‌ئه‌و پاشاگه‌ردانییه‌ی که
ولاتی‌گرت‌ه‌وه، لیمی‌بدزن.

تاکه‌شت که‌بیزاری‌ده‌کردم بینینی‌وینه‌کانی‌ئه‌و‌کابرایه
بوو که‌پییان‌ده‌وت "سه‌رکرده"، شه‌قام و‌گوره‌پانه‌کان...
مال و‌ناپارتمان‌گه‌وره‌کانی‌ته‌نیبوو، جکه‌له‌ماله‌که‌ی‌ئیمه.
هه‌رکاتیک‌ماموستا‌له‌گه‌ل‌خویدا‌ده‌بیردم و‌به‌ماشینه‌که‌ی
شه‌قامه‌کانی‌به‌غدا‌ده‌گه‌راین، وه‌رینیکی‌تووره‌ده‌وه‌ریم
به‌رامبه‌ر‌وینه‌گه‌وره‌کانی‌ئه‌و‌سه‌رکرده‌یه‌ی‌که‌نه‌من و
نه‌ماموستا‌چاره‌یمان‌ته‌ده‌ویست، چونکه‌هه‌ر‌له‌سه‌ره‌تاوه
کیبه‌رکیکی‌ناوه‌که‌ی‌منی‌کردووه، چیره‌که‌کانی‌ماموستاش
ده‌رباره‌ی‌دلره‌قی و‌خوینمژی و‌ده‌سه‌لاتخوازی‌ئه‌و،
هه‌رگیز‌مایه‌ی‌دلخوشی‌نه‌بوون.

پر‌به‌گه‌رووم‌ده‌وه‌ریم، هه‌ولم‌ده‌دا‌له‌ماشینه‌که‌وه‌خوم
هه‌لده‌مه‌خواره‌وه و‌وینه‌کانی‌له‌توپه‌ت‌بکه‌م، یان‌گوو‌به‌سه‌ر
په‌یکه‌ره‌کانیدا‌بکه‌م. به‌لام‌ماموستا‌هیوری‌ده‌کردمه‌وه و
ده‌یوت، "بیده‌نگ‌به‌لیده‌ر، به‌وه‌رینه‌که‌ت‌حه‌یامان‌ده‌به‌یت.
دل‌له‌دل‌مه‌ده، ئه‌و‌هه‌رگیز‌ناگاته‌ناستی‌توو... تو‌تاکه
سه‌رکرده‌ی‌لیره."

وشه‌کانی‌بو‌ماوه‌یه‌ک‌دلخوش و‌ئارامیان‌ده‌کردمه‌وه.
به‌لام‌هه‌ر‌که‌به‌لای‌وینه، یان‌په‌یکه‌ریکی‌تری‌ئه‌و‌ده‌موچاوه
قیزه‌ونه‌به‌ناو‌سه‌رکرده‌یه‌دا‌تیبه‌ر‌ده‌بووین، دیسان‌تووره
ده‌بوومه‌وه و‌ده‌ستم‌ده‌کردمه‌وه‌به‌وه‌رین، ئاگادار‌کردنه‌وه و
ناموژکاریه‌کانی‌ماموستام‌له‌بیر‌ده‌کرد و‌ده‌ستم‌ده‌کردمه‌وه
به‌پلاندانان‌بو‌خوه‌ل‌دان‌له‌ماشینه‌که‌وه‌بو‌سه‌ر‌که‌له‌ی

به‌ردینی.

تاکه دهرفته‌تی دیکه‌م بو به‌زاندنی کابرای "به‌ناو
سه‌رکرده" له خانووه‌که‌دا بوو. هیچ درنیغیم نه‌ده‌کرد که‌لبه‌م
له وینه‌کانی نیو روژنامه‌کانی ماموستا گیر ده‌کرد و هه‌تا تا
نیو باخچه‌که ده‌مب‌رد بو شه‌وی هه‌مووان بمییتن... خوشکه‌که‌م
و براکانم و دایکم و باوکم، که چون که‌لبه‌ له وینه‌کان گیر
ده‌که‌م و پاشان ده‌یاتخه‌مه ژیر پیم و به‌سه‌ریاندا ده‌روم و
به‌وپه‌ری خوشحالییه‌وه ده‌وه‌رم. ماموستاش ته‌واو دلخوش
ده‌بوو کاتیک ده‌یبینی شاگه‌شکه‌م به‌ سه‌رکه‌وتنه‌که‌م، به‌لام
باوکم به‌ چاوی سه‌رزهنشته‌وه سه‌یری ده‌کردم، سه‌ری با
ده‌دا و سکالای به‌رامبه‌ر شه‌و ره‌فتارانهم ده‌برده‌ لای دایکم.

نهو نه هامه تییانه ی له رووداوه سهخته کاندا به سهر خانه واده که مدا هاتن

له مانگه کانی داهاتوودا په یوه ندیم له گهل خاوه نمالدا پته وتر بوو، رولی زیاترم وهر گرت و بوومه تاکه هاوه لی. له گهل نه وه شدا هموو شتیک ئاسان و دلخوشکه ر نه بوو، له ر روژگارهدا زیاتر له رووداویک به سهر خانه واده که مدا هات و پهرته وازه ی کردین.

ماموستا و باوکم دوو روژ دوور که وتنه وه و خه ریکی راوکردنی که رویشک و کهو بوون له جهنگه له کانی خوره لاتی به غدا، ماموستا هموو روژانیک پینجشه مه و ههینی، به ته نیا، یان له گهل هاوریه کی نزیکیدا ده چوو بو راوکردن، یان به سه ربردنی کاتیکی خوش دوور له شار و جهنجالیه کانی، هیچکات هینده ی نه و کاتانه ههستم به دلخوشی ماموستا نه کردووه که له گهل کتییدا ده بوو، یان خوی بو راووشکار ناماده ده کرد، هموو جاریک له باوکم

و مامۆستا دەپارامەوێ که لەگەڵ خۆیاندا بمبەن، مامۆستا دەستی بەسەر پشتەدا دەهینا و رێستە باوەکەیی دەوتەوێ، "دانیایا بە رۆژیک دادیت که دەتکەمە هاوێلی خۆم... بەلام ئەمرو نا." بەلام باوکم بە وەرینە بەهیزەکەیی سەرزنەنشتی دەکردم، پاراستنی مال و چاودیریکردنی دایکم و خوشکەکەم و براکانمی پێم دەسپارد. هەلبەت هەموو شتەکانم بەباشی دەکرد، بەلام تا دەهات زیاتر تامەزرق دەبووم بۆ ئەوێ بێمە هاوێلی مامۆستا لە یەکێک لە گەشتە دوورەکانیدا.

ئەو چارە لەدرای رۆیشتنی مامۆستا و باوکم، لەگەڵ ئەوێ چاودیری دەروازەکانی مالهکەم دەکرد و فەرمانم بەسەر خوشکەکەم و براکاندا دەکرد تا کاری خۆیان بکەن، کاتی پشوووانم هات و دزەم کردە نیو کتیبخانەکەیی مامۆستاوە بۆ وردبوونەوێ لەو کتیبە زۆرانەیی که کتیبخانە و هۆلەکە و ژووری خەوتنەکەیی مامۆستایان پێ کردبوو.

کتیبەکان بە زمانی ئەوتو نووسرابوون، که ناشنایان نەبووم و هیشتا نەمبیسستبوون. لەسەر ئەو میزە سەرەکییەیی که مامۆستا دەینووسی و کتیبی دەخویندەوێ، تەنھا دوو کتیب هەبوون: قورئانیک و ئینجیلێک لەلای راست، بەلام لەلای چەپەوێ فەرھەنگیکێ گەورەیی زمانی عەرەبی و لەتەنیشت ئەویشەوێ چەند فەرھەنگیکێ بچکولانەیی ئینگلیزی و ئیسپانیی بینی، ئەو دوو زمانەیی که چەند جارێک گویم لی بووێ مامۆستا بە تەلەفون یان لەگەڵ میوانەکانی قسەیان پێ دەکات. زۆر جار دەمبینی کتیبیکێ ئینگلیزی، یان ئیسپانیی بەدەستەوێ بوو، ماوێهیکێ زۆر هەلی دەکرت و هەندیک لە دەستەواژەکانی لەبەر خۆیەوێ دەوتەوێ، یان بەدوای واتا

عهره‌بیبی که پیدا ده‌گه‌را.

هه‌موو جاریک دواي خویندنه‌وه‌یه‌کی زور، نوقمی بیرکردنه‌وه، یان پیکه‌نین ده‌بوو، جاری واش هه‌بوو به‌نیگه‌رانی نه‌وه‌ی بۆم باس ده‌کرد که تازه خویندبوویه‌وه. جاروبار له‌و شتانه تیده‌گه‌یشتم که به‌و دوو زمانه ده‌یوته‌وه، به‌وه‌رین پشتگیریم له‌ قسه‌گانی ده‌کرد، ته‌ویش به‌دهم زه‌رده‌خنه‌وه ده‌ستیکی نهرمی به‌سه‌ر سه‌رمدا ده‌هیتا. له‌ هه‌مووی سه‌یرتر نه‌وه بوو، هر که له‌گه‌ل ماموستا به‌ئیسپانی قسه‌م ده‌کرد، ده‌بینی دایکیشم به‌ سه‌رسوورمان و دلخوشییه‌وه هاوشیوه‌ی زمانی خویندنه‌وه و تاخاوتنه‌که‌ی ماموستا، به‌ ئیسپانی وه‌لامی ده‌نامه‌وه. دایکم زور دلخوش بوو که بایه‌خی پی ده‌دهم، ده‌یوت، "به‌ختیارم که یه‌کینک له‌ کوره‌کانم فیری زمانی باوانم بووه." له‌وه‌وه زانیم ره‌چه‌له‌کی دایکم ئیسپانییه و پنیان ده‌لین سابویسو، له‌ خیلی ناسراوی نه‌و سه‌گه‌ قه‌شه‌نگ و وریایانه‌یه که هه‌زاران ساله له‌ نیوه‌دوورگه‌ی ئیبیریا ده‌ژین. دایکم وه‌ک تاکه سه‌کی نیو خیزانه‌که‌ی، به‌خت یاوه‌ری بووه کاتیک ماموستا له‌ گه‌شتیکیدا بو ئیسپانیا هه‌لی بژاردووه، له‌گه‌ل خویدا هیتاویه‌تی و له‌وساوه به‌غدا بووه به‌ شوینی نیشته‌جیبوونی هه‌میشه‌یی. له‌ به‌غدا ئاشنای باوکم (سه‌لوقی)ی ره‌سه‌ن ده‌بیت، باوکیشم له‌و سه‌گه‌ ده‌گمه‌نانه‌یه که هه‌زاران ساله له‌ میژوپوتامیا ده‌ژین، تاوی بنه‌ماله‌که‌شیان له‌ پاشاکانی سه‌لجوقییه‌وه هاتووه و له‌ زوربه‌ی ده‌قه میژوووییه‌کاندا باس کراون، بویه به‌ ره‌سه‌نترین جوری سه‌گ داده‌نریت له‌ ناوچه‌که‌دا. سه‌لوقی جکه له‌وه‌ی راوچییه‌کی کارامه‌یه، سه‌گیکه‌ی جیر و

به‌هیزیشه، منیش نه‌وه‌م له باوکه‌وه بو ماوه‌ته‌وه. دایکم له هه‌مان خانوودا شووی به باوکه‌م کردووه، نیمه (من و خوشکه‌که‌م و دوو براکه‌م) به سکی دووه‌می له‌دایک بووین وهک ده‌لین - له سکی به‌که‌میشی دوو تووتکی تری بووه، که ماموستا هه‌ردووکیانی به‌خشیوه‌ته دوو هاوری خوی و ئیتر نه‌یانیبینیوه‌ته‌وه.

له‌سه‌ر ده‌ستی ماموستا زور شت به‌نیسه‌پانی فیر بووم، ئینجا ده‌چوومه کوله‌که‌ی دایکم، وشه‌کانمان دووباره ده‌کرده‌وه. دایکم هه‌موو جاریک چیرۆکی بو ده‌گیرامه‌وه ده‌رباره‌ی سروشت و خه‌لک و خواردنه‌کانی ئیسه‌پانیا و مه‌درید و باشوور (شوینی له‌دایکبوونی)، که نه‌و خه‌لکه‌ چون کات به‌سه‌ر ده‌به‌ن، باسی پیگه‌ی سه‌گی بو ده‌کردم له‌نیویاندا، که چون به‌چاوی خوی بینویه‌تی سه‌گه‌کان جلی مرو‌ثیان پوشیوه و سواری پاس و پاسکیل بوون، هه‌روه‌ها باسی نه‌و سه‌گه‌ ناودارانه‌شی بو ده‌کردم که له‌سینه‌مادا تواندن ده‌که‌ن و وهک ئاستیره‌ی ناودار له‌تله‌قزیونه‌کانه‌وه ده‌ر ده‌که‌ون. هه‌ر جاریک باسی باخه‌کانی باشووری ئیسه‌پانیای ده‌کرد، چاوه‌کانی پر ده‌بوون له‌فرمیسک و ده‌یوت، "هه‌ریه‌کینک له‌نیمه‌رۆله‌ی ولاتی خومانین... هه‌ندیکی تریش وهک من رۆله‌ی زیاتر له‌ولات و خاکیکن، من ئیستاش بییری که‌سوکاره‌که‌م ده‌که‌م."

پاشان نوقمی شه‌پۆلی بیرکردنی که‌سوکاره‌که‌ی ده‌بوو، نه‌و شه‌پۆله‌ به‌ره‌و هه‌ندیکی شوینی ده‌برد که من ئیستاش نازانم کوی بوون، دوا‌ی نه‌وه‌ چه‌ند به‌یتیکی نه‌و قه‌سیدانه‌ی ده‌وته‌وه که ده‌رباره‌ی رۆوباری دۆله‌که‌وره‌ نووسرا‌بوون.

دایکم شه و بهیتانهی له دایکی خوی (سابویسوی) زانا
و شیعدوسته وه نه زبهر کردبوو. هه ندیکیم له یاده که به
دهنگیکی که ساس و دلیکی پره وه دهیوته وه:

له وئی، له قوولاییه کاندا

له نیوان ناسمان و داره کاندا

شه پوله که ده له ریته وه و شیوه نی دلته نگی ده کات:

ده بی کئی ژیانی توی بردبی

له نزیک رووباری دۆله گه وره وه؟

تا که سه بووری شه و حاله ی - وه ک خوی پیی ده وتم
- نه وه بوو که نه سرو له نزیک رووباریکی تر ده ژیا، که
دیج له بوو، گهر نا، که س نازانیت به له ده ستدانی هه ردوو
رووباره که حالی چون ده بوو.

که شه و داها، نیتر که وتمه ماخولان بو گه رانه وه ی
ماموستا و باو کم. به لام کات رویشت و شه وان له کاتی خویدا
نه هاتنه وه. شه ودهم من له به ردهم ده روازه که دا پالم دابوو وه
و پاسه وانی مالم ده کرد، دایکم و دوو خوشکه که شم له
کولبه که دا بوون، داوام له برا که م کرد له ریبه وه ئاوییه که ی
نزیک مال بمینیته وه و له هاتنه ناوه وه ی خه لکی ناسو
بیپاریزیت. به وه ریپیک به کترمان ناگادار ده کرده وه که تنها
خومان لینی تیده که یشتین، ئاماژه به کی نهینی بوو که خومان
فیبری بوووین و که سی تر نه یده زانی چی ده لیین. شه کۆده
هه تا ماوه به کی دوو روورینژ هیمایه کی تاییه تی نیوانمان بوو،
تا ماوه به کی زور من و برا که م له بییرمان نه ده کرد. هه موو

نیوسه عاتیک هارارمان ده کرد و هه مان شتمان دووباره
 ده کرده وه. زوری نه برد له براكه مه وه گریم له وه رینیکی سهیر
 بوو كه تا شهوكات شتی وام لینی نه بیستبوو، دایکم و دوو
 خوشكه كه له كوله كه هاتنه دهر، تا بزائن چی رووی داوه،
 منیش هه ر هیندهم له دهست هات مالم چی هینشت و به نیو
 دركودالی دهوری ماله كه دا تا كه ناری رووباره كه به هه له داوان
 رویشتم. بینیم براكه م نیوهی کیانی نو قمی رووباره كه بووه،
 قاچیکی له دركه تیله كان گیر بووه، دركه كانی چه قیبوون
 به پینه كانی دواوهیدا. هه سكه هه سکی بوو به دهم نازاره وه،
 به لام دانی به خویدا گرتبوو، دهیویست دلنیام بکاته وه كه
 شتیکی ترسناک رووی نه داوه. كه چی من به بینینی قاچه
 زامداره كه ی، كه دركه تیله كه قاژی كردبوو، ته واو شله ژام.
 به هه موو توانامه وه هه ولم ده دا له دركه تیله كه دهر بازی
 بکه م، چاریشم له سه ر هه ردوو پینه خویناو بیه كه ی بوو.
 له روخساری براكه م ورد بوومه وه، كزول و داماو، تا
 كه ناری رووباره كه رام كیشا و ئینجا به په له كرده كۆلم
 و به ره و كوله كه ی دایکم بردم. له وی دایکم هه ولی دا
 خوینبه ربوونه كه ی رابگریت. پینه كانی به ئاو پاک كرده وه
 و تا توانیی برینه كه ی لیسایه وه، ئینجا به كه لایه کی داری
 كه رچه ك برینه كه ی پینچا، ته مه له داپیره یه وه فیر بووبوو،
 كه شاره زا بوو له تیمار کردنی برینه سوو كه كاندا. به لام
 برینی پینی براكه م كه وره بوو، ده بوو تاو به تاو كه لا داره كه
 بگورین، تا شه و کاته ی باوكم و ماموستا ده كه رینه وه.
 به لام وهك جاران له کاتی خویدا نه كه رانه وه. بو به یانی
 بوژی دواتر كه یشتنه وه. براكه م نازار شه كه تی كرد و خوی

لی کهوت. برینه که ی خوینی لی نه ده چؤرا، هر چه نده برینیکی
کراوه یه و به ئاسانی چاک نابیته وه، بنگومان ئیتر ریکردنی
براکه م له نگ ده بییت (ده شه لیت). له هه موو نه مانه خراپتر...
که ماشینه که ی مامؤستام بینی به و به یانییه خوی کرد به
که راجی ماله وه دا، به راکردن به پیری وه چووم، تا به دهم
وه رینه وه به سه رهاتی براکه می بو بگیرمه وه. که چی به بی
ئه وه ی گوی به وه رین و هاتوهاواری من بدات، مامؤستا
پشتگویی خستم و به ره و سندوقی ماشینه که رویشت،
باوکمی خسته سه ر دهسته کانی، به روخساری خه والوو و
سکی دراو و خوینارییه وه، که به پارچه یه کی سپی تنک
- به لام خه لتانی خوین - پیچرابوو. شوکیکی گه وره بوو
بو من که باوکم به و حاله وه بینی. به دوای مامؤستادا تا
ماله وه رویشتم، چاوم لی بوو که چون له نزیک کورسییه
شیرینه که ی خویه وه باوکمی خسته سه ر دوشه کیک، پاشان
بوی ده چه مایه وه، دلی ده دایه وه و هانی ده دا خؤراگر بییت.
باوکم له سه ر دوشه که که که وتبوو، به ئاسته م چاوه کانی
ده کرده وه، مامؤستاش بو دلنه وایی دهستی به سه ریدا دهینا.
له یادم نییه دوای ئه وه چی به سه ر براکه مدا هات، منیش
له سه ر زهوی پال که وتبووم و وهک مامؤستا چاوه روان
بووم باوکم له و بیهوشییه بیته وه.

ئه و رۆژه له زاری مامؤستاوه زانیم که چون که سیکی
نه ناسراو له شوینیکی نادیاره وه - له باتیی پیکانی که رویشک
- فیشه کیکی ناوته به باوکمه وه، له کاتیکیدا باوکم به دوای
یه کیک له و که رویشکانه وه بووه که مامؤستا پیکاونی. له
چاوتروکانیکدا مامؤستا و هاوړیکانی ده بینن (سه لوقی) ی

باوكم، كه دوایین كه رویشكه كیوی پیكراوی به ده مه وهیه، چون ده كه ویت و له خوینی خویدا ده كه وزیت. هه لیهت نازانن كی وای كردوو. به دوای سه رچاوهی ته قاندنی فیشه كه كاندا ده كه رین، به لام ته كه كه ر نادوزنه وه. ماموستا له وه دنیا ده بیت كه له مه زرایه كی نزیکه وه ته كه كان كراوه، به لام هیچی له ده ست نایهت. به په له باوكم هه لده كرن و ده یگه یه ننه نزیکترین قیترنه ری، بو نه وهی له مه رگیکی راسته قینه رزگاری بكن. نه و شه وه تا به یانی خه ریکی تیمار كردنی باوكم ده بن، هه رچه نده له مردن رزگاری ده كهن، به لام به دنیا یی چیترا نایته وه به سه كه كه ی جار ان و به دوای كه رویشكه كیویدا راناكات، چیترا به كه لكی نه وه نایات بیته هاوریی كه شته كانی ماموستا بو نیو جهنگه له كان و گه ران به دوای نه و بالنده و پور و به رازانه ی خویمان هه شار داوه، نه بو كرتنی نه و كه رویشكه بریندارانه ی كه له شوینی خویمان هه لبراون.

له چاو نه و كاره ساته ی به سه ر باوكم هاتبوو، روو داوی بریندار برونی پتی براكم شتیکی نه وتو نه بوو. نیتر هه موومان له و روزه به دواوه كه وتینه به ر لافاوی نه هامة ی و به سه رهاتی ناخوش و نامق.

دوای دوو هه فته بینیم ماموستا هه ردوو خوشكه كه می هه لگرتوووه بو نه وهی بیانكاته دیاری بو دوو هاوریی، یه كیكیان بو باخیکی دوور له ماله كه ی خوومان، نه وی تریشیان بو شارینی تر. به لام براكم كه به هوی برینه كه یه وه له رزیشتندا بو ی ده شه لی، ماموستا نه ویشی پیشكه شی هاورییی كه ی تری كرد بو نه وهی بیكاته میردی

گه‌مالیکی سه‌لوقیی تر، به‌و هیواییه‌ی کومه‌لیک تووتکی
راوکه‌ری هاوشیوه‌ی باوکم بخه‌نه‌وه.
ناکوته‌نیا له‌گه‌ل ماموستا مامه‌وه، باوکیشم له‌نیو کولیه‌که‌دا
دهستی به‌پشوویه‌کی دریژخایه‌ن کرد له‌گه‌ل دایکم.
هه‌مرو کات چاوم له‌ باوکم بوو، مات و مه‌لوول،
توانای جووله و قسه‌ی نه‌ما بوو، ته‌نیا ده‌یتوانی چاودیری
بووباره‌که بکات و به‌چپه‌یه‌کی سووک بانگی دایکم بکات،
چپه‌به‌ک که ته‌نیا هه‌ردووکیان تیی ده‌گه‌یشتن.

چون بوومه هاوهل و پاريزهري نهينيه کاني ماموستا؟

دواي روپيشتنی براكه م و ههردوو خوشکه کهم، ئيتر مال
چولو هول بوو. ههريه کهيان به لايه کدا روپيشتن، نه دهمزانی
له کوين و نه که سيش چاوساغي دهکردم بو لايان.
تهرکه کاني باوکم کهم بوونه وه، چيتر تواناي پاسه وانی
و بازه لدان و ياوه ريکردنی ماموستای نه مابوو بو که شته
دوره کانی. باوکم تهنا له ته نيشت دايکه وه ده مایه وه، که
ئيمه بو راوکردن يان سهردانی شاريکی تر ده چووینه
دهر وه، ههردوو کيان پيکه وه ده بوونه پاسه وانی مال. هه ر وا
به ناسانی نه مده توانی براكه م و دوو خوشکه کهم له بير بکه م.
شه و هه مرو مانگهی پيکه وه به سهرمان برد به ياريکردن و
شه ر و ناشتابوون به رووباره که و مه زراکه، راونانی چوله که
و پشيله کان! بو من سهخت بوو له گه ل له بيرکردنیان راييم.
روژانه زوربه ی کاتم له مالی ماموستا ده پرده سه ر. دواي

خویندنه وهی رومانیککی تازه، یان سه یرکردنی ته له قزیون و بینینی هه واله کان، که درهنگ ده که وتین، ریگهی ده دام له گوشه یه کی هۆله که دا بخه وم، ئیتر به جوریک راهاتم که کولبه که م له باخی ماله که جی هیشت و به یه کجاری له مالی ماموستا بارگه م خست.

ماموستا هه ر رۆژه و شتیکی نویی فیر ده کردم، هه ر جاره و به شیک له نهینیه تایبه ته کان و هه لویسته سیاسییه کانی خوی بۆ باس ده کردم. له و دانیشتنانه دا مانای سیاست و به ره لهستی و ناکۆکیم زانی، گویم لی ده بو و شهی دیکتاتۆری دوو باره ده کرده وه و پهنجهی بۆ کابرای به ناو "سه رکرده" راده ره شاندا. به لام له ساته هه ر خوشه کاندا یادی ژنه که ی و دوو کوره که ی ده کرده وه. من تا ئه و کاته نه هیچم له باره یانه وه بیستبوو، نه ماموستاش هیچی ده ر باره یان وتبوو، هه رچه نده ده مینک بوو وینه ی ئافره تیککی کهنج و دوو کوری بچورکم ده بینیی که کتیبخانه و دیواره کانی ژورنه که ی رازاندبو وه وه. هیچ رۆژیک له که ل خیزانه که ی و خه لکی دیکه دا نه مبینیوه، له وه ته ی له که لیدا ده ژیم نه و ته نیایه، رۆژه کانی ته مه نی له نیوان کتیبه کانی و پینکه که ی و گه شته کانی راوکردندا به سه ر ده بات.

شه ویک، دهنگیک له نهۆمی سه ره وه ی ماله که ی ماموستا وه بیناری کردمه وه. ئینواره له راوکردن گه رابووینه وه، له هۆله که دا خه وم لی که وتبوو. هینده ماندوو بووم هه ستم به هیچ دهنگیککی ده ره کی نه کردبوو، که نیشانه ی دزه کردنی که سپک بیت بۆ ژورره وه، که ماموستا هیچ کاردانه وه یه کی نه بوو، به ئه سپایی هه لسه مه وه و به پلیکانه کاندا به ره و نهۆمی

سه‌ره‌وه رۆیشتم، ئه‌و نهۆمه‌ی که وا بزاتم به دریزایی
 ماوه‌ی مانه‌وه‌م له‌و ماله‌دا ته‌نها دوو جار بۆی سه‌ر
 که‌وتووم. پینش ئه‌وه‌ی بگه‌مه هۆله‌که‌ی نهۆمی سه‌ره‌وه،
 لای میزه‌که‌ی مامۆستاوه رووناکییه‌کم به‌دی کرد. به‌گویره‌ی
 توانا هه‌ولم دا کاریک نه‌که‌م که دزه‌که‌ره‌که به‌ئاگا بیته‌وه و
 هه‌ست به رووبه‌روو بوونه‌وه بکات. دلتیا بووم که ته‌نیا و به
 کارامه‌یی خۆم ده‌توانم دزه‌که ده‌ستگیر بکه‌م. که‌چی هه‌موو
 ناماده‌باشی و وریاییه‌که‌م به‌بادا چوو، (نوقمی تاریکایی
 شه‌و بووا)، که‌سم ته‌بینی، مامۆستا له‌سه‌ر کورسییه‌ک
 دانیشتیوو سه‌یری ته‌له‌فزیۆنی ده‌کرد، ناوبه‌ناو ئامیکی ده‌کرد
 و هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌له‌کیشا، له‌به‌ر خۆیه‌وه پرسیا‌ری ده‌کرد،
 ناوبه‌ناو ئاه و ناله‌ی ده‌هاته به‌رگویم. زیاتر له‌ میزه‌که‌ نزیک
 بوومه‌وه و که‌میک سه‌رم به‌رز کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بزاتم
 مامۆستا خه‌ریکی چیه‌؟ بینیم دیمه‌نه‌کانی سه‌ر شاشه‌که
 تیده‌په‌رن، مامۆستایش ناوبه‌ناو له‌ شاشه‌که نزیک ده‌بیته‌وه
 و ماچی ئه‌و ده‌موچاوانه ده‌کات که بۆ کامیراکه ده‌دوین، دوو
 مندالن له‌ باخچه‌که‌دا یاری ده‌که‌ن، هینده له‌ کامیراکه نزیک
 ده‌بنه‌وه خه‌ریکه پتوه‌ی ده‌نووسین، له‌گه‌ل وینه‌که‌ره‌که‌دا به
 زمانیکی مندالانه‌ی ئه‌وتۆ قسه‌ ده‌که‌ن، که تازانی چی ده‌لین.
 روانیم مامۆستا له‌سه‌ر زه‌وی له‌ به‌رده‌م ته‌له‌فزیۆنه‌که‌دا
 دانیشتم، من جیی خۆمم گرت و ده‌موچاوه‌کانم به‌جوانی
 ده‌بینی. ئافره‌تیکی که‌نجم بینی مندالیکی کرتبوره‌ باوه‌ش...
 له‌ دیمه‌نیکی تردا ده‌ستی منداله‌که‌ی تری کرتبوو... پینکه‌وه
 رایان ده‌کرد... ئه‌م جاره ئافره‌ته‌که به‌ته‌نیا به‌... دوو منداله‌که
 یاری و هاوار ده‌که‌ن... پاشان ده‌موچاوی مامۆستا هاته‌ره

سهر شاشه‌که، هیشتا گه‌نجه و له‌گهل دوو منداله‌که‌دا
دوو‌گولی ده‌کات، یارییان له‌که‌لدا ده‌کات و به‌دوایاندا راده‌کات.
هه‌موو نه‌و دیمه‌تانه ده‌بینم و گویم له‌ ئاف و ناله و سکالای
ماموستایه، وشه‌گه‌لیک ده‌لیته‌وه که ناشنایان نیم!

چون به‌ئه‌سپایی هاتبووم، ئاوها به‌ شوینی خومدا
کشامه‌وه و ماموستام به‌ته‌نیا له‌ ژووره‌که‌یدا جی هیشت.
هه‌ولم دا بخه‌وم، نه‌متوانی. چورمه‌ ده‌ره‌وه بو نیو
باخچه‌که، ده‌ستم کرد به‌ پیاسه‌کردن، به‌نیو درکودال و
داره‌کاندا، هه‌تا نزیکترین خالی که‌ناری رووباره‌که‌ نه‌وستام.
له‌وی خوم هه‌لدایه نیو ئاوه‌که‌وه، مه‌له‌یه‌کم کرد و به‌نیو
قامیشه‌لانه چره‌که‌دا گه‌رامه‌وه، بالنده و گیانداره‌ خه‌وتوو‌ه‌کانم
له‌ هیلانه و په‌ناکه‌کانیاندا بیدار کرده‌وه. سه‌عاتیک زیاتر خوم
خاریک کرد تا خور سه‌ری دهر هینا، گه‌رم و ناوازه ده‌توت
پارچه‌یه‌ک زیره و تازه له‌ قالبه‌که‌ی دهر هینراوه.

که گه‌رامه‌وه ماله‌وه، بینیم باو‌کم چاوه‌ریمه، سه‌رزه‌نشستی
کردم که له‌ مال دهر چووبووم. له‌و کاته‌دا هه‌ستم به
جووله‌یه‌کی نامو کرد له‌ ماله‌وه، له‌ گوره‌پانه‌که‌ی پشته‌وه
دوو ماشینم بینی، یه‌کیکیانم ناسییه‌وه، که هین هاوریه‌کی
شه‌وبیدارییه‌کانی ماموستا بوو، به‌لام شه‌وه‌ی تریان تازه
و نامو بوو. پیش شه‌وه‌ی بچمه ژووره‌وه باو‌کم به‌رده‌می
گرتم و پیی وتم که شه‌وه ماشینی دکتوریکه و هاوریکه‌ی
ماموستا له‌گهل خویدا هیناویه‌تی، دیاره‌ دوینی شه‌و باری
ته‌ندروستی ماموستا خراب تیک چوو، بویه هاوریکه‌ی
شه‌و دکتوره‌ی هیناوه بو چاره‌سه‌رکردنی. ئینجا زانیم که
ماموستا په‌رکه‌می هیه و ناوبه‌ناو ده‌بووریته‌وه، چوو‌ته

لای دکتور و چاره‌سەری هیۆرکەرەوێ بۆ دانراوە تا ئەو کاتەی کە سیک دەوزیتەوێ بۆ چاودیری کردنی کارەکانی ئیتر لەو کاتەرە ژن و پیاوێ کە بۆ باکوور هاتوون - کە لە مەزراکەیی مامۆستا دا نیشته‌جی بوون - چاودیری دەکەن. دواي رۆیشتنی دکتور و هاویریکی مامۆستا، بە‌بی ئەوێ کەس بزانیست، دزەم کرد و تا ژوورە کەیی مامۆستا سەرکەوتم بۆ هەوالپرسینی. بێنیم لەسەر جینگە کەیی راکشاوێ، هیندە قورل خەوتووێ کە هەست بە وەرینی من ناکات، من دەستەکانی دەلیسمەوێ و بەتوندی رایان دەوێشینم، کەچی ئەو وەلامیکم ناداتەوێ. هەولەکانم دووبارە کردەوێ و ئەم جاره بە دەنگیکی بەرز وەریم، ئەو ژن و پیاوێ کە کاریان چاودیری کردنی مامۆستا و مالە کەیی بوو، بەراکردن بەرەو برووم هاتن و لە ژوورە کە دەریان کردم. بەهەلە داوان دا بەزیم و بەرەو لای دایک و باوکم رۆیشتم، تا لەوانەوێ بزانی چی رۆوی داوێ. چاوەکانی دایکم پێ بوون لە فرمیسک، باوکیشم بە روخسارە ماندووێ کەیدا دیار بوو کە چەند خەمباری مامۆستایێ، هەرچەندە هیچ کاردانەوێ کەیی نەبوو. داوایان لی کردم گۆی شل بکەم، ئەوێیان بۆم گێرایەوێ کە دەربارەیی مامۆستا و خانەوادە کەیی زانییم.

باوکم - کە زۆر بەیی سالا کانی تەمەنی لەگەل مامۆستا بەسەر بردبوو - پێی وتم کە مامۆستا لە دواي لە دەستدانی ژنە گەنجە کەیی بەوێ بەتەنیا دەژی، مامۆستا هیندە ژنە کەیی خوش دەویست کە خۆیندە کەیی لە ئیسپانیا کردە قوربانی و بۆ ماره کردنی گەرایەوێ بۆ بەغدا. هەر دووکیان بەئاسوودەیی دەژیان، دواي سالیکی لە هاوسەرگیری کوریکیان بوو،

به‌لام ژنه‌که له‌گه‌ل سکی دووه‌میدا باری ته‌ندروستی تیک
چوو. ته‌نها دوو رۆژ دوا‌ی له‌دایکبوونی کوری دووه‌م، هیز
و خوینی له‌به‌ر برا و له‌نه‌خوشخانه گیانی له‌ده‌ست دا.
له‌دوا‌ی شه‌و، ماموستا ژیانی ته‌نیایی هه‌له‌بژیریت و هیز
نافره‌تیک‌ی تر ناکاته هاربه‌شی ژیانی، هه‌موو کاتی خوی
ته‌رخان ده‌کات بو پینگه‌یاندنی دوو کوره‌که‌ی. به‌ره‌ه‌لستکار
و چالاکوانیکی سیاسی بووه، چهند جاریک له‌زیندانیکه‌وه
بو زیندانیکی تر، له‌لیپرسینه‌وه‌یه‌که‌وه بو دانه‌یه‌کی تر
په‌لکیشیان کردووه. دوا‌ی نه‌مانه ده‌ست له‌هه‌موو شتیک
هه‌له‌گریت و خوی بو دوو کوره‌که‌ی ته‌رخان ده‌کات. ئینجا
که کوره‌کانی گه‌وره ده‌بن، له‌ترسی شه‌وه‌ی له‌جه‌نگه‌کانی
کابرای "به‌ناو سه‌رکرده" دا نه‌کوژرین، ماموستا کوره‌کانی
ده‌ربازی نه‌وروپا ده‌کات، بو شه‌وه‌ی له‌روی به‌ئارامی بژین.
ناوبه‌ناو پاره‌یان بو ده‌تیریت، به‌و هیوا‌یه‌ی ولات کورانیکی
که‌وره‌ی به‌سه‌ردا بیت و رۆژیک بیت به‌دیداری کوره‌کانی
شار بیت‌ه‌وه، به‌لام هه‌موو هیواکانی ده‌بنه سه‌راب که به
چاوی خوی ده‌بیتیت کابرای "به‌ناو سه‌رکرده" تا بیت
زیاتر به‌کورسییه‌که‌یه‌وه ده‌نووسیت و ده‌ست هه‌لناگریت له
نغوکردنی ولات له‌جه‌نگ و مالویرانی قیزه‌ونتر و دژوارتر
له‌وانه‌ی جاران. ماموستا خوشحاله که کوره‌کانی ته‌ندروست
و راحه‌تن دوور له‌کوشتارگه‌کانی کابرای به‌ناو "سه‌رکرده"،
به‌لام زور بیری هه‌ردووکیان و دایکی جوانه‌مه‌رگیان ده‌کات.
توزیک حالی باش ده‌بیت، چهند رۆژیک و بگره چهند
هفته‌یه‌ک نه‌خوش ده‌که‌ویت‌ه‌وه. ئیتر نه‌مه‌ه‌ حالی ماموستایه
له‌وه‌ته‌ی باوکم ده‌یناسیت، دوا‌ی نه‌مه‌ش ده‌بی هه‌مووان

چاوه‌روانی هه‌لسانه‌وهی بکهن.

روژه‌کان به‌هيواشی تپه‌رین و ماموستا هه‌ر له‌سه‌ر جینگا
که‌وتبوو. منیش چیترا نه‌مه‌ویرا بچمه ژووره‌وه، چونکه ژن و
پیاوه‌که‌ی باکوور پاسه‌وانی ماله‌که بوون. به‌لام شه‌وان به‌بی
نه‌وهی که‌س پی بزانیته، به‌دزییه‌وه له‌سه‌رینه‌که‌ی ماموستا
نزیک ده‌بوومه‌وه و یه‌کیک له‌و کتیبانه‌ی نیو کتیبخانه‌که‌م
لای سه‌ریه‌وه داده‌نا که‌ به‌دلی شه‌و بوون و چهند جاریک
پینکه‌وه خویندبوومه‌وه.

روژه‌کانم هیچ سه‌ره‌تا و کوتاییه‌کیان نه‌بوو، جگه‌ له
چاوه‌روانی هه‌والی چاکبوونه‌وهی ماموستا.

هیچ بپنومید نه‌بووم له‌ بینینه‌وهی ماموستا که‌ له
جینگه‌که‌یه‌وه هه‌وار بکات، گویم له‌ خشه و چرپه و گه‌رانی بیت
به‌نیو مال و باخچه‌که‌دا، بپنومید نه‌بووم تا شه‌و کاته‌ی گویم
له‌ دهنگی برو له‌پشتی کولبه‌که‌وه به‌دوامدا ده‌گه‌را، هه‌ردوو
بالی کردبووه‌وه بو شه‌وهی له‌تامیزم بگریته، رسته‌یه‌کی
ده‌وته‌وه که‌ له‌وه خوشتر و راستگویانه‌ترم نه‌بیستبوو، "نااه
شه‌وه له‌کویی لیده‌ر، زور بیرم ده‌کردی هه‌وریکه‌م!"

نهوهی به چهند مانگیک فیڙی بووم، به چهند سالیک له بیږی ناکه م!

روژانی دواي چاکوونهوهی ماموستا - وا بزانه چهند
هفتهیه کی خایاند - تا ده مات هاورپیه تیم له گهل ماموستا
گرمتر ده بوو.

هر دهره تیگمان بو بره خسایه چندیږ روژ دور
ده که وتینه وه، شاره کانی ولاتمان له باکووره وه بو باشور
تهی ده کرد. یاوه ریسی ماموستای هوگر به شوینه واره کانم
ده کرد، هر له بابل و عه کرکوفه وه تا پایته خته که ی ناشور،
هه تا بست به بستی ئورمان تهی نه کردایه نه ده گه راینه وه
بو مال ه وه. له ماوهی مانگه کانی داهاترودا له م هریم بو ئه و
هریم ده چووین، به گونده خاپوره کانی باکور، باشور و
تاوه راستدا گوزه رمان ده کرد، تنها بو ئه وهی شوینه واریکم
پیشان بدات به لگهی مه زنايه تیی ئه م خاکه بیت که پیی دهوت
"میزوپوتامیا." له به رده م هه موو دیمه نیکدا سینگی ده کوتا

و دەیوت، "والای چەند ناوازیە... ئیمەش چەند بیفەرین کە بایەخیکی راستەقینەیی پی نادەین." ئینجا سەری ھەلەبەری و بەوردی چاوی دەبیریە خالیکی دوور کە نە دەبینرا، نە درکی پی دەکرا: "لیدەر... ھەر بستیە خاکیکی ژیر پیمان ھەزاران شوینەواری تیدایە، بەلام سوودی چیه لەگەڵ مروفیکدا کە ترخی نازانیت."

ئەو بەشانازییەو بەباسی ھەموو شوینەوارەکانی بۆم دەکرد، کوشکە دوورەدەست و دیرینەکان، پەیکەری ئالتوونی خواوەند و پاشا و شاژنەکان، مالە خشتینەکان کە بە مالی ئەدەب ناسراون، شورای بلندی شانشینە کونەکان. زور لە بەردەم شوینەوارەکی ئاشوور وەستاین، ھەرچیەکی دەیزانی دەربارەیی پاشماوەی مالەکانی ئادابا بۆی باس کردم، کە لە رۆژگاری خۆیدا گەورەترین کتیبخانە بوو لە جیھاندا. لەگەڵ ئەو، ھەفتەییەکم لە باشوور بەسەر برد، خستمیە سەر بەلەمیکی بەرز و تا دوورترین خالی زۆنگاوە بەرینەکانی بردم، لەویدا وەستا و ئاماژەیی بۆ خالیکی نادیار کرد: "ئەو سەرزەمینی سۆمەرییەکانە، لەم شوینەو جیھانیان فییری نووسین کردوو." لەگەڵ و تنەوہی ئەو رستەییەدا تیبینی خەندەییەکی ناوازی و بیوتنەم کرد لە روخساریدا.

وہک ھەموو فیرخوازییک تامەزرۆی زانینی زیاتر بووم، ماموستاش بە بینینی ئەو خوشحالی و بایەخە زۆرەیی من، زانیاریی زیاتری دەربارەیی خاکی عیراق دەدا بە گویمدا. دیارە زۆنگاوەکانی ئورمان جی نەھیشت بەبی راوکردن (خولیا گەررەکی ماموستا)، ئەم جارە - وەک ماموستا پیی وتم - شیرازی راوکردنی مروفە دیرینەکانی ئەو ناوچەییەمان

و دەبوت، "والای چەند ناوازییە... ئیمەش چەند بیفەرین کە بایەخیکی راستەقینە ی پی نادەین." "ئینجا سەری هەلەبەری و بەوردی چاوی دەبریە خالیکی دوور کە نە دەبینرا، نە درکی پی دەکرا؛ "لیدەر... هەر بێستە خاکیکی ژیر پیمان هەزاران شوینەواری تیدایە، بەلام سوودی چیه لەگەل مروئیکدا کە نرخێ نازانیت."

ئەو بەشانازییەو بەسی هەموو شوینەوارەکانی بۆم دەکرد، کۆشکە دوورەدەست و دیرینەکان، بەیکەری ئالتوونیی خواوەند و پاشا و شاژنەکان، ماله خشتینەکان کە بە مالی ئەدەب ناسراون، شوواری بلندی شانشینە کۆنەکان. زور لە بەردەم شوینەوارەکە ی ئاشوور وەستاین، هەرچیەکی دەیزانی دەربارە ی پاشماوە ی مالهکانی ئادابا بۆ ی باس کردم، کە لە رۆژگاری خۆیدا گەورەترین کتیبخانە بوو لە جیهاندا. لەگەل ئەو، هەفتە یەکم لە باشوور بەسەر برد، خستیمە سەر بەلەمیکە بەرز و تا دوورترین خالی زۆنگاوە بەرینەکانی بردم، لەویدا وەستا و ئاماژە ی بۆ خالیکی ئادیار کرد: "ئەو سەرزەمینی سۆمەرییەکانە، لەم شوینەووە جیهانیان فییری نووسین کردووە." لەگەل رتنەووە ی ئەو رستە یەدا تیبینی خەندە یەکی ناوازی و بیوینەم کرد لە روخساریدا.

و هک هەموو فیرخوازیک تامەرزوی زانینی زیاتر بووم، مامۆستاش بە بینینی ئەو خوشحالی و بایەخە زۆرە ی من، زانیاریی زیاتری دەربارە ی خاکی عیراق دەدا بە گویمدا. دیارە زۆنگاوەکانی ئوورمان جی تەهیشت بەبی راوکردن (خولیا گەورەکە ی مامۆستا). ئەم جارە - و هک مامۆستا پیی وتم - شیوازی راوکردنی مرۆفە دیرینەکانی ئەو ناوچە یمان

نه‌زموون کرد، (مریشکی ناوی) مان راوکرد، که بالنده‌ی
بیرکابه‌ری زونگاوه‌کانه و هاوتای له جیهاندا نییه، به‌لام
له قاز ده‌چیت، زورترین مریشکی ناوی له‌نیو قامیشه‌لان و
چه‌نگه‌لی زونگاوه‌کاندا ده‌ژین. به‌دوای نه‌و مریشکه فریوانه‌دا
نه‌مسهر و نه‌وسهرم ده‌کرد، له‌و ته‌نکاوه‌دا رام ده‌کرد.
مه‌ستم ده‌کرد منیش سه‌گیکی سه‌لوقیم و هیچم که‌م نییه
له‌و سه‌گانه‌ی پیش هه‌زاران سال نه‌م خاکه‌یان ته‌ی کردووه،
نیو مال و چه‌نگه‌له‌کان که‌راون و راوه بالنده‌یان کردووه،
گیانداري خه‌تووی نیو لانه و په‌ناگه‌کانیان راچله‌کاندووه.
کاته‌کانی دیکه‌ش که‌ه‌زمان نه‌ده‌کرد که‌شتی دوور
بکه‌ین، ماموستا له‌گه‌ل خویدا ده‌بیردم بو نزدیکترین
پیشانگای هونه‌ری، یان کوری شیعی، سه‌یرکردنی فیلم
یاخود شانوییه‌ک. به‌لام زور چیژمان له‌به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی
موزه‌خانه‌ی نیشتمانی وهرده‌گرت که‌ه‌میشه‌چول بوو،
به‌ده‌گمه‌ن خه‌لکیکی وه‌ک نیمه‌سه‌ردانیان ده‌کرد، ده‌توانم
بلیم ده‌رگاکانی ته‌نھا بو نیمه‌ده‌کرانه‌وه. بو یه‌که‌م جار
له‌وی پارچه‌یه‌ک قوری سووره‌وه‌کراوم بینی، که‌یه‌که‌م
نووسین و نووسراوه‌کانی جیهانی له‌سه‌ر بوو. ماموستا پتی
وتم نه‌مه‌خه‌تی بزماریه، لیره‌شه‌وه نه‌ینیی نه‌و ملوانکه‌یه‌م
بو روون بووه‌وه که‌ماموستا پیشک‌ه‌شی کردبووم، که‌هیچ
نه‌بوو جکه‌له‌ه‌ندیک پیت و هیمای بزماري. له‌گوشه‌یه‌کی
موزه‌خانه‌که‌دا له‌به‌ری خورئاواوه، له‌سه‌ر دیواربه‌ندیکی
به‌ردینی ناوازه، وینه‌ی باوانی دیزینی خوم بینی! له‌چاوی
باپیرانه‌وه وینه‌ی خوم بینی، وینه‌یه‌ک که‌شاهیدی کاروانی
هه‌زاران ساله‌مانه له‌گه‌ل خه‌لکی نه‌م خاکه‌دا.

لە شەوانی دریز و گەرمی ھاویندا، تا باخچەکە ی نزیك دیجلە دەچووین بۆ ئەوەی شەنبەبا سووکەکە ی فینکمان بکاتەو، ماموستا دەستی دەکرد بە خۆیندەوێی چەند بەشیک لە کتیبی نووسەرە ئینگلیز و ھندی و ھەرەنسی و فارسى و عەرەبى و ئیسپانییەکان، جگە لە چەند چیرۆکیکی بژاردە لەسەر گیانداران کە لە کلیلە و دەمنە و شوینی تردا باس کراون. بەلام من ھەموو جارێک پێداگری دەکرد لەسەر بیستنی چیرۆکی دوو سەگەکە ی تیرقانتیس، رینگونیتە و کورتادیو و سەرکیشییەکانیان. تا دەھات زیاتر تامەزێ دەبووم بۆ بیستنی زیاتر دەربارە ی ئەو دوو سەگە ھاوکۆفەم، کە سەرگۆزشتە ی سەرکیشیی خویان دەگیرنەو، زور جار خەونم بەووە دەبینی وەک ئەوان بژیم. یان لانی کەم رۆژیک لە رۆژان میژووێک تۆمار بکەم کە سەگەکانی پاش خۆم و مرقۆفەکانی ھەموو جیھان بیخویننەو.

چەندین جار پرسیارم دەربارە ی رەچەلەکی خۆمان دەکرد، ماموستا بە جۆریک وەلامی دەدامەوێ کە تینویتی دەشکاندم، بەلام رۆژی دواتر بە خواست و داوای گەرەترەو دەچوو مەوێ بەردەمی. زور شتی ئینگلیزی و ئیسپانیی لێو فیر بووم، ھەموو شەویک رێگە ی دەدام ھەر کتیبیکی شیعی دەربینم، ئینجا بە دەنگە کز و کەساسەکە ی خۆی چەند دیریکی بۆم دەخویندەو، لەکەلیدا دەبیردم بۆ جیھانیک کە پیشتر نەمدیوو: خەیاڵ دەبیردەم نیو بیابان، ئەو روبرارە دریزانە ی کە ئاوریزگە یان نییە، بۆ لای کوچەرییەکان، دانیشتروانی بەستەلەک، مرقۆفی نیو دارستان و جەنگەل و ئەشکەوت و دەریا قوولە دوورەکان، کە داوی چەندین مانگ

راکردنی بی وهستان، ئینجا دهگه یته لایان.

شهویک سه رگه رمی خویندنه وهی چهند به شیکی کتییی
دۆن کیشۆت بووین، که ئه و زۆر شهیدای بوو، ماموستا
به جوریک وهستا وام زانی وهستانی هه میشه یییه تی، ئینجا
هاته گو.

"ئه ری لیدهر تو ده زانیت من بوچی گه رامه وه بو عیراق؟
بوچی ئه و ئیسپانیا خوشه م جی هیشت؟ له وانه یه بلیی له بهر
خوشه ویستی، به لی له بهر خوشه ویستی و... شتی تریش، زۆر
ولات و شوینی سه رنجراکیشم بینی، خه لکم ناسی و شتی
ئه وتوم ئه زموون کرد که به ره و فه نابوون ده یبردم، ئیستاش
په له ی هه ندیکیان به سه ر لاشه مه وه ماوه. له و هه موو که شته
دریژه ی ژیان، هه ندیک جار ئامانجه کم ده پیکه و هه ندیک
جاریش دوو چاری شکستی قورس ده بووم. له و ئه زموونانه وه
تیگه یشتم ئیمه له وه زیاترمان ده ست ناکه ویت که له م ژیانه دا
بۆمان ته رخان کراوه! جا هه ن به مه ده لین قه ده ر، یان
چاره نووس، به لام ناوی لی ده نیم ریکه، ریکه یه ک که خۆمان
دیاریی ده که یین و ده یگرینه بهر... با بزانی هه ری هه کتیک له ئیمه
له رۆژی بوونه وه تا مردن یه ک ریکامان هه یه، ئیتر پیمان
خۆش بیت یان نا، به ته نیا بیت یان له گه ل کهسانی دیکه، هه ر
ئه و ریکه یه ده برین، ئینجا سه ره رای ئه وه ش ده بیت مه منوونی
ئه م ژیانه بین، چونکه به خته وه رین که خاوه نی ئه م دیارییه
ده گمه نه یین. ژیان دیارییه!"

هه موو رۆژه کانی دیکه ی ژیانم دوا ی ده ربه ده ری و
دابرانم له و ماله، زۆر شوینی سه ر زه وی که رام. بو ته نها
جاریکیش ئه و ئاموزگارییه ی ماموستام له بیر نه کرد، ئیتر

به‌و شیوه‌یه پیش‌وازیم له رۆژه‌کان ده‌کرد که هه‌بوون،
ته‌ن‌ها ئامیزم ده‌کرده‌وه و چاره‌روانی هه‌نگاوه‌کانی داها‌تووم
ده‌کرد. هه‌نگاوه‌کانی رینگا تایبه‌ته‌که‌ی خۆم. ئه‌و رینگا‌یه‌ی
که ته‌ن‌ها بو من دیاری کرابوو... بو نموونه، شه‌وه‌تا ئیستا
دیره‌ شیعه‌ره‌کانی ئه‌و شاعیره‌م بیر ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه که ناوی
ماچادویه، دیمه‌نی مامزستام دیت‌ه‌وه پیش‌چاو که له خوشیاندا
سه‌ر با ده‌دا:

“رینگا‌که؟... به هه‌نگاوه‌کانی خۆمان رینگا‌که ده‌برین.”

رۆژیکیان دوا‌ی گه‌ران‌ه‌وه‌مان له راووشکار، بینیمان چه‌ند
ماشینیک ده‌روازه‌ی خانووه‌که‌یان گرتوو.

ماموستا دابه‌زی و منیش به‌دوا‌یدا رۆیشتم، چه‌ند پیاریک
هاتنه‌ به‌رده‌ممان که جله‌کانیان هاوشیوه‌ی یه‌کتر (هاوپوش)
بوو، نه سه‌ربازی بوو، نه مه‌ده‌نی، پیاریکی ره‌زاگران بوون!
به زمانی فه‌رمان‌کردن ده‌دوان. گویم لی بوو فه‌رمانده‌که‌یان
به مامزستای وت،

– “له‌به‌ر پیویستی ئه‌منی، ده‌وله‌ت بریاری داوه‌ ده‌ست
به‌سه‌ر زه‌وییه کشتوکالییه‌که‌ی که‌ناری رووباره‌که‌دا بگریت
بویه له‌سه‌رت‌ه له به‌یانیه‌وه ئه‌وانه ده‌ر بکه‌یت که لات
کار ده‌کن، که‌لوپه‌له‌کانیش بگوازه‌ره‌وه بو ماله‌وه. ئیتر
یه‌که‌ی تایبه‌تی پاسه‌وانی له باخه‌که‌دا جیکیر ده‌بن، بواری
خۆدزینه‌وه‌ت نییه، گه‌ر خۆت به‌خاوه‌ن‌ماف ده‌زانیت، برۆ له
دادکا داوای بکه. بۆت هه‌یه تا کاتیکی نادیار، به شیوه‌یه‌کی
کاتی له ماله‌که‌تدا بمینیت‌ه‌وه، ته‌ن‌ها ماله‌که‌ت! هه‌ر که‌سیش
دیت‌ه‌ مالت ناوی تو‌مار ده‌کریت، ده‌بیت زۆر به‌ئاگا‌بیت”
هینده‌ی نه‌مابوو که‌لبه‌م له قورگی کابرای قسه‌که‌ر گیر

بگم، به‌لام چاوم له ناماژهی ده‌سته‌کانی ماموستا بوو،
باوکیشم فریا کهوت و هه‌تا لای کولبه‌که برده‌می، فرمانی
کرد که جووله نه‌گم.

پیاوه هاوپۆشه‌کان نووسراوی فرمانه‌که‌یان دایه ده‌ستی
ماموستا و به خویان و ماشینه‌کانه‌وه که‌رانه‌وه. هه‌ر که
ئه‌وان رویشتن، ماموستا چووه ماله‌وه و پاش که‌مینک به
خوی و پیکه‌که‌یه‌وه هاته ده‌ره‌وه و له ناوه‌راستی باخچه‌که‌دا
دانیشت. به‌دهم جگه‌ره‌کیشانه‌وه چاوی برییه باخچه‌که‌ی
- که تا ئه‌و رۆژه‌ش مولکی خوی بوو - دوا‌ی ئه‌وه‌ی
نووسراوه‌که‌ی دهر کرد، لوولی کرد و فریسی دایه سه‌ر
زه‌وییه‌که، ئینجا خستیه ژیر پییه‌کانی.

له‌و کاته‌دا نه‌مده‌زانی چون ره‌فتار بگم، بویه له‌ته‌نیشت
باوک و دایکه‌وه پال که‌وتبووم. هه‌ر بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه
که ئیتر ئیمه و ماموستا چیمان به‌سه‌ر دیت؟ باوکم که
چووبووو ئیو ته‌مه‌نه‌وه، خوی به‌سه‌ر پشت‌مدا دابوو، له
روخساره ماندوووه‌که‌یدا خه‌می که‌سیکم ده‌خوینده‌وه که زور
ژیاوه و له‌گه‌ل نه‌هامه‌تی وادا راهاتوووه، وه‌ک ئه‌وه وایه که
وینه‌یه‌کی دووباره‌ی جارن بینیته‌وه.

نهوهی دهربارهی مالی ماموستا زانیم، نهوهی
لهگه‌ل کابرای "به ناو سهرکرده" به سهریان

هات

تا چند هفته به کیش دواي رويشتنی پياوه‌کانی نه و شه‌وه،
بو هيچ پياسه و گه‌شتیگی راوکردن نه‌چووینه دهره‌وه.
زوری‌ی کات له هوله‌که‌دا ده‌مامه‌وه و چاودیری ماموستام
ده‌کرد. هه‌ر سهرگرمی نووسین بوو له ده‌فته‌ریک، یان
چهند ده‌فته‌ریکی بچوو‌کدا. دواي پرکردنه‌وه یان ده‌یکردنه نیو
دولابینکی بچوو‌که‌وه، ئینجا دولابه‌که‌ی به کللیک داده‌خست،
کلله‌که به‌ده‌وام لای خوی بوو. تیگه‌یستم که بریاری
داوه یادداشته‌کانی بنووسیته‌وه بو نه‌وهی پاش رزگاربرون
له‌دهستی کابرای "به ناو سهرکرده"، خه‌لک سوودی لی‌وه‌ر
بگریت.

به‌وپه‌ری دلته‌نگییه‌وه خواحافیزیی له‌و خیزانه کرد که

له مهزراکه پدا ده ژیان. هیچ شتیکی له ده ست نه ده سات،
ناچار بوو ملکه چی فرمانه ناروشنه کانی حکومت بیت.
له گهل به ریکردنی خیزانه داماره که دا هه ولی دها وره یان
به رز بکاته وه. ئاگام لی بوو بریک پاره ی زیاده ی پیدان
بو ئه وه ی له و سه رگه ردا نییه دا خو یانی پی بژینن. چاوم
لی بوو باو که که ی برده ئه و لاوه و پارچه کاغه زیکی خسته
گیرفانیه وه، که ناوونیشانی هاورپییه کی خو ی تیدا نورسیبوو
له باکوور، له گهل چند وشه یه ک له دوو توپی نامه یه کی
کورتدا که تیایدا تکای له هاورپییه کی کردبوو چاویکی له م
خیزانه نه داره بیت.

هه لبه ت ماموستا له گهل ئه م جو ره کرده وانه دا راهاتبوو.
باو کم به سه راهاتیکی هینده سه رنجراکیشی بوم گیرایه وه که
پیشتر نه مبیستوره.

ئه وه م له باو کم بیست که پشت و باوانی ماموستا له
ناو دارانی به غدان، زور به ی زه وییه کشتو کالییه کانی که ناری
دیجله له مسه ر تا ئه وسه ر مولکی ئه وان بووه. به لام
ورده ورده حکومت ئه و زه وییانه ی لیان سه ندووه ته وه،
بیانوره کانیش هیچ نه بوون جگه له "پیویستی ئه منی،" که
بیانویه کی ترسناکه و بو هه موو کاریک پشتی پی ده به ستن.
خانه واده ی ماموستا روژ له دوای روژ زیاتر خو یان به بی
مولک ده بینی و زه وییه کانیان له ده ست دها، به بی ئه وه ی
هیچ قه ره بوویه ک له و حکومته وه بگرن که باپی ئه وه ش
خو ی ماندوو نه ده کرد ئه و رهفتاره ی خو ی روون بکاته وه.
ده بوو مل بدن و هیچ ناره زاییه ک ده نه برن، له
کاتی که دا چاویان لی بوو خیزانی کابرای "به ناو سه رکرده" و

بنه‌ماله‌که‌ی و هاوری و خزمه‌کانی ده‌ست به‌سه‌ر زه‌وییه‌کانی
 نه‌ماندا ده‌گرن و بو خویان کوشک و ته‌لاری گه‌شتیاری
 له‌سه‌ر دروست ده‌که‌ن. له‌ ماوه‌ی چهند سالیکی که‌مدا
 خانه‌واده‌ی ماموستا ته‌واوی مولکه‌کانی له‌ده‌ست دا، هیچیان
 بو نه‌مایه‌وه جگه‌ له‌م مال و مه‌زرایه‌ی که‌ نیستا ماموستای
 تیدا نیشته‌جییه.

ئه‌و به‌ ناو سه‌رکرده‌یه و ده‌ستوپینوه‌نده‌که‌ی ده‌ستیان گرت
 به‌سه‌ر هه‌موو زه‌وییه‌کانی نزیک دیجله‌دا، هه‌موو جاریکیش
 پاساوه‌که‌یان "پنویستی ته‌منی" بوو. سال له‌دوای سال
 ده‌مبینی هه‌ر وا کوشکه و دروست ده‌کریت، رووباره‌که‌ش
 تا دیت به‌رتسه‌ک ده‌بیته‌وه. نه‌یان‌ه‌یشت که‌س له‌ ده‌وروبه‌ری
 رووباره‌که‌ به‌نیته‌وه. هه‌ره‌شه‌یان له‌ خه‌لکی ناوچه‌که‌ ده‌کرد،
 زه‌وی و مولکه‌کانیان ده‌خسته‌ سه‌ر ناوی که‌سایه‌تییه‌کانی
 تر، خانووه‌ به‌غدادییه‌ دیرینه‌کانیان ده‌رووخاند و له‌ جییان
 کوشکه‌ نابووته‌کانیان دروست ده‌کرد. خه‌لک به‌ جلی
 به‌ریانه‌وه هه‌لده‌هاتن، کوشکه‌کانیش تا ده‌هات زیاتر ده‌بوون.
 که‌ پارچه‌زه‌وی نه‌ما، ئیتر به‌ربوونه‌ کیانی رووباره‌که‌، به
 ئاره‌زووی خویان بی ته‌وه‌ی که‌س لێیان به‌رسیته‌وه له
 رووباره‌که‌یان داده‌بیری و به‌رتسه‌کیان ده‌کرده‌وه. ئیتر وای
 لی هات خه‌لکی شارحه‌سره‌تیان بو پیاسه‌یه‌کی که‌ناری
 رووباره‌که‌ هه‌لده‌کیشا، که‌ شاره‌که‌ی کردبووه دوو به‌شه‌وه.
 سه‌رباری هه‌موو ته‌وانه‌ش، مالی ماموستا به‌کیک بوو له
 ماله‌ خوشبه‌خته‌کان، چونکه‌ هیشتا خانوویه‌کیان هه‌بوو که
 هه‌رچنده‌ راسته‌وخو له‌سه‌ر که‌ناری دیجله‌ نه‌بوو، به‌لام
 له‌ گوشه‌ی پشته‌وه ریره‌ویکی هه‌بوو که‌ ده‌چوووه‌ سه‌ر

رووباره‌که.

به‌و هۆیه‌وه براكاني ماموستا په‌رتە‌وازه بوون، باوكيشي به مه‌راقی برا بچووکه‌که‌یه‌وه سه‌ری ناپه‌وه، که له رووداويکی ته‌مومژاويدا کوژرا، به‌لام خۆيان دنيا بوون که حکومت ده‌ستی له رووداوه‌که‌دا هه‌بووه. که‌س نه‌مايه‌وه جگه له ماموستا، که به‌خۆراکری رووبه‌روويان وه‌ستايه‌وه. باوکم بيستبووی و منيش دواي چەند سالیک هاته‌وه به‌رگويم: ئامانجی حکومت ئەوه بووه که ناچاریان بکه‌ن وه‌ک خه‌لکه‌که ده‌ست له زه‌وويه‌کانيان هه‌لبگرن و هه‌لبين، به‌لام ماموستا له ده‌وه پييان پیده‌که‌نی، رۆژ له‌دواي رۆژ زیاتر په‌يوه‌ستی مانه‌وه ده‌بوو له به‌غدا، ته‌نانه‌ت گه‌ر هه‌موو ماله‌که‌شی تالان بکه‌ن. به‌رده‌وام گويم لی بوو ده‌یوت، من لیره دانیشتووم و هه‌رگیز له جینی خۆم ناچوولیم، هه‌ردوو بام ده‌برم بۆ "پاراستنی هیلانه‌ی بالنده‌ کوچه‌رییه‌کان". ماموستا هه‌میشه چاوی له ئاسۆ بوو، دنيا بوو که رۆژی رزگاربوون نزیکه و دادپه‌روه‌ری به‌ریوه‌یه. ده‌ستبه‌جی دن کیشوته‌ی هاو‌ریمانم بیر ده‌که‌وته‌وه که به‌رده‌وام سه‌رکیشییه‌ دريژخايه‌نه‌کانی تا کوتایی بۆم ده‌خوینده‌وه، دن کیشوته‌ گویی به‌وه ئادات باجی کولنه‌دان و سه‌رکیشییه‌کانی چەند قورسەن. من نه‌مدیوو ماموستا خۆی به‌ باله‌کانی ئاسیاودا هه‌لواسیت، له ژووره‌ دل‌رفینه‌کانی خه‌وتنیشدا نه‌مدیوو. به‌لام هه‌موو جاریک له چاوه‌کانیدا پزیسکیم به‌دی ده‌کرد هاوشیوه‌ی نه‌ره‌ی که له چاوه‌کانی دن کیشوته‌دا ده‌بریسکیته‌وه کاتیک ده‌که‌ویته‌ مملانییه‌کی نوی و ئامانجیکی هه‌یه که جگه له خۆی که‌س باوه‌ری

پینی نیسه. له هه‌موو ساته‌کانی ته‌نیایی دوو‌قۆلیماندا ده‌مییینی ته‌واو هۆگری به‌دییه‌تانی ئامانجی خۆیه‌تی، به‌بی شه‌ودی که‌س دلساردی بکاته‌وه. ریک وه‌ک سوارچاکیکی دلساف و دلته‌نگ ده‌ییینم، سوارچاکیکی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست که تیری خستوو‌ه‌ته که‌وان و نه‌سپه‌که‌ی زین کردوو‌ه، بانگی بیچوو‌ه شه‌رانگیزه‌کانی "به‌ناو سه‌رکرده" ده‌کات له‌کونه‌کانیان ده‌ر بچن و رووبه‌رووی بینه‌وه. نه‌و کاتانه‌ی پیکه‌وه ده‌بووین، له‌گه‌رمه‌ی کار و بریار و نووسین و... نه‌و به‌سه‌ره‌اتانه‌ی که‌بۆی ده‌گیرامه‌وه و... بۆ به‌دییه‌تانی خه‌ونی گۆرانکاری له‌م ولاته، وه‌ک نه‌و فریاد‌په‌سه‌ ده‌هاته به‌رچاوم که‌ده‌ست له‌به‌دییه‌تانی داد‌په‌روه‌ری هه‌لناگریت، ته‌نانه‌ت که‌ر کاتیشی به‌سه‌ر چوو‌بیت.

جیا له‌وه‌ش له‌ده‌ره‌وه‌ی مال، مه‌ر به‌رده‌وام بووین له‌سه‌ر تاکه‌ شیوازی سه‌رگه‌رمیمان.

تا ده‌هات له‌جاران باشتر راده‌هاتم و نه‌زموونم په‌یدا ده‌کرد له‌راونانی که‌رویشک و گرتنی پۆره‌کاندا، مامۆستا به‌مه‌ دلخۆش ده‌بروو، پینی ده‌وتم که‌رۆژبه‌رۆژ زیاتر به‌سه‌ر باوکه‌ سه‌لوقییه‌که‌مدا سه‌ر ده‌که‌وم. باوکم دوایی بوو، ده‌ردی پیری و نه‌خۆشی خستبوویه سه‌ر جیگا، مه‌ر که‌گویی له‌مامۆستا ده‌بوو، ستاییشی تواناکانمی ده‌کرد، په‌کسه‌ر پیروزبایی لی ده‌کردم. هه‌موو جار ده‌مییینی باوکم له‌نیو کولیه‌که‌دا له‌ته‌نیشت دایکه‌وه راکشاره، رۆژبه‌رۆژ زیاتر هه‌ستم ده‌کرد ره‌نگ و خووی نه‌و ده‌گرم، سه‌رباری پیری و که‌ر بوونی، هیشتا مه‌زنایه‌تی نه‌و سه‌لوقییه‌ی جارانی تیدا ما‌بوو، شکردار و باریکه‌له، که‌له‌یه‌کی ورد و بچوو‌ک، بازدانی ریک که‌نیشانه‌ی

سووکوسولی و کاردانه‌وهی خیرایه‌تی له‌گه‌ل رووداوه‌کان، به جوریک که له باسکردن نایه‌ت، هرچه‌نده پیه‌کانی نه‌و هیز و تینه‌ی سه‌رده‌می لاویتییان نه‌ماوه. سه‌ری ریک و وردم، لروته قاوه‌پیه‌که‌م، که‌لبه تیژه‌کانم که توانای نه‌وه‌یان هه‌یه به یه‌ک جار به‌رد بهارن، هه‌موو نه‌مانه‌م له باوکه‌وه بو ماوه‌ته‌وه. له دایکیشمه‌وه دره‌رشانه‌وهی چاره‌کانم و نه‌و سوز و خه‌مناکییه‌م بو ماوه‌ته‌وه که له هه‌موو چرکه‌ساتیکی بیرکردنه‌وه و ته‌نیاییدا هاوده‌می بوون. ریک ناوها بوو... راوچییه‌کانی تر که ده‌یانبینی روخسارم سه‌رتاپا خه‌مکینییه، باوه‌ریان نه‌ده‌کرد توانای راوکردنم هه‌بیت. به‌لام ماموستا پییان پیده‌که‌نی که ده‌یبینی ده‌که‌وتمه پیش سه‌که لاوازه‌کانی نه‌وان و به‌بی نه‌وهی خوم زور ماندرو بکه‌م، زورترین بالنده‌ی پور و که‌رویشک ده‌به‌مه‌وه، که له به‌رپیمدا وشک ده‌بوون. ته‌نانه‌ت جاریکیان ماموستا به‌ری دامه‌کیان پولیک بالنده‌ی پور، که‌چی له‌باتیی پور، به یه‌ک به‌رازه کیویی که‌وره‌وه که‌رامه‌وه، وه‌ک ماموستا و هارریکانی وتیان به‌رازه‌که هینده‌ی گایه‌ک ده‌بوو... نه‌مه بوو به‌چیروکیک که ماموستا هه‌رگیز له‌گیرانه‌وهی بیزار نه‌ده‌بوو. چیروکیک که ماموستای دلخوش ده‌کرد و بز هه‌رکه‌سیکی باس بگردایه‌شانازی به‌توانا‌کانه‌وه ده‌کرد، جار له‌دوای جار ترشوخونی زیاتری چیروکه‌که‌ی ده‌کرد. جاریکیان کویم لی بوو نه‌مه‌ی وت، ته‌واو سه‌رسام بووم به‌ره‌وانیژی و باسکردنی شه‌ره‌که‌م له‌گه‌ل به‌رازه کیویی‌که‌دا، باوه‌ری ته‌واوم به‌گیرانه‌وه‌که‌ی کرد که ریک هاوتای خه‌یالی خوم بوو... کویم لی بوو وتی.

"بهره‌لای دواى پولىك بالندهى پورم كرد، دنيا بووم كه به چاو ترووكانىك له پيش هه‌موو سه‌كه‌كانى تره‌وه ده‌گه‌رېته‌وه، چونكه لىم راده‌بينى. كات تىپه‌رى و گويم له وه‌رېنى نه‌بوو له دوور هه‌وه، دوور و نزىكيش ده‌ر نه‌كه‌وت، سه‌عات و زياترى پىچوو، هه‌موو سه‌كه‌ خويزىيه‌كان گه‌رانه‌وه و نه‌وه‌هر ديار نه‌بوو! نه‌وه خستميه‌له‌راوكى. فيكه‌م بوى لىده‌دا و به‌دهنگى به‌رز بانگم ده‌كرد، سوودى نه‌بوو. له شوينى خوم هه‌ر چاو ه‌روانى بووم، هه‌م دلته‌نك، هه‌م تووربه‌به‌هوى تانه‌و كالته‌كردنى هاوريكانم به‌خوم و لىده‌ر. نه‌وان چوونه‌وه بۆ لای ماشينه‌كانيان و وتيان له‌وى چاو ه‌روانت ده‌كه‌ين و پىكه‌وه ده‌رؤينه‌وه. سوور بووم له‌سه‌ر نه‌وه‌دى كه‌له‌شوينى خوم نه‌جووليم تا لىده‌ر ده‌گه‌رېته‌وه. دنيا بووم شتىكى به‌سه‌ر هاتووه، بويه‌خوم نه‌گرت و چوومه‌نيو جه‌نگه‌له‌كه‌وه، زور به‌دوايدا گه‌رام، له‌وه ده‌ترسام شتىكى خراپى به‌سه‌ر هاتىت. هىچ ئاكام له‌خوم نه‌بوو، ته‌نانه‌ت له‌وه‌ش نه‌ترسام به‌فېشه‌كى راوچىيانى دىكه‌بىنكرىم، هه‌موو خه‌مىكم نه‌ره‌بوو كه‌بزانم لىده‌ر چى لى هاتووه... دواى زياتر له‌نيوسه‌عات مانه‌وه له‌نيو جه‌نگه‌له‌كه‌دا، ده‌نگىكى نزم هاته‌به‌ركويم له‌شيوه‌ى هه‌سكه‌و وه‌رېن. له‌شوينى خوم وه‌ستام و به‌چوارده‌ورى خومدا چاوم كىرا تا بزانم نه‌وه‌ده‌نگانه‌له‌كوئوه دىن... لىده‌رم بينى... نه‌وه‌ده‌يزانى من له‌ويم، به‌لام له‌شوينى خوى نه‌ده‌جوولا و وريا بوو، پىشتر به‌و جووره‌نه‌مدىبوو. ويستم بانگى بكه‌م، به‌لام به‌بى هىچ كاردانه‌وه‌يه‌ك سه‌يرى ده‌كردم! تووزىك جوولام و زياتر لىنى نزىك بوومه‌وه بۆ نه‌وه‌ى باشتىر بىينم كه‌چى روو ده‌دات، هىچ له‌جووله‌كانى

لیدهر تی نه‌گیشتم... ته‌نھا به یه‌ک چرکه تفه‌نگه‌که‌م ناماده
کرد، که‌میک سه‌رم هه‌لبری و ته‌واو هه‌ستامه سه‌رپن... ریک
له‌و کاته‌دا نه‌و به‌رازه نابووته‌م بینن... به‌رازیکی کیوی،
هینده‌ی گایه‌ک که له‌بیشه‌که‌ی دهر چووو و به‌ره‌و لای من
دیت... له‌به‌ر نه‌وه‌ی من پیشتر به‌رازه‌که‌م نه‌دیوو، هه‌ستم
نه‌کردبوو که له‌ویدایه و به‌و خیراییه به‌ره‌و رووم دیت،
بویه ناماده‌ی ته‌قه‌کردن و هه‌چ شتیکی تر نه‌بووم. چاوهریم
کرد بزاتم چی روو ده‌دات، وه‌ک نه‌وه‌ی پیشینن کوتاییه‌کی
تر بکه‌م که په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه نه‌بیت... له‌و کاته‌دا هه‌ستم
کرد به‌رازه‌که به‌نیازی په‌لاماردانی منه، واته که‌وته‌ به‌ر
هه‌ره‌شه‌ی هه‌رگیکی هه‌تمی، به‌که‌لبه‌ی نه‌و به‌رازه کیویه...
سویرایزه‌که له‌ویدا بوو... لیدهریش له‌وی بوو... نیشانی لئ
گرتبوو، هه‌ر که به‌رازه‌که هه‌لسایه‌وه و به‌راکردن به‌ره‌و
لای من هات، لیدهر خوی هه‌لدایه سه‌ر پشتی و دای به
زه‌ویدا، هینده به‌قوولی که‌لبه‌ی له‌گری مله نه‌ستوووه‌که‌ی
گیر کرد، که کردی به‌دوو به‌شه‌وه، هه‌تا من که‌وته‌ خوم،
چهند هه‌نگاوینک له‌ولامه‌وه که‌لاکی به‌رازه بوو که‌وته سه‌ر
زه‌وی و لیدهریش لئی نه‌ده‌بووه‌وه، پیویستم به‌تفه‌نگ و
چه‌قر نه‌بوو بو لیکردنه‌وه‌ی سه‌ری به‌رازه‌که، چونکه به
هوی که‌لبه تیژه‌کانی لیدهر، که له‌داربر ده‌چوون، سه‌ری
له‌لاشه‌ی بووه‌وه. که به‌و سه‌رکه‌وته مه‌زنه‌وه گه‌راینه‌وه
بو نه‌و شوینه‌ی که هاوریکانمان به‌ماشینه‌وه چاوهریمان
ده‌که‌ن، پوزم لیده‌دا و له‌خوشیاندنا خه‌ریک بوو بال بگرم،
به‌توانا خه‌یالییه‌کانی لیدهر بوو راوکردن، ده‌می هه‌مووانم
داخست... هه‌ر وه‌ک بووم دهر که‌وت به‌کیانم قه‌رزاری

چاپووکى و کارامه‌یى لیده‌رم.

چه‌ندین هه‌فته و مانگی دوای شه‌وش ماموستا هه‌ر شه‌م چیرۆکه‌ی ده‌گیرایه‌وه، جار له‌دوای جاریش رازاوه‌تری ده‌کرد. هه‌موو جارێک شتیکی زیاد ده‌کرد و شتیکی ده‌سرییه‌وه، به‌بێ شه‌وه‌ی کارێکی شه‌وتۆ بکاته سه‌ر ناوه‌رۆکه‌که‌ی، بگره‌ ته‌ر و پاراوتری ده‌کرد. چه‌ندین جار ده‌مبینی له‌ باخچه‌که‌دا بارکه‌ی بانگ ده‌کرد و به‌وه‌ دلخۆشی ده‌کرد که من رۆژ له‌دوای رۆژ زیاتر له‌و ده‌چم، تا شه‌و راده‌یه‌ی له‌ باسکردن نایه‌ت.

خۆشحال بووم که گویم لی ده‌بوو هه‌موو باسی شه‌وه‌یان ده‌کرد من کارامه‌ و لیهاتروم. به‌لام له‌گه‌ل شه‌وه‌شدا دلته‌نگ بووم که شه‌و توانایه‌م هیچ سوودێکی نییه‌ جگه‌ له‌ راوکردن، بۆ نمونه‌ هیچ سوودێکم نییه‌ بۆ به‌رگریکردن له‌ مه‌زراکه‌ی ماموستا و به‌گژداچوونه‌وه‌ی شه‌و شه‌رانگیزانه‌ی که به‌ فه‌رمانی شه‌و به‌ ناو سه‌رکرده‌یه‌ کار ده‌که‌ن. له‌گه‌ل شه‌وه‌شدا هه‌ستم به‌ کۆلیتک هیوا و ترووسکایی ئومید ده‌کرد کاتیکی شه‌و هه‌والانه‌م ده‌بیست که جارێک به‌ئاشکرا و جارێک به‌ نه‌هینی ده‌که‌یشتنه‌ ماموستا ده‌رباره‌ی نزیکبوونه‌وه‌ی گۆرانی بارودوخی ولات. جارێک گویم لی بوو که له‌ ژووره‌که‌یدا بۆ میوانیکی قسه‌ی ده‌کرد: "به‌شه‌وه‌ چاوه‌روانی هاتنی شه‌و رۆژه‌م که ده‌زانم تا که ده‌رفه‌ته‌ بۆ گۆرانکاری، به‌لام له‌ وه‌ش ده‌ترسم که ولات بکه‌ویت شه‌ریکی بیکوتاییه‌وه."

شه‌وسانه‌مه‌ه‌زانی "گۆرانکاری" چیه‌ و مه‌به‌ستی چیه‌ له‌ "ترس له‌ ولات"، له‌گه‌ل شه‌وه‌شدا پالم لی دابوووه‌ و گویم لی بوو که "رۆژی بزگاربوون نزیکه‌" و رۆژگاری شه‌و به‌ ناو سه‌رکرده‌یه‌ش به‌ره‌و کۆتایی ده‌روات.

بینینی پیاوه گرنگه‌که و سه‌گه‌که‌ی که ناوی جه‌بار بوو!

دوای تینه‌رینی ماوه‌یه‌کی زور به‌سه‌ر راوکردنی به‌رازه
کئوبیه‌که‌دا، من و ماموستا که م بروبووینه مایه‌ی سه‌رسامیی
هموو لایه‌ک، هه‌فته نه‌بوو داوه‌تی مه‌زرایه‌کی تازه نه‌کرین
بو راوکردن. هموو له‌له‌وه بریاریان دابوو چیژ له
هه‌لبرینی که‌رویشک و ده‌رکردنی به‌راز له‌بیشه‌لانه‌که‌ی
وه‌ر بگرن، به‌هیوای بینینه‌وه‌ی دیمه‌نی به‌هره‌کانی من
له‌راوکردندا. هه‌رچنده‌ ماموستا به‌وه‌خوشحال بوو که
هموو لایه‌ک به‌شانوبالی مندا هه‌لده‌دن، به‌لام هیچ کاتیک
ناچاری نه‌ده‌کردم بو‌چوونه‌ده‌ره‌وه. چه‌ندین جار له‌وپه‌ری
نامه‌ده‌باشیدا بووم که چه‌ند کاتژمیریک خه‌ریکی راوکردم
بم، که‌چی گویم لی بوو داوای لیبوردنی ده‌کرد و پینی باش
بوو له‌ماله‌وه بمیتمه‌وه، پینی ده‌وتن لیده‌ر بارگیر نییه و
پیویستی به‌هسانه‌وه‌یه. به‌چپه‌پینی ده‌وتم، "حه‌ز ناکه‌م

بیته پالهوانی گالتە و خوشییه‌کانی ئەوان، بۆیه داراکه‌یان
رەت دەکەمەوه. دەبی ئەوان تیبگەن که تو هاوریمی نەک
تەنها سه‌گی راوکردن.

له‌گەل ئەوه‌شدا به‌ هۆی پێداگریی زۆریانەوه، ناچار
بووین ناوبەناو بچینه راوشکار.

ئێستاش تەواوی وردەکاریی دواییین که‌شتم له‌بیره و
به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک له‌یادم ناچیت. چه‌ندین جار هه‌ولم داوه
به‌ردیکی بخرمه‌ سه‌ر، یان نه‌گه‌ریمه‌وه سه‌ری و تەواوی
وردەکارییه‌کانی له‌ میشکدا بسرمه‌وه، به‌لام هه‌وله‌کانم
بپه‌ووده بوون، هه‌میشه له‌ حاران روشنتر سه‌ر دهر دینن
و خۆیان ده‌نویننه‌وه. له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌شتیکی به‌کلاکه‌ره‌وه‌ی
چاره‌نووسی خۆم و ماموستا و خانووه‌که‌ی بوو، تا ئێستاش
که‌ بیری لی ده‌کەمەوه سه‌رشیت ده‌بم، رق و تووره‌یی
ناخم هیشتا په‌نگی خواردووه‌ته‌وه، به‌ هۆی ئەوه‌ی که‌ له‌و
که‌شته چاره‌نووسسازهدا به‌ چاوی خۆم بینیم.

به‌ره‌به‌یان، پیش خۆره‌لاتن، به‌ ناراسته‌ی خۆرناوای
به‌غدا له‌ مال دهر چووین. رۆژی پیشوو که‌سیک په‌یوه‌ندی
به‌ ماموستاوه کرد و پنی وت که‌ یه‌کیک له‌ پیاوه‌ گرنگه‌کانی
ده‌وله‌ت ناوبانگی منی بیستووه، بۆیه داوه‌تی کردووین
سه‌بی له‌لای ئەو بین. ماموستا ویستی داوه‌ته‌که‌ رەت
بکاته‌وه، چونکه‌ به‌شداریی هیچ چالاکییه‌کی نه‌ده‌کرد که
په‌یوه‌ندی به‌و به‌ ناو سه‌رکرده‌یه و ده‌ستوپێوه‌نده‌که‌یه‌وه
هه‌بیت. به‌لام ده‌نگی پیاوه‌که‌ی تر له‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌وه وا دیار
بوو به‌ شیوازی فرمانکردن ده‌نووت، به‌ ماموستای وت وا
باشه به‌بی دواکه‌وتن ناماده‌ بیت، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه بابه‌ته‌که‌

ده‌بیته مملانی و دوژمنایه‌تیبه‌کی ناشکرا، که وه‌ها کاریک بز‌نه و بارودوخه‌ی ماموستا باش نه‌بور. به‌بی سی و دور، ماموستا رازی بوو. نه‌وه بوو چووینه مه‌زرای نه‌و پیاوه گرنکه‌ی که له سه‌رانسه‌ری ولاته‌وه چه‌ندین میوانی تری هاتبوو. وه‌رزی راوکردنی پور و سوتیسکه بوو. پیاوه گرنکه‌که له‌میز بوو باخه‌که‌ی چول کردبوو بو نه‌وه‌ی بالنده‌کان زیاد بن و باخه‌که بو نه‌م روزه پر بکه‌ن. سوپرایزیکي تر نه‌وه بوو که باخه‌که پر بوو له ناسکا! پیاوه گرنکه‌که فه‌رمانی کرد که وه‌ک دیارییه‌ک بو میوانه‌کان راو بکرین، هرکه‌سیش زورترین ناسک راو بکات ده‌بیته براوه‌ی نه‌و روزه.

به‌رله‌وه‌ی به‌ راوانانی بالنده په‌راگه‌نده‌کان ده‌ست پی بکه‌ین، پیاوه گرنکه‌که نزدیک بووه‌وه و به‌خیرهاتنی هم‌ووانی کرد. که گه‌یشته لای نیمه‌ سلاویکی گه‌رمی کرد و ستاییشی لیها‌تووایی منی کرد، سوپاسی ماموستای کرد که رازی بووه تاماده‌ی نه‌م بونه‌یه بیت.

"من تامه‌زورم بو بینینی سه‌گه‌که‌ت، زور باسی سه‌گه‌که‌تیاں بو کردووم، به‌لام ناوی چییه؟" (پیاوه گرنکه‌که وای وت).

+ لیدهر. (ماموستا وه‌لامی دایه‌وه).

هاااا... توزیک وه‌ستا، نینجا ده‌ستی کرده‌وه به‌ قسه‌کانی و وتی، ناویکی بیانییه، نه‌ی راسته تاکه سه‌گی بنه‌ماله‌که‌یه‌تی؟

+ به‌لی، راوکه‌ریکی باشه. (ماموستا له‌وه زیاتری نه‌وت).

زورم چه‌ز له‌م جوره سه‌گانه‌یه، هم‌میشه بیرم لای نه‌وه‌یه که دانه‌یه‌کی وام هه‌بیت.

ماموستا هیچ نه‌وت!

پیاوه گرنکه‌که دهستی کرده‌وه به قسه‌کردن و له

ماموستای پرسسی،

له و باوه‌ردای به‌خته‌وه‌ر ده‌بم و ده‌بمه خاوه‌ن سه‌گیکی

هاوشیوه‌ی سه‌گه‌که‌ی تو؟

+ نا، باوه‌ر ناکه‌م.

ئه‌و قسه وشکه له ده‌می ماموستا ده‌ر چوو! چاو‌م لی

بوو میوانه‌کان به ترس و شله‌ژانه‌وه سه‌یری ماموستایان

ده‌کرد و چاو‌ه‌ری بی په‌رچه‌کرداری پیاوه گرنکه‌که بوون. به‌لام

پیش نه‌وه‌ی پیاوه گرنکه‌که هیچ بکات، ماموستا وتی.

+ توش سه‌گیکی نایابی راو‌کردنت هه‌یه.

سه‌گیکی پیاوه گرنکه‌که له نه‌نیشتی‌وه بوو، هه‌ر له به‌که‌م

نیگاوه ناسیم، سه‌گیکی نایابی نه‌لمانی بوو، که‌الله‌یه‌کی زلی

هه‌بوو که له‌که‌ل ملی باریک و که‌لبه تیژ و زه‌قه‌کانی و دوو

گوینچه‌قوته‌که‌ی به‌کیان نه‌ده‌کرته‌وه.

پیاوه گرنکه‌که پیکه‌نی و وتی.

ناه سه‌گه‌که‌م، ناوی جه‌باره.. سه‌گیکی ناوازه‌یه.. به‌لام

باوه‌ر ناکه‌م هینده‌ی سه‌گه‌که‌ی تو چاپوک و لینه‌اتوو بیت.

+ نا، باوه‌ر ناکه‌م، (ماموستا هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی وت).

به‌چه‌چی خه‌لکه‌که تیگه‌یشتم که ماموستا له مشتومردا

سنووری خوی به‌زاندووه، ده‌بوو یان بیده‌نگ بیت یان رازی

بیت و بمکاته دیاری بو نه‌و پیاوه گرنکه، مادام سه‌رسامی

توانا و چاپوکیمه، ماموستا سه‌رسه‌خت بوو، دیار بوو

نه‌یده‌ویست هیچ شتیک له‌و باره‌یه‌وه بلیت!

پیاوه گرنکه‌که بریاری دا به راونانی بالنده‌کان ده‌ست

به راوکردن بکریت، دوی شه‌ره‌ش قوناغی راوکردنی شه و
ئاسکانه ده‌ست پی ده‌کات که بو شه و روزه ناماده کراون.
ئیمه زورمان پی نه‌چوو، گه‌شته‌گهی من و ماموستا ته‌نها
سه‌عاتیکی خایاند، ده‌یان پور کوله‌فره‌مان راو کرد. به‌ته‌نها
خومان هینده‌ی پینج که‌سی تریان نیچیرمان هینایه‌وه.

دوی سه‌عاتیک پشوودان به خواردنه‌وه‌ی چای و ژهمیکی
خیرا، هه‌مووان خویان بو راوه که‌وره‌که ناماده کرد، که
پیشبرکی راسته‌قینه‌گهی نیوانمان بوو.

له ماوه‌ی چند خوله‌کێکدا بینیمان له دووره‌وه
ئاسکه‌کاتیان هه‌لسان بو ده‌ستپیکردنی کینه‌رکی به
سه‌رانسه‌ری شه و مه‌زرا به‌رینه‌دا. کاتیک فیکه‌ی ده‌ستپیک
لیدرا، من له‌گه‌ل سه‌که‌گانی تردا ده‌ستم به راکردن نه‌کرد که
به هه‌موو هیزیانه‌وه چنگیان له و خاکه گیر ده‌کردا ماموستا
له ته‌نیشتمه‌وه دانیشتم و ده‌ستی به سه‌رمدا ده‌هینا، تا گویم
لی بوو وتی، "ده‌ی لیدره، ئینجا با بتیینم." هه‌ر که گویم
له دواوشه‌ی ماموستا بوو، بو‌ی دهر چورم و له‌گه‌ل با و
سه‌که‌گانی تردا که‌وتمه پیشبرکی، وام هه‌ست ده‌کرد با هه‌لی
گرتووم بو گرتنه‌وه‌ی شه و ئاسکه داماوانه‌ی که به‌درای
هه‌نگاره ئاسکه‌کانیانه‌وه هه‌ستیان به ته‌په‌ی پیمان ده‌کرد.
گویم به زوری ژماره‌ی ئاسکه‌کان و راوکردنی
زورترینان نه‌دا، بو‌یه بریارم دا که‌وره‌ترین و شیاوترینان
راو بکه‌م. له دووره‌وه به‌رچاوم که‌وت، سه‌که‌گانی ترم
تیپه‌راند و تا نه‌وه‌په‌ری مه‌زراکه رویشتم و که‌وتمه دوی
که‌له ئاسکیکی گه‌وره، که‌ر له شوینیکی تره‌وه به‌رچاو
بکه‌وتایه هه‌ستت ده‌کرد گیانداریکی نه‌فسانه‌بیه و هاوتای

نییه له سهه زهه ری! که لیک بوو به دوو شاخی په لدار و دوو
سمی زه ویکیله وه رای ده کرد بو ئه وهی خوئی قوتار بکات
له وه رین و ئه و که لیه تیزانه ی که بو که سستی گوشته که ی
ساز و ناماده بوون.

جهنگل له دواي جهنگل شوینی که وتم، بهر له وهی نه و
ناماده بیت، من نه مده ویست که لیه له گوشته که ی گیر بکه م.
نه وه خووی من بوو له راو کردندا، فیل نه که م و کاتیش
به فیرو نه دم، به لکو روو به روو بوو هستم. که له ئاسکه که
چالاک و به خو بوو، به همرو لایه کدا رای ده کرد و ماندوو
نه ده بوو، مهر به دوايه وه بووم و نیازی هیچم نه بوو جگه له
گرتنی، همرو نه و ئاسکانه م پشتگوی ده خست که شله ژا
بوون و ناوبه ناو لیکیان داده برین.

هه ستم کرد سهه گه کانی تر کولیان داوه و تیکه پشتوون که
توانای راونانی نه و که لیه یان نییه، بویه لی گه راون به ته نیا
هولی بو بددم. تاکه سهگی تر که وهک من سرور بوو
له سهه راونانی که له ئاسکه که، نه و سهه گه بوو که ناوی جهبار
بوو. بریارم دا بوار نه دم نیچیره که م بکه ویته دهستی سهگی
پیاوه گرنگه که. له گه رمه ی نه و راونانه دژواره دا که من
تهنها چاوم له سهه که له ئاسکه که بوو، هه ستم کرد مهر
خوم به دوايه ودم، ده میک بوو جهبار به ره و لای ئاسکیکی
شله ژاو بای دابوو وه، به لام من نه سره وتم و خیراتر دواي
که وتم، چونکه نه مده ویست شوین پیی نه و که له ئازایه رن
بکه م... مهر ده بیت له به رده ممدا بکه ویت و چوک دابدات.
کاتیک هه ستم به خاوبوونه وهی که له ئاسکه که کرد،
بازمه لدان و که سستی نه و قاچه یم تاقی کرده وه که له

سه‌رمه‌وه نزدیک بوو، هینده به‌توندی که‌لبه‌م لینی گیر کرد
هه‌ستم به لرفه‌ی خوینی ده‌کرد که خه‌لتانی کردم، که‌مینک
خاو بوومه‌وه و لی که‌رام برورات، به‌بی نه‌وه‌ی له به‌رچاوم
ون بیت، چاودیریی هه‌نگاوه‌کانیم ده‌کرد، هه‌ستم کرد
خاریکه‌هاوسه‌نگی له‌ده‌ست ده‌دات و شوینه‌واری که‌لبه‌که‌م
سری کردووه، به‌خیرایی دوا‌ی که‌وتمه‌وه و خوم له ورگه
گوشته‌که‌ی نزدیک کرده‌وه، هه‌ردوو قاچی پیشه‌وهم به‌رز
کرده‌وه و قاچه‌کانی دوا‌وهم له زه‌وی گیر کرد، ملیم کرت
و که‌لبه‌تیژه‌کانم خسته‌قوولایی خوینه‌ره‌کانیه‌وه، به‌بی
هیچ کوله‌که‌یه‌ک خوم به‌ه‌وادا هه‌لواسی، که‌که‌له‌ناسکه‌که
هه‌لبه‌زودابه‌زی ده‌کرد، من له په‌تیک ده‌چووم که‌له‌قورگی
گیر کرابیت، چرکه‌ساتیکی که‌م، به‌لام به‌کلاکه‌ره‌وه بوو.
جاریکی دیکه‌نازادم کرد و بوی دهر چوو، خوم هه‌لدایه‌وه
سه‌ر زه‌وی بو نه‌وه‌ی هاوسه‌نگی وهر بگرمه‌وه و دووباره
دوا‌ی بکه‌وم، که‌له‌ناسکه‌که‌به‌قوولی بریندار بوو، له‌لای ملی
و رانیه‌وه خوینی لی ده‌چورا، روانیمه‌چاوه‌کانی که‌به
هه‌موو لایه‌کدا ده‌یگیران تا بزانتیت هینستا به‌دوا‌یه‌وهم بیان
بیهیوا بووم له‌راوکردنی.

له‌جاران باشتر ناماده و له‌سه‌ر پی بووم، که‌تا دوا‌هه‌ناسه
به‌رده‌وام بم، که‌له‌ناسکه‌که‌به‌هه‌موو توانایه‌وه رای کرد،
چاوم لی بوو ته‌نانه‌ت دزه‌ی ده‌کرده‌نیو ورده‌جه‌نگه‌لی
دارو لقوپی‌و شکه‌ه‌لاتووی داره‌کانه‌وه، که‌له‌بیشه‌لانیک
ده‌چوون ره‌گی گه‌وره و قه‌دی شکاو لقی تیژی داره‌کان
دروس‌تیان کردبوو، ده‌چووه‌قوولایی بیشه‌لانه‌کانه‌وه، به‌بی
نه‌وه‌ی گوی به‌ره‌بدات که‌درکودال و لقوپی‌تیژ و شکاوی

دارەکان زامی تازە بخەنە جەستە یەو. لە بەردەم پەناگە کەیدا
 لێی کەوتم، هیندە ماندوو بووم بە دەم هەسکە هەسکە وە
 هەموو زمانم هاتبوو دەر، زۆری نەمابوو لە هیلاکیدا
 ببوو ریمەو. جوولەم نەکرد، چاوەرێی دوائماژە ی بووم
 بۆ بەزاندنی. بیشە لانیکی قاییم و چر بوو، پێدەچوو لە لایەن
 راوچیانەو دەستی پێدا هینراییت و لەویدا بۆسە یان بۆ
 نیچیریکی گەرە داناییت. بۆ دوزینەو دەریچە یەکی گونجا
 و بە دەوری تەپۆلکە درکاوییه کەدا خولامەو، هیچ کە لێتیکم
 نەدوژییەو، بۆ یە گەرەو دەو بۆ نزیکتەری خالی نیوان خۆم
 و کە لە ئاسکە کە و پالم لێدایەو، رووبەر و چاوم برییه کەلی
 بریندار، وەک ئەو ی هیچ بەر بەستیک لە نیوانماندا نەبیت جگە
 لە پەنجەرە یەکی شووشە ی تەنک.

تۆزیک هینور بوومەو و بەخشکە لێی نزیک بوومەو
 بۆ ئەو ی خوین بەر بوونە کە ی و کوژانەو ی ترووسکایی
 چاوەکانی ببینم و بە چاریک ببەزینم.

چاومان برییه یە کتر، وەک ئەو ی هاوری و هاوئەزمرون،
 سالانیک بیت یە کتر بناسین. ناکام لی بوو چاوەکانی
 نەدەترووکاندا! هەلبەت تۆقیو و لە پەلوپۆ کەوتبوو، گشت
 خەمیکی ئەو بوو بە گزۆگیای داپشکاوی نیو پەناگە کە
 زامە کە ی ملی ببیچیت. توانای بەرکە کرتنی نازارەکانی نەمابوو،
 بەلام چاوەکرەویش بوو، پیلوووەکانی لیک نەدەنا، دەیزانی هەر
 چاوداخستنیکی مانای کوتایی ژیانیه تی. بۆ کاتکوشتن لە پێناو
 مانەویدا هۆشیار بوو، بە ئاماژە یەکی بچوو ک پەبامیکی
 روونی پیم دەگە یاند، پنی دەوتم هەر چرکە ساتیک کە لێی
 دەسەنیت هیچ نییه جگە لە بەلکە ی شایبستە یی ئەو نا

به‌زیندوویی بمینیت‌هوه. نیوسه‌عات و زیاتریش له‌وی ماینه‌وه، له‌یه‌کترمان ده‌روانی و گفتوگویی بیوشه‌مان ده‌کرد. هه‌ستم کرد نیچیریکه شایسته‌ی ریزه، هه‌رگیز ترسنوک نه‌بوو، گره‌وی ده‌کرد و سوور بوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که به‌زاندنی وی نارامی و خوراکریه‌کی زوری ده‌ویت.

هه‌موو جاریک ده‌مویست وازی لی بینم، ده‌مویست خوم بخه‌له‌تینم و پاساوی باوه‌ره‌تین بدوزمه‌وه بو دوورکه‌وتنه‌وه له‌و که‌له‌ نازابه.

تاکه شتیک که بیرم لی ده‌کرده‌وه نه‌وه بوو که ده‌بی نه‌و خه‌لکه چی بلین که‌ر به‌بی نه‌م که‌له و هیچ نیچیریکی تر بگه‌ریمه‌وه؟ بیگومان ماموستا لیم حالی ده‌بیت و ده‌زانت هۆکاریک هه‌یه، ته‌نھا به‌یه‌ک تیله‌ی چاوم له‌وه تیده‌گات که ده‌ستبهرداری نیچیره‌که‌م بووم، له‌و که‌له‌ چاونه‌ترسه‌ خوش بووم و ده‌رفه‌تیکی دیکه‌م داره‌تی بو نه‌وه‌ی له‌و ده‌شتوده‌ره‌دا تامی ژیان بکاته‌وه، که هیچ راوچییه‌کی لی نییه. بیریکم له‌وه کرده‌وه و نارام بوومه‌وه (منیش ته‌نھا ماموستام به‌لاوه کرنه‌، چیم داوه له‌ قسه‌ی نه‌و خه‌لکه!). له‌و کاته‌دا په‌شیمان بوومه‌وه... وازم له‌ مۆره‌کردن و دانه‌جیری هینا به‌رامبه‌ری... چاوه‌کانم لیک نا که له‌یه‌که‌م چرک‌ساتی راونانیه‌ره‌ دام نه‌خستبوون. که به‌نه‌رمی چاوم کرده‌وه، نیشانه‌ی نه‌وپه‌ری ناسووده‌ییم به‌روخساری که‌له‌ ناسکه‌وه بینی، ناکام لی بوو به‌ئه‌سپایی چاوه‌کانی داخست، وه‌ک نه‌وه‌ی بیه‌ویت به‌و شیوازه سوپاسم بکات! به‌بی له‌بیرکردنی رابردوو، له‌ نامازه‌کانی به‌کتر تیگه‌یشتین. به‌چهند چاو‌تروکانیکی له‌دوای به‌ک، کینه له‌دلماندا نه‌ما و له‌یه‌کتر خوش بووین، له‌به‌ر

نازایه‌تییه‌که‌شی، لینی خوش بووم که به‌ره‌نگارم بووه‌وه.
 نه‌ویش به‌ نیگایه‌کی دۆستانه‌ لیم خوش بوو که بریندارم
 کردبوو.

پشتم تی کرد و به‌ سه‌ریکی هاوسه‌نگ و هه‌نگاوی
 سووکه‌وه به‌ره‌و لای مامۆستا و میوانه‌کان گه‌رامه‌وه. پیش
 نه‌وه‌ی په‌ناگه‌ی که‌له‌ ناسکه‌که‌ جی به‌یلم که‌ هیشتا چهند
 هه‌نگاوینک لینی دوور که‌وتبوومه‌وه، ده‌نگی دوایین په‌له‌قاژه و
 بۆره‌یه‌کی کوشنده‌ هاته‌ به‌رگۆیم! که‌ ئاورم دایه‌وه بو‌ئو
 شوینه‌ی که‌له‌ ناسکه‌که‌م جی هیشت، جه‌بار سه‌گی پیاره
 گرنکه‌که‌م بینی! نه‌مزانی چۆن گه‌یشتوووته‌ نه‌و شوینه و
 له‌که‌یه‌وه چار دیریمان ده‌کات! به‌ یه‌ک باز خۆی هه‌لدابوو
 به‌سه‌ر په‌ناگه‌که‌دا و کونیک‌ی بو‌ خۆی کردبووه‌وه، له‌ویوه
 سوار کولی که‌له‌ ناسکه‌که‌ بووبوو، ئینجا چنگی له‌ قورگی
 ناسکی زامدار گیر کردبوو. بینیم ناسکه‌که‌ له‌سه‌ر بریک
 لقو پۆپی تینکالو که‌وتوو و هه‌ناسه‌ی لی براوه و دوادلۆپی
 خوینی لی ده‌چۆریت. بیرم له‌ هیچ نه‌ده‌کرده‌وه، یاده‌وه‌ری
 سپیم ته‌نها وینای نه‌و چرکه‌ساته‌ی ده‌کرد. به‌هه‌له‌داوان دوی
 هه‌نگاره‌کانم که‌وتم، به‌وپه‌ری خیراییمه‌وه خۆم هه‌لدایه‌ سه‌ر
 هه‌ردووکیان، که‌لبه‌ و چه‌پۆکم له‌ پشت و ملی جه‌بار گیر
 کرد. هیشتا هه‌موو هه‌ولیک‌ی بو‌ئو نه‌وه‌ بوو که‌له‌ ناسک له‌ چنگی
 رزگاری نه‌بیت، که‌ له‌ گیانه‌للادا بوو، منیش چه‌پۆکم له‌ ملی
 گیر کرد، که‌ خوینی لی ده‌چۆرا. به‌ربووینه‌ گیانی یه‌کتر.
 به‌سه‌ر بیسه‌لان و لقه‌ درکاوییه‌کاندا ده‌پلکامه‌وه و کۆیم لی
 نه‌بوو چیم به‌سه‌ر دیت. بوورم نه‌دا جه‌بار خۆی راپسکینیت
 و له‌ چنگم هه‌لبیت، هه‌ر جاریک هه‌ولی رزگار بوونی

دهدا، باو هشتم پیدا ده کرد و چله ووم ده کرده وه، نه و خوی
را ده پسکاند و منیش سوار کولی ده بوومه وه. برستی لی برا
و به هه تاسه برکی که و ته سه زهوی، به بی نه وهی بتوانیت
دهستم لی بوه شینیت، ته نانهت چرنورک و که لبه یه کیشی بهر
گیانم نه که و تن.

له ژیرم دهستمدا گیانی سپارد، له خوینی خوی و
تاسکه که دا گه و زا، به بی نه وهی له و چله داره درکاویانه
رزگاری بیت که چه قیوونه سه رتاپای جهسته ی. که لبه کانم
برینی قوولیان خستبووه گیانیه وه، برینه کانی چوراو که ی
خوینیان دروست کردبوو، شه که ت و ماندوو له ته نیشتی وه
کوژامه وه، بیفیل و بیویر، ناره قه له جهستم ده چورا، هیچ
ناکام له خوم نه بوو، نه مده زانی له دوا ی راونانی تاسکه که وه
تا روو به روو بوونه وهم له گه ل جه بار، چیم به سه ر هاتوو، ریک
له نیوان هه ردوو گیاندا بووم، تاقه تی هیچم نه ما بوو، سه بریکی
قوربانیه که ی دهستم کرد، لاشه ی تاسکه که ش له ولووه بوو
که من به خشیم، به لام جه بار به زه بیی پیدا نه هاته وه! گه ر
دا په روه ری تاسمانی جه باری هینا بیته ریگای من، نه دی کی
به رپرسه له و سته مه ی له که له تاسکی داماو کرا؟ توانام نییه
بیر له و هه رایه بکه مه وه که گرفتاری کردم.

دوا ی نزدیکه ی دوو سه عات گه رامه وه بو لای چادره کان،
هه موو له وی چاوه روان بوون، ماموستا، که به و دیمه نه
شیناووه بینیمی خه لتانی خوین بووم، به گیانمه وه دیار
بوو که سه رتاپا برینی درک و چله تیژده کان بوو، به کسه ر
تیکه یشت چیم به سه ر هاتوو، که چاوی که و ته برینه کانی
جهستم، به کسه ر ههستی کرد شتیکی ترسناک رووی داوه،

به‌لام براوه‌ی شهریکی دژوارم. هه‌مووان شوک بوون که به‌و رواله‌ته‌وه به‌بی نیچیر گه‌رامه‌وه. زوربه‌یان له‌گه‌ل پیاوه گرنکه‌که و هاوریکانیدا بالیان گرت، به‌بی شه‌وه‌ی چاره‌ری بکه‌ن سواری ماشینه‌کانیان بوون و رویشتن، خویان کرد به‌نیو بیته‌لانه‌کاندا، پاش که‌میک به‌که‌لاکی جه‌بار و لاشه‌ی له‌توپه‌تی که‌له‌ناسکی ئازاوه گه‌رانه‌وه. که‌جه‌باریان له‌ماشینه‌که‌هینایه‌ خواره‌وه، نینجا زانیم که‌چیم به‌سه‌ر هیناوه، گه‌ردنیم کردبوو به‌قیمه!

گه‌یشتینه‌وه ماله‌وه‌ش، هیشتا شه‌و رسته‌یه‌ی هاوریکانی پیاوه گرنکه‌که له‌گویمدا ده‌زرنگایه‌وه، "ئه‌مه‌ ده‌ستدریژییه‌کی ئاشکرایه و به‌ناسانی تیناپه‌ریت! ..." نینگایه‌کی ئاگراوی سه‌رتاپا ده‌موچاوی پیاوه گرنکه‌که‌ی داپوشی، به‌بی شه‌وه‌ی خواحافیزی له‌که‌س بکات مه‌زراکه‌ی جی هیشت و که‌لاکی سه‌گه‌ ئازیزه‌که‌شی له‌گه‌ل خویدا برده‌وه. شتیکی شه‌وتوم بیر نه‌ماوه له‌مه‌ره‌شه‌وگوره‌شه‌کانی، ته‌نها شه‌وه‌نده‌ نه‌بیت که‌په‌نجه‌ی به‌رامبه‌ر ماموستا راده‌وه‌شاند. که‌سی ترم له‌یاد نییه‌ جگه‌ له‌ماموستا که‌توند له‌ئامیزی گرتبووم و به‌رگریی لی ده‌کردم به‌رامبه‌ر په‌نجه‌ی راه‌شینراوی پیاوه گرنکه‌که و زوربه‌ی ده‌ستوپێوه‌نده‌که‌ی.

ماموستا له‌ماله‌وه له‌سه‌ر میزه‌که‌ دای نام، مووکیش و پیچه و ده‌رمانی هینا و یه‌ک له‌دوای یه‌ک درکه‌کانی گیانمی ده‌ر ده‌هینا، هیچ شوینیکی جه‌سته‌می جی نه‌ده‌هیشت هه‌تا دلنیا نه‌بووایه‌ پاکه و درکی تیدا نه‌ماوه. نینجا به‌مه‌رهم گیانمی شیلا، به‌پارچه‌یه‌کی تنک دای پۆشیم و له‌هزله‌که‌دا جیی هیشتم بو شه‌وه‌ی پشور بده‌م. به‌دریژیایی شه‌وه‌ شه‌ره

شیلامی، له چاره‌کانیدا نه‌وه‌م ده‌خوینده‌وه که ده‌یه‌وینت
پیم بلینت کاریکی باشت کردووه، وهک نه‌وه‌ی بزانتیت چیم
کردووه و له سه‌ره‌تاوه تا کوتایی به‌دلی بووه. به‌بی نه‌وه‌ی
بیری بچیت هر بیدار بوو به دیارمه‌وه، کتیبیکی هینا و
له ته‌نیشتمه‌وه راکشا، ده‌ستی کرد به خوینده‌وه‌ی نه‌و
کتیبه‌ی که چند جاری تریش داوام لی کردووه و بوی
خویندومه‌ته‌وه، چیرۆکه‌کانی رینکوته و کورتادیوی نیو
رۆمانی گفتوگویی روو سه‌که‌که‌ی بۆم خوینده‌وه که هرگیز
لینی بیزار نابم. هه‌ستم به ئاسورده‌یی و خاوبوونه‌وه کرد،
ورده‌ورده چاره‌کانم داخست و خه‌و بردمیه‌وه.

باوکیشم ریڭاکه‌ی دایکمی گرت و جیی هیشتین!

نهو رووداوانه‌ی ریڭه‌وی ژیانیان گوږیم

چهن‌دین روژ له‌ناو جیندا که‌وتم، به هیوای ساریژبوونی
برینه‌کانی روچ و جه‌ستم. له‌و ماوه‌یه‌ی ژیانمدا چهن‌دان
شهری سه‌ختم دیبوو، سه‌دان بالنده و که‌رویشک و به‌رازم
راو کردبوو، به‌لام هیچ کاتیک ره‌ک ماوه‌ی دوا‌ی شهره‌که‌م
له‌که‌ل جه‌بار، له‌ ناخه‌وه زامدار نه‌بووم! گهر شهره‌که‌ی
یه‌که‌م جارم بقو راوکردنی نه‌و گیانداره نه‌فسانه‌بیه
که‌فوکولی ناخمی دامرکان‌دیته‌وه تا به‌بی سزای کوتایی
ده‌ستیه‌رداری بم، نه‌وا به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی جه‌باری ساویلکه
هیچ نه‌بوو جکه له‌ تیغیک که‌ په‌یوه‌ندی نیوان من و خوین
و قوربانیی بری.

روژان تیپه‌رین و من بیجووله له‌سه‌ر جیکا بووم، هیزی

ههستان و وهستانم نه‌مابوو، تا دههات هیوای چاکبوونه‌وه‌م
کزتر ده‌بوو، هه‌ر ده‌رویشتم و ده‌که‌وتمه قوولایی
که‌نده‌لانیکی تره‌وه. له‌یه‌که‌م چرکه‌ساته‌وه که فیری راوکردن
بووم، بریارم دابوو نه‌فره‌ت له‌گوشت و ره‌نگی خوین و
کوشتن بکه‌م. ماموستا به‌وپه‌ری تواناوه ده‌یوست ناچارم
بکات تامی بکه‌م بو‌ئه‌وه‌ی هیزیکم به‌به‌ردا بیته‌وه، به‌لام من
پابه‌ندی به‌لینه‌که‌ی خووم بووم، که هه‌رگیز توخنی گوشت
نه‌که‌وم. له‌و روژه‌وه بوومه‌ پروه‌کی، هه‌ر به‌و هویه‌شه‌وه
هیزم نه‌ما و چیتراکردن و ته‌ندروس‌تییه‌که‌ی جاراتم به
خومه‌وه نه‌بینی.

بیگومان ماموستا درکی به‌بریاره‌که‌م کردبوو، چونکه
هه‌موو جاریک جوړه‌ها گزشتی ده‌خسته به‌رده‌م، به‌لام من
هه‌رگیز به‌لایدا نه‌ده‌رویشتم. له‌سه‌ره‌تاوه جوړی گوشته‌کانی
بزم ده‌گوری، چونکه وای ده‌زانی به‌هوی برینه‌ته‌ره‌کانمه‌وه
توانای جوین و هه‌رسکردنی جوړه‌کونه‌کانم نییه، که‌چی
هه‌موو جاریک چاوی لیم بوو ته‌نها له‌سه‌وزه و میوه و
ماسی و گژوگیاکان نزیک ده‌بمه‌وه و له‌وانه‌ده‌خوم، گوشته
چه‌وره‌کانیشم له‌نیو قاپه‌کاندا وه‌کو خوی ده‌هیشته‌وه.

ده‌زانم هه‌رکه‌سیک نه‌م قسانه‌م بخوینیته‌وه راهاتنم
به‌سه‌خت و مه‌حال ده‌زانیت، ته‌نانه‌ت خویشم باوهرم
نه‌ده‌کرد روژیک دابیت ته‌توانم به‌بی تامکردنی گوشتی بالنده
و نیسکی مه‌ر بژیم. ته‌واو سوور بووم له‌سه‌ر هه‌نگاوی
داهاتووم و بریاری به‌کجاریم. ماموستا و باوکم له‌م بریاره‌م
تینه‌ده‌گه‌یشتن، به‌لام زوریشیان لی نه‌ده‌کردم په‌شیمان
بیمه‌وه، ته‌نانه‌ت جاریک ماموستا لیم نزیک بووه‌وه و پینی

وتم، "ههست به بریاره‌کهت ده‌که‌م و لیت تیده‌که‌م. خوزگی هه‌موومان وه‌ک تو بووینایه!"

روژان تیپه‌رین و کیشم زور دابه‌زی. به دوو چاوی دره‌وشاوه و دوو قاچی باریکه‌وه، ته‌واو له‌رولاواز بووم. تاکه شتیک که ده‌ستبه‌رداری نه‌بووم، توانا سه‌یره‌که‌م بوو بزو راگردن و به‌ره‌نگاربوونه‌وهی هه‌ر مه‌ترسییه‌ک.

چهند جاریک نه‌وس په‌لکیشی ده‌کردم بو لای گوشت و خوین، به‌لام خوم ده‌گرت و به‌ئاگا ده‌هاتمه‌وه بو نه‌وهی په‌یمان‌شکین نه‌بم و پشت له‌خواستی راسته‌قینه‌م نه‌که‌م؛ به‌ته‌واوی ویستی خومه‌وه بوومه‌رووه‌کی، جاروباریش تامی ماسیم ده‌کرد.

ماموستا به‌یه‌کجاری رازی بوو به بریاره‌که‌م، ته‌نانه‌ت له‌به‌رده‌مدا باسی راوی نه‌ده‌کرد و داواشی لی نه‌ده‌کردم نه‌و ریسایه بشکینم که بریارم دابوو په‌یره‌وی بکه‌م و ژیانی خومی بو ته‌رخان بکه‌م.

له‌که‌ل ماموستادا گه‌شت و ده‌مه‌ته‌قینی ترم هه‌بوو، جیاواز له‌راوکردن، له‌باتیی نه‌وه ده‌ستمان کرد به‌گه‌رانی زیاتر له‌به‌غدا و شاره‌کانی تر. تا نزدیکترین خالی که‌ناری دیجله و بیشه‌لانه‌کان ده‌رویشتین. دیداره‌کانی به‌جوریکی تر بوون، ژیانمان پر بوو له‌خویندنه‌وهی دریزخایه‌ن و ده‌مه‌ته‌قینی به‌پیز، به‌بی نه‌وهی باسی راوانان و راوکردن و چۆراو‌گه‌ی خوینی نوی بکه‌ین.

نه‌وهی دواتر رووی دا، کاریکه‌ریی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌سه‌ر بریاری یه‌کجاریم بزو نه‌فره‌تکردن له‌خوین.

دوای نه‌وهی که له‌دواکه‌شتی راوکردندا به‌سه‌رمان

هات، هینده کاتی خوشمان به‌سهر نه‌برد. ئه و کاته‌ی من له‌ناو جینگه‌دا که و تبووم ماموستا له‌گه‌ل باوکه کولنه‌ده‌ره‌که‌م و دایکم - که چه‌وسه‌له‌ی ئه‌م ئه‌رکانه‌ی نه‌بوو - پیکه‌وه پاسه‌وانی مال‌که‌یان ده‌کرد، ته‌نها بو ئه‌وه‌ی گوروتینی جارام بو بینه‌وه. رۆژ له‌دوای رۆژ ئامازه‌ی لیل و ته‌ماوی ده‌گه‌یشت! نامه‌ی هه‌ره‌شه! به‌ دریزایی چه‌ندین سه‌عات پولیس له‌ کۆلانه‌که‌دا ده‌وه‌ستا و چاودیری مال‌که‌مانی ده‌کرد، شه‌وانه‌ بیزاریان ده‌کردین، هاتوهاواری که‌سانی نه‌ناسراو. دوایین رووداو که هه‌موومان هه‌ژاند و بووه‌ هوی ترس و ده‌راوکی زیاترمان، به‌یانیه‌ک که له‌ خه‌و هه‌لساین - له‌وه‌ته‌ی شه‌رکردنم له‌گه‌ل جه‌بار، ئه‌وه‌ یه‌که‌م به‌یانی بوو که به‌بی نازار له‌ خه‌و هه‌لسام - بینیمان باخچه‌که‌ی مال‌ه‌وه پر کراوه له‌ کوله‌فره‌ی سه‌ربراو!

شه‌وی پرکردنی باخچه‌که‌ی مال‌ه‌وه له‌ کوله‌فره‌ی سه‌ربراو، یه‌کلاکه‌ره‌وه بوو! من و ماموستا له‌گه‌ل باوکه‌م بو هه‌ر کاریکی له‌ناکاو، ساز و ئاماده‌ بووین، بینیمان ورده‌ورده پولیسه‌کانی به‌رده‌م مال‌کشانه‌وه، له‌ هه‌موو لایه‌کی مه‌زرا ده‌ستبه‌سه‌رداگیراوه‌که‌ی ماموستاوه چهره‌دووکه‌ل به‌رز بووه‌وه! زوری پی نه‌چوو ئاگر به‌رز بووه‌وه، بوو به‌ ده‌نگه‌ده‌نگ، ده‌نگی هه‌ندیک ته‌قه‌ی سه‌یر که‌وته به‌رکۆیمان که پینشتر نه‌مان بیستبوو. ماموستا چووه‌ مال‌ه‌وه، به‌مه‌له‌داوان تاپه‌که‌ی هینا و بانگی لی کردم که تا لای باخه‌گرگرتوووه‌که له‌که‌لیدا بروم، باوکیشمی راسپارد له‌گه‌ل دایکم بمینه‌وه و چاویان له‌ مال‌که‌ بیت.

سه‌رمان نه‌وی کرد و هه‌تا ده‌روازه‌ نزیکه‌که‌ی باخه‌که

رویشترین. ماموستا داوای لی کردم وهک سیبهره‌که‌ی لینی نه‌بمه‌وه، ورده‌ورده چووینه نیو جه‌نگه‌له‌کانه‌وه. چه‌ند مانگیک بوو مه‌زراکه خزمه‌ت نه‌کرا‌بوو، بویه جوره‌ها در‌کودال له یه‌کتر ئالوز‌کابوون، گویمان بو ده‌نگی پییان هه‌لخستبوو، هه‌ر که ده‌مویست داوای یه‌کیکیان بکه‌وم، ماموستا فه‌رمانی ده‌کرد له ته‌نیشتی بمینه‌وه و جووله نه‌که‌م. به‌ چاو‌تروکانیک گه‌یشتینه ناوه‌راستی مه‌زراکه، هه‌ستمان کرد ئاگر له هه‌موو لایه‌که‌وه گه‌ماروی داوین! له هه‌ر لایه‌که‌وه ده‌مانویست ئاگره‌که بکوژینینه‌وه و ده‌روازه‌یه‌ک بو قوتار‌بوون بکه‌ینه‌وه، ده‌سریژی گولله نه‌یده‌هیشت هه‌ناسه‌یه‌ک بده‌ین بو جووله و هه‌لاتن. بویه پیکه‌وه خومان ده‌خسته سه‌ر زه‌وی و چاو‌ه‌روانی ئاماژه‌ی داماتووومان ده‌کرد!

گولله‌باران بوو، هه‌ندیک له گولله‌کان به‌لای سه‌رماندا تیده‌په‌رین و هه‌ندیکیشیان به‌رزتر گیززه‌یان ده‌هات. له‌وه‌ته‌ی هه‌م نه‌مه‌یه‌که‌م جارم بوو هه‌ستم ده‌کرد که‌له‌پچه‌کراوم، ناتوانم جووله بکه‌م، له نووکی لوتمه‌وه تا په‌نجه‌ی پیم له قوردا چه‌قیوم، ده‌لینی له شه‌ریکی دژواردام! تاکه‌ چه‌کی ده‌ستم - وهک له ئاماژه‌کانی ماموستاوه تیگه‌یشتم - کاری خوی ناکات به‌رامبه‌ر چه‌کیکی به‌هینز که له چرکه‌یه‌کدا جه‌سته‌ت دیواودیو کون ده‌کات، که دۆخه‌که هیتور بووه‌وه، هیشتا چوارده‌ورمان ئاگر و چره‌دووکه‌ل بوو، هینده‌ی نه‌ما‌بوو کویرمان بکات و هه‌ناسه‌مان لی بیری‌ت، گویم له ماموستا بوو هاواری کرد و وتی، "یاللا لیده‌ر." به‌گویم کرد و به‌وپه‌ری خیراییمه‌وه له‌گه‌لیدا که‌وتمه‌ را‌کردن به‌نیو ئاگره‌که‌دا، ده‌مانویست ریگایه‌ک بکه‌ینه‌وه که هه‌رکیز به

خه یالی که سدا نه‌یات، به‌لام وهک چه‌ندین جار بیستومه ده‌لین، "پیوستی، دایکی داهیتانه." زور رامان کرد، له کیلکه‌یه‌که‌وه بو‌یه‌کیکی تر به‌دوای دهروازهی رزگاریدا ده‌که‌راین، چه‌کداره ته‌قه‌که‌ره‌کانیش بو‌ته‌نھا چرکه‌یه‌که نه‌ده‌سره‌وتن و هه‌ر ده‌سرریژی گولله‌یان لی ده‌کردین. خه‌می هیچ شتی‌کمان نه‌بوو، ته‌نھا هیوامان رزگاربوونی خومان بوو. دوای چه‌ند خوله‌کیک راکردن که وام ده‌زانی چه‌ند سه‌عاتیکه و نابریته‌وه، ماموستا هاواری کرد و وتی، "ئینجا بو‌ناو چاله‌که!" پیکه‌وه به‌یه‌ک بازدان خومان هه‌لدایه نئو چالیکی قور و زه‌لکاوه‌وه... نقه‌مان له خومان بری. خومان به‌و چاله قوله سپارد، نه‌چاومان له‌که‌س بوو، نه‌که‌سیش به‌ئاسانی ده‌یتوانی بماندوزیته‌وه. له‌نئو چاله‌که‌دا ماینه‌وه و گویمان بو‌ده‌نگه‌کان هه‌لخست. چه‌ند کاتژمیریک ده‌نگ و هاواری ته‌قه‌که‌ره‌کان ده‌هاته به‌رگویمان که بانگی یه‌کتریان ده‌کرد. هه‌موو نه‌و هاتوهاواره له‌سه‌ر ئیمه‌بوو، به‌لام بینومیند بوون له‌دوزینه‌وه‌مان، گویمان لی بوو یه‌کیکیان - که پیده‌چوو سهرکرده‌یان بیته - پیی وتن،

"ناشی هه‌لاتبن، به‌دلنیاپییه‌وه یان سووتاون یان له‌نئو زه‌لکاوه‌که‌دا خنکاون... کیشه‌نییه... به‌یانی بو‌یان ده‌که‌رئینه‌وه... ده‌ی، هه‌مووتان بکشینه‌وه."

له‌و باوه‌ره‌دا بووم ماموستا فه‌رمانم پی ده‌کات ده‌ستبه‌جی به‌ره‌و مال بکه‌رئینه‌وه. که‌چی جووله‌ی نه‌کرد و گویم له‌هیچ بانگیکی نه‌بوو. به‌بیده‌نگی راکشابوو، ده‌ستیکی به‌سه‌رمدا هینا. ماوه‌یه‌کی زور به‌م شیوه‌یه‌ ماینه‌وه، نه‌بادا به‌و قسانه بکه‌وینه‌داوه‌وه. ئینجا که هه‌ستمان کرد پی‌اوه‌کان به‌راستی

له‌وی نه‌ماون، به‌ئه‌سپایی هه‌لساینه‌وه و به‌زگه‌خشکی به‌ره‌و
سه‌ره‌وه رۆیشتین. هه‌تا گه‌یشتینه لای باخچه‌که‌ی مال‌وه‌ش،
مامۆستا هه‌ر پینی ده‌وتم ئاگادار به. هه‌موو شتیک نو‌قی
بیده‌نگی بوو، به‌ هۆی ئه‌وه‌ی لووتم پر بوو له‌ قورر
دوو‌که‌ل، نه‌متوانی به‌ بۆنکردن شوینی دایک و باوکم
بدۆزمه‌وه، ته‌نانه‌ت ته‌مزانی له‌ مال‌وه‌ن یان له‌ باخچه‌ک.
هیشتا هه‌ر سه‌رمان نه‌وی کردبوو، به‌ره‌و ده‌روازه‌ی
ناوه‌ره‌ی مال‌ه‌که‌ رۆیشتین، پێش ئه‌وه‌ی بیر له‌وه‌ بکه‌ینه‌وه
که‌ پنیوسته‌ چی بکه‌ین، به‌ شیوه‌یه‌ک باوکم هاته‌ پێشچا و
که‌ ده‌میک بوو وا نه‌مدیوو. چه‌پۆکه‌کانی کردبووه‌وه، که‌له‌ی
تیژی ده‌ر خستبوو، ئاماده‌ بوو بۆ په‌لاماردان و هارینمان.
منیش له‌ به‌ره‌میدا وه‌ستام و که‌له‌کانم نیشان دا، نه‌ک بۆ
هه‌ره‌شه‌کردن، به‌لکو وه‌ک جووله‌یه‌کی دلیاکه‌ره‌وه‌ بوو تا
من و مامۆستا بناسیته‌وه.

باوکم که‌ نیمه‌ی ناسییه‌وه، ئیتر وازی له‌ وه‌رین هیئا و ئارام
بووه‌وه. به‌لام چاوه‌رینی نه‌کرد لینی نزیک بینه‌وه، له‌ پر هه‌لسا
و قاچه‌کانی به‌دوای خۆیدا کیش کرد و خۆی گه‌یانده‌ لای
کوله‌که‌ی دایکم. تا ئه‌و کاته‌ نه‌مانزانیبوو که‌ هیشتا برینه‌که‌ی
قاچی ساریژ نه‌بووه و ئازاری ده‌دات. پنیه‌کانی شه‌قارشه‌قار،
ورگی درابوو، خوینی لی ده‌چۆرا. بۆ چرکه‌یه‌کیش خۆم پی
نه‌گیرا و دوای که‌وتم، مامۆستاش به‌دواماندا هات. باوکم
که‌ چروه‌ نیو کوله‌که‌وه له‌ گوشه‌یه‌کدا که‌وته سه‌ر زه‌وی،
ته‌رمی دایکم له‌و گوشه‌یه‌دا بوو، خه‌لتانی خوین کرابورا
خیرا چوومه‌ پێشه‌وه و له‌ دایکم سابووسو ورد بوومه‌وه که
سارد و بیجووله‌ له‌ویدا فری درابوو، دیار بوو ده‌میک بوو

به‌رهو دنیا‌یه‌کی دیکه ئیمه‌ی جی هیشتبوو. به‌رگه‌م نه‌کرت و
رؤیشتم، هموو زوو‌خاوی ناخم به‌تال کرده‌وه. له‌ته‌نیشتی
دانیشتم و دوو چاوم برییه چاوه‌خه‌مناک و گه‌شه‌که‌ی، که
مه‌گه‌ر هه‌ر خۆی بزانیته بو کام دیمه‌ن ده‌یروانی. له‌وانه‌یه
دیمه‌نیک بیته وه‌ک باخچه‌کانی ژیانی مندالیی خۆی له‌نزیک
مه‌زراکانی که‌نار رووباری دۆله‌گه‌وره له‌باشووری ئیسپانیا،
که‌له‌میژ بوو نه‌و ناوچه‌یه‌ی جی هیشتبوو، به‌دریژایی نه‌و
رؤژگاره‌دوو‌دریژه‌ی ژیانیشی له‌به‌غدا هه‌ست و هۆشی
هه‌ر له‌وی بوو. چوومه‌ته‌وبه‌ر و پارچه‌یه‌کی په‌مه‌ییم هینا
و جه‌سته‌ی سه‌رتاپا هه‌لدراویم داپۆشی، که‌ده‌توت چه‌قۆی
قه‌ساییک بی به‌زه‌بیاننه‌شه‌قی کردوو. حالی باوکم له‌و
باشتر نه‌بوو، به‌لام ده‌بوو چاوه‌ریی گه‌رانه‌وه‌مان بکات، بۆیه
زور ئارامی گرتبوو تا ئیمه‌ی بینی. نه‌مانده‌زانی چی بکه‌ین؟
تا‌که‌که‌س که‌بریاری دا چی بکات، باوکم بوو. له‌ته‌نیشت
دایکه‌وه پال که‌وت. پارچه‌په‌مه‌یییه‌که‌ی که‌مینک لا دا و
ورگی خویناویی نووساند به‌جه‌سته‌ی دایکه‌وه و خویکی
قوول بردیه‌وه.

هینده‌دلته‌نگ بووم که‌له‌باسکردن نایات. ته‌نانه‌ت
توانای وه‌رینیشم نه‌بوو، مامۆستا باوه‌شی پیدا کردم و
پیکه‌وه چاومان برییه‌دیمه‌نی سه‌لوقیی باوکم، که‌باوه‌شی
به‌سابووسۆی دایکه‌دا کردبوو، به‌بی وه‌رین ده‌رده‌دلی بۆی
ده‌کرد. ورده‌ورده‌چاوه‌کانی لیک نا و دامرکایه‌وه، نه‌ویش
ملی ریی کرت و به‌دوای شوینتپیکانی دایکه‌دا رؤیشت، که
پیش نه‌و به‌ره‌و دنیا‌ی نه‌میری رؤیشتبوو.

له‌ته‌ک ته‌رمی باوک و دایکم پال که‌وتم، ئیتر ئاکام له‌

هیچ شتیک نەما.

سەعاتیک پیش خۆرەھەلاتن، ھەستم بە جوولەئە مامۆستا کرد، لە شوینی خۆی ھەلسا و سەیریکی دەوربەری خۆی کرد، پاشان سەری ھەلبەری و چاوی بریپە مەزرا دوورەکە، کە ناگرەکەئە دامرکابووەوە و ھیچ شەوینەواریکی نەمابوو جگە لە دوورکەلنک کە ھیمای کارەساتەکەئە دوی شەو بوو. بەبی ھیچ ئاماژە و وشەپەکی کاریگەر، لە روخسارە کز و خەماویپەکەئە تیکەیشتم کە دەبویست بەزووترین کات یارمەتی بەدەم بۆ بەخاکسپاردنی سابویسو و سەلوقی. لە ناوھەستی باخچەکەدا چالیکە قوولی ھەلکەند و ھەردووکیانی خستە ناوی، پاشان بە باوھشتیک وردەگول دای پووشی. بەبی ئەوئە وشەپەک لە زارمان بیتە دەر، وەستاین و چارمان بریپە دیمەنەکە. تاسەباریی مامۆستا لەوئە من کەمتر نەبوو. ھەردووگمان رووخاو و تیکشکار، لە شەویکدا ھەموو شتیکە ئازیزمان لەدەست دا، لانیواز و بیتشتوپەنا ماینەو. سەرەنجام چووینە ژوورەو، بینیمان ھیچ شتیک لە جیی خۆی نەماو، ئەوئە چنگیان کەوتوو بوو تالانیان کردوو. مامۆستا چوو نھومی سەرەو و جانتایەکی گەرەئە لەگەل خۆیدا ھیناپە خوارەو، بەپەلە ھەندیک کەلوپەل و شتی تاییبەت و بریک پارەئە لئە دەر ھینا و تالای ماشینەکە ھەلی گرت، کە ھیشتا لە شوینی خۆی ماوو، دەستی بۆ نەبراوو.

دەفتەری یادداشتەکانی لە شوینیکی نھینیدا شارەو، لە پیشچاوی من شاردیو بو ئەوئە شوینەکەئە بزاتم تەبادا خۆی لە داھاتووردا پەئە بەو شوینە نەباتەو.

به‌دهم سواربوونی ماشینه‌که‌وه - که نه‌مده‌زانی به‌ره‌و
کوی ده‌روین - ماموستا پیی وتم، "نیمه‌چیترا جیمان
نابیته‌وه لی‌ره." به‌ریگایه‌کی تردا ماشینه‌که‌ی لی‌خوری.
به‌هموو لایه‌کدا چاوم گیرا و خواحافیزیم له‌هموو
یادکاری و دیمه‌نه‌کانی مالی ماموستا کرد. له‌ناخه‌وه بریارم
دابور روژیک له‌روژان بگه‌ریمه‌وه ئه‌و ماله و هر ده‌بیت
توله‌ی کوشتنی باوکم بکه‌مه‌وه. له‌و ساته‌دا هیچم له‌ده‌ست
نه‌ده‌هات جگه له‌یادکردنه‌وه‌ی شه‌پوله‌کانی رووباری دیجله
و مالی بیسروه‌ی ماموستا. به‌بیده‌نگی و سه‌رنجه‌وه - که
کاردانه‌وه‌یه‌کی ئه‌وتوم تیدا نه‌ده‌بینی - ماموستا ماشینه‌که‌ی
لیده‌خوری. ده‌زانم ئیترا زور بیری دیجله‌ی نزیک و
شه‌پوله‌کانی و هه‌واکه‌ی ده‌که‌م، بیری هه‌موو شتیکی نزیک
له‌دیحله‌ ده‌که‌م، ته‌نانه‌ت هه‌موو شتیکی ناو رووباره‌که‌ش.
خور تا ده‌هات زیاتر سه‌ری ده‌ر ده‌کرد، ئیمه‌ش به‌ره‌و
رووی ده‌رویشتین، ده‌توت ده‌خزیننه‌ ناو درزه‌ پرته‌قالییه
سووتینه‌ره‌کانیه‌وه.

له به‌غدا، چوَن بیلانه بووین، چوَن که‌وتینه داوه‌وه؟

سی رُوژی سه‌ره‌تای هه‌لاته‌که‌مان له ماله‌که‌ی که‌ناری
دیجله... ماله دیرینه‌که‌مان... مالی ده‌یان ساله‌ی ماموستا و
بنه‌ماله‌که‌ی، نه‌و سی رُوژه‌مان هه‌ر له‌نیو ماشینه‌که‌دا برده
سه‌ر، به‌ماشینه‌که‌وه هه‌ر خه‌ریکی شوینکۆرکی بووین، گه‌ر
بو پینوستیه‌کی کتوپر، یان ناچاری نه‌بو رایه، له ماشینه‌که
دوو نه‌ده‌که‌وتینه‌وه. له ماموستاوه تیکه‌یشتم که‌ نیت‌ر
هیچ شوینیک بو ئیمه جیی دلنیا یی نییه، به‌تایبه‌ت دوای
نه‌وه‌ی که‌ له خانووه‌که‌ به‌سه‌رمان هات و پینان کردین.
بیرکردنه‌وه له ویرانکردنی ماله‌که‌ و کوشتنی دایک و باوکم...
نازاریکه‌ و تا ماوم پینوه‌ی ده‌تیمه‌وه. ماموستا پینی وتم له
رینی چنه‌د که‌سیکه‌وه زانیویه‌تی نه‌وه‌ی به‌سه‌رماندا هات
هه‌ر له ره‌فتاری پیاوه‌گرنه‌که‌ ده‌چیت، گومانی تیندا نییه
که‌ پیاوه‌کانی ناردوووه بو به‌جیه‌ینانی هه‌ره‌شه‌کانی رُوژی

راوکردنه که، رۆژی شوومی دوایین گهشت و دابرانی
همیشه بیمان له دنیای راووشکارا!

له قوژبنیکی چوله وه دهچووینه سووچیکی چولی شه قام
و گه ره کیک که که مترین جووله ی تیدا بیت. ده رگا کانی
ماشینه که مان داده خست و تیایدا دهخه وتین، به دهنگی
خه لک و گه رمای خۆره تاو له خه و هه لده ستاین، دیسان
دهچووینه نزیکترین خواردنگه بو خواردنه وهی قومیک ئاو،
یان خواردنی سه نده ویچیک، زۆر جار من له نیو ماشینه که دا
ده مامه وه، مامۆستا داده به زی و پاش که میک، نان و شیر
و گوشت و سه وزه و هه ندیک شتی ساده ی تری ده هیئا
و ده هاته وه. زۆر جاریش دهچووینه ده ره وهی به غدا و له
چیشته خانه یه کی سه ر ریگای ده ره وه خومان تیر ده کرد،
پاشان هه رچیمان بو یستایه ده مانگری، ئیتر بیلانه و مال... له
شه قامیکه وه بو شه قامیکی تر ده سوو پراینه وه!

مامۆستا هه میشه ئاگاداری ده کردمه وه له وهی له
ده ور به رمان ده گوزه را. زیاتر له جاران سه رباز و پۆلیسمان
له شه قامه کاند ده بینی. پیشتر هه رگیز هه ستمان به و ژماره
زۆره ی مه فرزه و ماشینه سه ربازییه کانی نیو کۆره پان
و کولانه کان نه کردبوو. هه ندیک جار که له شه قامیکه وه
دهچووینه شه قامیکی تر، خه لکی سفیلمان نه ده بینی!
روخساری گرژومۆنی سه رباز و پۆلیسه کان که هه موو
کۆره پان و شه قامه کان و گوشه ی دوکانه کانیا ته نیبوو، بو
ئیمه تۆقینه ر بوون. مامۆستا ئاهاژه ی بو کۆرانکارییه کان
ده کرد و پینی ده وتم، "سه یرکه لیده ر... بیکومان شتیکی
مه تر سیدار له ئارادایه." نه مده زانی چون وه لامی بده مه ره،

ترسی داہاتووی نادیار دای کرتبووم.
 دواى زياتر له سى رُوژ، مامؤستا ههولى دا ژوورى
 هۆتيليك يان مالىكى ساده بهكرى بگريت، بهلام وهلامى
 خارهنهكانيان نهوه بوو كه شوينيان نيبه بو من! نامادهش
 نهبوون له ژووريكدا بيمه ميوانيان، بويه مامؤستاش خوى
 جيا نه دهكردهوه و لهگهل مندا دهمايهوه لهنيو ماشينهكه دا،
 چونكه وهك خوى پيى دهوتم ريگه به خوى نادات دهركاى
 ماشينهكه م لى دابخات و بهتهنيا تيندا بيمينهوه. قسهى زورى
 بو دهكردم و له كوئايدا دهيووت، "پيكه وه زورمان بينى،
 ههه دهبيت پيكه وهش بگهينه كوئايسى. ئارام دهگرين نهى
 هاوريم!" پاشان دهكهوته نيو شهپولى بيركردهوه، ئوقرهى
 لى دهبرا، هيچ شتيك هيلى خيلى نه دهپچراند، جگه له بينينى
 جوولهيهكى ناناسايى لهسهه شهقامهكه، يان نزىكبوونهوهى
 مهفرهزهيهكى پولىس له ناوچهكه. نهيددهويست بكهويته
 بهرچاوى سيخورهكان، كه تهناهت چاوديريى جوولهى
 ميرووله شيان دهكردا!

جاريكيان له بهردهم چيشتهخانهيهكدا وهستاين، مامؤستا
 دابهزى بو نهوهى ژهميك خوراك بو ههردووكمان بينيت،
 نيوسهعاتى پىچوو، نههاتهوه! پاشان لهگهل پياويكدا گهرايهوه
 كه پيشتر له بونهيهكدا ناشناى بووبووم. له هاوريكاني
 مامؤستا بوو، چهندين جار هاتبووه مالمان و تا درهنگانى
 شهو لهگهلمان مابوووهوه. لهتهك مامؤستاوه سوار بوو، ههتا
 مالى نهو پياوه نهوهستاين.

تيناكه م بۇچى تا ئىستا پهيوه نديت پىوه نهكردووم،
 بهراستى دلم لات بوو. نايا هاورييهتى وا دهبيت؟ (پياوهكه له

ماموستای پرسى).

+ داوای لیوردنت لی ده کهم، هینده شیرزه بورم بواری
بیرکردنه وهشم نه بوو. ترسم له هه موو شتیک وای لی
کرد بورم په یوه نندیتان پیوه نه کهم. (ماموستا وای وت).
گویی مه ده ری هاوری، هه مووی تیده په ریت. نهی
هه واله کهت نه بیستووه؟ نه م جار ه چند روژیک موله تیان
داوه و... ئیتر شه ری راسته قینه ده ست پی ده کات.

+ هیوادارم وا بیت، به راستی ماندوو بووین له به لینه کانیان.
ده بیینیت... سه ره نجام هه ناسه ده دهیت!

پیاوه که بردینی بو مالیک له ده ره وهی به غدا. گه راجه که ی
بو کردینه وه و ماشینه که مان برده ژووره وه. دابه زین و
پیاوه که پنی وتین هه موو شتیکتان له به رده ستدایه و له
هیچتان که م نییه. به ماموستای وت وا بزائن له مالی خوتانن.
خوتان بشورن و چلکی شه رانی بیلانیهی له له شتتان رابمان
و که مینک پشوو بدهن. ئینجا پیاوه که چووه ماله که ی تر تا
هه ندیگ که لوپهل و پیداو یستی هه وان ه وه مان بو بیینیت.

ماوه یه کی زور له بهر ئاوی هه مامه که دا ماینه وه، ده ر
چووین و له موله که دا پشورمان دا، گویمان له دهنگی کابرا
بوو، گه رایه وه. له گهل که سیکی تر دا هاته وه، که دیار بوو
نه ویش هاوری ماموستا بیت، کولیک پو شاک و خوراکیان
هینابوو، ئینجا هه موو ده روازه و ژووره کانیان پیشان داین.
به ماموستایان وت پیویست ناکات بچیته ده ره وه، چونکه
هه رچیمان پیویست بیت نه وان بو مان دینن، دوو روژ
جاریکیش که سیک ده نیرن بو خاوینکردنه وهی ماله که و
ناماده کردنی خوارده مه نی بو مان.

بە درێژایی ئەو رۆژانەی کە نەچووینە دەرەوێ و هەر
خەریکی خۆیندنهوێ و سەیرکردنی هەوالهکان بووین، بۆ
ساتیکیش لێک دانەبراین.

هاوریکەیی مامۆستا هەر رۆژە و هاورییەکی تری
لەگەڵ خۆیدا دەهینا، یەكجار ئاسوودە بووم کە دەمبینی
هاوریکانی مامۆستا لێی نزیکن و ئەویش هیندە بیر لە رۆژە
ناخۆشەکانی رابردوو ناکاتەوێ. هەموو شەویەک سەیری
وتارەکانی "کابرای بە ناو سەرکردە" و چاودیری هەلوێستی
ئەوانی ترمەن دەکرد. رۆژان تێدەپەڕین و مامۆستا بە دلنیاپی
پێی دەوتم ئەم جارە بە راستی رزگار دەبین. لەگەڵ ئەوێشدا
هەموو شتێک پەيوەست بوو بە لەشکرکێشی ولاتیکی
بیانیی دوورەدەست! مامۆستا - بە رەچاوەکردنی سروشتی
ولات - لە هەموو ئامارەکانیدا پیری لای ئەو ویرانکارییە
بوو کە بەسەر ولاتدا دیت. من بۆخۆم لەوێ تێنەدەگەیشتم،
تەنها تامەزرۆی بینینی ئەوێ بووم کە بەیانی لەگەڵ خۆیدا
دەیهینیت، دواي ئەو تالاوێ زۆرەیی لەسەر دەستی کابرای بە
ناو سەرکردە چەشتبوومان. تا درەنگانی شەو چاوەروانی
بانگەوازیکی، هەوالێک، ترووسکەیی هیوایەکی، ئامارەیک
بووین، بۆ برانەوێی دلەراوکی و چاوەروانییەکی مان.

زیاتر لە دوو هەفتە تێپەڕین و ئێمە هەر لەو پەناگە
نوێیەدا خۆمان هەشار داوو، پیری خانووەکی خۆمان
دەکرد کە بەسەر دیجلەدا دەپروانی. هەر ئەوێشدا مامۆستا
برپاری دا بە سواری ماشینی کە بگەڕینەوێ بۆ بینینی
خانووەکی. مامۆستا زۆر پارێزی دەکرد و ئەیدەوێست زۆر
نزیکی بگەوێتەوێ، کەچی - ئەویش وەکو من - خەریکی بوو

سوئی ده‌بووه‌وه، ده‌یویست هه‌نگاوینک زیاتر بچیته پیشه‌وه
بۆ ئه‌وه‌ی جوانتر لینی رابمیین. له‌سه‌ر سووچی کولانه‌که
وه‌ستاین که پینچ سه‌د مه‌تریک له‌خانوه‌که‌وه‌ دوور بوو.
لایته‌کانی ماشینه‌که‌مان کوژانده‌وه و چاومان برییه‌نیو
حه‌وشه‌که‌ تا بزاین له‌ ژووره‌وه‌ چی روو ده‌دات. یه‌که‌م شت
سه‌رنجی راکیشام نهومی سه‌ره‌وه‌ رووناک بوو، له‌ ناوه‌وه
تارمایی هاموشوی خه‌لک ده‌بینرا. ماموستا به‌حه‌سه‌ره‌ته‌وه
وتی، "بیگومان هه‌ر ئه‌و به‌یانیه، دوای هه‌لاتنی خومان
داگیریان کردووه." له‌ به‌رده‌م ده‌روازه سه‌ره‌کیه‌که‌دا
لافیته‌یه‌که‌مان بینی که ناویکی تازه‌ی له‌سه‌ر نووسرابوو،
له‌باتی ناوی بنه‌ماله‌که‌ی ماموستا که له‌ رووکاری ده‌ره‌وه‌ی
دیواره‌که‌دا هه‌لکولرابوو. مه‌خابن بینیمان هه‌موو داره‌کانی
دیوی ناوه‌وه‌ی دیواری هه‌وشه‌که‌یان بریوه‌ته‌وه.

دره‌نگانی شه‌و به‌ داخ و که‌سه‌ریکی زوره‌وه‌ که‌راینه‌وه
بۆ مالی هاوریکه‌ی ماموستا. له‌و باوه‌رده‌دا بووین که به
تیپه‌رینی کات هه‌موو شتیک وه‌کو خوی لیدیته‌وه‌، به‌لام شه‌وه
هه‌رگیز رووی نه‌دا، له‌که‌ل هه‌موو یادکردنه‌وه‌یه‌که‌دا برینه
قوله‌که‌ ده‌کولایه‌وه‌، زور دله‌نگ بووم، چونکه له‌ یه‌که‌م
روژی بوونمه‌وه هیچ مالیکی دیکه‌م نه‌دیوو، هه‌موو ته‌مه‌نی
مندالی و که‌نجیم له‌ویدا به‌سه‌ر برد، هیچ شوینیکی ترم شک
نه‌ده‌برد که به‌ مالی خومی بزنام، هیچ رووباریکی تریشم
نه‌بینی جکه له‌ دیجله.

له‌ ماشینه‌که‌ هاتینه‌ خواره‌وه و به‌رله‌وه‌ی به‌ره‌و ده‌روازه‌ی
سه‌ره‌کی ماله‌که‌ برۆین، کومه‌لینک پیاو - که‌ نازانم له‌ کام
لاوه‌ په‌یدا بوون - ماموستایان ته‌ختی زه‌وی کرد و که‌وتنه

تیبه‌لدانی. به قه‌پال و هاوار و وه‌رین ویستم مامؤستا له‌ژیر چنگیان دهر بینم، به‌لام به‌کوته‌که‌ئه‌ستووره‌کانی ده‌ستیانه‌وه ده‌یانکیشا به‌پشت و سه‌رمدا، مه‌تریک و زیاتر دوور له‌وان که‌وتمه‌سه‌ر زه‌وی، به‌لام دیسان بویان گه‌رامه‌وه. من بویان ده‌چووم و ئه‌وانیش که‌له‌کۆمه‌یان لی ده‌کردم بۆ به‌زاندنم. مامؤستا بوورایه‌وه و دووانیان هه‌لیان گرت بۆ لای جیبه‌جام تاریکه‌که. کاتیک بز یارمه‌تیدانی مامؤستا به‌سه‌ر سه‌ریاندا خۆم هه‌لدا، هه‌ریه‌که و به‌لایه‌کدا رایان کرد، له‌ته‌ک ماشینه‌که که‌وتم و له‌هه‌موو لایه‌که‌وه کوته‌کم بۆ ده‌هات ده‌مویست خۆم له‌گورزی کوته‌که‌کانیان لا بدهم، به‌لام به‌جۆرینک پینگرام که‌وام ده‌زانی پشتم شکاوه، له‌ته‌ک تایه‌ی ماشینه‌که‌وه که‌وتمه‌سه‌ر زه‌وی. به‌دهم ئازاره‌وه پاشه‌کشیم کرد بۆ دواوه، به‌کیکیان ده‌مانچه‌که‌ی دهر هینا بۆ کوشتم. بوورم نه‌دا و یه‌کسه‌ر له‌و دیوی داره‌کانی نیو گۆره‌پانه‌که‌ی ته‌نیشته‌وه خۆم ون کرد.

به‌په‌له‌ سواری ماشینه‌کانیان بوون و گویم لی بوو یه‌کیکیان هاواری ده‌کرد: ده‌ی زووکه‌ن!
له‌پشتی داره‌کانه‌وه به‌راکردن دوایان که‌وتم. سوور بووم له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌بیت بیانگرمه‌وه. سه‌ره‌رای ئازاره‌کانم، به‌لام کۆلم نه‌دا و به‌رده‌وام بووم. زیاتر له‌ نیوکاتژمیر به‌دوايانه‌وه بووم، له‌شه‌قامیکه‌وه پیچیان ده‌کرده‌وه و تا دواکۆلانی شه‌قاسیکی تر ده‌رویشتن، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیانه‌ویت له‌گه‌ل خویاندا به‌ره‌و ته‌نگه‌به‌ریک په‌لکیشم بکه‌ن که‌ پیشتر شتی وام نه‌دیوه. شه‌که‌ت و زامدار، سه‌ره‌تیک بینی گرتبووم، چونکه‌ نه‌متوانی مامؤستا له‌ دلره‌قییان بپاریزم.

چند خوله‌کیکی نه‌برد خیراییه‌کیان که‌م کرده‌وه و له
به‌رده‌م خانوویه‌کی گه‌ورده‌دا وه‌ستان، که به درکه‌تیل و
داری به‌رز ده‌وره درابوو، به‌په‌له ده‌رگا‌کیان بو کرایه‌وه
و چوونه ژووره‌وه، له ناوه‌وه ون بوون و بواریان نه‌دام
بچه ژووره‌وه و به‌دوایانه‌وه بم، چند جاریک به‌ده‌وری
خانووه‌که‌دا خولامه‌وه به‌و هیواییه‌ی درزیک یان په‌نجره‌یه‌کی
بدوزمه‌وه و دزه بکه‌مه ژووره‌وه، به‌لام بیهووده بوو.
له شوینی خوم، له‌ته‌ک خانووه گومانوویه‌که مامه‌وه،
بیرم له‌ره ده‌کرده‌وه که پیویسته چی بکه‌م، له‌پر ده‌نگی
ماشینیک هاته به‌رگویم و روشنایی لایته‌که‌ی خسته‌سه‌رم،
ماشینه‌که به‌ره‌و بووم هات و شووتی نا‌گادارکردنه‌وه‌ی
خسته‌کار، بو‌ی ده‌ر چووم و ماشینه‌که‌ش کولان به‌کولان
که‌وته دوام، له چاویمان ون بووم و به‌دوامه‌وه نه‌مان.
له‌وه دلنیا بووم که شوینی به‌ندکردنی ماموستا پی
ده‌زاتم و سبه‌ینی ده‌چمه‌وه بو لای، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه،
له‌پر هه‌ستم کرد قولاییکی تیژ له قورگم گیر کرا، که ده‌توت
گولله‌یه‌که و چه‌قیوده‌ته گیانمدا، هیزم لی برا و بینه‌وش که‌وتم،
ته‌نانه‌ت نه‌و ده‌موچاوانه‌شم نه‌بینی که که‌وتمه داویانه‌وه!

مهینهتی و سوپرایزه گورهکانی رۆژانی زیندان!

که هاتمهوه هوش خۆم، بینیم وهکو سهگ - نهفرهت لهو
ناوهینانه - فری دراومهته هساریکی گواوی و بۆنپییسی
پر له زبل و پاشهرووه که باس ناکریت. لهو هسارانەش
نهدهچوو که پیشتر دیبووم یان له تهلهفزیونهوه بهرچاوم
کهوتبوو. قههسیکی ئاسنین بوو که له ناوهوه به درکهتیل
کرابوو چهند بهشینکهوه، تاکه شیوازی یهکتربینین شهوه بوو
له قههسیکهوه بو دانهیهکی تر، چاو ببریغه یهکتر.

هیشتا سر و بینیز بووم، توانام نهبوو به کامی دلی خۆم
بجوولیمهوه. ههموو شتیک له بهرچاوم لهو خهونه ناخوشانه
دهچوو که به ههموو شیوهیهک تهقهلالا دهکین دریره
نهکیشیت و ههرچی زوو بیدار ببینهوه. بهلام شهوهی من دیم
هرگیز خهون نهبوو، فری درابووم و هیشتا توانای بزواندنی
ماسوولکهکانم نهبوو، لهپر شهوهم بیر کهوتهوه که دوینی

به سهر خوم و ماموستادا هات، تیکه یستم که خزینراومه ته
زیندانیکی به رینه وه. بیرم که وته وه که نه و راوچیپانه شوین
به شوین دوام که وتبوون تا که وتمه داویانه وه. دوا ی نه وه ی
چنگیان له نیچیره گه وره که - ماموستای هاوریم - گیر کرد،
ئینجا داویان بو منیش نایه وه و پیلانه که شیان سهری گرت.
هه ستم کرد ته واو ور و کاس بووم، چونکه ماوه یه ک
بوو درکم به وه نه ده کرد له چوارده ورم ده گوزه ریت... باشه
چون درکم به جموجوله کانیان نه کرد برو؟ نه وه یه که م جارم
نه بوو شتیکم به سهر بیت و دلنیا بم له وه ی که رۆژ به رۆژ
وریایی و گوریی جارنم نامینیت، ورده ورده پی ده نیمه
قوناغی دوا ی که نجیمه وه، گه نه لیم پیربوونی پیشوه خت!
جگه له وه ش به هوی شه ره تا قه تپرو کینه کانی نه م دوا ییبه وه
جاستم شه که ت بووه و هیزم لی براوه. بیکومان هه موو
نه مانه هۆکارن... چیت نه توانم نه و نه رکانه ی سهرشانم
راپه رینم که له پیناویاندا دروست بووم و له دایک بووم و
پهروه رده کراوم. گه ماموستاکه م گوی به مه نه دات و لای
گرنک نه بیت، ده بی خوم پشتکویی نه خه م، گه نا هه همیشه
ده که ومه زیاتر له چالیکه وه، که نه مه ی ئیستا یه که میانه!
بیر ده که مه وه... چون ده توانم به ره نگاری راوچیپه کان
بیمه وه و له م میحنه ته تازه یه م هه لیم؟ وه لام نییه...
به ره وه ی به ته واوی بیمه وه هوش خوم، ته نانته
نه مده توانی سهر هه لبرم و سه یریکی نه ملا و نه ولای
خوم بکه م، له پشتمه وه گویم له دهنگی نووساو و سلاوه
سه یره که ی بوو:

- نه ره وه لالا... سه گه راوچیپه راو کراوه که له خه و هه لسا!

تهنها چرکه یه کیش بواری نه دام، به هم مور سه نگیه وه
خوی هه لدا، له تهک سه رمه وه که وت.

بینیم توو له سه گیکی که ری لووت فشه، به لام نیگابه کی
قوول و ده مولچیکی هه بوو که هیمای دلنیا یی بوو.
ناوم بویییه نهی سه گی راوچی راوکرار، له دوی
شهروه پاسه وانی تووم.. ده توانم بلیم کهر من نه بوومایه شم
سه که برسسیانه له توپه تیان ده کردی... ترسی هیچت نه بیت تو
هیشتا له سایه ی مندایت.

لینی ورد بوومه وه... سه ر و بیچمی له گویردی قسه کانی
نه بوو! بویه کهر له هه رشوینیکی تر بمدیبا یه به لروتبه رزی
خوم لینی لا دها و ته و او پشتگویم ده خست. خه نده ی دلرفین
و نزیکی بوونه وه ی لیم، وای لی کردم سو پاسی بکه م و - کهر
تهنها به و هویه شه وه بیت - باوهر به قسه کانی بکه م.
ناوم لیده ره. (به و جوره خوم پی ناساند).

+ گوینی مه ده ری نهی سه گی راوکه ر، هه ریه که و ناوینکمان
پیوه لکینراوه، به لام گرنک نه وه یه نیستا تو نازادیت و
ده توانیت نه وه هه لبریزیت که خوت ده ته ویت.
نازاد... چون؟ من ده بینم له نیو قه فسه سی زیندانیکی
درکا ویداین!

+ نااا نه مه... له راستیدا له بهر نه وه یه که نیمه له سه که
نایابه کاین، کهر نا ده کوژراین و فری ده دراینه نیو زبلدان
و چومه کانه وه... ناشی به مه ناره حهت بیت نهی سه که راوی
راوکرار!

داوام لی کرد به "لیدهر" بانکم بکات و چیتتر پیم نه لیت
سه که راوی راوکرار.

ئااا... كه واته تو سه گه راوييه كى فهيله سووفى! زور
به دلمه... به لام داوات لى ده كه م بكه ويته خوت و هه لسيته وه،
كه نا به زيشوويى ليره دا نامينيته وه، من ناتوانم هه تاسه ر
بتپاريزم!

ئه مهى وت و به مره مر به ره و رووى كو مه ليك رو پشت كه
وا ديار بوو ده يانويست ليمان نزيك بينه وه، له و چركه ساته دا
كه به رهنگارى ئه و هه موو سه گه بووه وه، بوم دهر كه وت چ
چارنه ترسيكه. ئه و سه گانه خويان مه لاس دابوو ليم نزيك
بينه وه و كه لبه يان له گيانم گير بكه ن، وهك چون بوبى
ئاگادارى كرد بوو مه وه و هيز و بالاده ستى خويشى بوم
سه لماند.

زورم له خوم كرد و هه لسامه وه، له و كاته دا هه ستم كرد
- جگه له وهى زينداني كرابووم - به پولينك سه گى هه مه جور
و وه ردى جياجيا كه مارو دراوم. كه هه لسامه وه هه موويان
سليان كرده وه، به جوريك وه ريم كه تيكرا كلكيان خسته
ناو كه ليان و تا شويني خويان نه وه ستانه وه. بونى ترسيانم
كرد، بونى هه مان ترسى نيچيره كانم كه به بى ماندووبوون
راوم ده كردن. به لام بوبى هه ر ده وه رى و نه يده برييه وه. كه
بينى دوخه كه هينور بووه وه، رووى وه ر گيرايه وه و وهك
نیشانداني نه وهى به باشترين شيوه ئهركى سه رشانى به جى
هيتابيت: "مه ترسه... ته واو... هه موو شتيك وه كو خوى لى
هاته وه و ئيتر لنت نزيك نابنه وه!"

شانازى به خويه وه ده كرد، به جوريك سيني دهر
په راندبوو كه له بهرچاوم زور له قه باره ي خوى كه وره تر
ديار بوو. باش و خراب هيچم نه وت. كه رامه وه شوينه كه ي

خۆم و له‌بن درکه‌تيله‌که‌وه بێخه‌م پالم دایه‌وه.
 بۆبی دانیشته و به‌بی نه‌وه‌ی داوای لی بکه‌م، که‌وت
 باسکردنی زیندانه‌که و وتی،
 ”ئیمه‌ شانسه‌مان هه‌یه‌ که‌ له‌ جووره‌ نایابه‌کانین. وه‌ک له‌
 خۆیانه‌وه‌ بیسترومه‌ ئیمه‌ گران و ده‌گمه‌نین، بۆیه‌ هه‌نده‌ گه‌مزه
 نین به‌ فیشه‌ک بمانکوژن، یان ده‌ستبه‌ردارمان بن. باشمان
 ده‌ناسن، لانی که‌م من باش ده‌ناسن. به‌لام نازانم تو له‌ کام
 خیل و بنه‌ماله‌ی؟ بێگومان تو‌ش نایابیت بۆیه‌ هه‌تاویانیت بو
 ئیره، نه‌وانی تر ده‌کوژرین و لاشه‌یان فری ده‌ده‌نه‌ نزیکترین
 چۆم، یان به‌رمیلی خۆله‌کانیان پی پر ده‌که‌نه‌وه، له‌وانه‌یه
 لاشه‌ی پلێشاوه‌یانت له‌مبه‌ر و نه‌وبه‌ری شه‌قامه‌کاندا دیبی.
 ماوه‌یه‌که‌ ژماره‌مان زور بووه‌ و شاره‌وانی ده‌لایت کاتی
 له‌ناو‌بردنی سه‌که‌ به‌ره‌للاکانه، ئیتر نه‌وان وا ده‌لین، بێگومان
 مه‌به‌ستیان نه‌و سه‌گانه‌یه‌ نه‌ک ئیمه. ئیمه‌ سه‌گی ره‌سه‌نین و
 بنه‌ماله‌مان هه‌یه.“

بۆبی له‌ناکاو مات و بیده‌نگ بوو، خه‌م دای گرت، ده‌توت
 شتیگ هانی داوه‌ ئیتر بیده‌نگ بیت.

له‌ ده‌رده‌که‌ی بۆبی تیگه‌یشتم، به‌لام هه‌ستیم بریندار
 نه‌کرد به‌ پرسیاریک که‌ له‌کوی و له‌گه‌ل چ خانه‌واده‌یه‌که‌دا
 ده‌ژی؟ یان چیی به‌سه‌ر هاتووه‌ و چۆن که‌وتوو‌ته‌ داوی
 راو‌چیانی سه‌ک و نیستاش له‌م زیندانه‌ هه‌میشه‌بیه‌دایه‌؟ که‌
 نیگای خه‌باریم بینی و خۆی سه‌رقال کرد به‌ لیسه‌نه‌ی
 پیسته‌ رووتاو‌ه‌که‌یه‌وه، تیگه‌یشتم که‌ حالی دژوار بووه،
 که‌ حالی گرو‌ی زوربلی و لووتبه‌رز ده‌بینیت بیده‌نگ و
 دلشکاو، تووشی خه‌میکی قوول ده‌بیت، بۆم ده‌ر که‌وت له‌

بهردهم رینگایه‌کی داخراوداین و هیوایه‌کی گهوردهمان نییه بو
رزگار بوون. حالی خومم بیر کهوته‌وه، لووره‌یه‌کم کرد و
له‌گهل گرو کهوتینه بیرکردنه‌وه‌ی به‌رده‌وام له‌نیوان هه‌لکشان
و داکشانی خه‌می قوول و مه‌حالی رزگار بوون.

نازانم چه‌ندی پیچوو - به‌نجی نه‌و دهرزییه به‌ری دام که
له‌کاتی گرتنمدا چه‌قاندیان به‌له‌شمدا - بویه وه‌کو سه‌گه‌کانی
تر گویم لی بوو ده‌نگه‌ده‌نگیک له‌قه‌سه‌سه‌که‌مان نزیک
ده‌بووه‌وه. گرو له‌گهل سه‌گه‌کانی تردا تا درزی سه‌ره‌کیی
قه‌سه‌سه‌که هه‌لمه‌تی برد. له‌جینی خومه‌وه دوو پیارم به‌رچاو
کهوت، که مه‌نجه‌لیکی گهوره‌یان به‌ده‌سته‌وه بوو، به‌کینکیان
به‌توندی ده‌یکیشا به‌سه‌ر مه‌نجه‌له‌که‌دا، سه‌گه‌کانی بانگ و
هار ده‌کرد، نه‌وی تریشیان هه‌رچییه‌ک به‌اتایه‌ته ده‌ستی
هه‌لی ده‌دایه به‌رده‌میان: ئیسک و چه‌وری و پارچه‌گوشتی
کون و بوگهن، که له‌و دووره‌وه کاسی کردبووم. من فیری
خواردنی گوشتی توپیو نه‌بووم، ماموستا هه‌موو کاتیک
باشترین و پاکترین گوشتی دهرخوارد ده‌داین و هه‌رگیز
ناچار نه‌بووین به‌دوای گیانداری توپیودا بگه‌رین. خوم‌تی
نه‌که‌یاند و له‌گهل سه‌گه‌کانی تردا نه‌که‌وتمه‌ نوره‌بری، چونکه
ده‌میک بوو وازم له‌گوشت و خوین هیتابوو.

سه‌گه‌کان له‌وه‌رین نه‌که‌وتبوون، ئینجا پیاره‌که به‌یه‌ک
جار مه‌نجه‌له‌کی هه‌لدایه به‌رده‌میان، سه‌گه‌کان به‌ربوونه
گیانی به‌کتری به‌و هیوایه‌ی زوریان به‌ر بگه‌ویت. له
شوینی خومه‌وه چاوم له‌بویی بوو خوی هه‌لده‌دا و له‌نیو
کومه‌له ئیسکه‌که‌دا ده‌که‌وته‌وه، به‌لام به‌بی هیچ ده‌سکه‌وتیک
ده‌کشایه‌وه بوو دواوه. له‌گهل هه‌ر نزیکبوونه‌وه‌یه‌کدا به‌

تیپھەلدان و وەرین و گازگرتن وەلامیان دەدایەوہ. ئەو نەگبەت
 کۆلی نەدەدا، لەگەڵ ھەر بەرگرییەکدا پارچەییەک لە پیستی
 لەشیان لێ دەکردەوہ، ھێچ سەگیکم نەدیبوو وەک ئەو سور
 بیت لەسەر داواکەیی. ھەر سەگیک بەشی خۆی داچەری،
 ھەندیکیان پارچەییەک و دووان زیاتر لە بەشی خۆیان بەر
 کەوتبوو، چاوم لێ بوو بۆبی بە سەری شۆر و دوو چاوی
 شەرمەزارەوہ گەرایەوہ و نازانی چی بلیت و چی بکات!
 دەستی کرد بە لیسانەوہی برینە تازە و کۆنەکانی کە ھیشتا
 ساریژ نەبووبوون.

پیش ئەوہی بگاتە لای من، ھەلسامەوہ و ڕووە و
 سەگەکانی تر ڕویشتم، لە بەردەم زۆردارەکەیاندا وەستام،
 بە ھیمنی و ریزەوہ وەریم و داوام لێ کرد بە شە گوشت و
 ئیسکەکەیی بۆبی بداتەوہ، بایەخی بە داواکەم نەدا و بەوپەری
 لووتبەرزییەوہ گالتەیی بە ھەلویتەکەم کرد! بە خۆم وت
 کاتی ئەوہیە شتیک بکەم، گەر نا ھێچم دەست ناکەویت.
 سینگم دەر پەراند و سەرم ھەلبەری، بە دەنگیکی بەرز
 وەریم و بەسەریدا نەراندەم، بە جۆریک توورە بووم کە
 خۆی و سەگەکانی ترم شوک کرد! ھەموویان تۆقین و بەبی
 ئەوہی بەرەنگارم ببینەوہ، کۆمەلیک ئیسک و پارچەگوشتیان
 فەری دایە سەر زەوی و گەرانەوہ بۆ شوینەکانی خۆیان.
 ناماژەییەکی خیرام بۆ بۆبی کرد، ھات ئیسک و گوشتەکانی کۆ
 کردەوہ. کەرەمەوہ بۆ قوژبنەکەیی خۆم و ئەویش دلخۆش بە
 دەسکەوتەکەیی، دوام کەوت. بۆبی بەشەکەیی خستە بەردەم
 و سوپاسی کردم. بە چاوی پیزانینەوہ سەیری دەکردم،
 ھەر وہا پێی سەیر بوو کە بەو بویری و چاونەترسییەوہ

به رهنگاری ئه و گه له سه گه بوومه وه.

بۆبی، لیکاو به لاده میدا هاته خواره وه، چاوی له سه ر
چه وری و ئیسکه کان لا نه ده برد، چاوه رینی فهرمووی من
بوو... پیم وت، "بۆبی تو بخۆ... چاوه رینی من مه که."
ئه ی تو؟ (ئی پرسیم).

+ ناتوانم.

ئاها... تو هیزت تیدا نییه بو شکاندنی ئیسکه کان و
ورده کردنی گوشته که، خه مت نه بی خۆم یارمه تیت دده م.
پیش ئه وه ی ده ست پی بکات، به جووله ی سه ر نه خیریکم
بۆی کرد، رام گرت و پیم وت،

+ من پروه کیم، گوشت ناخۆم.

برسیی بوو، هینده ی نه مابوو له برساندا بکه ویتنه سه ر
زه وی، بۆیه هیچ مشتومری نه کرد، به لام له چاویدا هه ستم
کرد که گومانی له سه که م هه بوو، یان تینه گه یشت. به
هه موو سه رنجیه وه ده ستی کرد به هارینی ئیسکه که و
له تکردنی چه ورییه که، هه تا کوتایی نه وشه یه کی له ده م ده ر
جوو، نه وه رینیک.

له ته نیشتمه وه پال که وت و وتی، "تو ده لینی له گوشت
نزیک نابیته وه... ئااا... واته ته نها هه زت له سه وزه و میوه یه.
بیخه م به، هه زت له هه رچییه ک بیت بۆت په یدا ده که م... ئه ی
ماسی؟ ئایا ماسی ده خۆی یان نا؟"

پاش قرقینه یه ک، ده ستی کرد به خوراندن و لیسانه وه ی
پیستی خۆی، که دیار بوو هینده ئازاری هه بوو، سه خت بوو
تروله یه کی وه ک بۆبی له رولاواز به رکه ی بگریت. بیخه م
له ته که مه وه خه وت، دیار بوو چه ند مانگیک بوو وا تیروپر
نه خه وتبوو.

پۆڭە دريژەكانى زىندانم و ئەو ديدارەى كە هەرگىز پيشبينىم نەدەكرد

لەم زىندانە زۆرەملىيەدا، رۆژەكان بە يەك رېتىم دىن و دەچن.
چىتر تواناى بەرگەكرتم نەماوە. هەموو رۆژنىك بىرى
رۆژانى راوكردن و ئازادى و پىياسەى شەقامەكانى بەغدا
دەكەم. ئەو رۆژانەى مامۇستا لەگەل خۆى دەبىردم و
شويىنەوارەكانى شارى پيشان دەدام. ئەوەى من لەوم
دەبىست، نە لە هېچ كتيبيكدا دەخوينىتەو و نە كەسش
هەيە وەكو ئەو بۆتى باس بكات. هەموو ئەوانە تىپەرىن و
ناگەرىنەو! ئىتر من زىندانى نىو قەفەسىكم كە بە دركەتيل
دەورە دراو و هېچ رىگايەكم نىيە بۆ قوتارىبوون.

جاريكيان بەدزىيەو و داوام لە بۆى كرد كتيبيك يان
چەند پەرهەكى كوئارىكم بۆ پەيدا بكات. دەمناسى و
چەندان شەو و رۆژمان پىكەو و بەسەر بردبوو، گەر وا
نەبووايە هەلدەسامەو و بە يەك چەپۆك پانم دەكردەو،

چونکه له سهه پشست كهوت و پر به ده می دای له قاقای
پنکه نین، ده می دانه خست تا نه و کاته ی که دنیا بوو من
به راستمه. ناهه قیشی نه بوو، یه کهم جاری بوو بزانیست
سه که راوی خوینه ریش هه یه! بویه به رامبهه نه و زیاده رویی
و بیریزیانیه ی، لئی خوش بووم.

جگه له رۆکردنی نه و خواردنه بۆکه نانه ی که گه ده ی
نه و هه موو سه که ی تیر نه ده کرد، ناوبه ناو له قه فه سه که ان
نزیک ده بوونه وه و بۆریی ناوه که بیان ده کرده وه، که سیک
سۆنده که ی به هه موو لایه کدا راده وه شانده بو شوشتمان -
روونتر بلیم بو خوساندنمان - و خاوینکردنه وه ی هه ساره که
له و زبل و پاشه رۆ و پاشماوه ی خواردنانه ی که له سهه
زه و بیه که قه تماغه یان گرتبوو.

هه مووان به دریزایی هه فته یه که چاوه روانی ده رفه تی
به که رۆژ بوون، چونکه ده رگا کانیان ده کرده وه و به ره لای
نیو هه وشه یه کی گشتییان ده کردین، نه و هه وشه یه جیی
سه دان سه گی تیدا ده بووه وه. له وی چاوت به هه موو سه گی
به ندکراوی نیو قه فه سه که انی تریش ده که وت. له راستیدا
نه وه ده رچوون بوو له قه فه سه کی بچووکی ده وره دراو به
درکه تیل به ره و قه فه سه کی هاوشنیوه، به لام که وره ترا! نه وه ش
نه کاریکی که وره بوو، نه گورانیکی ریشه یی، به لام له که ل
نه وه شدا ده رفه تیک بوو بو گردبوونه وه و راکه راک و بینینی
ده موچاوی تازه. بۆبی پتی وتم نه م ده رچوونه ده رفه تیکی
گونجاوه بو پیاهه لدان و ناسینی ده له کانی نیو زیندان، که
ژماره یان کهم بوو. هیچ هیلکی جیاکه ره وه مان نه بوو،
ته واو تیکه لاوی یه کتر ده بووین، نیتر بۆم روون بووه وه

کە هەمووان چاوەریی ئێم بۆنەیه دەکەن بۆ پەیداکردنی
دۆستیک، یان ژوانیکی خیرا، لە پەنایەکدا بیت یان لە
بەرچاوی هەمووان. لەو رۆژە نازادەدا بۆمان هەبوو هەموو
شتیک بکەین. بۆبیم لەو تامەزرۆییەیی ئاکادار کردەوه،
لەگەڵ ئەوەشدا دایا بوم کە بەو بیچمە جیقن و گەرەیهوه
تەنانت بۆنی پاشەلی دەلیکیش ناکات!

هەر کە بەرەللائی حەوشە گەرەکه کراین، بینیم هەموو
کەوتنە پیشبەری و هەلبەز و دابەز. خوشحال بووم کە دواي
رۆژانیکی زۆر مەودایەکی گونجاوم دەس کەوت بۆ ئەودی
ماندوریتی قاچەکانم دەر بکەم کە هیزیان لەبەر برابوو.
هەموویانم لەو هەرایەدا جی هیشت، تا کاتی گەرانه وەمان
بۆبیم نەدیتەوه، لەو کاتەوه لە بەرچاوم ون بوو، کە لەگەڵ
نزیکی دەسەگی تردا رویشت و دواي دەله سەکیکی دامار
و توقیو کەوتن، کە لە قوژبنیکی ئەوپەری حەسارەکەرە
گەمارریان دابوو. کاتیک هەستم کرد پیاسەیهکی بازنەیی
باشم کردوو، ئیتر لە سووچیکدا پال کەوتم و بۆخۆم
سەیری ئەو هەرایەم دەکرد. لە شوینی خۆمەوه هیچم
نەدەبینی جگە لە تەپوپیون، گویم لە هیچ نەبوو جگە لە
دەنگی وەرینی بەردەوام کە نیشانەیی برسیتی و سەرکەوتن،
یان دۆران بوون.

لە جی خۆمەوه چاوم لەوه بوو کە چۆن لە شەو و
رۆژیکدا دەبین بەر درندەیهی کە تەنها دواي غەریزه و
بەرژەوهندیی خۆمان دەکەوین. ریکایەکم شک نەدەبرد تا
تاموژکاریی ئەو هەموو سەگە بکەم، یان لەسەر کردەوه کانیا
سەرزنشتیان بکەم. توانایەکی ئەفسانەیییم نەبوو... هەرکیز

نەو توانایەم نەبوو!

هیندەمی نەبرد، گویم لە دەنگی قرخنی بوو:

دیاره یەكەم جارتە؟

ئاورم دایەووە بۆ بینینی خاوەندەنگەكە، پیرەسەگنێك
بوو، هەندیک نیشانەمی سەكەراوی جەمسەری ناسراو بە
"خاسکی"ی تیدا بوو، بەلام زۆر دلنیا نەبووم. سەرەرای
پیری، بە هۆی نەخۆشییەکی ترسناک و کوشندەووە رەنگی
تووکی گۆرابوو، بەشی زۆریشی هەلوەریبوو. کە بینیمی
لە سەر و بیچمی رامام، دلنیای کردمەووە کە تووشی
نەخۆشییەكەمی نابم، چونکە ئەو کوشتەمی دەردی بینومیدییە،
نەك شتی تر! لەو کاتەدا دەمم کردەووە و وەلامم دایەووە:
+ بەلی راستە. وەك زانیومە هەموومان یەكەم جارمانە.

سەگی پیر دای لە قاقای پینکەنین... هیندە دەمی کردەووە
بووکی برینداری دەر کەوت، چەند دانیکێ رەش و رزیو
لە دەمیدا مابوون... کوکەیهکی کرد و بەلغەمەكەمی قووت
دایەووە... ئینجا وەلامی دامەووە:

لەوانەیه لیترە زوو نۆرەت بگاتی، یان ئەو تا پیر دەبیت و
وەك ئیستای من گوشتی ئەوتوت پیووە نامینیت. دەبی بەرکە
بگریت و لەگەل ئەم چاوەروانی و خەونی رزکاربوونەدا
رابییت کە تا پیرتر بیت زیاتر پەرۆشی ئازادبوون دەبیت.
هەناسەیهکی قوولی هەلکیشا. ریش و برۆ و ئەو تۆزە
تووکەمی بە جەستەیهووە مابوون، تەواو سەپی بووبوون.
زانیم لیترە پنی دەلین "باپیترە." بەلام نەمزانی هۆی چییە کە
لەنیوماندایه، هەریەكەمان لەبەر هۆکارینک، یان هەر بەبی هۆ
راو کرابووین، کەر نا هیچ قسەیهکم نییە لەسەر بنەمالەمی

باپیرہ.

باپیرہ وتی، باوہر بہ واتہ وات مہ کہ، ہہ موویان وا دہ زانن
 لہ بہر ہو کاریکی کرنک لیرہ یں. لہ راستیدا ٹیمہ بہ ریکہ وت
 لیرہ یں. دہ شیا لہ نیو نہ و کہ لاکانہ دا بین کہ فری دراونہ تہ
 روو بارہ کہ وہ، جگہ لہ زیندانہ وانہ کانیش کہ سی تر نازانیت
 ہوئی چیبہ کہ ٹیمہ ہیشتا ماوین! بہش بہ حالی خوم
 حہ زم دہ کرد لہ تہ ک لاشہ ی نہ ندامانی خیزانہ کہ مہ وہ ہم کہ
 نہ متوانی ژیانیان بیاریزم، گہر نا ژیانی من چ مانایہ کی مہ یہ
 لہ م زیندانہ تہ نگہ دا؟

ببورہ... پیت وایہ دہیانہ ویت چیمان لی بکہن؟

+ ہہرچہ ند زور دوا کہ وتیت، بہ لام لہ گہل من کوتاییبہ کہ ی
 بزانہ... نامہ ویت شوکت بکہم، لہ وانہ یہ نایبندہ ت باش بیت،
 بہ لام من وای ہو دہ چم کہ ہہ موومان ببینہ خولہ میشی
 کوورہ یہ کی گہ ورہ. ٹہااا... سہیری نہ وی بکہ... ہونی
 ہیچ ناکہ ی؟ دہنگی بزوینہ رہ زہ بہ لاحہ کان نایہ تہ بہرگویت؟
 سہرم ہہ لبری تا بروانمہ نہ و شوینہ ی کہ ٹامازہ ی ہو
 دہ کرد. لہ ویوہ لوولہ کیشیکی بلندم بینی کہ چرہ دوو کہ لی
 لیوہ دہ ماتہ دہر، دوور نہ ہوو لہ قہ قہ سہ کانمانہ وہ، کو مہ لیک
 پیاو بہ ماشینی بارہ وہ دہ چوونہ ژوورہ وہ و دہ ماتہ دہر،
 بہ لام نہ مزانی بارہ کان چین! شوینہ کہ لہ کارخانہ یہ کی مہ زن
 دہ چور کہ بہیتا بہیتا چرہ دوو کہ لی لیوہ دہر دہ چور.
 + کہ واتہ ہہ موومان تیادہ چین... ہیچ ہیوایہ ک نییہ!

ہیوا، دوایین شتہ کہ دہ بیت لیرہ بیرری لی بکہیتہ وہ،
 ٹاموژگاربت دہ کہم، گہر دہ توانیت ہہ لبی، تو ہیشتا گہنج
 و بہ گوری، مشوریکی خوت بخو، گہر نا چارہ نووست

هاوشیوهی په‌ککه‌وته‌کانی وهک من و گه‌مژده‌کانی نه‌م ناوه
ده‌بیت.

باپیره بیده‌نگ بوو، که‌وته بیرکردنه‌وه‌یه‌کی قوول. پیش
نه‌وهی وشه‌ی "ه‌لاتن" وهک ده‌نگی چه‌کوش و هاره‌ی
بزوینه‌ره‌کانی نه‌و ناوه له سه‌رمدا جیکیر بیت، تارماییه‌کم
بینی له دووره‌وه به‌ره‌و بووم ده‌هات، ورده‌ورده دیمه‌نه‌که
رۆشنتر بووه‌وه. له پیشه‌وه ده‌له‌سه‌گیتی شه‌کات و ماندوو،
ئیسکه‌کانی دیار بوون، سکه ئاوساوه‌که‌ی به‌دوای خویدا کیش
ده‌کرد، جوړه‌ها سه‌گ له راست و چه‌پیه‌وه دوای که‌وتبوون،
له‌نیویشیاندا بۆبی! هه‌موویان لینی نزیک ده‌بوونه‌وه به‌بی
نه‌وهی ریکریبی لی بکه‌ن، بۆنی لامل و پاشه‌لیان ده‌کرد،
به‌لام نه‌و گوینی به‌ وه‌رین و شه‌ره چه‌پۆکی نه‌وان نه‌ده‌دا.
له به‌رده‌مدا وه‌ستا و چاوی تی بریم. سه‌گه‌کانی تر
که بینییان ده‌له‌سه‌گ پشتگوینی خستوون و ده‌یه‌وئیت له‌که‌ل
مندا بکه‌وئیته گفتوگو، هه‌موویان پاشه‌کشه‌یان کرد بۆ که‌ران
به‌دوای تامیکی تردا!

زۆر خۆی نه‌گرت، له ته‌کمه‌وه... لای راستی باپیره‌وه پال
که‌وت. به‌رله‌وه‌ی به‌رامبه‌رم جینی خۆی قاییم بکات، سکه
ئاوساوه‌که‌ی خسته سه‌ر زه‌وی و هه‌ردوو لاقه شکاوه‌که‌ی
به‌هیمنی دريژ کرد. ده‌موچاوی به‌دوای هه‌چ شتیکی تردا
نه‌ده‌گه‌را جگه له نیشانه‌کانی ده‌موچاوم. سوپرایزیک لال و
بیده‌نگی کردم، هه‌ر چاوه‌روان بووم هۆی نه‌م نزیکبوونه‌وه‌م
پی بلیت. نه‌م دیداره‌م هه‌چ پی کرنگ نه‌بوو، به‌لام نه‌مویست
هه‌ستیشم پی بکات. به‌ هۆی زه‌رده‌خه‌نه‌نهرم و ساده‌که‌یه‌وه
که نیشانه‌ی متمانه‌به‌خۆبوون بوو، هه‌م چاوه‌کراوه و هه‌م

بیخه م بووم لینی.

میشتا نامناسیته وه؟ (لینی پرسیم).

+ ببوره، بیشتر یه کترمان دیوه؟

بیگومان... ئایا گومانته هه یه له وهی که بهری یهک سکین؟

هاوارم کرد، "نا... ئه مه توی خوشکم!..." داپه ریم و

باوهشم پیدا کرد.

هیچ گومانم نه بوو که خویه تی، چاوه کانی دایکم و برۆکانی

باوکمی پیوه بوو، گوینچه کانی که هه ر له مندالییه وه به

سه ریه ره نووسابوون، زیاتری دنیای کرده وه.

پیم وت، "به لام چی که یاندیتی بهم حاله؟ دهی پیم بلی...

چیت به سه هات؟"

خوشکه که م هه ناسه یه کی هه لکیشا، چاوه کانی داخست و

سه رگوزشته ی ژبانی خوی هه ر له و کاته وه بو کیرامه وه که

له مالی ماموستا ده ر چوو بوو، به بی وه ستان و روونکرده وه

یان سلکردن له وانته ی لیمانه وه نزدیک بوون، وتی،

"خوت ده زانی ماموستا پیشکه شی هاورییه کی خوی

کردم، نه ویش له گه ل خویدا بردمی بو مه زراکه ی له

ده ره وه ی به غدا، شه و و رۆژم به ته نیا ده برده سه ر، له مسه ر

بو نه سه ر پاسه وانی و پیاسه م ده کرد. نه و ماوه یه ی له ری

بووم، کابرا به ده گه ن سه ردانی مه زراکه ی ده کرد. نه

خوی و نه خیزانه که ی بایه خیان پیم نه ده دا، بایه خپیدانیک

که هاوشیوه ی سوز و خوشه ویستییه که ی ماموستا بیت. له

ماوه ی چند رۆژیکدا هه مرو شته نازیزه کانی ژبانم له ده ست

چوو: ماله که م و خیزانه که م. تیکه یستم که بو هه میشه نیوه م

له ده ست چوو، لیده ر! زور بیرم ده کردن، به لام دنیای بووم

که چاره‌نووسم تهنه‌ها مانه‌وه و راهاتنه له‌گهل نه‌وه مه‌زرایه‌دا.
کورانی خاوه‌نمه‌زراکه به‌بی هیچ هویهک هه‌موو جووره ئازار
و نه‌شکه‌نجه‌یه‌کیان ده‌دام، به‌بی هیچ سایه و سیپه‌یه‌ک له‌وه
مه‌زرایه‌دا به‌په‌تیکی باریک شه‌ته‌کیان ده‌دام، به‌دریژایی
روژانی دوورکه‌وتنه‌وه‌یان، من به‌وه‌هاله‌وه له‌مه‌زراکه‌دا
ده‌مامه‌وه.

په‌کم که‌وت و له‌به‌ر گهرما و برسیتی برستم لی برا،
به‌لام هه‌ر به‌رگه‌م گرت و چاره‌ری بووم روژیک بین، به‌لکو
به‌زه‌یییه‌کیان پیمدا بیته‌وه و نه‌وه‌په‌ته‌م لی بکه‌نه‌وه، به‌لام
شتی وا هه‌رگیز رووی نه‌دا. روژان تیپه‌رین و هیوا‌براو
بووم، هینده‌ی نه‌ما‌بوو بمرم، به‌لام به‌ریکه‌وت سه‌کینک لای
مه‌زراکه‌مانه‌وه تیپه‌ری، نیت‌ر ژیانم بو‌گه‌رایه‌وه و به‌ده‌ممه‌وه
پیکه‌نی. نه‌وه‌سه‌گه به‌زه‌ییی پیمدا هاته‌وه که‌بینی له‌ویدا فری
دراوم و جووله‌م لی برا‌وه. نه‌وه‌ما‌وه‌یه بوو به‌هاوده‌می خوم
و برینه‌کانم، خوراکی بو‌ده‌هینام، سه‌رباری مه‌ینه‌تیپه‌کانم
به‌ده‌ست نه‌وه‌خیزانه به‌دخووه‌وه، به‌وپه‌ری ئاسووده‌یییه‌وه
هۆگری بووم، میرده‌که‌م قه‌ره‌بووی ئازاره‌کانی داب‌ران له
ئیه‌وه‌ی بووم کرده‌وه. لیتی دووگیان بووم و دوو تووله‌ی
جوانمان بوو، خاوه‌نی مه‌زراکه‌پییان زانی و بو‌سه‌یان بو‌ی
دانا، زور درندانه‌کوشتیان و لاشه‌که‌یان کرد به‌خوراکی
به‌رازی نیو جه‌نگه‌له‌کان! دوو تووله‌ک‌ش که‌که‌وره بوون،
لئییان رفاندم و خومیان له‌مه‌زراکه‌ده‌ر کرد، هه‌ره‌شه‌ی
کوشتنیشیان لی کردم گه‌ر له‌تووله‌کانم نزیک بیمه‌وه.
سه‌رگه‌ردان بووم و شیوازیکی گونجاوم شک نه‌ده‌برد بو
رزگار‌بوون، شاره‌زای هیچ ریگا و شار و مه‌زرایه‌ک نه‌بووم!

وەک دەمبیینی، دواى چەند هەفتەیهک لە ترس و ئاوارەیی
کەوتمه داوی راوچیانی سەگەوه، لەو کاتەوه تا ئیستا
لیرەم لەم زیندانەدا، ئیتر نازانم چارەنووسم چی دەبێت و
دەیانەوێت چیم لی بکەن!

جاروبار بە دەم ئازاری دووگیانییەکیهوه هاواریکی
دەکرد، هیورم دەکردهوه. ئیتر لیم نەپرسی چون و ئاوس
بووه، چونکە وەلامەکە لە بەرچاوی خۆم بوو، دەمبیینی ئەو
هەموو سەگە هارە بەردەوام گینچەل بە دەلەسەگەکان دەکەن.
دلنەواييم کرد و سەریم لێسایهوه، ئینجا سەرم خستە لای
سکی ئاوساویهوه.

باسی دەردەسەرییەکانی خۆمان و مەرگی دایک و
باوکمان بۆی کرد، دەستی کرد بە لوشکەى گریان، هاوار
و وەرین، کە باسی بەسەرھاتی مامۆستا و مالی مامۆستام
بۆ کرد، کولی گریانەکی زیاتر بوو. ئینجا ئەو باسی
خوشکەکی دیکەمانی کرد، ئەو دەیزانی خیزانیک لەگەل
خویاندا بردوویانە بۆ کەنداو. لە خەلکی ترهوه بیستبووی
کە لەوی ریزی زۆر لەم بەرەبابە رەسەنەى نیمە دەگرن،
بەلام هیچ هەوالیکی نەدەزانی. بەلام بۆ براکەمان، ئەویش
وەکو تاسەبار و هەناسەسارد، هیچ سۆراخیکی نەدەزانی!
تەواوی ئەو رۆژەم بە دەردەدل و باسی جارێ لەگەل
خوشکەکەم برده سەر. لەگەل چەندین کەلەسەگ شەرم کرد
بۆ ئەوهی ژەمیکی باش بۆ خوشکەکەم پەیدا بکەم تاکو
شیاو بێت بۆ بەرکەگرتنی ناوسییەکی. وا دیار بوو چەندین
رۆژ بوو تامی ئاو و خۆراکی نەکردبوو. لەو خواردنەى بۆم
پەیدا کردبوو، پارچەیهک گوشتی تازەى بەخشییە باپیرە،

پارچه ئیسکیکی پووکیشی خسته بهرده می بویی، که له بهر
دهرده له سۆزدارییه کانی ئاگای له گه دهی برسیی خوی
نه ما بوو!

به توندی باوهشی پیدا کردم، پیش نه وهی هه ریه که و به ره و
قهه سی پیشوو بمانه نه وه. ئاگام له فرمیسکی قه تیسماوی
نیو چاوه کانی بوو، خواحافیزیی لی کردم: "له وانه یه یه کتر
نه بیننه وه، له بیرم نه که ی تکایه، نه و خوشکات له بیر نه که یه
که هه میسه خووشی دهوی."

رۆژانی دوا ی نه وه هه ر سۆراخیم ده کرد. بویی، یارمه تی
ده دام و له زمانی سه گه کانی تره وه هه والی بو ده هینام.
هه فته یه ک پیش نه وهی به یه کجاری مالئاوایی له قهه سه که
بکه م، زانیاریم پنگه یشت که گواستراوه ته وه بو شوینیکی
نادیار و دوور له زیندانه که. بویی، ته وای چیرۆکه که ی
پی نه وتم، به لام شتیکی لی حالی بووم. نه وه م له خه یالم
نه ده ریست کوتایییه کی تراژیدی بو دروست بکات وه ک
نه وهی له ده می هه والده ره کانه وه ده مییست، له دلی خومه وه
چیرۆکیکم بوی دروست کرد بوو، خومم قاییل کرد بوو که
ته نها نه مه چیرۆکه که یه تی و هیچی تر: وام دانابوو که
گواستروویانه ته وه بو مالی که سیتی تر، له وی به ئاسووده یی
له گه ل دوو تووله که یدا ده ژین، نانی باش ده خوات و چاو
له ئاسویه، پشتی به خیزانیکی به به زه یی قاییمه له نیو
مه زرایه کی گه وره دا، زور که س خزمه تی ده که ن و به بی
نه وهی یه ک هه نگاو خوی ماندوو بکات، هه رچی بویت
ده یخه نه به رده ستی.

سه‌رگوزشته‌ی برسیتی و شه‌ره بی‌کو‌تایییه‌کانمان

روژه‌کان به‌سستی تیده‌په‌رین، له‌ زینداندا هیچ شتیکی تازه
نه‌بوو جگه‌ له‌ چاوه‌روانی، یان‌ روودانی موعجیزه‌یه‌ک.
زوربه‌ی کاتم‌ له‌گه‌ل‌ باپیره‌ به‌سه‌ر‌ ده‌برد، شه‌ویش‌ کولی
نه‌ده‌دا و هه‌ر‌ ده‌یوت‌ ده‌بینه‌ خوله‌میشی‌ نیو‌ کووره‌کانیان.
زوری‌ ده‌وت‌ ده‌رباره‌ی‌ تاقی‌ لاویتی‌ خوی‌ و سه‌رکیشی‌ و
هه‌ندیک‌ کاری‌ تر‌ که‌ من‌ نه‌ بینیومه‌ و نه‌ گویم‌ لی‌ بووه
سه‌گی‌ک‌ هه‌بیت‌ توانای‌ وای‌ هه‌بیت! له‌گه‌ل‌ شه‌ه‌شدا‌ هه‌ر
پینی‌ نه‌وتم‌ که‌ بوچی‌ که‌ و تووه‌ته‌ شه‌م‌ زیندانه‌وه‌ و پیشتر‌ چ
کاره‌ و له‌کوی‌ بووه! جاروبار‌ بوبی‌ قسه‌کانی‌ پیمان‌ ده‌بری،
هه‌روه‌ها‌ لیره‌ و له‌ویش‌ هه‌ر‌ خه‌ریکی‌ سیخو‌ریکردنی‌ خوی
بوو، هه‌والی‌ تازه‌ی‌ ده‌هینا، به‌بی‌ شه‌وه‌ی‌ گوئی‌ به‌وه‌ بدات‌ که
به‌دلمانه‌ یان‌ نا! هه‌ندیک‌ جار‌ باپیره‌ په‌ندیکی‌ کونی‌ ده‌وته‌وه،
یان‌ زانیاریه‌کی‌ کونی‌ ده‌دامی! به‌وه‌ش‌ بی‌زاری‌ ده‌کردم

کە تەنها سەرەداویکی کردەوه‌کانی سەردهمی گەنجیتی
لەو شوین و رووداوانەدا نیشان دەدام کە هەستم دەکرد
کۆن، یان زانیاریم لەسەریان نییه. بۆبیبیش لە چەنەبازی
خۆی نەدەکەوت، هەوال و زانیارییه‌کانی بیسەرۆبەرە بوون،
کتومت وەکو پینستەکە ی خۆی کە روژ لەدوای روژ گەرتر
دەبوو. بۆبی راوچییه‌کی کارامە و بەسام نەبوو، کەچی
بە هۆکاری پووچ شەری خوترینی دەکرد! هەموو جارێک
سەرزنه‌شتم دەکرد کە بۆچی وا بەسەر خۆی دینیت؟ کەچی
دەبوت گەری و برینه‌کانی بە هۆی شەرەوه نییه، بەلکو
هۆکاری تری هەیه، بەلام ئیمه پیکه‌نینمان بە پاساوه‌کانی
دەهات و باوهرمان پینی نەدەکرد. لەبەر ئەوەی لەگەڵ
چیرۆکە خەیاالییه‌کانی راهاتبووم، بۆیه گویم بە قسه‌کانی
نەدەدا. لەگەڵ ئەوەشدا بۆبی هاورییه‌کی دلسۆز و بەوه‌فا
بوو، لە کاتی تەنیاایمدا نەیهیشتوووه دلتەنگ بم، بەردهوام
بیرۆکە و هەوالی خوشی بو هیناوم. دواچار، پاش ئەوەی
ئازاری زیندان ئوقره‌ی لی بریم و لەمسەر بو ئەوسەری
قه‌سه‌که دەهاتم و دەچووم، بەتەواوی هیزمه‌وه کەوتمه
وهرین، هەموو کەوتنه‌ لەرزین، بەبی ئەوەی نقه‌یه‌کیان لێوه
بیت، بیدەنگ بوون. تەنانەت لەو ساتەشدا هاتە لامه‌وه و بە
دەنگیکی نزم، بە شیوازه پچرپچره‌کە ی خۆی پینی وتم،
شیت مەبە... دلنیات دەکەم کە روژی رزگاری نزیکه...
تەنها دوو روژی ماوه... بەلینت دەدهمی... گەر بەلینه‌کەم
نەبرده سەر، پیم بلی تو درۆزن و ساخته‌چیت... یان
دەتوانیت ئیتر قسه‌م لەگەڵدا نەکەیت... بەلینت دەدهمی لیدەر،
بەلینت دەدهمی.

له هه‌موو قسه‌کانی تینه‌که‌یشتم، به‌لام وشه‌کانی ئه‌و
 هه‌ندیک جار - گهر بو خوخه‌له‌تاندنیش بیت - هینده‌ی
 گیراوه‌یه‌کی هیورکه‌ره‌وه کاریگهرن. دوا‌ی ئه‌و میژوو‌ه‌ش،
 زور جار هه‌ست ده‌که‌م قهرزاری بۆبیم که ئه‌و ماوه‌ زوره
 له‌و زیندانه‌ درکاریه‌دا دانم به‌ خومدا گرت. نازانم، گهر
 سه‌گیکی وه‌ک بۆبی و رسته و رینماییه‌ دلنیاکه‌ره‌کانی
 نه‌بوونایه، چیم به‌سه‌ر ده‌هات!

خه‌و، شلی کردبووم. شه‌وانه‌ بیرم له‌وانه‌ ده‌کرده‌وه
 که خۆشم ویستبوون و لێیان دا‌برابووم؛ دیمه‌نی بارکم
 سه‌لوقی که به‌دوا‌ی که‌رویشکی‌کی خالداردا رای ده‌کرد/
 زه‌رده‌خه‌نه‌ی بزوینه‌ری دایکم سابویسو به‌ده‌م لێسانه‌وه‌ی
 نیوچه‌وانمه‌وه/بیرا که‌له‌که‌ته‌که‌م که هه‌میشه‌ وه‌ک بارکم
 بیده‌نگ بوو، زمانیکی تاییه‌تی گفتوگۆی نه‌هینیمان هه‌بوو/دوو
 خوشکه‌ نازداره‌که‌م/له‌وانه‌ش زیاتر دیمه‌نی مامۆستاکه‌م که
 هیچیم له‌یاد نه‌ماوه‌ جکه‌ له‌ جه‌سته‌ی شه‌لال به‌خوینی که
 دل‌ره‌قانه‌ تاوه‌کو لای ماشینه‌ جامره‌شه‌که به‌سه‌ر شه‌قامه‌که‌دا
 رایان کینشا! نه‌ک ته‌نها ئه‌مانه، زور جار ویژدانم که له‌ کانی
 خه‌وتندا سیخووریم به‌سه‌ره‌وه‌ ده‌کات، نازارم ده‌دات. شریقی
 عومری رابردووم شوکم ده‌کات، که‌رویشک و کوله‌قره‌ و
 پۆری مریدوو له‌نیوان که‌لبه‌کانمه‌وه‌ ده‌ر ده‌چن و له‌ خه‌ر
 هه‌لده‌سن و دوام ده‌که‌ون! رینک وه‌ک وه‌رینه‌که‌ی خۆم
 ده‌وه‌رن، به‌ره‌و بووم دین و ری هه‌له‌ ناکه‌ن! هه‌روه‌ها به‌راز
 و ناسکه‌کان، خوین له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه! هیچ بواریک نییه‌ بو
 هه‌لاتن، خوین ره‌نگم ده‌کات... سوور... تاکه‌ ره‌نگی دیوزه‌مه
 هه‌میشه‌یییه‌کانی سه‌ر شانم! هیوام به‌ خه‌ویکی نارام نه‌ماوه،

گویم له قسه‌ی باپیره بوو له دواوه وتی، "دیاره هه‌لاتوون و دوور که وتوونه ته‌وه بو شه‌وه‌ی خویمان هیچیان لی نه‌یات. بو شه‌وه هه‌لاتوون تا له گشت لایه‌که‌وه غازه‌کان بکه‌نه‌وه و هه‌موو قه‌فه‌سه‌کان بکه‌ن به کووره‌یه‌کی گه‌وره... پیویست ناکات یه‌ک له‌دوای یه‌ک تا کووره‌کانی توانده‌وه‌مان ببه‌ن!" هه‌موو نه‌وانه‌ی له قه‌فه‌سه‌که‌ی ئیمه‌دا بوون قسه‌که‌ی باپیره‌یان بیست و باوه‌ریان پی کرد! هه‌رچه‌نده نه‌یانده‌زانی چون شه‌م به‌کومه‌ل سووتانده‌ی که باپیره باسی ده‌کات چونه ر به چ شیوازیکه (به دزه‌پیکردنی غازا). له‌که‌ل لووره و وه‌رین و مشتومردا هیچ چاره‌یه‌کمان نه‌بوو جکه له چاوه‌روانی، ده‌ریچه‌یه‌کمان شک نه‌ده‌برد، هه‌ر له قه‌فه‌سه‌که‌دا ما‌بووینه‌وه و ناچار له‌و دیوی درکه‌تیله‌کانه‌وه گیرمان خواردبوو!

باپیره له‌که‌ل هه‌لگیرانه‌وه‌ی زمانه درێژه‌که‌ی له‌نیو ده‌میدا، که ده‌توت پاروویه‌کی تال ده‌جوویت، وتی، "حکومه‌ت زور جار گازی خه‌رده‌لی به‌کار هیناوه و هه‌زاران که‌سی کوشتوو، گونده‌کانی به‌کیمیایی ویران کردوو، بویه هیچ سه‌یر نییه‌ و له ئیمه‌ش بکات!"

دوای شه‌وه‌ی به‌رکه‌ی وه‌رین و شه‌ره سه‌گی روژی به‌که‌می پاش نه‌مانی پاسه‌وانه‌کانمان کورت، روژی دووه‌مان زور ناخوش و دژوار بوو.

که‌له‌سه‌که‌کان له‌نیو خویندا ده‌ستیان کرد به‌که‌له‌کومه‌کی بو په‌لاماردانی سه‌گیکی لاوازا! بیروکه‌ی به‌ریکردنی روژیکه‌ی بی خوراکی تر له هوشی شه‌و سه‌که‌ برسی و ماندووانه‌دا جیی نه‌ده‌بووه‌وه، که باوه‌ریان به‌تزیکبوونه‌وه‌ی واده‌ی

رزگاری و هیچ رینگه چاره یه کی تر نه ما بوو. توانام نه بوو
به رگری له هه مووی بکه م، جکه له وهش به هوی شه که تی و
نه مانی هیزه که ی جارانه وه هه ر شه ریکی سه ختی ته نیابال
به رام بهر که له سه کی برسی، مانای شه ری خۆترین بوو!
ههروه ها هه رگیز ناتوانم نه سه ک و نه هیچ گیانداریکی تر
بکوژم، یان برینداری بکه م!

روژانی دواتر که دۆخه که سه ختر بوو، هه مووان دنیا
بوون به ره و کوتایی ده روین و چاره مان نه ماوه، پاسه وانه کان
هه رگیز ناگه رینه وه، هه ر وا سه ک بوو په لاماری نه ویتری
دها، شه ریک ته واو ده بوو یه کیتی تر دهستی پی ده کرد.
هه ولم دا به گویره ی توانا هتوریا ن بکه مه وه، به لام نه متوانی،
که میک له ولای گۆره پانی نه و شه ره خۆخۆریبانه وه دانیشتم
تا رینگه چاره یه ک بدوزمه وه بوو ده ر باز بوونی هه موومان.
وازیان لی نه ده هیتام. به دریزایی دوو روژی پینشوو، به
هه ر لایه کدا ده رو شتم بۆبی و باپیره م له گه لدا بوو. ده ترسام
که له سه کی درنده که ولیان بکه ن، نه وانیش لیم دوور
نه ده که وتنه وه، چونکه دنیا بوون که ره له په نای منه وه بن
سه که برسییه کان توخنیان ناکه ون.

کاتی نه وه هات بۆبی - سه ره رای ترس و دله راوکی
- به لایه کدا بروات و زانیاریمان بوو بینیت. هینده ی نه برد
دهنکی لووره و هاواری که یشته گویم، هیچ گومانم نه بوو که
که وتوو ته داوی سه که برسییه کانه وه و داوای به هانا وه چون
دهکات. هه تا هیزم تیدا بوو به ره و لای نه و که له سه که رام
کرد که ده وره یان له نیچیره که یان دا بوو، به سه ریاندانه راندم
و سینکم ده ر په راند. به ئاسانی ملیان نه دا، ویستیان من و

بۆبی بخه‌نه نێو بازنه‌یه‌که‌وه و گه‌مارۆمان بده‌ن. سه‌یرم کرد
 بۆبی که‌وتوووه و خوین له‌و په‌له‌یه‌ی چه‌سته‌ی ده‌چۆریت
 که‌ تازه پیسته‌که‌یان دامالیبوو، نه‌ولاشی کانیاویک میز بوو!
 چاوم له‌ یه‌ک به‌ یه‌کیان بز کرده‌وه، هه‌م ئارامم کردنه‌وه و
 هه‌م چاوم له‌ سوور کردنه‌وه. که‌ روانییانه‌ چاونه‌ترسی و
 هه‌لوسته‌ تونده‌که‌م، سه‌یری که‌لبه‌ و چه‌پۆکی من و خویان
 کرد، سه‌رکرده‌که‌یان که‌میک خاو بووه‌وه و بازنه‌که‌ی پچراند
 و کشایه‌وه، سه‌گه‌کانی تریش به‌دوایدا کلکیان خسته‌ ناو
 گه‌لیان و دوور که‌وتنه‌وه، به‌دلنیاپییه‌وه بو‌ بیرکردنه‌وه له‌
 نیچیریکی باشتەر له‌ بۆبی دوور که‌وتنه‌وه!

بۆبی بریندار و که‌وزاوی نێو ئاره‌قه‌ی خۆی و میزی
 سه‌گه‌ هاره‌کاتم راکیشا و له‌گه‌ل خۆمدا بردمه‌وه بو‌ شه‌و
 شوینه‌ی که‌ باپیره‌م له‌ جی هیشتبوو، بینیم باپیره‌ش
 قاچی له‌ راکیشاوه و قه‌پیکی گه‌وره‌ له‌ رانی چه‌پی دراوه!
 زور چاوه‌ریم نه‌کرد و چاوم به‌ هه‌موو گوشه‌یه‌کدا گیرا،
 هه‌ر که‌ په‌لامارده‌ره‌که‌م بینى به‌ره‌و رووی رۆیشتم و به‌
 ته‌واوی هیزی بازوومه‌وه گورزیکم تی سره‌واند، له‌ ترساندا
 به‌به‌رزیی هه‌ساره‌که‌ خۆی هه‌لدا، پاشان له‌سه‌ر گازه‌رای
 پشت که‌وته سه‌ر زه‌وی، ئینجا به‌ده‌م لووره‌ و وه‌رینه‌وه
 تیی قووچاند و پارچه‌گوشته‌که‌ی رانی باپیره‌ی جی هیشت!
 نه‌مروم به‌ ماندویتی و ترس له‌ رۆژانی داها‌توو برده‌ سه‌ر،
 تا ده‌هات دۆخه‌که‌ خراپتر ده‌بوو، رۆژ نه‌بوو به‌بی زیان له‌و
 شه‌ره‌ به‌رده‌وامه‌ ده‌رباز ببین، هه‌رچی کاتی تریشم هه‌بوو،
 بو‌ چاودیری باپیره‌ و تیمارکردنی برینه‌که‌ی بوو، جگه‌
 له‌ قور، هیچی ترمان نه‌بوو بو‌ راگرتنی خۆینه‌ره‌بوونه‌که‌.

له پیککی بهس بوو، چونکه هیز و جهربه زه بییه که هی سه رنجی
راکیشابووم! ناخ و ثوقی نه ده کرد، یان لانی که م له به رده می
مندا نه دیده ویست واکات، هه ستم ده کرد نازاریکی خنکینه ر
له ناخیدایه، نهک به هوی برینه قووله که هی رانی چه پی،
به لکو به هوی حالی ده رده دارمانه وه. به لام بۆبی، دیار بوو
له گهل که ولکردن راهاتبوو، چونکه هیچ ناره زایی پیوه دیار
نه بوو، به پیچه وانه وه، پییجه مین رۆژی بی پاسه وانیمان،
پیش خوراناو ابوون له ته که وه دانیشت و پیی وتم،
"باش گویم لی بگره لیده ر، له بهر نه وه هی هه موو
که شتییه کان به گویره هی ناراسته ی با ده رۆن، نهک به
ناره زووی کاپتنه کان، بۆیه پیویسته شتیکی زور گرنگت پی
بلیم، نه وه هی که ده بینی من که ول ده کریم و له م رۆژه تالانه دا
زور له بهرچاوت ون ده بم، بی هو نییه. له بهر نه وه هی نیمه
لیره ده ر ناچین و مردنمان نزیکه، ده بیت هه موو راستییه کان
بزانیت، هه موو جاریک که لیروه وه به ره لالی هه وشه
سه ره کییه که یان ده کردین، نه و ماوه یه من نه ملا و نه ولام
ده کرد بو هه والیک یان ده سته که وتیکی تازه که ژیانم دریزتر
بکات! جاریکیان - پیش نه وه هی تو بیته ئیره - ده رچه یه کم
له تهک درکه تیله که هی نزیک ژووری پاسه وانه کان دوزییه وه
که به گژوکیا داپوشراوه، ته نگه بهر بوو، به شی زوری به
درک گیرابوو، نه وه سوپرایزیک بوو بو من، له و رۆژه وه
هه شارکه ی نهینی منه و تا ئیستاش به که سم نه وتوووه.
لیده ر، نه وه به تو م وت، ده بیت لای توش نهینی بیت. هه موو
جاریک له ویوه دزه م ده کرده ده ره وه و هه رچییه کم چنگ
بکه وتایه راوم ده کرد، هه وایه کی پاکم هه لده مژی و ئیوارانیش

چەند خۆلەکیک پێش وادەوی گەرانه وەمان بۆ نیو قەفەسەکە،
 منیش دەگەرەمە وە! ھەموو جارێک دەمویست نەگەریمە وە،
 ھەزم دەکرد بۆ یەكجاری ھەلبێم و چیتەر نەگەریمە وە، ون
 بۆ... بەلام لەبەر چەند ھۆیەك دەگەرەمە وە بۆ نیو قەفەسە
 گەرەكە... جارێک گیرم خوار دەبوو لەنیوان ترس و تەمە زەرۆبیم
 بۆ ھەلاتن بەرەو ئازادی... ھیچ ھۆکاریکی قاییلکەر نەبوو بۆ
 گەرانه وەم! بەلام لەو تەھەتە تۆم ناسیووە و ھاوڕیمی، تەنھا بۆ
 ھەلمژینی ھەوای پاک بیری لێ دەگەمە وە. ماوەیەكە دەبینم
 بارتەقایی گەرەیی خۆت دلتەنگ و رەشبین و برینداریت،
 ھەموو ھیوا یەك تە ھەلاتنە، بۆیە بیرم لەوێ کردووە كە وەك
 سوپرایزێك نەو شویتەت پێ بلیم و پێكەووە لێویدی دەر
 بچین... دوای ئەو دەش ھەرچی رووی داو دەیزانیت... ئیتەر نە
 پاسەوان دیتەووە و نە بەرەللامان دەكەن... چیتەر پاسەوانەكان
 نابیننەووە و ھیوا یەك نە ماوە بۆ گەیشتن بە ھەشارگەكە...
 تۆونێك نەینییەكە... تۆونیلەكە ی خۆم!

بیدەنگ و دلتەنگ! سەیری ھیچ شتیکی نە دەکرد، بیری
 لە گەمژەیی خۆی دەکردووە، چونكە دەمیکە تاكە دەرفەتی
 رزگار بوونی خۆی و ھەموومانێ پشەتگویی خستوووە.

پلانى دۆزەخيمان بۆ ھەلاتن لە گۆرستانى زىندانە ھەميشە يىيە كەمان

خەو لە چاوەكانم تۆرا. بە دريژايى ئەو شەو دانىشتم و
بىرم لەو دەكردهو كە بۆبى پىنى وتم. ھەستم نەدەكرد
پىوستم بە خەوتن پىنت، بىدارى بىركردنەو بووم لە
قسەكانى بۆبى و ئەو حالەى تىنى كەوتبووين. چاوم بەسەر
ھەموو قەفەسەكاندا گىرا، بەو ھىوايەى رىگە چارەيەك
بدۆزەوە يان لەو تاريكييەدا بەرەو ترووسكاييەك بمانبات.
شتىكى تازەى ئەوتۆم بەرچاوە نەكەوت. لە دركەتيلەكانى
ھاوتەريبي قەفەسەكان نزيك بوومەو، جوولاندم، لە ھەموو
كەلەبەريكى ورد بوومەو، ئوقرەم نەگرت تا بىرۆكەيەكم
دۆزيەو كە رەنگە يارمەتيمان بدات بۆ رزكاربوون. كەر
نا تەنھا - مەرگ - چاوەرئيمانە.

بۆ بەيانىيەكەى - كە خەو نەچوبوو چاوم - بە دەنگى
بەرز وەريم و ھەمووانم ئاگادار كردهو، چوومە سەر

به رزترین به ردی سووچینکی قه سه سه که مان. بانگه وازم بو سه که کان کرد، هموویان له خه و هه لسن و گویم بو رادیرن. هموویان به پیری بانگه وازه که مه وه هاتن - هه ندیکیان نابهل هاتن، به لام بیده نگ و رازی بوون - نیتر بییچوپه نا دهستم کرد به سه کردن بویان:

باش گویم لی بگرن، سه سه کانم دووباره ناکه مه وه. هموومان له م میخنه ته دا هاوبه شین، دیاره پاسه وانه کانیش جیان هیشتووین و ناگه رینه وه، هموومانیان لیتره دا به قه ده ر سپاردوه وه، بویه به دلنیا یی ده مرین گه ر تا زوه فریای خو مان نه که وین. یه کتر ده خوین و تا دواکه سمان له ناو ده چین. ته نها چند روژیکمان ماوه له ژیاندا، بویه گه ر ریگه چاره یه ک نه دوزینه وه، که سمان ده ر باز نابین. گویم بو رادیرن و نه وه بکه ن که پیتان ده لیم، نه مه تاکه رینکای رزگار بوونمانه.

دلکه رم بووم، سینگم له بهر هه وای فینکی نه و به یانییه ده ر په راندبوو، یه کلایی بوو بوومه وه که لیتره دا هیچ بواریک نییه بو ناکوکی. ناماده نه بووم کوئی له هیچ شتیک بگرم پیچه وانهی بوچوونه کانم بیت، بویه به و شیوازه ش رهفتارم کرد. بیرم له هیچ نه ده کرده وه جگه له ده ر باز بوون، نه وه ش نه ک له بهر چاونه ترسیم، به لکو ته نها له پینا و مانه وه دا، سه ریان به یه کدا کرد و بوو به مقومقویان، له نیو خویاندا پرسیاریان ده کرد و چاوه ری بوون یه کیکیان هه لسنیت ناره زایی ده ر ببرییت و بیروکه که م رهت بکاته وه. به لام نه وه رووی نه دا، جگه له وهی که من فرمانم پی کردن نه ک راویژ، همووشیان بیهیوا ما بوون و چاوه ری پی چاوساغیک

بوون بۆ دەربازبوون لەو نەهامتییه. بەردەوام بووم و وتم،
دوینی بۆبی بیرۆکەیهکی پی وتم، پیم وایه تاکه ریگه چاره‌ی
بەردەمانه، لەو سووچهوه هەندیک له درکه‌تیلەکانی دەورمان
شل بوونەتەوه، گەر پیکه‌وه کار بکه‌ین دەتوانین دای بمالین.
هه‌ول و قوربانیدانی ده‌وێت، بۆیه پنیوست ناکات پیتان بلیم
که پنیوسته له ئیستاوه دەستبه‌کار بین و کاره‌که ته‌واو
بکه‌ین، پنیوسته که‌لینیکی تی بکه‌ین و پینش خۆرئاوا بوون
له‌وێوه هه‌لبین.

بی ئەوه‌ی چاوه‌ریی وه‌لام بکه‌م، به‌نیو سه‌که‌کاندا
رۆیستم تا ئەو شوینە‌ی که شه‌و دەستنیشانم کردبوو، پینش
ئەوان دەستبه‌کار بووم و ئینجا شوینە‌که‌م بۆ نزیکترینیان
جی هینشت، سه‌رپه‌رشتی هه‌موو کاره‌که‌م ده‌کرد، ئوقره‌م
نه‌بوو، ده‌چوومه پینشه‌وه و له‌ سه‌ساره‌که‌ ورد ده‌بوومه‌وه
تا بزانه‌م هیزه‌که‌مان توانیویه‌تی کۆنکریتی ژیر درکه‌تیلەکان
بکشینیت! ورده‌ورده‌ ستوونه‌کانی ده‌وری سه‌ساره‌که‌ له‌ جی
خۆیان ترازان. پنیوستمان به‌ هه‌ره‌وه‌زیکي تاقه‌تپروکین بوو
تا ستوونیکي چه‌قینراو هه‌لکه‌نین و به‌بی پشوودان بچینه
سه‌ر دانه‌یه‌کی تر. وه‌ک بینیبووم ماموستا وای له‌که‌ل
جووتیاره‌کانی ده‌کرد، منیش سه‌که‌کانم فیر کرد له‌ شیوه‌ی
چه‌ند ئەلقه‌یه‌کدا یه‌کده‌ست و به‌نۆره‌ کار بکه‌ن، به‌و جووره
نه‌ ده‌هه‌ستان و نه‌ ماندوو ده‌بوون، هه‌مووشیان هه‌ستیان
ده‌کرد به‌وپه‌ری چالاکیه‌وه به‌شدارییان کردوو، تا ده‌هات
دیواربه‌نده درکاوییه‌که زیاتر شل ده‌بوومه‌وه، وه‌رین و
دلکه‌رمیی سه‌که‌کانیش زیاتر ده‌بوو. بۆبی له‌ هه‌موویان
گه‌رمتر بوو، به‌تایبه‌ت دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ به‌رده‌م سه‌که‌کانی

تردا وهک خاوهن ده‌ستپیشخه‌ری و بیروکه‌که‌گویی له‌ ناوی
 خوی بوو. به‌و بیچمه‌ لاوازه‌یه‌ره، له‌ راکیشان و پالنان و
 گازلیدان نه‌ده‌که‌وت، چارم‌ لی بوو - نه‌و داماره‌ - ته‌واو
 گه‌ر بووبوو، ئاره‌قه‌ له‌ جه‌سته‌ی ده‌چورا، که‌چی هه‌رگیز
 نه‌مینی بوه‌ستیت و پشوویه‌ک بدات.

بۆبی نه‌مه‌ تاکه‌ ده‌رفه‌تمان‌ه‌ که‌ له‌ده‌سته‌ی تۆدایه‌. تۆ
 بچووکتیرین و لاوازترینی له‌نیوماندا، پیویسته‌ زیاتر قوربانی
 بده‌یت و هه‌ول بده‌یت بچیته‌ نیو تونیله‌که‌وه‌ و له‌وسه‌ره‌وه‌
 ده‌ر بچیت، له‌ویشه‌وه‌ ده‌رگای کلۆم‌دراوی زیندانه‌که‌ بکه‌یته‌وه‌..
 ده‌توانیت نه‌مه‌ بکه‌یت؟

فریا نه‌که‌ وتم‌ چاره‌ری و ه‌لام‌ بکه‌م. به‌په‌له‌ خۆی هه‌لدا و
 جه‌سته‌ لاوازه‌که‌ی خزانده‌ نیو درزی نه‌و درکه‌تیلانه‌ی که‌
 توانیبوو مان شل و شیتالیان بکه‌ین. هه‌ر پینش‌ره‌ویی ده‌کرد
 و ده‌توت پاله‌وانیکی راهینراوه‌ و به‌سه‌ر گوریسدا ده‌روات،
 په‌یتاپه‌یتا درکه‌کان له‌ پشت و سک و پینیه‌کانی گیر ده‌بوون
 و شوختیان ده‌کرد. که‌چی گویم‌ له‌ ئاخ و ئوفیکی نه‌بوو،
 وه‌ک گیانداریکی خشوک درکه‌کانی له‌ خۆی ده‌کرده‌وه‌ و
 پینش‌ره‌ویی ده‌کرد. که‌میکی مابوو بکاته‌ کوتایی و ئازاد بیت،
 گویمان‌ لی بوو پر به‌ که‌رووی وه‌ری و هاواری کرد! له‌
 جینی خۆمه‌وه‌ بینیم‌ که‌ چون‌ ملی له‌نیوان‌ درو پارچه‌ ته‌لی
 درکاویدا گیر بووه‌، وه‌ک نه‌وه‌ی که‌وتبیته‌ نیو دوو په‌تی
 سیداره‌وه‌!

بانگی هه‌موویانم‌ کرد یارمه‌تیم‌ بده‌ن، که‌ر نا بۆبی
 به‌مریت. به‌ شه‌ش سه‌گی به‌هیزه‌وه‌ نه‌لقه‌یه‌کمان‌ دروست
 کرد و به‌ هه‌موو هیزمانه‌وه‌ ده‌ستمان‌ کرد به‌ راکیشانی

درکه تیله که به ره و لای خومان، چه پوکی خوینا و یمان لینی بهر
نه‌دا تا ده‌رچه یه‌کی باشمان کرده‌وه. ئەم جارەیان داوای هیچ
شتیکم له سه‌گه‌کان نه‌کرد، خۆم به‌زگه‌خشکی رویشتم تا
گه‌یشتمه لای بۆبی که ئەگەر جووله‌یه‌کی بچووکی بکردایه
ملی له لاشه‌ی ده‌بووه‌وه! ئەو داماوێ بیده‌سه‌ل‌اته له به‌رده‌م
ره‌حمه‌تی درکه‌تیله‌که‌دا چۆکی دادابوو، به‌لام که روانیی
به‌ره‌و رووی ده‌رووم بۆ رزگارکردنی، وره‌ی به‌رز بووه‌وه
وله‌هاتوهاواری نازاره‌کانی کهوت، که به‌رکه‌گرتنی سه‌خت
بوو.

پیش ئەوه‌ی بگه‌مه‌ لای بۆبی و له‌و په‌تی سیداره‌یه
رزگاری بکه‌م، پشت و مل و روومه‌تم شه‌قارشه‌قار بوون
و خوینیان لێ ده‌چۆرا! هه‌رگیز ئاسان نه‌بوو! چنگم له
هه‌ردوو ته‌له‌که‌گیر کرد، به‌رکه‌ی نازاری درکه‌کانیم گرت که
به‌سه‌ختی پیندا ده‌چه‌قین! به‌لام له‌و ساته‌دا هیچ رینگایه‌کی
ترم نه‌بوو جگه‌ له‌ رزگارکردنی بۆبی و هه‌ولی گه‌یشتم به
کوئایی توونیله‌ تاریکه‌که، له‌ناکاو به‌سه‌ر بوویدا نه‌راندیم تا
بکشیته‌وه، به‌چه‌پ و راستدا ملی با دا و نازاد بوو، ئینجا
به‌ره‌و ده‌روازه‌که‌ پیشم کهوت. دواهه‌نگاوم بۆ ده‌ربازبوونی
خۆم بوو که درکه‌کان هه‌ردوو پینی دواوه‌میان بزماریژ
کردبوو، بی ئەوه‌ی گویی به‌وه‌ بده‌م که چییان به‌سه‌ر دیت،
به‌تونیدی هه‌ردوو پینم راوه‌شاند، هه‌ستم کرد چه‌قویه‌کی تیژ
قاژقاژی کردووم و هیچ ئومیدیک نییه‌ بۆ ساریژبوونم!

به‌رکه‌ی نازاره‌کانم گرت و هه‌تا ده‌ره‌وه‌ خۆم په‌لکیش
کرد، له‌وی بۆبی چاوه‌روانم بوو، به‌ده‌م هه‌له‌له‌ و وه‌رینی
خۆشییه‌وه‌ پیشوازیی لێ کردم، به‌دوای ئەویشدا سه‌گه‌کانی

تر ده‌ستیان کرد به هوتاف و هاوارکردن!

ته‌نانه‌ت سه‌یری برینه‌کانیشم نه‌کرد - که خوین له
 چه‌ستم ده‌چورا - فرمانم به بۆبی کرد له‌گه‌لمدا رابکات تا
 ده‌گه‌ینه ده‌روازه‌ی سه‌ره‌کی قه‌سه‌سه‌که، له‌وی هه‌تا توانیمان
 کیشامان به کلومی ده‌رگا‌که‌دا، به‌لام له شوینی خوی
 نه‌جورلا، هیچ ریگایه‌کمان نه‌دۆزییه‌وه بۆ له‌قاندنی. داوام له
 بۆبی کرد سواری پشتم بیت، بۆم روون کرده‌وه که به‌چ
 شیوه‌یه‌ک به‌دانه‌کانی کلومه‌که لا بدات و ده‌رگا‌که‌بکاته‌وه.
 ده‌یویست هاوسه‌نگ بیت و پینه‌کانی له‌سه‌ر پشتم ده‌له‌رزین،
 پشتم ده‌توت بۆریچکه‌ی ئاوه و خوینی لی ده‌چۆریت، ئه‌وه
 ئه‌رکه‌که‌مانی سه‌ختتر کردبوو. بۆبی خوی گرت و ده‌ستی
 کرد به‌ له‌قاندنی کلومه‌که تا له جیی خوی ترازاندی و
 سه‌ره‌نجام ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه. له‌ ماوه‌ی چه‌ند خوله‌کی‌کدا
 من و بۆبی و سه‌گه‌کانی تریش یه‌کمان گرته‌وه، پۆل پۆل
 ده‌ر چووین، لیره و له‌وی ده‌ستیان کرد به‌ راکه‌راک و
 هه‌لبه‌زودابه‌ز، هه‌ندیکیان تا چه‌وشه‌گه‌وره‌که‌ رویشتن،
 ئه‌وانی تریش بازنه‌یه‌کیان به‌ده‌وری من و بۆبی دا دروست
 کرد، فیکه‌یه‌کم بۆ هه‌موویان کرد و پیشیان که‌وتم به‌ره‌و
 قه‌سه‌سه‌کانی تر بۆ ئازادکردنی زیندانییه‌کانی ناویان.

شه‌ومان به‌سه‌ردا هات و هیشتا له‌نیو دیواربه‌نده
 گه‌وره‌که‌دا بووین، به‌لام هه‌ستمان به‌ ئازادی و ئاسووده‌یییه‌ک
 ده‌کرد که پیشتر پاسه‌وانه‌کان له‌وه بیبه‌شیان کردبووین.
 له‌ بۆبی تزیک بوومه‌وه و داوام لی کرد کونی تونیله
 نه‌ینییه‌که‌یم پیشان بدات که ده‌مانباته‌ ده‌ره‌وه و بۆ هه‌میشه
 له‌ جه‌وری زیندان ده‌ربازمان ده‌کات. بۆبی، سووکوسۆل

که‌وتنه پیشم، هه‌موو سه‌گه‌کانی تریش دوامان که‌وتن به‌ره‌و
ئه‌وسه‌ری دیواربه‌نده‌که‌ی ته‌نیشته ژووری چاودیره‌کان و
شوینی خه‌وتنیان. شوینه‌که به‌گژوگیا و دره‌ختی توورک
دایوش‌رابوو. بۆبی هه‌مووی لا برد و ئینجا ده‌ستمان کرد به
پاک‌کردنه‌وه و فراوان‌کردنی ده‌رچه‌که. دوا‌ی ئه‌وه یه‌ک له‌دوا‌ی
یه‌ک له‌و تونیله‌وه ده‌ر چووین، ئیتر به‌باشترین شیوه و
به‌بی هیچ گرفتیک خۆمان ده‌رباز کرد.

من له‌دوا‌ی هه‌موویانه‌وه ده‌ر چووم و باپیره‌م له‌گه‌ل
خۆمدا راکینشا.

له‌و پینده‌شته‌دا که‌ گۆره‌پانی یه‌که‌می ئازادیمان بوو،
سه‌گه‌کان له‌گه‌ل خیراییی با‌دا پیش‌برکینان ده‌کرد، به‌ناسانی
نه‌ده‌چوونه‌وه سه‌ر ریکایه‌ک که‌ ته‌ریبی ژیانسی دا‌هاتوویمان
بیت. هه‌ندیکیان لای من مانه‌وه و دوا‌ی هه‌نگاوه‌کانم
که‌وتبوون. خۆمان کیش کرد و به‌ری که‌وتین، شه‌و نوقمی
تاریکی خۆی کردین. بۆبی و باپیره‌م بستیک لیم دوور
نه‌ده‌که‌وتنه‌وه، به‌ده‌راوکییه‌کی که‌م و وریاییه‌کی زۆره‌وه
دوام که‌وتبوون، ده‌توت جیهانیکی نویمان دوزیوه‌ته‌وه!

نارامیی پیش ره شه‌با!

سه‌گه‌کان به‌دهم ریوه ده‌که‌رتن و هه‌لده‌سانه‌وه. هه‌ریه‌ک به‌دوای رینگای خوئی، یان نه‌و شیوازهدا ده‌گه‌را که رۆژانیک ناشنای بووه و له‌وانه‌یه ئیستا بیری بکات. بیکومان هه‌موومان ویلی به‌که‌م شوین بووین. به‌بی نه‌وه‌ی مه‌زه‌نده‌ی شیوازی ژیان‌ی نه‌وانی تر بکه‌م، گویم لئ بوو هه‌موویان باسی نه‌وه‌یان ده‌کرد که به‌نیازن به‌ره‌و نه‌و شوینه برۆن که له‌میژه جیان هیشتووه. کروبینکی شه‌ش-حه‌وت سه‌گی به‌ده‌ورمه‌وه بوون، له‌پیشه‌وه ده‌رۆیشتم و هاوکاریی باپیره‌م ده‌کرد که له‌که‌ل بۆبی رینگا بپریت، هیچ رینگرییه‌کم له‌سه‌گه‌کانی تریش نه‌کرد که زانیم هیچ شوینیک شک نابهن و ته‌نانه‌ت ناشزانن درینژه به‌ژیانی سروشتی خویان بدن له‌ده‌ره‌وه‌ی قه‌فه‌سه‌کانی زیندان! بۆم ده‌ر که‌وت که هه‌ندیکیان له‌نیو قه‌فه‌سه‌که‌دا له‌دایک بوون، یان به‌مندالی ها‌توونه‌ته‌ ناوی! چاویان هیچ شتیکی تری نه‌دیوه جگه‌ له‌دیمه‌نی دیواربه‌ندی درکاوی و

هاموشوی به‌رده‌وامی پاسه‌وانه‌کان!

ملی ریمان گرتبوو، خومان له ناوچه‌کانی دانیش‌تروان و ریگا گشتیه‌کان لا ددها، بو شه‌وی نه‌که‌وینه داوی راوچیانی سه‌گ و خه‌لکی تره‌وه. به مه‌زرا پانوبه‌رینه‌کاندا گوزه‌رمان ده‌کرد، له کیلگه‌ی چه‌وه‌نده‌ره‌وه بو گوله‌به‌روژه و گنم و هموو جوړه‌کانی پاقله‌مه‌نی. ئیتر بوم دهر که‌وت ده‌ستکه‌رتنی ژمه‌خوراکی من ئاسانه، چونکه ماوه‌یه‌ک بوو له‌سه‌ر خوراکی گژوکیا و سه‌وزه راهاتبووم، سه‌خت بوو شه‌و که‌سه‌گه‌ی درام که‌وتبوون - هموو هه‌ولی خومم دا - تامی گژوکیا بکه‌ن.

نه‌م جاره‌ش وه‌ک هه‌میشه، بۆبی باری سه‌رشانی سووک کردم، که‌وته پیش سه‌گه‌کان و له‌و ده‌ورو به‌ره که‌وته راوکردن، زور لیمان دوور نه‌که‌وته‌وه که نه‌مانده‌زانی ته‌ملا و نه‌ولامان کوئیه. زور جار که ده‌هاتته‌وه په‌روبال و خوینی بالنده راوکراره‌کان به له‌شیانه‌وه نووسابوو. بونی خوله‌که‌ی به‌رپیم ده‌کرد، لووتم هه‌لده‌بری و هه‌وایه‌کی شه‌و ناوهم هه‌لده‌مژی، به‌لکو ریگایه‌کم پیشان بدات و بمباته‌وه به‌ره‌و زیندانه‌که‌ی ماموستا. سرور بووم که ده‌بی له به‌رده‌م ده‌روازه‌ی زیندانه‌که‌ی چاره‌روان بم و بچووکتترین ده‌رفه‌ت بقوزمه‌ره بو چونه‌ژورره‌وه و هه‌ولی دهر بازکردنی، به‌لام تا شه‌و ساته ریگای دروستی گه‌یشتن به ماموستام به‌ی پی نه‌بردبوو، به‌و هویه‌وه که‌وتبوومه گومان له توانای خوم، دلنیا بووم که کوروتینی جارنم نه‌ماوه! وام ده‌زانی هه‌کاره‌که‌ش شه‌ویه که له‌میژره راوم نه‌کردوووه و خوین و گوشتی تازه‌ی گیاندارانم تام نه‌کردوووه.

لہ گہل نہرہ شدا و ہک کویریکی بیہا و ہل ملی ریم کرتیو،
 بہ لکو خواہیہ نہ ستم - بہ ریکہ و تیش بیت - بمباتہ و ہ بہرہ و
 زیندانہ کہی ماموستا، یان گریمانہی نہ و ہی کہ ہہ مور
 ریکاکان دہ چنہ و ہ ناوہ راستی شارہ کہ، لہ ویشہ و ہ بو نہر
 شہ قامہی دہ چیتہ و ہ بہر دہم نہ و بالہ خانہ گہ و رہیہی کہ
 ماموستایان فری دایہ ناوی، لہ و ساتھ دا ہہ مور نیشانہ کانی
 نہ و شہ و ہم بیر کہ و تہ و ہ کہ دوا ی ماشینہ جامتاریکہی
 کہ و تبروم.

ہہ ستم دہ کرد روو بہ رووی حالہ تیکی نامو دہ بینہ و ہ...
 ہہ وایہ کی نامو... نہر شویتہ نہ بنیادہ می لی بوو، نہ
 شویتہ واری بنیادہ م، ناو بہ ناو لہ و بہری ریکاکہ مانہ و ہ تارمایی
 پیچہ وانہ مان دہ بینی، دلہ باشی نہ دہوت و ہہ ستم دہ کرد
 شتیکی خراب رووی داوہ، بہ لام نہ مدہ زانی چییہ؟

بیٹامانج ملی ریمان کرتیو و و رده و رده ہہ ستم کرد
 سہ گہ کانی تریش راہاتن لہ گہل ہہ لمژینی ہہ و پاکہ کہ دا،
 ہہر جارہ سہ گیکمان لی ون دہ بوو، لیمان دادہ برا و دزہی
 دہ کردہ نیو خانوویہ ک یان مہ زرایہ کہ و ہ، یا خود لہ ناکاو
 بریاری دہ دا خوی رادہستی قہ دہر بکات، تہ نانہت گہر بہ
 ناراستہی پیچہ وانہ شہ و ہ بیت دزہی دہ کرد و بہ بی و ہرین
 جینی دہ ہیشستین.

لہ راستیدا بہ بریارہ کانیان ٹاسوودہ بووم و نہ مدہ پرسی
 بو کوی دہ چن؟ نہ دہ و ہ ستم تا بزائم بو کوی چوون؟ نامانج
 نہرہ بوو ہہر خوم بروم و سوراحی ماموستای ہاوریم بکہم،
 دہ مزانی ہہ تا سہ کی تر ہا و ہلم بیت زیاتر دوا دہ کہوم و
 سہرقالی کاری تر دہیم کہ لہم ساتھ دا نہر کی من نییہ.

دوای نه‌وهی رنیه‌کی دووری کاروانه‌که‌مان بری، که‌س
له‌که‌لمدا نه‌مایه‌وه جگه له بۆبی و باپیره و سه‌گیکی به‌له‌کی
شلوشاو، ده‌یوت ناوم هوزایه، به‌چهند زمانیک - یان خوی
ده‌یزانی، یان له خه‌لکی تره‌وه بیستبووی - ناوه‌که‌ی خوی
بۆ وتمه‌وه. بیرم له نامویی نه‌م سه‌گه و ناوه‌که‌ی کرده‌وه،
به‌لام لام گرنک نه‌بوو که‌هاوه‌لمان بیت یان نا. به‌رده‌وام
به‌وامه‌وه بوو، به‌رده‌وام زانیاریه‌کانی بۆمان راست
ده‌کرده‌وه. له نیمه‌په‌رۆشتر بوو بۆ که‌یشتن به‌ناوه‌راستی
شار، به‌لام چهند پرسسیاری هۆکاره‌که‌یم ده‌کرد، بیده‌نگ
ده‌بوو، چه‌پۆکی به‌سه‌ر خۆیدا ده‌کیشا و کلکیکی ده‌له‌قاند،
به‌بی نه‌وهی وه‌لامم بداته‌وه به‌ده‌م چاودیریکردنی لای راست
و چه‌پی خۆیه‌وه ملی رینگاکه‌ی ده‌گرتنه‌وه! هیچی نه‌ده‌وت،
به‌لام جاروبار گویم لینی بوو له‌به‌ر خۆیه‌وه لووره‌یه‌کی
ده‌کرد و ده‌یوت، "ده‌ک به‌نه‌فره‌ت بیت." وام ده‌زانی نه‌فره‌ت
له‌که‌سیک ده‌کات، یان لینی بیزاره. به‌لام دواچار تیگه‌یشتم
نه‌و قسه‌یه به‌ره‌نجامی تالوویی رۆژگار و نه‌و دۆخه‌ناله‌باره‌یه
که‌خه‌ریکه‌ لینی ده‌ریاز ده‌بیت. چه‌ندم پرسسیار لینی ده‌کرد،
وه‌لامی نه‌ده‌دامه‌وه، خوی ته‌ریک ده‌کرد و ملی رینی ده‌گرت،
وه‌ک نه‌وه‌ی بلیت، "ته‌نها نه‌م رینگایه‌ کۆمان ده‌کاته‌وه، نه‌ک
هاورینه‌تی و قسه‌کردن!"

که‌خۆر هه‌له‌هات، بۆمان ده‌ر که‌وت هه‌ر له‌شوینی
خۆمانین! که‌وتبووینه‌ سه‌ر بازنه‌ی برینی مه‌ودایه‌کی دووباره،
به‌بی نه‌وه‌ی له‌مه‌زراکانی ده‌وروبه‌ری زیندانه‌که‌مان دوور
بکه‌وینه‌وه، هه‌مان رینگامان چه‌ندباره‌ ته‌ی کردبووه‌وه. وه‌ک
که‌ری ژیر چه‌رخه‌ی ناودان، که‌رابووینه‌وه بۆ هه‌مان شوین!

یه‌کسەر وه‌ستام و رووم کرده هه‌رسیکیان - له راستیدا
 رووی دهمم کرده بۆبی و باپیره، چونکه هوزا دووره‌په‌ریز
 برو - داوای لیبوردم کرد که من چیتەر شیاو نیم رووی
 چاوساغ و سه‌رکرده بگیڕم، باشتر وایه هه‌ر یه‌که به
 خواستی خۆمان بریار بدهین.

هیندهی نه‌برد هوزا گری گرت و هه‌رچی جنیو و وشه‌ی
 سووکه پیی وتم! بۆبی و باپیره به‌و هه‌لوێسته‌م شوک بوون
 به‌رامبه‌ر ره‌فتاره‌کانی نه‌و سه‌گه‌که به‌بی نه‌وه‌ی داوای لی
 بکه‌ین، خۆی دوامان که‌وتبوو، که‌چی به‌ روومدا ته‌قییه‌وه!
 بۆبی ویستی ته‌مبیتی بکات، به‌لام به‌رده‌میم گرت و به‌سه‌ر
 هوزادا هاوارم کرد،

راستم پی بلی، به‌داوای چیدا ویلی و چی وای لی کردی
 دوامان بکه‌ویت؟

ئه‌م جاره‌ رسته‌یه‌کی رۆشنی وت، به‌لام له‌ هه‌موو
 ره‌فتاره‌کانی پیشرووی شله‌ژاو تر بوو.
 + وام زانی "لیده‌ر"ی راسته‌قینه‌یت، بۆیه‌ داوای هه‌نگاوه‌کانت
 که‌وتم!

ئینجا بیده‌نگ بوو، چه‌ند بۆله‌یه‌کی کرد. رووی وه‌ر گه‌یرا
 و لیمان دوور که‌وته‌وه.

هه‌موومان په‌له‌ی نه‌وه‌مان بوو زوو له‌ و بازنه‌ ماندووکه‌ره
 ده‌ر بچین، بۆیه‌ به‌بی نه‌وه‌ی خوله‌کیک به‌فیرو بده‌ین،
 هه‌رسیکمان که‌وتینه‌ ری. ئه‌م جاره‌یان ریگاکه‌ ئاشکرا بوو،
 تاکوته‌را دار و دره‌خت و کیلگه‌ی نزم ده‌هاته‌ ریمان که‌ له‌نیو
 چله‌کانیدا سه‌رمان دیار بوو. هاوته‌ریب له‌که‌ل ریگاکه‌ی
 ئیمه، به‌دووری که‌متر له‌ سنی سه‌ده‌مه‌تر، هوزا به‌ هه‌مان

ئاراستە ی ئیمە ملی ریی گرتبوو، وەک بلیی چاوساغیمان
بکات بەبی ئەوەی هاوەلی رینگامان بیت. ئەو لە چاوی ئیمە
ون نەبوو، ئیمەش هەر وەها. هەموو جارێک بۆبی بەرەو
لای رای دەکرد تا بزانییت بۆچی دوامان کەوتبوو، دواییش
خۆی توورە کرد و لیمان جیا بوووە. بەلام هەر نە یگرتەو،
چونکە ئەویش بەراکردن دوور دەکەوتەو، کاتیکیش بۆبی
دەگەرایەو بۆ لامان، هوزاش دەهاتەو سەر رینگاکە!

ئەو گەمەییە هوزا خەریکی کردبووین، بەلام ئیتر
نەمەشت بۆبی دواي بکەویت. بیهوودە ملی ریمان گرتبوو،
بیشاکا لەوەی باپیره برستی لی براو! لەناکاو لای دا و
خۆی کرد بە کیلگە یە کدا، بەبی ئەوەی هیچ وشە یە ک لە
زاری بیتە دەر، لەتە ک کە پریکی چۆلەو پالی لیتایەو، لیتی
نزیك بوومەو و پرسیارم لی کرد، وەلامە کەم لە چاوانیدا
خویندەو! دیمەنە کە گوزارشتی لە خۆی دەکرد و پنیوستی
بە باسکردن نەبوو. تەواوی پە یامە کە ی گەشت، لەگەل
ئەو شدا ویستم دلنیا بم، داواي لیبوردنم لی کرد و وتم،
رەنگە بی گویدانە توانای جەستەیی تو، ریمان کردبیت!
بەلام لە ئیستاو تۆ بریار دە ریت!

باپیره هەناسە یە ک ی هەلکیشا و وتی،

+ کیشە کە ئەو نییە کورم، ئیوێ خیرا دەرۆن، چونکە
لامانج و شوینیکتان هە یە و دەتانه ویت پنی بگەن، بەلام من
نە شوینیکم هە یە، نە کاتی زورم ماو و نە هیچ ئامانجیک!
تەنها دەمە ویت پشوویە ک بدم، وا بزانیتم ئیترە شوینیکی
گونجاو بۆ من. نیکە ران مە بن و بە ریی خۆتاندا برۆن،
ئەو نە دە ی کاتم ماو لیرە دە مینمەو، ئیترە شوینیکی شیاو

بۆ مانەو دەم. لیدەر... تۆ و بۆبی بەر خوشەو یستییەتان ریزی
 زۆرتان لی گرتەم... ئەوەندە بەسە... من باش دەبم... ئێرە
 پەنایەکی باشە و پریەتی لە خۆراک... دەی لیدەر بە ریزی
 خۆتدا برۆ... دەی... هەر دەبی بگەیتە مەراز... نزا دەکەم پینی
 بگەیت... دەی!

بە سەرلەقاندنیک بەرینی کردین، بی ئەوەی بتوانین
 وەلامی بدەینەو، ملی ریمان گرتەو.

بەرلەوێ تاریکی شەو بیت، لەو ترسام ریمان مەلە
 کردینت. شتیگم نەبینی لەو نیشانانە ی بەغدا کە پیشتر
 ناشنایان بووم. وتم رەنگە راوچیەکان ئیمەیان گواستییەو
 بۆ شارێکی تر. بۆیە رینگای گەیشتنەو دەمان بە بەغدا،
 پیوستی بە چەندین کاتژمیر ریکردنی بەردەوام هەیه.

بەرەبەیان، لەو نیشانانە ی شارەکە وردبوو مەو کە
 هیشتا لەیادەم بوون، بەغدا! درەوشانەوێ مانگ وردەوردە
 تارماییەکی بۆم روشن کردەو، بەرەو ئەو شارە ی رۆژانیکە
 لینی دوورم! سەرەنجام دەنگم هەلبیری و پڕ بە گەر ووم وەریم
 "بۆبییی... گەیشتین!" بۆبی گەر و ماندووش هەر هیندە ی
 بۆ کرا وەکو من بە هەموو هیزیەو دەستی کرد بە وەرین!
 تا دەهات زیاتر دەوهری، لەولاشەو هوزا وەلامی دەدایەو،
 کەچی وامان دەزانی دەنگدانەوێ وەرینەکانی بۆبییە! هوزاش
 درکی بەو کرد کە بەسەرکەوتویی گەیشتووین، چونکە
 بەمتمانەو دوا ی هەنگاوەکانمان کەوتبوو - جگە لەو هاش هیچ
 چاریکی تری نەبوو - وا دیار بوو نەیدەزانی چۆن بگاتە
 بەغدا، یان ئەو شارە ی هەر نەدیوو.

هیشتا رینگایەکی دوورمان لە بەردەمدا بوو بۆ برینی

مه‌زراکانی ده‌وروبه‌ری به‌غدا و چه‌ندین کاتژمیر را‌کرن،
پیش نه‌وهی خو‌مان له‌ناو پایته‌ختدا ببینینه‌وه. وه‌ستام و به
بؤبیم رت ده‌مه‌ویت که‌میک بخه‌وم و پشوویه‌ک بده‌م، پیش
نه‌ره‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی دروست بیر له‌ته‌واو‌کردنی ریگا‌که
بکه‌مه‌وه. خه‌می گه‌ورهم نه‌وه بوو سه‌رخه‌ویک بشکینم بو
وه‌بیره‌یتانه‌وه‌ی نه‌و نیشانانه‌ی ده‌مبه‌نه‌وه بو زیندانه‌کی
ماموستا، نه‌وه‌ش تاکه نه‌رک بوو که له‌وه‌ته‌ی له‌قه‌سه‌که
ده‌ر چووبو‌وین، سه‌رقالی کردبووم. بؤبیم ته‌واو سه‌رپشک
کرد که یان له‌گه‌لمدا بمینیته‌ره، یان بو کوی ده‌یه‌ویت بروات.
له‌روخساریدا نه‌وه‌م به‌دی کرد که هر وا به‌ناسانی جیم
ناهیلیت، هاوکات پالنه‌ریکی مه‌بوو که چیترا چاوه‌روان نه‌بیت.
له‌نیوان نه‌و دوو خواسته و بی نه‌وه‌ی هه‌ستی ته‌واوی ده‌ر
بیریت، وه‌ک هه‌میشه به‌هیمنی لیم نزیک بووه‌وه و ماچیکی
نیوچاوانمی کرد، پیی وتم، "له‌یادت ناکه‌م... وه‌ک برابه‌ک
بوویت بؤم... به‌لام ده‌بی منیش ریی خووم بگرمه به‌ر... منیش
ژوانیکم هه‌یه که له‌میژه چاوه‌ریی هاتنیم!"

چیت له‌م که‌له بچووکه‌تدا هه‌شارداوه بؤبی؟

+ زور شت لیده‌ر، هیوادارم رۆژیک ده‌رفه‌تمان هه‌بیت تا
هه‌موویت بو بگیرمه‌وه... به‌لام ئیستا ده‌بی بروم.
هه‌رواش ماوه‌یه‌کی زور به‌ده‌وری خویدا خولایه‌وه که
له‌نیو مه‌زرایه‌کی دوور له‌ریگا گشتیه‌که بوو، به‌لام زور له
شوینی پشووه‌که‌ی منه‌وه دوور نه‌بوو. سه‌ره‌نجام نه‌ویش له
چاوون بوو، بینیم نه‌ویش به‌هه‌مان ریگای بؤبیدا رۆیشت،
وه‌ک بیه‌ویت پیش رۆیشتنه‌که‌ی ئاکادارم بکاته‌وه.
یه‌کسه‌ر خه‌وتم، یان وام هه‌ست کرد خه‌وتووم. هه‌ستم

به باری قورسی شه و هه‌موو روژه‌ی زیندان له‌سه‌ر
 جه‌سته‌م ده‌کرد، ده‌بوو ب‌خه‌وم و که‌میک خۆم له‌ر خه‌مه
 بیکوتایه‌ بدزمه‌وه. تازانم چه‌ند سه‌عات خه‌وتم، سه‌رباری
 خه‌وه قووله‌که‌م، به‌لام دیوه‌زمه‌کان پشووه‌که‌یان لی تال
 کردم. خه‌ونم بینی! هیشتا له‌ زیندانه‌که‌دا بووم، هه‌رچه‌ند
 هه‌ولی هه‌لاتم ده‌دا، ده‌ستگیریان ده‌کردمه‌وه و پاسه‌وانی
 زیاتریان بۆم داده‌نا! له‌ دوایین چرکه‌ساتی خه‌وته‌که‌مدا
 بۆمبیکێ چینه‌راوم ده‌ست که‌وت. بریارم دا... مادام له‌ زیندان
 و چه‌للاده‌ دل‌ه‌قه‌کان رزگارم نابیت، زیندانه‌که‌ و هه‌رچی
 تیدایه‌ ده‌یته‌قینه‌وه، ژیرانه‌ دزهم کرده‌ نیویانه‌وه و بۆمه‌که‌م
 پیشان دان و هاوارم کرد، "هه‌مووتان به‌ره‌و دۆزه‌خ!"
 ته‌قاندمه‌وه و به‌ ئاسماندا چووم، چاوم له‌ لاشه‌ی له‌توپه‌تیان
 بوو، ئینجا که‌وتمه‌وه سه‌ر زه‌وییه‌ شه‌قارشه‌قاربووه‌که‌...
 "بووووووووم..."

له‌په‌ر راچه‌نیم، ئاره‌قه‌ له‌ جه‌سته‌م ده‌چۆریت و هه‌لده‌له‌رزما!
 دوای شه‌وه‌ی هه‌ناسه‌یه‌که‌م هه‌لمژی و هاتمه‌وه سه‌رخۆم، زانیم
 که‌ هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ دیوه‌زمه‌یه‌کی نه‌فره‌تی که‌ سواری کۆلم
 بووه. چاوم هه‌لبه‌ری، بینیم له‌ دووره‌وه‌ توپه‌لیکی ئاگرین له
 خواره‌وه‌ تا سه‌ره‌وه‌ ده‌دره‌وشیته‌وه، دیمه‌نه‌که‌ له‌ ئاسمانی
 شاری به‌غداوه‌ دوور نه‌بوو، له‌ ئیمه‌شه‌وه‌ دوور نه‌بوو! پاش
 که‌میک هه‌مان ده‌نگی نیو خه‌ونه‌که‌م هاته‌ به‌رگویم! ده‌نگی
 راسته‌قینه‌ی "بووووووووم" به‌لام به‌رزتر!

ئهم جاره‌یان ده‌نگ و دیمه‌نه‌که‌ راسته‌قینه‌ بوون، هه‌رکیز
 خه‌ون نه‌بوون!

چاوم برییه‌ ئاسمانی به‌غدا، سه‌دان توپه‌له‌ ئاگری له‌

چورہم بہرچاو کہوت کہ دہدرہوشانہوہ، ٹینجا شریخہ و
دہنگیان دہہاتہ بہرگویی کہ زہوییان دہلہراندہوہ، ٹیمہش
دہتوت بوو کہ لہ یہ کین و بہ بہ تیک ہلہبہ زوداہ زمان پی
دہکریت! چاوم لی بوو ناگرہارانہ کہ ہموو شتیکی
ہلہلووشی و زیاتر لہوہ ایم نزدیک دہبووہوہ کہ پیشبینیم
دہکرد... توپہلہ ناگرہکان بہرز دہبوونہوہ و زہوی و
ناسمانیان پیکہوہ ہلہدہقرچاند!

گهشتیک به ویرانه‌ی شار و کوّتاییی کیشه‌کانم له‌گه‌لّ کابرای به ناو سه‌رکرده‌دا

دوو سه‌عات پیش گزنگی به‌یانی، بوردومان وه‌ستا و دهنگی
توقینه‌ری توپه‌کانیش نه‌مان.

به دریزاییی نه‌و ماره‌یه له چالی حه‌شارگه‌که‌م له‌نیو نه‌و
مه‌زرایه‌دا خوم حه‌شار دابوو، که دواتر زانیم که‌وتوو ته
به‌رامبه‌ر فرگه‌ی فرۆکه‌خانه‌ی نیوده‌وله‌تی. له شوینی خوم
هه‌لسام، نه‌و ته‌پوتوزه‌ی گیانی خوم ته‌کاند که داباریبووه
سه‌ر خوم و دار و دره‌خته‌کانی ده‌وروبه‌رم. ویستم پینه‌کانم
بجوولینم و بچمه پیشه‌وه، بیرم لای نه‌وه بوو که ئیستا
کاتیه‌تی تا ناوه‌راستی شاره‌که برۆم، پیش نه‌وه‌ی دهنگ و
زرمه‌ی توپ ده‌ست پی بکانه‌وه.

به‌دهم رینه‌وه هیچم نه‌ده‌بینی جگه له تارماییی شار...
شاریکی ویران وه‌ک نه‌وه‌ی پیشتر که‌سی تیدا نه‌ژیابیت!
نه‌و به‌غدایه‌م به‌چاروی خوم نه‌بینیه‌وه که به پیاده و

بە ماشینه‌که‌ی مامۆستا، پیاسە‌ی زۆرمان بە گەرە‌که‌کانیدا کردبوو! هەموو شتەکان لە جیبی خویان هەلکەنرابوون، دەتوت بە‌دزیی هەمووانەوه، شوقلێکی گەرە‌هاتوو و مال و تەلار و باخچه و شەقامە‌کانی تەختی زهوی کردوو! هەموو بستیکی ئەو خاکە بوو تە بە‌رد و خاشاک. سەخت بوو ئەو شوینانە بدۆزەوه‌که‌ دەمێک بوو جێم هێشتبوون، لەو‌ه‌ش سەختتر دۆزینە‌وه‌ی ئەو نیشانانە‌یه‌که‌ دەبی ب‌م‌بە‌نه‌وه‌ سەر ئەو مالە‌ی که مامۆستای تێدا زیندانی کراوه!

هەر خۆم بووم و بە‌نیو ئەو ویرانە‌یه‌دا دەرویشتم، نەرمی مرقۆم دەبینی که سەر و بازوویان پە‌ریبوو، یان هیچ نیشانە‌یه‌کی ناسینە‌وه‌یان پینو نە‌ما‌بوو! سەر‌ه‌تا وام زانی تەرمە‌کان که‌من، بە‌لام لە‌گە‌ل هەر هەنگاوێکدا یە‌کیکی ترم بە‌رچاو دە‌که‌وت. دەیان تەرم بوون، پاشان بە‌ بە‌رده‌م سە‌نادا تیپە‌ریم، توانای ژماردنیانم نە‌بوو! گە‌یشتمە ئەو باو‌ه‌ردی که‌من بە‌سەر گۆرستانێکی تازە‌هە‌لدراو‌دا دەروم! بە‌لام گۆرستانێکی کون نە‌بوو، بە‌لکو گۆرستانێکی تازە‌بوو که بۆردومان و ناگربارانە‌که‌ی دوی شە‌و دروستی کردبوو! جگە‌ لە‌ تەرمە‌کان، چۆرە‌ها چه‌کی جیا‌وازم بینی... تۆپ و تفەنگ و دە‌مانچه.. تانک و ماشینه‌ سەر‌بازییە‌کان پە‌یتاپە‌یتا سە‌نگە‌ریان دە‌گرت، هە‌ندیکیشیان بە‌ره‌و ناو‌ه‌راستی شار ملی رینیان دە‌گرتە‌ بە‌ر.

بە‌ پینچە‌وانە‌ی ویرانبوونی مال و شە‌قام و باخچه و پردە‌کانە‌وه، پۆل پۆل خە‌لکم دە‌بینی هە‌له‌له‌‌ی خوشییان لێ‌ده‌دا. موزیک و سە‌ما و قونب‌ادان لە‌سەر شە‌قام و بە‌رده‌م مالە‌کان و سە‌ربان و گۆرە‌پانە‌ کشتییە‌کان. هە‌مووان دلخۆش

بوون، هاواریان دهکرد و لافیتته و ئالای رهنگاورهنگ و
 وینهی که سانیکیان بهرز کردبووهوه که نه مده زانی کین و
 پیشتر نه مدیبوون. هه ندیک درووشم که هه رگیز پیشینیم
 نه دهکرد روژیک بیت گویم لییان بیت: ره تکرده وهی ستم
 و که وتنی ستمکار!

به هه ندیک شه قامی تردا تیپه ریم، هیندهی من تیایدا
 مامه وه که سم نه بیننی نامهنگی خوشی بگیرییت. هه ریه که
 عه ودالی شتیک بوون، شتی تایبتهت به خویان. بی شه وهی
 به خوم بزائم، که وتمه دوای کومه لیک پیر و گهنج و مندال و
 ژن، که خه ریکی لابردنی وینه کانی کابرای به ناو سه رکرده
 بوون. شه و مانگانهی رابردووم بیر که وتته وه که حزم
 دهکرد وینه کانی کابرای به ناو سه رکرده پارچه پارچه بکه،
 به لام ماموستا و که سوکاره کهم له ترسی چاوی خوی و
 پاسه وانه کانی بواریان نه ده دام. وا به چاوی خوم ده بینم
 هه مووان وینه کان ده درینن و تفبارانی ده کهن، په یکه ره کانی
 وردوخاش ده کهن که تا دوینی له جیی خویاندا بوون و
 که سمان نه مانده ویرا ته نانهت سهیری بکهین و چاوی نی
 بیرین!

به وپه ری خوشحالی و ئاسووده بییه وه، پر به که رووم
 ده وه ریم، ده ستم کرد به جووینه وه و هارینی وینه دراوه کانی،
 به راکردن که وتمه هاوشانی مندالیک که تاکه پیلایوکی به
 ده سته وه بوو ده یکیشا به سه ری به ردینی په یکه ره که ی
 کابرای به ناو سه رکرده دا، منیش لاساییم کرده وه و خوم
 هه لدایه سه که لله ی، ئینجا میزه لدانی خوم له ته پله سه ریدا

به تال کرده وه. نه و چرکه ساته ی هه کیز بیرم ناچیته وه. هه رچی خه م و ئازارم هه یه له گهل نه و کومه له خه لکه دا له کولم بووه وه. هه ستم کرد به خته وه رترین سه گی جیهانم! هه مووان ده ستیان کرد به هه له له لیدان، که نجیک خستمیه بان ملی، بو نه وه ی گویم له ستاییش و چه پله ریزانی خه لکه که بیت. خوشحال و ئاسووده بووم که نه و چرکه ساتانه له یادکه مدا تو مار بکه م بو نه وه ی دواتر بو ماموستای بکیرمه وه. ماموستا که م که هه همیشه له یادمه و ده لینی به رده وام هاوه لمه و به چاوی خوی نه م رووداوانه ده بینیت. ئاای چند به تاسه وه چاوه رینی هه والیکه وه ها و ده رفه تیکه وا بوور که نابی له ده ست بدریت! به لام ئیستا نه و له کوییه؟ ده بی خرابیته کام کونجی زیندانه وه؟

کاری خوم و ماموستاشم ده کرد! له نیو ئاپوره ی نه و خه لکه دلخوشه دا بو ساتیکیش هه ستم نه ده کرد ماموستام له گله دا نییه!

دوای زیاتر له سه عاتیک، له گه رمه ی راکردن و ریکردنم له گهل ئاپوره ی خه لکه که دا، روانیم له ناوه راستی پایته خت نزیک بوومه ته وه. چند نیشانه یه کم به رچاو که وت که له خه بالمدا مؤرم کرد بوو بو نه وه ی بمباته وه به ره و لای زیندانه که ی ماموستا. له گهل تیپه رین به لای هه ر هیما و باخچه و شه قامیکدا، نیشانه یه کی ترم ده دوزییه وه به ره و نه و ماله دیوار به نده ی که ماموستا خویناوییه که میان به بینهوشی برده ناوییه وه.

که گه یستمه به رده م خانووه که، شوک بووم به وه ی که

ببینیم!

ئەو خانووەش بە دەردی زۆربەیی تەلار و خانووەکانی دەورووبەری خۆی بێبەش نەکرابوو لە وێرانکاری. ئەم جارە نە مەفرەزەیی پۆلیسی لی بوو، نە پاسەوان. دیواربەندە درکاوییه‌کە بەتەواوی رووخابوو، دار و درەختەکانی پەنای دیوارەگەش سووتابوون! خانووەکە دەتوت دەمیکی کراوێه و دداتی تیدا نەماوە! دەروازەیی یەكەم بڕی، بەلەسە بووم و بە دەم بۆنکردنی دارووبەردەکانەوێه رویشتم بەلکو شوینەواریکی مامۆستا بدۆزمەوێه. بەسەر چەند تەرمیکی بێگیاندا تێپەریم، کە تەرمیکم دەبینی ماوێهێک لە بەردەمییدا دەوێستام و لێی ورد دەبوومەوێه. پاشان بەرەو دواوێه دەکشامەوێه. ترسی گەورەم ئەوێه بوو کە ببینم مامۆستا لەنیویاندا راکشارە. نە مامۆستا بێنییەوێه و نە شوینەواری! ئەسەر و ئەوسەری خانووەکە گەرەم، سەر کەوتم و دابەزیمە خوارەوێه، چوومە پەناکە نەینییەکان و بەشە جیا جیاکانی، ریزەوی تاییهتی بەرەو دەرگاگانیم پشکنی. دەیان تەرم کەلەکە بووبوون، هەندیکیان بە جلی سەرپازیی و هەندیکیان بە بیجامەیی خەوتنەوێه، بەشیکیان هەر رووتوقوت بوون، فریا نەکەوتبوون جەگانیاں بپوشن، لەسەر زەوی یان لە شوینی خەوتنەکەیاندا بێگیان کەوتبوون. پڕ بە گەرۆوم وەریم و بانگی مامۆستا کرد، گویم لە وەلام نەبوو. بێتومید برووم، ترسام کە مامۆستا لەنیوێه وێرانە و تەرمە شیواوانەدا نەدۆزمەوێه.

هیچ رینگایه‌کی تەرم نەبوو جگە لەوێه شەقام شەقام

به دواي ماموستای هاوریتمدا بگهریم، ئومیدم هه بوو له
بهرده ممدا قوت بیته وه که پیشره وی ریپیانیکی مروقه کان
دهکات. به دهم ریوه خه لکی سه رشیتیم بینی، چاوم لی بوو
چون له خانوویه که وه بو یه کیتی تر ده رۆن، به دواي که نجینه
و که لوپهل و بابه تی ناومال و هه رشتیکی باشدا ده گهران که
له گهل خویاندا بیبه نه وه. بینیم هه ندیکیان به شهر ده هاتن و
ئه وانی تریش دزییان له یه کتر ده کرد! روانیمه تهرمه کان که
فری درابوونه سه ر شوسته کان. چه کداره کان مال به مال
ده گهران و ته قه یان ده کرد، به بی ئه وه ی له سه ر به هفتاره کانیان
سه رزه نشتیکی خویان بکه ن. چه ند باندیکم بینی به سه که وه،
هه ندیکیش ته نیا بوون و مال و مه زرا چوله کانیان داگیر
ده کرد که بیخاوون مابوونه وه، خاوه نه کانیان له و هه را و
پاشا که ردانییه دا کوژرابوون، یان هه لاتبوون. هه ندیک له
تالانچییه کان ویستیان بمگلیننه یارییه که یانه وه، به لام به هیمنی
ملی ری خۆم ده گرت و پشتگویم ده خستن. چاوم له
دزیکردن و هیچ شتیکی تر نه بوو. خه می که وره م ئه وه
بوو لیم که رین تا شیوازیکی یان ریگایه ک بدوزمه وه به ره و
که یشتن به ماموستا.

رۆژ به خیرایی تیپه ری و تاریکی شه و بالی به سه ر شاردا
کیشا. هیشتا لیره وله وی بو ماموستا ده گهرام و ترسم هه بوو
له چرکه یه کدا بوردومان و ویرانکاری ده ست پی بکاته وه. بو
خۆحه شاردان له شه وی بوردومانی نوی، بریارم دا بچمه
نزیکتترین باخچه یان کیلکه. چوومه مه زرایه کی نزیکی دیجله
و له په نای داره کاندا پال که وتم.

لەو کاتەدا - هەر کە دەنگی فرۆکە و گرمەیی تۆپەکان هاتە بەرگویم - ئەوهم بە خەیاڵدا هات کە پەنا بۆ مالهەمان ببەم لەنزیک دیجلە، مالهەکی مامۆستا کە زۆر لە حەشارگە مەوه دوور نەبوو. بڕیارم دا بەئەسپایی نزیک ببمەوه تا بزانم پیاوه نامۆکان هیشتا وەکۆ داگیرکەر تیایدا ماون، یان چۆلیان کردووه و ئەوانیش وەک زۆرینه جێیان هێشتووه. کە گەیشتمە ئەوبەری مەزراکە، رێک ئەو شوینەیی کە شەوی ناگرە کە من و مامۆستای تێدا گەمارۆ درابن، سەیرم کرد خانووهکی مامۆستا هەر بە پتوویە و دەستی وێرانکاریی پی نەگەیشتووه! هیشتا ئەو لاقیتە گەورەییەش مابوو کە دواى و دەرنانی ئێمە، ئەو شەوه دەستوپینوهندەکانی پیاوه گرنگە کە بە رووکاری پیشەوهی خانووهکەوه هەلیان واسی! لەو ساتەدا تەنها تارمایی کۆمەلیک تانک و ماشینم بینی کە بە درێژایی شەقام و دوکانەکانی ئەو دەورووبەرە قەتارەیان بەستبوو.

لە شوینی خۆمدا هەلوەستەم کرد، بەلکو هەر جوولەیهکی ئەو پیاوانە بەدی بکەم کە خانووهکەیان داگیر کردووه، بەلام هیچ شتیەکم نەبینی نیشانەیی مانەوهیان بێت. مالهە کە ئارام بوو، هیچ نیشانەیی ئاوه‌دانایی پتووه دیار نەبوو. تاکە شتیەک کە دیمەنی مەزرا، رووبار و مالهەکی شیواندبوو، بۆردومانە کە بوو کە تا دەهات خیراتر و دەنگی بەرزتر دەبوو.

دیاره لەو ساتەدا خەوم لێ کەوتوو، یان نوقمی بیرکردنەوهیهکی قوول بووم، بۆیه ئاگام لە هیچ شتیەک

نه‌بووه! چونکه هه‌ستم به سرووه و سرت‌ه‌ی هیچ شتیک
نه‌کردبووه، له‌ناکاو خشپه‌ی پی‌ی که‌سیک هاته به‌رگویم،
پاشان ده‌نگی نه‌وه که‌سه‌م بیسته‌وه که وام ده‌زانی تا له
ژباندا ماوم، گویم لیلی نابیته‌وه.

"هاوریکه‌م... لیده‌ر!... ئاااای له‌م خوشییه! نه‌وه ماوی!"
شاگه‌شکه بووم به‌ بینینی ده‌موچاوی ماموستا، هه‌ردوو
بالی کرده‌وه و له‌ باوه‌شی گرتم!

دۆزینه‌وه‌ی مامۆستا و سه‌رگوزشته‌ی رۆژه تاله‌کانی

رۆژگار هه‌ردوو کمانی گۆریبوو، ئەو به‌ هۆی ئەشکه‌نجه‌ و
تالایی زیندانه‌وه، منیش به‌ هۆی ده‌ردی دووری و زووخواوی
نه‌براه‌وه‌ی زیندانه‌وه.

له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا ته‌نها ماوه‌یه‌کی کورتمان پێویست بوو
بۆ ئەوه‌ی ناشنای یه‌کتر بپینه‌وه، ده‌توت دوینی له‌ یه‌کتر
دابراوین. پێویستمان به‌ هیچ وشه‌یه‌ک نه‌بوو، بۆی نه‌وه‌ریم،
به‌رامبه‌ر یه‌کتر دانیشستین و سه‌رله‌نوی تامی هاورییه‌تیمان
کرده‌وه. هیچمان له‌ یه‌کتر نه‌پرسی، چونکه‌ هه‌ردوو کمان
دلتیا بووین بواری به‌رگه‌گرتنی به‌سه‌رهاتی زۆری ئەو ماوه
کورته‌مان نییه!

هه‌تا دوو شه‌و له‌ مال دهر نه‌چووین. پشتمان به‌ کۆگای
خوارده‌مه‌نییه‌کانی نه‌ومی خواره‌وه‌ به‌ست. له‌ دوکانه‌که‌ی
نزیک مالیش هه‌رچیمان ده‌ست که‌وت له‌ نان و چای و

سهوزه و میوه کریمان، جگه لهو شتومه کانهی که له بونه
جیاجیاکاندا له چیشتهخانه که دا هه لگیرابوون. خوومان و دوو
موم و کتیپیک... داده نیشستین و چاوه ریئی هه واله کانی دنیای
دهروهه بووین. پیش نهوهی وابه سهر ولاتدا بیت زووخواوی
زورمان چهشت به دهست راگواستن و زیندانهوه، بویه
روژه کانی سه رهتای به کتر بینینه وه مان تامه زوری هاوه لیه تی
به کتر بووین، زیاتر لهوهی که له نزیک و دهورمان چی
دهگوزهریت.

ماموستا له سهر کورسییه ک دانیشست و منیش له ته کیه وه
بووم، به یهک نه فهس هه موو به سه رهاتی خوئی بوم گیرایه وه.
به بی نهوهی بواری کومینت و بوونکرده وه م بداتی:
"لیده... سهختترین نازاری روژانی زیندانم نهوه بوو که
شه و روژ چاوم به سترابووه وه، تا شه راده یهی که دنیا
بووم جه لاده کان بریاریان داوه ره وانه ی دنیای تاریکیم بکه ن!
به رامبه ر هیچ رهفتاریکیان نیگه ران نه بووم، به پیچه وانه وه
هستم ده کرد روژی مهرگم نزیکه، هه رچی تومه تیان بوم
هه له سته بوو په سه ندم کرد! له وه زیاتریش، دانم به وه دا نا
که به رده وام دژیان بووم و دوژمنایه تیم کردوون... هاوریم...
بیباک بووم به رامبه ریان، له چرکه ساتیکدا - کهر بو یهک
جاریکیش بوو بیت - نازایه تیم تا قیکرده وه، دوا ی نهوه ی
چه ندین سال وهک و شترمل سه رم خسته بووه ژیر خوله وه!
تا نه گه یستمه لووتکه ی نه شکه نجه، ههستم به چرکه ساتی
نازایه تی نه کرد! له و روژه تالانه دا بییری هه مووتانم ده کرد،
خوشه ویسته کانم، نه وانه ی مردوون و نه وانه شی زیندوون:
ژنه کم و دوو کوره دووره ولاته کم، خانه واده کم که

به ئازاره وه سه ریان نایه وه... هه مووتانم له یاد بوو، هه موو ساتیک نزام ده کرد زوو به دیدارتان شاد بیه وه. له بریی نه وهی ملکه چی دلره قی و هه ره شه کانیاں بم، هه موو شتیکم پی وتن... هه رچیم ده زانی، نه وهی بوویم نه بوو بیکم، نه وهی به نیاز بووم بیکم که ر پوژیک به ره للام بکن.

هه موو جو ره کانی نه شه که نه جهم بینی، تا نه و راده یه ی جه ستم سر بوو، هه ستم نه ده کرد به شیک بیت له من! تاکه شتیگ که هه ره له زهینمدا مابوو وه، یاده وه بریی جوان و که سه ناوازه کان بوون، نه وه هه موو نه شه که نه ج و لیدانه نه بوونه هزی کوشتنیاں له ناخمدان. تاکه دلته نگیه ک که هه راسانی کرد بووم نه وه بوو که دلنیا بووم پیش نه وهی کوتایی ستم بیینم، ده مریم! چه ندین جار خه ونم ده بینی که لیمه وه نزیکی لیده ر... جیت نه ده هیشتم، هه ستم ده کرد زور نزیکیت. هه موو جاریک ده که وتمه قوولایی تاریکییه وه، به لام تو بزگارت ده کردم... پیکه وه ده که راینه وه و له باخچه ی ماله که مان یان له که ناری دیج له دا به بی ترس و دوور له چاوی ناحه زان ده رده دل و پیاسه مان ده کرد!

دوای نه وهی چه ندین پوژ به که له پچه یی و چاوبه سترای فری درابوو مه سه ره زهوی، به کیک هات و به ره و ژوووریکی تر بردمی، به درینژایی ریگا که به ره و ژوووری لیکولینه وه تیی هه لدام. جنیوباراتی کردم و زور دلره قانه نه شه که نه جی دام. پاش که میک که سینی تر هاته ژووورده وه و هه لی ساندم، خستمیه سه ره کورسییه ک، دوای نه ویش که سی سییه م هات که له پچه که ی دهستی کردمه وه و په رو که ی سه ره چاومی لا برد. ماوه یه ک وه ک کویر وا بووم، نه هیج شتیکی

نیو ژووره‌که‌م ده‌بینی و نه‌که‌سه‌کانی ده‌ورم! گویم بو
سه‌کانی پیاویک شل کردبوو که باسی ناپاکی و ترسنوکی
و به‌کریگراوی بیگانه‌ی بو کردم، پاشان هه‌ندیک کاغه‌زی
خسته به‌رده‌ستم و داوای کرد نیمزای له‌سه‌ر بکه‌م. تاکه
کاردانه‌وه‌ی من شه‌وه بوو که وتم، "باشه سرودی نه‌م
هه‌وو شته‌چییه؟" هه‌ر هینده‌م خوش بوو که وام وت...
به‌کیکیان له‌پشته‌وه به‌شعق و زله به‌ربوووه گیانم، که‌وتمه
سه‌ر زه‌وی. دیسان هه‌لی گرتمه‌وه و له‌سه‌ر کورسییه‌که
دای تامه‌وه... خویناوی و شه‌که‌ت و بیهوش، گویم لی بوو
پیاویک له‌ودیوی میزه‌که‌وه لیتی پرسیم،

"چیم پی وتی؟"

هه‌رچونیک بیت به‌دوو ده‌ستی له‌رزوکه‌وه قه‌له‌مه‌که‌م
هه‌لگرت و نیمزاکه‌م کرد، به‌بی شه‌وه‌ی بزانه‌م چی له‌سه‌ر
کاغه‌زه‌کان نووسراوه! پیشتر وام دانا‌بوو که شه‌وه په‌راوی
نومه‌تبارکردنمه.

پاشان فرمانی به‌جه‌لالده‌که کرد بمباته‌وه بو ژووری
زیندانه‌که‌م، شه‌ویش درندانه‌په‌لی کرتیم، له‌په‌لوپو که‌وتبووم
و توانای ریکردنم نه‌بوو! له‌پاره‌وه‌که‌دا زه‌لیل و بیده‌سه‌لات،
چاوه‌کانم ورده‌ورده له‌گه‌ل تیشکی رووناکیدا راهاتنه‌وه،
له‌ویدا شتیکم بینی که هه‌رگیز پیشبینیم نه‌ده‌کرد. به‌رله‌وه‌ی
قه‌باره‌ی کاره‌ساته‌که‌م بزانه‌م، گویم له‌هاتوهاوار و هه‌ره‌شه‌ی
شه‌و کابرایه بوو که پیشتر له‌پاره‌وه‌که‌دا بینیم، هه‌ستایه‌وه
و چاوه‌کانمی به‌سته‌وه، ئینجا هه‌تا ژووری زیندانه‌که به‌ده‌م
تیبه‌لدانه‌وه په‌لکیشی کردم.

لیده‌ر... شه‌وه‌م بینی که هه‌رگیز پیشبینیم نه‌ده‌کردا به‌لام

مادام لەم ولاتەدا دەژین، هیچ شتیک لای خەلکی هوشیار سەیر نییە. ئەو پیاوێی لەگەڵ ئەواندا بینیم، هەمان پیاو بوو کە مالهەمی خۆی خستە خزمەتمانەوه... لەبیرتە لیدەر؟ بەکێک بوو لە درێندەترین و توندترین پیاوێکان، ناپاکیی بەرامبەر کردم و رەوانەی ئازاری زیندان و مەرگێکی لەسەر خۆی کردم! دەزانی چیم بەسەر هات هاوڕینم؟ لەو کاتەدا ژیان لە بەرچاوم هیچ بەهایەکی نەما، تەم لەو دنیاوە کرد کە ئێمە کردوووەتە هاوێلی دلرەق و ناپاکەکان. ئەو کات نامادە بووم دەستبەرداری دواوەناسەمی خۆم بوم، تا دەهات زیاتر لەگەڵ بۆحمدا هاوڕا بووم، لە هەموو کات زیاتر نامادە بووم بۆ بەبیرەوه چوونی کوتایی ژیانم... تەواوی رۆژەکان چاوهرینی ئەو کوتایی بووم.

دیاره ئەو رۆژە نەهات. قەدەری ئێمە بەو جۆرە بوو کە بووی دا، گەر بۆردومان و کوتایی "کابرای بە ناو سەرکرده" و دەستوپێوەندەکانی نەبووایە، ئیستا منت لێرەدا نەدەبینی... چەند رۆژیک پیش ئەوه، هەلمەتیکێ خیرایان دەست پێ کرد بۆ لەناو بردنمان، فریا کەوتن و هەندیکیان کوشت، تەرمەکانیان لە چەند شوینیکی جیاواز فری دا... چاوهرینی نۆرەمی خۆم دەکرد کە رۆژیک یان دووان دوا کەرت، ئەو هەش تەنها رینگەوتیک بوو! توپ و بۆردومان رزگاریان کردم لیدەر! ئەو ویرانکارییە شوینەکەمی گرتەوه بوو مایەمی ئەوهی کە رۆوناکی ببینمەوه! هەموو شتیکم بیست و بینی لە ژیرزەمینی زیندانە کەمدا، نەمدەزانی لە دەرەوه چی دەگوزەریت تا ئەو کاتەمی خەلکە دلکەرمەکە هەلیان کوتای سەر زیندانەکە و بەک لەدوای بەک لەو حەشارکەیه دەریان

ہینا، لہ چاوتروکانیکدا خومم بہ ئازادی بینییہ وہ! خہ بہ ریان
کردمہ وہ و باوہ شیان پیدا کردم و ہہ والہ کہیان پی دام،
پاشان هاوکارییان کردم دہر بچم و بگمہ ئیرہ... نہ مدہ زانی
دہیت چی بگم، ہیچ شوینیکی ترم لہ یاد نہ بوو جگہ لہ م
مالہ مان، شوینی تو شم نہ دہ زانی، نہ مدہ زانی کہ ہیشتا ماوی
پان مردووی؟ دانیشتم و لیرہ چاوہ روانت بووم، ہیشتاش
را دہ زانم خہ ون دہ بینم... خہ ونیک کہ حہ ز دہ کہم کوتایی
نہیت."

دوای ئہ وہ ماموستا بیدہنگ بوو، منیش بہ ہیچ
گوزارشتیک نہ وہ ریم. لیلی ورد بوو مہ وہ، بینیم وہک ہہ میثہ
چاوی بریوہ تہ سہر خالیکی دوور، کہ دوزینہ وہی ئاسان
نیہ.

چۆن دنیامان به سهردا رۆوخا ، چ هه رایه کمان بینی!

ئاگامان له هه والی ولات و جیهان نه بوو. به دریزایی
چه ندین شه و رۆژ ته نها گویمان له دهنگ و گرمهی تۆپ
و ته یاره بوو. له خانوو هه که ی مامۆستادا خۆمان هه شار
دابوو. به بی شهوی بزانیین له ده ره وه چی ده گوزه ریت
دوای شهوی هه موو شتیک ویران بوو، نیمه ش وهک شه
خه لکه بینکاره با بووین. ته له قزیونمان نه ده بینیی، گویمان له
رادییۆ نه بوو، بواری ده سته که وتنی رۆژنامه یه کیشمان نه بوو.
به یه کجاری له دنیا دا برا بووین، شه وهی ده هاته بهر گویمان
ته نها دهنگی تۆپباران و ته قینه وهی نزیک و جموجولی
خه لکه دلگرمه که بوو له شه قام و باخچه کانی نزیکمانه وه.
هه ندیک جار تا لای باخچه که ده رۆیشته یین تا بزانیین لای
رۆو باره که وه کی هاتوچۆ ده کات، چاوم لی بوو مامۆستا
هه ندیکانی راده گرت و پرسیا ری دۆخه که ی لی ده کردن.

زوربەیی وەلامەکان دووبارە بوون که پیشتر بیستبوومان،
زانباریەکان تینویتییان نەدەشکاند و کەم و زیادیان نەبوو
لەوێ که بە چاوی خۆمان دیبوومان.

دیارتەری شت که مایەیی خوشحالی بوو، مامۆستا
دەفتەری یادداشتەکانی خۆی لە هەشارگەکی جارانیدا
دۆزییەو، دەست و چاوی داگیرکەرەکان و خەلکی تری
پێ نەگەیشتبوو. دلخۆش بوو، پەرەکانی هەلەدایەو و
چەندین سەعات سەرقالی پرکردنەوێ پەرە بەتالەکانی بوو،
بەسەرھاتی رۆژانی زیندان و خوشییەکانی دواي ئازادیمانی
یادداشت دەکرد. بە درێژایی رۆژ و تەنانت شەوانیش
بەدبار چرایەو و هەر خەریکی نووسینەو بوو، منیش لە
تەنیشتیەو دادەنیشتم بۆ ئەوێ ئاویتەیی ئەو چرکەساتانەیی
ژیانی بم که لەگەلیدا نەبووم و بە چاوی خۆم نەمدیبوو.
ئەوێ مامۆستا لینی دەترسا و - هەمیشە دووبارەیی
دەکردەو - خیراتر لەوێ چاوەروانمان دەکرد، رۆوی دا.
قەدەری ئیمە وا بوو رۆژە خوشەکانمان زۆر کورتتر بوو لە
رۆژە تال و ناخوشەکان.

مامۆستا چەند پەرەگرافیککی کتیبی چاکەیی سەک بەسەر
زوربەیی ئەوانەیی که جلیان پۆشیوەیی بۆم دەخویندەو، که
زانای ناوداری سەردەمی عەباسییەکان محەمەد بن خەلف
سەرزەبان چەند سەدەیک لەمەوبەر نووسیویەتی. لە
هەوانەکەدا بووین، چیژمان لە گزنگی بەیانی و ئارامییەک
وەر دەگرت که دەمیک بوو هەستمان پێی نەکردبوو - نە
تۆپباران، نە هاتوهار - لەبیرمە مامۆستا گەیشتە کوتاییی
وتەیی پیاویک بە ناوی ئەحنەف بن قەیس، که دەلیت، "کەر

سہگ سہیری کردی متمانہی پی بکہ، بہلام متمانہت بہ
 سہیرکردنی خہلک نہ بیت، زوربہی سہیرکہران ناپاکن. "لہو
 کاتہدا گویمان لہ ہاوار و غہلبہی خہلک بوو کہ لہ دہرگای
 دہرہوہی مالہکہمان نزیک دہبوونہوہ. لہ ماوہی چند
 خولہکیکدا میشکمان پر بوو، نہماندہزانی لہ کام لاوہ دین!
 لہ ہموو لایہکہوہ بہلیشاو رژانہ سہرمان، چہندی
 توانیبیان لہ دہرگاکہوہ ہاتن، ٹہوانی دیکہش لہ مہزراکانی
 تہنیشتہوہ خویان پیدا کرد. ہہندیکیش لہ سہربانہوہ خویان
 ہہلدا و لہ نہومی سہرہوہ پہلاماریان داین، بہبی ٹہوہی
 ہوار بدن دہم بکہینہوہ و ہیرسین چی دہکن و بز وا
 دہکن؟ خہلکیکی ہہرچیوپہرچی بوون، زوربہیان کوتہک و
 چہقو و خہنجہریان پی بوو، ہہندیکیشیان دہمانچہ و چہکی
 جوراوجور، ژن و مندالیشیان لہگہلدا بوو، جگہ لہ کومہلنک
 سہگی ہار کہ دہوہرین و دہمیان دہکردہوہ، چاوہریی
 نامازہیہکی خاوہنہکانیان بوون بو ہارین و گازگرتن.
 کہ بینیم ماموستا خیرا خوی گہیانده لای کرتہکہہی،
 منیش بہ ہہموو ہیزی خومہوہ بہرہنگاری ہیرشہرہکان
 بوومہوہ. بہلام ٹیمہ زور لہوان کہمتر بووین، دوو کہس
 چیبیان پی دہکریت بہرامبہر گہلہگورکیکا؟ لہگہل ٹہوہشدا
 کاتی پیویستمان نہبوو بو ہیرکردتہوہی قبول، ہہر وک
 ٹہوانیش ہواریان نہداین، ہہموویان ہیرشیان کردہ سہر
 ماموستا و دایان بہ زہویدا، چہندی ویستم بہرگریی لی
 بکہم، سوودی نہبوو، چہند گازم لی گرتن و پہلامارم دان
 نہمتوانی ماموستا لہژیر چنگیان دہر بینم، زور بہسہختی
 کیشایان بہ زہویدا، ہہرکہسیک لینی نزیک دہبووہ لینی دہدا

و کوه‌کیتی تیتی ده‌سره‌واند، منیش له ماموستا زیاتر شه‌ق
و تپه‌ل‌دانم خوارد. زوری نه‌برد سه‌گه‌کان په‌لاماریان دام و
جه‌ستمیان شه‌لالی خوین کرد، گوشتی سک و گه‌ردنمیان
نه‌نجن نه‌نجن کرد، زه‌لیل و بیده‌سه‌لات که‌وتمه به‌رده‌ستیان،
له‌ته‌ک ماموستاوه له خوین و ناره‌قه‌ی خو‌مدا گه‌وزام،
نه‌ویش هه‌ناسه‌ی لی برابوو، چاوه‌کانی تی بریم، خه‌مناک و
پرسیار‌نامیز که چییان به‌خومان و ماله‌که‌مان کرد!

له‌ته‌ک ماموستاوه که‌وتم و سه‌گه‌کان ته‌مبیه‌کی چاکیان
کردم! خه‌لکه‌که به به‌رچاومه‌وه ده‌ستیان کرد به تالان‌کردنی
که‌لوپه‌له‌کانی ناومال، هه‌موو شتیکیان برد، به‌نرخ و بینرخ!
چاوم لی بوو پیاوه‌کان فه‌رمانیان ده‌کرد و ژن و منداله‌کان
جیه‌جییان ده‌کرد، هه‌رچییان چنگ ده‌که‌وت ده‌یانخسته بان
شان و بن هه‌نگلیان، هیچ شتیکیان له ژووره‌کاندا نه‌هینشته‌وه،
ته‌نانه‌ت په‌رده‌ی به‌ر په‌نجه‌ره‌کانیشیان برد! پیم خسته‌سه‌ر
جه‌رگی خووم و ویستم هه‌ستمه‌وه، هه‌ر هیچ نه‌بیت مره‌به‌ک،
دانه‌جیره‌یه‌ک بکه‌م بو ترساندنیان، به‌لام هاتنه‌وه سه‌رم،
سه‌گ هاره‌کان گه‌رانه‌وه و که‌لبه‌یان له گه‌ردنم گیر کرد بو
نه‌وه‌ی هه‌ناسه‌م لی بیرن، برستم لی برا و له سووچیکی
ماله‌که‌دا که‌وتمه‌وه! هه‌ستم کرد نه‌م جاره له‌ناویان بردم،
جه‌ستم سه‌ر بوو، هینزم لی برا، خه‌ریک بوو هه‌میشه
چاوه‌کانم نه‌کرتنه‌وه.

زوری‌ه‌یان خوین بار کرد و به‌کالای دزراوی بییه‌هاوه
بویشتن، ته‌نانه‌ت چاوم لی بوو له‌نیر خویناندا له‌سه‌ر
هه‌ندیک کالای بیقیمه‌ت بوو به‌شهریان، به‌چاری خووم بینیم
به‌کیتیکیان له‌سه‌ر پارچه‌یه‌کی ناومال و کورسییه‌کی کلاسیکی،

که سینی کوشت! هیچیان له‌دوای خویان نه‌هیشته‌وه، دو‌اجار
 منداله‌کان میوه‌ی نه‌گه‌ییوی قه‌د داره‌کانیشیان لی‌کرده‌وه و
 دزییان! نه‌وه‌ی زور نازاری دام، به‌به‌رچاومه‌وه ماموستا
 هه‌ناسه‌برکتی بوو، به‌لام هیزی یارمه‌تیدانیم نه‌بوو! به‌رله‌وه‌ی
 هه‌موویان برون و به‌ته‌نیا له‌نیتو هه‌یوانه‌که‌دا جیمان بهیلن،
 به‌کینک له‌پیاوه چه‌کداره‌کان له‌نهومی سه‌ره‌وه هاته‌خواری
 و جانتاکه‌ی ماموستای هه‌لگرتبوو که پر بوو له‌که‌لوپه‌لی
 تایه‌ت، به‌خیرایی به‌ره‌و ده‌رگای حه‌وشه‌که بوی ده‌ر چوو،
 سه‌گیگ به‌دوایه‌وه بوو که هه‌ستم کرد پیشتر بینیمه،
 چاوم تی‌بری و پر به‌گه‌رووم بوی وهریم و وتم، "نه‌ره
 توی هوزا؟" چاوم لی‌بوو بوخچه‌یه‌کی قوماشی به‌دوای
 خاره‌نه‌که‌یدا راکیشا، زانیم نه‌وه پریاسکه‌که‌ی ماموستایه‌که
 ده‌فته‌ر و یاده‌وه‌رییه‌ شاراوه و نه‌هینییه‌کانی تیدایه و جگه
 له‌من و ماموستا که‌سی تر پیی نازانیت. به‌قورسی رای
 ده‌کیشا، به‌و زه‌وییه‌دا ده‌بخشاندا، بیباک له‌وه‌ی که هه‌رچی
 گه‌رد و خولی ریکا‌که‌یه له‌بوخچه‌که ده‌نیشیت. به‌ره‌و لای
 جه‌نکه‌له‌کانی که‌نارووباره‌که رویشیت و له‌چاو ون بوو.

وام زانی هه‌موو شتیک براوه‌ته‌وه، به‌لام وا نه‌بوو!

زوری نه‌برد بینیمان پیاویک به‌ره‌و لامان دیت، نازانم
 له‌چیشته‌خانه‌که‌وه ده‌ر چوو یان له‌ژووره‌که‌ی ماموستاوه،
 له‌یادم نییه ده‌مانچه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو، به‌پارچه‌یه‌کی
 سه‌پی ده‌موچاوی خوی هه‌لپه‌چابوو، ته‌نها چاوه تووره‌کانی
 دیار برون. له‌ژوور سه‌ری ماموستاوه ده‌ستا و میلی
 ده‌مانچه‌که‌ی راکیشا و رووی لورله‌که‌ی کرده نیوچاوانی
 ماموستا، به‌ده‌م ته‌قاندنی فیشه‌که‌کانه‌وه وتی، "سه‌ره‌نجام

سزای دایتا" نه‌مه‌ی وت و لهو شوینه‌دا ماموستای گوشت،
به‌بی نه‌وه‌ی بستیک له جیتی خوی بجوولیت.

له جیتی خوم داپه‌ریم، ده‌توت برووسکه لیتی داوم، خوم
مه‌لایه‌ سهر ملی پیاوه‌که، ته‌نھا نه‌و ده‌سته‌ دریزه‌یم چنگ
که‌وت که ماموستای پی گوشت، که‌لبه‌م لیتی گیر کرد،
بیه‌زه‌بیانه و توند، که زاده‌ی خه‌م و نازاری لاوازیه‌که‌م
بوو، نه‌و لاوازیه‌ی که وای لی کردبووم نه‌توانم به‌رگری له
هاوریکه‌م بکه‌م.

پیاوه‌که له‌پی که‌وت و که‌وته سهر زه‌وی، منیش
به‌سریدا که‌وتم و چنگم له ده‌موچاوی گیر کرد، که‌لبه‌م
خسته سهر بینی، له گهرمه‌ی له‌ناوبردنی بکوژی هاوریکه‌مدا
بووم، که‌سیک له دوامه‌وه میلی تفه‌نگه‌که‌ی راکیشا و ده‌ستی
کرد به‌ته‌قه‌کردن، فیشه‌ک وه‌ک ریژنه‌ی باران به‌سهر من و
بکوژی ماموستادا ده‌باری، که که‌وتبووه ژیرمه‌وه.

جه‌ستم سر بوو، هه‌ستم به‌گهرماییی خوینی خوم
کرد، که له جه‌ستم ده‌چورا، له‌نیوان ته‌رمی ماموستا و
بکوژده‌که‌یدا خاو بوومه‌وه.

زوری نه‌برد هه‌ستم کرد دنیا له به‌رچاوم تاریک بوو،
چاوه‌کانم ته‌لخ بوون، خه‌ویکی ناب‌دل بردمی‌وه!

گه رانه وه له لیواری مهرگ، سه فهری جودایی هه می شه یی

"هیچ شک نابهم جگه له ته نیاییم،

مال و ویرانه و

ئه م وه رینه پر برینه...

وه رین...

وه رین...

وه رین..."

له بیرمه شهوانی دواى کوشتنی ماموستا، جگه له ر
به یته شیعرانه هیچی ترم به خه یالدا نه ده هات، تاوینک پر
به گه روو ده وه ریم که بیره حمانه جه رگی له تله ت ده کردم.
بیچاره مامه وه. خه مگین و دارووخواو له ناخه وه، سه بووریم
به هیچ شتیک نه ده هات، هیچ شتیک نه بوو ژیانم لا شیرین
بکات و هیوای کورانیکم پی ببه خشیت. هه مووی تیپه ری،
هه موو نازیزانم له ده ست چوون، چیتر توانای بهرگه گرتنی

نه هه‌موو دل‌ره‌قی و ویرانکاری و خراپه‌یه‌م نه‌بوو که دنیای
پر کردبوو.

دوای چه‌ندین سه‌عات هیچ ناگام له خۆم نه‌بوو. دوای
نه‌وهی مامۆستام بینی به لاشه‌ی به گولله دابیزراوه‌وه
که‌وتبوو، منیش خۆم به مهرگ سپارد.

به چاوی خۆم بینیم که‌سیکی تر گولله‌بارانی کردم،
بیهوش که‌وتم و وام زانی منیش به‌ره‌و دنیای نادیار چووم،
وام زانی منیش له‌دوای هاوړی و مامۆستامه‌وه ملی ریم
گرتووه، نه‌و هاوړیه‌ی که به‌رگه‌ی دابیرانیکی تری ناگرم.
زۆری پیچوو تا نه‌و کاته‌ی هه‌ستم به له‌رینه‌وه‌ی توندی
جه‌ستم کرد، هه‌ولم دا چاوه‌کانم بکه‌مه‌وه تا ببینم چیم
به‌سه‌ر دیت، له خۆم پرسى تو بلیی نه‌مه له‌رینه‌وه‌ی
تاسه‌کانی دواه‌مین ریره‌وی گه‌شتی مردن بیت؟

شتیکم نه‌بینی که هه‌ست به دوخیکى تازه بکه‌م. له‌که‌ل
کومه‌لیک لاشه‌ی تردا له گه‌لابه‌یه‌کی گه‌وره بار کرابووین.
تاکه سه‌کی نیو ده‌یان لاشه‌ی نه‌نجن نه‌نجنکراو بووم، که فری
درابوومه سووچیکه‌وه، نه‌و لاشانه‌ی که تا چه‌ند سه‌عاتیک
له‌وه‌به‌ریش زیندوو بوون و به هیوا و خوشه‌ویستی و
خه‌ون و خۆزگه‌وه ده‌ژیان، به‌لام نیستا هیچیان نییه جکه
له پیشوازیکردن له گه‌شتی دابیران به‌ره‌و دنیایه‌ک که‌سه
هیچی له‌باره‌وه نازانیت.

جووله‌یه‌کم کرد، هه‌ستم کرد ده‌توانم هه‌لسمه‌وه هه‌ر
چه‌نده زۆر زه‌حمه‌تیش بوو، به خوینی خۆم و لاشه‌کانی
ته‌نیشتم ره‌نگی سوورم گرتبوو، که ناوړیکم دایه‌وه بو
نه‌وه‌ی بزانه‌م که‌لابه‌که بو کویمان ده‌بات، نیجا هه‌ستم به

نازاري زامه‌که‌م کرد. دوو فیشه‌ک به‌ر رانی چه‌پم که‌و‌تبورن،
 دانه‌یه‌کیش گویچه‌می پیکابوو، فیشه‌که‌که‌به شوختیک
 سه‌رمی به‌ر ووی تیشکی خور و گیزه‌ی می‌شومه‌که‌زدا
 کردبووه‌وه. به‌و هم‌وو نازاره‌وه هه‌لسام و یه‌ک له‌دوای
 یه‌ک لاشه‌کانی نیو باره‌لگره‌که‌م هه‌لدایه‌وه به‌لکو ماموستا
 بدوزمه‌وه، پاش که‌میک کراسه‌شینه‌که‌ی له‌ژیر دوو لاشه‌وه
 ده‌ر که‌وت! لینی نزدیک بوومه‌وه و دوو لاشه‌که‌م لا برد تا
 روخساره‌هیمنه‌که‌ی ماموستا بیینم، روخساره‌بینگه‌رده‌که‌ی،
 که‌رچی بیگیانیش بوو. لینی وردبوومه‌وه، دنیا بووم که‌بی
 هیچ‌گله‌یی و پرسیاریک لاشه‌ی بیگیانی ده‌سپیریت، وه‌ک
 نه‌وه‌ی بیهریت پیم بلیت، نه‌وه‌ی خه‌ونمان پیوه‌ده‌بینی هیشتا
 زوری ماوه، هه‌ر ده‌بیت ژیانیکی تر بیینن بو به‌دیها‌تنی!
 سه‌رم خسته‌لای سه‌ریه‌وه و له‌ته‌کیه‌وه سه‌رخه‌ویکم
 شکاند، وه‌ک نه‌وه‌ی چاره‌نووسمان پیکه‌وه‌گری درابیت.
 باره‌لگره‌که‌ریگایه‌کی ته‌نگ و تاریکی گرته‌به‌ر.
 هیچ‌شتیکم نه‌ده‌بینی ته‌نها نه‌و شوینانه‌نه‌بیت که‌لایتی
 باره‌لگره‌که‌و نه‌و نوتومبیلانه‌ده‌یگرته‌وه که‌به‌ره‌و روومان
 ده‌هاتن. بیرم له‌به‌سه‌ره‌اتی خوم ده‌کرده‌وه که‌چون له
 مه‌رگیکی راسته‌قینه‌که‌رامه‌وه و نه‌بوومه‌هاوه‌لی ماموستای
 هاوریم. له‌مانای ژیانی سه‌کیکم ده‌پرسی، بیکه‌س و
 بی‌هاوری له‌ولاتیکی ویرانه‌دا.

هیشتا خه‌ریکی بیرکردنه‌وه‌ی خوم بووم، هه‌ستم کرد
 که‌لابه‌که‌به‌ره‌و ریگایه‌کی لاوه‌کی بای دایه‌وه و چوره‌نیو
 کیلکه‌یه‌کی رووته‌نه‌وه، که‌وا دیار بوو داره‌کانی برابوونه‌وه
 یان له‌دوو بست زیاتر که‌شه‌یان نه‌ده‌کرده‌کیلکه‌که‌کووه‌لیک

خانروی نزمی تیندا بوو، جگه له هه‌ندیک چال که هینما
ر نیشانه‌یان له‌سه‌ر دانرا بوو. چووینه نیو گورستانیکی
نراوانه‌وه که سه‌ره‌تای هه‌بوو، به‌لام مه‌حال بوو بگه‌یت
نه‌وپه‌ری!

دوای پینچ خوله‌ک که‌ران به‌راست و چه‌پدا، باره‌لگره‌ک
له‌گوشه‌یه‌کی گورستانه‌که‌دا وه‌ستا. گویم له‌ته‌په‌ی پی
شوفیره‌ک و یاریده‌ده‌ره‌که‌ی بوو، دابه‌زینه‌خواره‌وه، به‌کیکیان
به‌وی تر - یان به‌وانی تر - ی وت، نه‌وه‌گه‌یشتین، ئیتر
ه‌موو ناماده‌بن بو‌ه‌لرشتنی لاشه‌کان. سه‌رباری برین و
ماندوویتیم، ناماده‌بووم روو به‌روویان بیمه‌وه‌گه‌ر بیان‌ه‌ویت
بمگرن. کلپه‌کانی ده‌رگای که‌لابه‌که‌یان کرده‌وه و تیشکی
لاپته‌کانی ده‌ستیان ناراسته‌کردین، خوم‌گورج کرده‌وه و
بریارم دا به‌ره‌نگاریان بیمه‌وه. که‌به‌کیکیانم به‌رچاو که‌وت،
پر به‌گه‌رووم ده‌ستم به‌وه‌رین کرد. به‌دهم‌هاوار کرده‌وه
پایان کرد. پاش که‌میک گه‌رانه‌وه و هه‌ریه‌که‌خاکه‌نازیکیان
به‌دهسته‌وه گرتیرو، نیازیان خراپ بوو به‌رامبه‌رم، خیرا
به‌نیو لاشه‌کاندا که‌وتمه‌ری و ئینجا خوم‌ه‌لدایه‌خواره‌وه،
به‌کیکیان دوام که‌وت.

گویم لی بوو شوفیره‌که‌به‌هاوله‌کانی وت، "بیکرمان
دهستی له‌لاشه‌کان وه‌شانده‌وو."

به‌لام چون له‌گه‌لماندا هاتوو؟

+ نازانم، به‌دلنیایی له‌نیو لاشه‌کاندا نه‌یان‌بینیوه.

لینان دوور که‌وتمه‌وه و له‌په‌نای داریکی براوه‌دا پالم
دابه‌وه و ده‌ستم کرد به‌چاودنیریکردنیان. گویم له‌یاریده‌ده‌ری
شوفیره‌که‌بوو لاشه‌کانی ده‌ژمارد و قسه‌ی بو‌کابرای

گۆره‌ه‌ل‌کهن ده‌کرد، پینی وت کاره‌که دریزه‌ی ده‌بیت، لاشه‌کان
 هینده زورن شه‌قام و ماله‌کان و پرووباره‌که‌ش پر ده‌کهن، نه
 شاره‌که و نه هیچ گه‌ره‌کینک له هه‌لمه‌تی پاکتاوکردن و کوشتن
 بیه‌ش نه‌بوون، هه‌ندیک له ناوه‌نده ته‌ندروس‌تییه‌کان نه‌رکی
 هه‌ل‌گرتنه‌وه‌ی شه‌و تارمانه‌یان کرتووته‌ه‌ستو که خاوه‌نیان
 نییه و که‌س داوایان ناکاته‌وه، شه‌و ناوه‌ندانه ته‌رمه‌کان
 ده‌که‌یه‌ننه گۆرستان و به‌کومه‌ل نه‌سپارده‌ی خاکیان ده‌کهن
 له‌پیناو به‌رگرتن له بلاوبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشی! له‌که‌ل شه‌وشدا
 - وه‌ک شوقیره‌که وتی - هیشتا زور ناوچه هه‌ن که نوقمی
 نه‌خۆشی و کوشتار و ده‌ربه‌ده‌ری بوون و که‌س ناتوانیت
 یارمه‌تیان بدات و له گه‌ره‌که‌کانیان نزیک بیه‌وه!

که دنیا پرووناک بووه‌وه ئینجا له پرکردنه‌وه‌ی چاله‌که
 بوونه‌وه و ته‌رمه‌کانیان داپۆشی، شه‌و چاله‌ی جگه له ته‌رمی
 مامۆستای هاوڕیم، چه‌ندین مرووشی بیتاوانی تری تیندا بوو،
 که هه‌ندیکیان فریای دواوشه‌ی مالئاواییش نه‌که‌وتبوون.
 دوا‌ی شه‌وه‌ی هه‌موویان رویشتن، چوومه‌ سه‌ر گۆری
 مامۆستا و هاوڕی گومناوه‌کانی، به‌ ده‌نگی به‌رز و به‌بی
 وه‌ستان ده‌ستم کرد به وه‌رین، وه‌ریم و وانه‌کانی مامۆستام
 وته‌وه که فیتری کردبووم، وه‌ریم و ویستم بۆی بسه‌لمینم
 که چه‌ند خه‌مگین و بریندارم به له‌ده‌ستدانی. سه‌روووم
 وته‌وه تا شه‌و کاته‌ی نارقه‌ و ماندرویتی شه‌که‌تیان کردم و
 هه‌ناسه‌یان لی بریم، که‌وتمه سه‌ر گۆری تازه‌ی مامۆستام و
 هاوڕی گۆرغه‌ریبه‌کانی.

پیش شه‌وه‌ی هه‌ست به‌ تین و تاوی خوری به‌یانی بکه‌م، له
 نزیک‌کی خومه‌وه هه‌ستم به‌ جووله‌یه‌کی نامۆ کرد، هینده لیمه‌وه

نزیك بوو كه خول و كهردی ئه و ناوه دابارین به سه‌رمدا!
سه‌رم هه‌لبه‌ری، بینیم گه‌له‌سه‌کیتک خه‌ریکی هه‌لدانه‌وه‌ی
گۆری ماموستا و هاوریگانین! ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان چه‌پۆکیان
که‌یاندبووه ته‌رمه‌کانی سه‌ره‌وه و خه‌ریکی راکیشانی کراسی
به‌ریان و ده‌ست و قاچی داپوشراویان بوون! ئاگرم تی به‌ر
بوو... به‌ره‌و روویان چووم، هه‌لاتن و له‌گۆره‌که‌ دور
که‌وتنه‌وه، چاوم لی بوو سیانیان له‌سه‌ر ریگاکه وه‌ستان،
دیار بوو نیازیان نه‌بوو به‌رۆن و دور بکه‌ونه‌وه، چاوه‌ری
ده‌رفه‌تیکیان ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی رووبه‌رووم بینه‌وه، ئاماده
بووم تا مردن بجه‌نگم و ریگه نه‌ده‌م ده‌ستیان بگاته ته‌رمی
ماموستا و پارچه‌پارچه‌ی بکه‌ن. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ئاماده‌باشی
مامه‌وه و خۆم بارگاوی کرده‌وه، له‌سه‌ر پی بووم بۆ هه‌ر
کاریکی له‌ناکاویان نزیکبوونه‌وه‌ی سه‌گه‌کان که هیشتا له‌و
گۆشه‌یه‌دا خۆیان مه‌لاس دابوو، چاودیری وردودرشتی نیو
گۆرستانه‌که‌یان ده‌کرد.

دوای زیاتر له سه‌عاتیک، سه‌گه‌کانم له‌کۆل بوونه‌وه،
کاتیک کۆمه‌لیک خه‌لک به‌یاوه‌ریی گۆره‌ه‌لکه‌نه‌که هاتنه‌وه
و به‌ردبارانیان کردم، چونکه وایان ده‌زانی من گۆره
به‌کۆمه‌له‌که‌م هه‌لداوه‌ته‌وه! ناهه‌قیان نه‌بوو، چونکه سه‌گه‌کانی
تر جلوه‌ریکی دپاوی مردوو‌ه‌کانیان راکیشابوو، خولی سه‌ر
ده‌ستی دریزبووی زۆربه‌یانیان لا دابوو، ده‌توت مردوو‌ه‌کان
داوای فریادبه‌سیک ده‌که‌ن.

هه‌لاتم و که‌وتمه به‌ر شه‌پۆلی تووره‌یی و به‌ردبارانی
خه‌لکه‌که. گویم له‌وه نه‌بوو، مادام دلتیا بوومه‌وه که
سه‌ره‌نجام مروشه‌کان ده‌بنه پاسه‌وانی ماموستا و ترسی

ئەو دەم ئەما بکەویتە بەر کەلبەیی سەگە بەرەللاکان.
چاوم لئ بوو دەستیان کردەووە بە پرکردنەووەی گۆرەگە.
پاشان بە چیمەنتۆ دایان پۆشی، ئاگام لئ بوو کە چۆن
چەند خشتیکیان لەسەر یەک دانا و پاشان تابلۆیەکی داریان
لەسەر گۆرەگە چەقاند، کە ناوی کوژراوە ناسراوەکانی
لەسەر نووسرا بوو.

کە پیاووەکان رویشتن، لە گۆرە بەکۆمەلە کە نزیک
بوومەووە، ئەم چارە پاریزراو بوو، ترسی هەلدانەووەی نەبوو.
ئینجا دەستم کرد بە خویندنەووەی ئەو تابلۆ دارینەیی کە
چەقینرا بوووە نیو چیمەنتۆی سەر گۆرەگە. ئە ناوی مامۆستام
بەرچاو کەوت، ئە هیمایەک، وەک بلیی لەنیویاندا نەبیت یان
فیشەگەکان جەستەیی کەسێکی تریان پینکابیت. "ئالای خودایە...
تەنانەت لە مەرگیشدا لە بەدبەختی رزگارمان نابیت."

خۆم پئی نەگیرا... بۆ دۆزینەووەی رینگەچارەییەک شوین
پئی پیاووەکانم هەلگرت. سەتلی بویاخەگەم دۆزییەووە و هەلم
گرت، هینامەووە بۆ لای گۆرەگەیی مامۆستا و هاوڕیکانی،
لەوئ هەولم دا هەرچی لە توانامدایە بیکەم بۆ پرکردنەووەی
ئەو تۆزە بۆشایییەیی سەر تابلۆگە، زۆر بەزەحمەت نووسیم
(ئێرە ئارامگای مامۆستای هاوڕیتی منیشە...)، بەو شیووەیی
کە چەند جارێک لە خۆیەووە بینیبوووم ناوێکەیم نووسی.
لەچاو نووسینەکانی تردا، دەستخەتی من لە شەرەپشیکە
دەچور، تەنها و تەنها خۆم لئی تێدەگەم! ئەو کیشە نییە،
گرنگ ئەوێیە گۆرەگەیی مامۆستا و نەبیت ئەگەر رۆژێک
کەرامەووە بۆ لای، یان ئەگەر رۆژێک لە رۆژان دور کۆرە
دوورولاتەگەیی کەرانەووە و بەدوایدا گەران.

هه ستم به ئاسوودهیی کرد که رینگه م نه دا بکه ویته بهر
نه دهری ژیان و مروقه کان. لیسه به دواوه شتیک ههیه ئاماژه
بیت بۆ مه زار و دوامه نزلی هاو ریکه م له سه ر ئه م خاکه ی
که له منداله کانی خوی زیاتری خوش دهویست و سه رباری
هه موو هه ره شه و زه بروه نگیک، به لام جیی نه هیشته.
چهند چله داریکی سه وزم فری دایه سه ر گوره که، که
له و گورستانه رووته نه دا دوزیمه وه. به بی ویستی خۆم،
فرمیسکی مالئاواییم بۆ ماموستاکه م رشت. گورستانه که م
جی هیشته و ملی ریکایه کی دوور لیسه م گرت. جهسته ی
خۆم کیش ده کرد، زامه کانم ده برژانه وه، ئازاری رانه
خویناوییه که م ئوقره ی لی بریبووم. بریارم دا ئاو بۆ دواوه
نه ده مه وه، بریارم دا بروم و نه زانم به ره و کوئ!
له ده روازه که ی ده ره وه دا هیچم نه بیینی جکه له تارمایی
سی سه گه که، که چاوه رینی ده رچوونم بوون!

شەپە تاییبەتەکانم ، ترسی زیادبووی پوژانەم

دوای هەفتایەک کوچە و شەقامەکانی بەغدام تەئە کرد، هیچم نەدەکرد جگە لە گەران و مووشەمووش. برسی و بریندار، رۆح و جەستەم تیکشکاو. زامەکانم قەتماغەیان نەبەستبوو، خەیاڵم هیشتا لای لانهکەم و ئەو نازیزانەم بوو کە لە دەستم چوون. جگە لە حەوانەوێ هێچ حەزێکی ترم نەبوو، بەلام حەوانەوێ نەبوو لە دەورم، هەرایەکی کوشندە بەدوامەوێ بوو، توپیاران بەردەوام بوو، شەپەکە ئارام نەدەبوو وێ. پیم دەخستە هەرشوینیک وێرانە بوو، هەرکەسم دەبینی، لە هەموو چاوەکاندا، چاوی بنیادەم و چاوی ئاژدەلەکان... تەنها وێرانەم دەبینی! هەموو رێگایەکی نادیارمان گرتبوو، عەودالی رزگارییەک بووین کە نەبوو، یان لانی کەم لەو سەرزه مینی گیانەللایەدا ئیمەئ زیندوو هەرگیز پینی نەکەیشتین!

پوژەکانم بە پوژووی تەوارە دەبردە سەر، تامی هێچم نەکردبوو، بەئێو مالەکاندا دەکەرەم کە ترسناکتر بوو لەوێ

بچه نیو کامپیکی پر سه ربازه وه. له تهنه که ی خاشاکه کان
تزیک ده بوومه وه، به هیوای دوزینه وهی شتیک که برسیتیم
بشکینیت. باخه کان هیچ سه وزه و میوه و بهریکیان نه ما بوو،
جهسته ی لاوازم پیویستی به هه رشتیک بوو توزیک گوری
بداتی، تهنه ت خه ریک بوو سویم ده بووه وه بو پارچه یه ک
گوشت، یان له ته ئیسکیک که له رته ی واژم له هه موو
گوشت و خوینیک هینا بوو تامه که شیانم له بیر چوو بووه وه.
له و ساته دا رومانیکم بیر که وته وه که ماوه یه ک ماوستا
سه رقالی خویندنه وهی بوو، ناوه که یم بیر نه ماوه، ده یوت،
"ئینه هیچمان تیدا به سه ر نییه، له سه ختییه کاندای گیانه
سه رانگیزییه که ی هه ناومان زیندوو ده که ینه وه، که ده لیلی هه ر
ئیمه ش نه بووین رۆژانیک دژی نه و رهفتارانه بووین!" من
ئیسنا و نه و رۆژانه ش نه و هه سته م هه بوو. دوا ی نه وه ی
برسیتی هه ناوی گوشییووم، شوین سیبه ره که ی خۆم و
هه رشتیک ده که وتم که هاوشیوه ی سیبه ره که م بوو، شه که ت
و بیهیز، به دوو دیده ی کزه وه، له م گوشه بو نه و گوشه،
ئاواتم به مردن ده خواست.

به لای مالیکی قه راغشاردا تیپه ریم، شتیکم بینی له شیوه ی
زبلدان و کیسه ی جورا و جوری په رتوبلاو. به هه له داوان به ره و
لای زبلدانه که رۆیشتم، به دهم بۆنکردنه وه کیسه کانم هه لدری،
به هیوای دوزینه وه ی تویشوو یه ک. هه رچی که نوگروی
نه م دنیا یه یه خزینرا بوونه نیو کیسه کان وه، به لام خوراکیان
تیدا نه بوو! تاکه شتیک که چنگم لینی گیر بوو، پارچه یه ک
نانی که رواوی و وشک و کومه لیک قوتووی به تالی خوراک
بوو، چهند خوله کیک چه وریمی بن قوتوو هه کانم لیسایه وه.

بەر هیوایه‌ی که می‌ک وزهم پی بیه‌خشیت بو دوزینه‌وه‌ی
 خوراک له شوینیکی تر. چاوم به هه‌موو لایه‌کدا ده‌گیرا،
 چه‌ندین سه‌گی ترم بینی که ئەوانیش وه‌کو من خه‌ریکی
 مووشه‌مووش بوون، هه‌روه‌ها بنیاده‌مه‌کانیش به کیسه‌کانی
 ده‌ستیان و عه‌ره‌بانه ئاسنینییه‌کانیانه‌وه، که یان پالیان پیوه
 ده‌نان، یان وه‌ک ئەسپ و گویدریتژ به‌دوای خویاندا رایان
 ده‌کیشان! هه‌موومان سه‌رقالی که‌ران بووین، ده‌ستکه‌وتمان
 هه‌بوو بیت یان نا. هه‌موومان هیوایه‌ک کوی ده‌کردینه‌وه که
 زبلدانی داها‌توو موژده‌یه‌کی خوشی تیدا بیت بومان!

له قه‌ره‌بالغییه‌که دا‌برام و ریگه‌ی نه‌و پانتایییه چۆل و
 پرووته‌نهم گرت که ده‌مباته ده‌ره‌وه‌ی شار، هیوام به هیچ
 شتی‌ک نه‌ما‌بوو، نه ئارامی و نه ده‌سه‌که‌وتنی خوراک. ئاو‌ریکم
 دایه‌وه و که‌میک سه‌رم هه‌لب‌ری، بینیم هیشتا سی سه‌که‌که
 به‌دوامه‌ره‌ن! نه توانای به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌یانم هه‌بوو، نه
 ده‌مزانی نیازی چییان هه‌یه، بیرم کرده‌وه، گه‌ر ئە‌مرۆش
 له‌ده‌ستیان قوتار بم، بیگومان سه‌به‌ی ده‌بمه نیچیریکی ئاسان
 بویان! له گیانی خۆم بیزار بووم و گویم پییان نه‌دا، به‌رده‌وام
 بووم له رینکردن به‌ره‌و نادیار، وه‌ک که‌ریده‌یه‌ک که به‌هیوایه
 له نزیکترین ده‌رفه‌تدا مژده‌یه‌کی خوش له نه‌بوونه‌وه‌ بیته
 ری.

له‌په‌ر وه‌ستام، بینیم که‌یشتوو‌مه‌ته نزیک زبلدانیکی
 گه‌وره، که‌سی لێ نییه جگه له میزدمندالیکی جلیشر و
 چلکن، خۆی کرد به‌نیو زبلی که‌له‌که‌بوودا و ده‌ستی کرد به
 گه‌ران، هه‌رچییه‌کی به‌باش ده‌زانی ده‌یخسته نیو پریاسکه
 په‌رۆینه‌که‌ی سه‌ر شانی چه‌پی. لینی نزیک بوومه‌وه و چوومه

نیو زبلدانه که وه، هه ستم نه کرد لیم بترسیت یان سل بکاته وه، بیباک و هیمن، ده توت نه ویش وه کو من راهاتو وه له گهل نه و خراپه کارانه ی مملانی له سهر ده سته و ته کانی ده که ن. منیش خوم تینه که یاند، وه ک دوو هاو رینی نزیک ده ستمان کرد به گهران به نیو زبلدانه که دا، هه ریه ک به دوا ی ئامانجی خویدا. له چاو ترو کانی کدا - که هیشتا شتیکم چنگ نه که و تبوو برسیتیم بشکینیت - چاوم لی بوو پارچه ئیسکیکی که وره ی دوزیه وه که هه ندیک پله گوشت و چه وری پی پنه بوو، به کیسه یه کی تنک پیچرا بوو. میرد منداله که دهستی کرد به ته کاندنی خول و پیسایی سهر کیسه که، پاشان خستیه نیو پریاسکه که ی سهر شانی. هیچ چاو ه ریم نه کرد، نه وه نده ی هیزم تیندا ما بوو خوم هه لدا و په لامارم دا، کوتام به زه ویدا و کیسه م هه لدری و ئیسکه که ی ناویم ده ر هینا. هه رچه نده مندال و لاواز بوو، به لام به ئاسانی ده سته ر داری نه بوو، توزیک دوور که و ته وه و به کوته کیکه وه که رایه وه بو گیانم. ئیسکه که م چنگ که وت و گویم به خوی و هه ره شه کانی نه دا، تا نه و کاته ی هه ستم کرد به کوته کیک بریسکه ی له پشتم هه لساند و فری پی دامه خوار زبلدانه که وه.

میرد منداله که کیسه که و ئیسکه که ی هه لگرت و تینی ته قاند به ره و ده شته فراوانه که. دوا ی که وتم و که لبه م له کیسه که کیر کرد، به قه پینک دراندم و هه رچی پی تیندا بوور که و ته سهر زه وی. میرد منداله که وه ستا و به کوته که که ی دهستی هه ره شه ی لی کردمه وه، گویم دایه خوم و خوم هه لدا یه سهر نه و ده سته ی که کوته که که ی پی گرتبوو، دلره قانه که لبه م لپی کیر کرد، وازم نه هینا تا به چاوی خوم بینیم

کوتەکه که له دهستی کهوتە خوارەوه، خۆیشتی کهوتە سەر زهوی و شوینەواری چهپۆکم بەسەر روومهتیهوه جیما! بە دەم نەرە و وەرینهوه لای سەرپهوه وهستام. جوولهی نهکرد، ئیسکهکه م دزی و لیتی دوور کهوتمهوه. کهمیک لهولای میردمنداله کهوه که خستمه سەر زهوییه که، دهستم کرد به خواردنی ئیسکه که. دهتوت شتیکی تازه تاقی ده که مهوه، ده میک بوو نه چهوریم خواردبوو، نه زمانم بهر ئیسک کهوتبوو، بهلام لهو چرکه ساته دا دهتوت هه موو روژهکانی ژیانم لهسەری راهاتووم.

له گهرمه ی چاوچنۆکیمدا، سەرگهرمی شکاندنی ئیسکه که و لهتکردنی گوشته کهیدا بووم، دهنکی ناله و گریانمی میردمنداله که هاته بهرگویم. ئاوڕم دایه وه بینیم که و تووه و دهسته برینداره که ی خۆی کرتووه. شوینەواری که له بهکانم لهسەر جهسته ی خوینیان لی دهچۆرا. "خوایه گیان ئەمه چییه؟ باشه له چاو تروکانیکدا بووم به درنده؟ جیم لی بهسەر هاتووه؟" له کاتیکدا ههستم به لووتبه رزیی خۆم کرد، بواریک نه مابوو بۆ په شیمانبوونه وه له ساته ناخوش و دژوارهکان، لهو رهفتاره مدا نهوانم بیر کهوته وه که ئازاریان دابووم، بیرم کرده وه که نهوانیش پاساویکیان هه بووه! من جیم لهوان جیاوازه؟ منیش درنده یه کم و سادهترین دهرفهت دهقۆز مه وه بۆ نیشاناندانی قیزه ونیم، نه وه منم له بهردهم رهفتاریکی هاوشیوهی نهوانه ی شوکیان کردبووم، منیش هیچ نیم جکه له نمونه یه کی هاوشیوهی نهوان!

گه رانه وه بۆ لای میردمنداله که، ئیسکه که م لهسەر کیسه هه لدراره که دانایه وه، بهرله وهی بهبی تامکردنی تیکه بهک

بگه‌ریمه‌وه، له میزدمنداله توقیوه‌که نزیک بوومه‌وه و ده‌سته برینداره‌که‌یم لیسایه‌وه و له روخساری مندالانه‌ی ورد بوومه‌وه. سه‌ره‌رای چلکنیی خوی و جله‌کونه‌کانی، میزدمندالینکی جوان بوو، به‌دوو چاوی گه‌وره و گه‌ش و نیگایه‌کی پاکه‌وه که خراپه‌ت تیندا به‌دی نه‌ده‌کرد. گه‌ر پیشتر به‌کترمان ناسیبا، بیگومان ده‌بووینه‌هاورپیی به‌کتر. جوان جوان برینه‌که‌یم لیسایه‌وه، پاشان خوی و پریاسکه‌که‌ی و نیسکه‌که‌یم جی هیشت که بۆیم گیرایه‌وه، ئینجا به‌ره‌و شوینینکی نادیار و له‌وانی پیشوو ئالوزتر، ملی ریم‌گرت. خوره‌به‌رزه‌که به‌تیشکه‌گه‌رمه‌که‌ی هه‌راسانی کردبووم، بۆ دوزینه‌وه‌ی سیبه‌ریک یان په‌سیویک، هه‌ر چاویکم کرد به‌دوو دانه. له‌دووره‌وه دیواری که‌لاوه‌یه‌کم به‌دی کرد. سیبه‌ریکی نه‌وتوی نه‌بوو، ده‌بوو له‌په‌نای دیواره‌که‌دا پال که‌وم. هه‌رچونیک بیت نزیک بوومه‌وه، هه‌ر که‌که‌یشتم هه‌رسی سه‌که‌که‌م بینیی که‌ده‌توت بۆسه‌یان بۆ من داناوه. نه‌توانای ریکردنم مابوو، نه‌به‌ره‌نگاری و شه‌ریکی تازه. که‌یشتم و فزهم نه‌کرد، وه‌ک شه‌وه‌ی پییان بلیم هه‌ر ئیستا نیازی خوتانم پی بلین. خوم دا به‌زه‌ویدا و وشه‌یه‌کم له‌زار نه‌هاته‌ده‌ر. یه‌کینکیان به‌جووله‌یه‌کی جادوو‌که‌رانه‌کیسه‌یه‌کی هه‌لدایه‌به‌رده‌مم، که‌پر بوو له‌ناوسکی ماسی و قاچه‌مریشک و ورده‌نان! سه‌ری پرسیارم هه‌لبری، سه‌که‌سه‌رزه‌چاو ده‌رپوقیوه‌که‌وتی، "شه‌وه‌بۆتو، بخۆ ده‌ی، بیگومان برسیته!" به‌ربوومه‌خواردنه‌که و هیچیم نه‌هیشته‌وه، گه‌ر دوو هینده‌شیان بخستایه‌ته به‌رده‌مم ته‌واوم ده‌کرد به‌بی شه‌وه‌ی تیربم و سووچیکی بچکولانه‌ی گه‌ده‌ی به‌تالم پر بیت! نهم

تەکرد. سەرم لە حالی خۆم سوور ماڤوو، ئەری من خەون
دەبینم؟ ئەری ئەم خۆراکە موعجیزەییە راستە؟ ئەی ئەم
سەگە چاوبزە گومانناویانە راست دەکەن؟ ئەری راستە کە
ئەمانە خۆراکم دەدەن، یان من لەم قرفەیی گەرمایەدا وریتە
دەکەم و هیوايەک ئەماوە بۆ چاکبوونەوهم!
هیشتا دیمەنی روخساری سەگەکان و لیکی شۆربوووەوی
خۆم تا سەر زەویییە داخپورەکە لە بەرچاوم بوو، خەو
بردمیەرە!

مهينه تيم له گهل سى سه گه که و دیداریک که شیاوی باسکردنه

کاتیک به ناگا هاتمه وه شه و داهاتبوو، سینه ری دیواره که هیچ
بایه خیکی نه مابوو، له جیی خوم هه ستام و خوم کو کرده وه.
یه کسه ر که وتمه ری، سى سه گه که م هه ر له بیر نه بوو که
چند هه نکاویک له ولامه وه بوون. بچوو که که بیان به سمیلکی
نه که وه که ده توت ده غلودانی وهرزی وشکه سالییه، هه ستا
و هاته سه ر ریم، به جوریک له گه لمدا که وته گفتوگو که
ده توت هاوری ته مه نین:

راستیت پی ده لیم، هه ریه کیکمان خه می تیربوونمانه بو
نه وهی توانای جووله مان هه بیت و بیر له پروژه کانی داهاتوو
بکهینه وه!

وای وت و به دوایدا نه وهی تریان هاته گو، که سه ری له
کاله کی ته پیو ده چوو:
به لئ بهرده وام وا بیر ده که مه وه، گه ده یه کی پر و ده ستیکی

کراوه.

که‌رتمه ری، وهک ئه‌وه‌ی بایه‌خ به قسه‌کانیان نه‌دهم.
چاره‌نروسی خومم خسته به‌رده‌ستیان - راستتر بلیم، به‌ر
چه پوکیان.

هه‌نگاوی دواتر ئه‌وه بوو که سینه‌میان رای کرتم
به‌بی په‌لاماردان و هیچ جووله‌یه‌کی گوماناوی، ئه‌م هاوری
چاوبزه‌یان که په‌نجه‌کانی پی قلیش‌ابوون، بی هیچ پیشه‌کیه‌ک
داواکه‌یانی خسته روو:

گوئی بگره‌هاوری... جگه له‌هاوکاری هیچی ترمان لیت
ناویت، کاریکی مرویانه و هیچی تر. چاومان لی بوو که
ده‌تنووسی و وهک بنیاده‌م قسه‌ت ده‌کرد، زیاتر له‌زمانیکیش
تیده‌گه‌یت! نیستا هیچ مه‌لی... ئیمه بو ئه‌وه تیرمان نه‌کردیت
که پاداشتی چاکه‌که‌مان بده‌یته‌وه، بو هه‌رشوینیک ده‌ته‌ویت
ده‌توانیت برویت، هه‌ز ده‌که‌ی خوراکی تریشت ده‌ده‌ینی. ئیمه
ته‌نها یارمه‌تییه‌کی تۆمان ده‌ویت... چه‌ند هاورییه‌کمان هه‌یه
و ده‌ستگیر کراون، ده‌مانه‌ویت رزگاریان بکه‌ین، به‌لام که له
ئامانجه‌که‌ نزدیک ده‌بینه‌وه رووبه‌رووی ئاسته‌نگ ده‌بینه‌وه.
بیرمان کرده‌وه... بیرمان کرده‌وه که تو زمان ده‌زانیت و
ره‌نگه‌ تینگه‌یت چی ده‌لین. که‌ر ئه‌و چاکه‌یه‌مان له‌که‌لدا
بکه‌یت، رینگه‌ت ده‌ده‌ین بو هه‌رشوینیک ده‌رویت برو، یان
له‌که‌ل ئیمه‌دا به‌مینیته‌وه، بیگومان ویزدانی خویشت ئاسووده
ده‌که‌یت به‌ ئازادکردنی بیتاوانان. خوت سه‌رپشک به، له‌وه
زیاتر گوشارت ناخه‌مه‌سه‌ر!

ئه‌مه‌ی وت و به‌قاچه‌شه‌له‌که‌ی ئامازه‌ی بو دووانه‌که‌ی
تر کرد که‌ دوا‌ی که‌ون.

دوای ٹہوہی نژیکی بیست ہنگاویک دوور کہ وتنہوہ،
بانگم کردن، بوہستن.

"یارمہ تینان دەدەم گەر کارە کہ بە و جورە بیت کہ خوتان
دەلین." "ہلہلہ یەکیان لینا و بەلینیان دامی کہ بە شتی تر
بیزارم نہ کہن. ئینجا چیرۆکی ھاوریگانیان بۆم گیرایەوہ کہ
لە سەربازگە یەکی ھیزە فرەرەگەزە ئەمەریکی و ئیسپانی و
پۆلەندییەکان زیندانی کراون. زۆر بیرم لە شتە کہ نہ کردەوہ،
چونکہ ھیشتا ھەستم بە نازار و تالابویی رۆژە درێژەکانی
زندان دەکرد. بۆیە ھەزم نہ دەکرد ھیچ کہ سیک ئەو تالابوہی
من بچیزیت، تەنانەت ئەگەر دوژمنە کہ یشم بیت.

دوایان کہ وتم و چەندین باخ و مەزرایان دایە ژیر پینوہ
ولە رینگا گشتییە کہ لایان دا، لەویدا خویان مەلاس دا، منیش
ماوہ یەکی زۆر لە گەلیان مامەوہ. وتیان چاوہ رینی دەرفە تیک
دەکن بۆ پەرینہوہ بەرہو زونی سەربازگەکان. ھیچ
تینە گەیشتم. بەلام پاساوہ کہ یانم پەسەند کرد، چونکہ بریارم
دابور یارمە تییان بەدەم. شتیک مینشکی سەرقال کردم، کاتیک
بچوو کہ گیان رستە یەکی لە زار ھاتە دەر: "چون خۆمان
لە پاسەوانە کہی ئیرە بدزینہوہ؟" نہ مزانی پاسەوانی چی؟
ئایا مەبەستیان پاسەوانی سەربازگە کہ یە کہ دەمانە ویت دزە
بکەینە ناویہوہ، یان پاسی پاسەوانیکی تر دەکات؟

بەرلەوہی پرسیارە کہ لە مینشکم دەر بچیت، ھەستم کرد
لەمسەر بۆ ئەوسەر خویان ھەلدەدەن و منیش بەدوای
خویاندا رادەکیشن، یەکیکیان بەوی تری وت، "ئایا
ئەھریمە نینە، دیسان ھەستیان کردەوہ کہ لیرەین!" لەو کاتەدا
نەمدەزانی دەبی چی بکەم، دوایان بکەوم یان لە جینی خۆم

بمیتەوه؟ لەپەرگە لەسەگینکم بینی پەلیان گرتەم و خستەیان
سەر زەوی، ئینجا بەربوونە گیانی سێ سەگەگە کە ی تر و
ئەوانیشیان قۆلبەست کرد.

لەسەر دەم پالیان خستم، لووتەم چەقییە خۆلەگە،
تەپوتۆز چاومی لێل کرد. زۆری نەبرد سەگێکی تر هات،
جگە لە پییەکانی پیشەوهی هیچی ترم نەبینی. تیگەیشتم کە
سەگەکانی تر لەژێر فەرمانی ئەودان، یان لانی کەم گوی لە
بۆچوونەکانی دەگرن. دەنگی وا هاتە بەرگویم کە ریکخەری
پرووسەگە یە. دواى بیدەنگییەکی کورت وتی،

"باوەر ناکەم ئەمە سیخوڕ بیت." پاشان لێم دوور
کەوتەوه و فەرمانی بەوانی تر کرد کە ئازادم بکەن.
کە هەلسامەوه لەگەڵ ئەو پیستە گەرەدا بەریهک کەوتین
کە گەر لەنیو هەزاراندا ون بووایە دەمناسییەوه! بۆبی بوو!
هاورینی رۆژە تالەکانی زیندانم! نەهاتە پیشەوه و باوەشی
پیدا نەکردم! هیچ کاردانەوه یەکی بەرامبەرم نەبوو! سەرباری
نەوهش بزەیهکی شەرمەزاریم لە دەموچاویدا بەدی کرد.
ئەو رەفتارە ی شوکی کردم، بەلام هیچم نەکرد جگە لە
چاوەروانی.

لێی پرسیم،

بۆ کوی دەروون؟

+ من لەگەڵ ئەوانم.

بۆ کوی؟

+ دەمانەویت بچینە ئەو شارە ی تر بۆ دۆزینەوهی

هاوریکانمان، (بیکومان هەموو شتیکم پێی نەوت).

زیندانییەکان هاوریتن؟

+ نہ خیر، ہاورینی تھو سنی سہ گہی ترن.
تھی تھمانہ ہاوریتن؟
+ دہ کریت بلینیت ہاورینمن، لہ مہینہ تیمدا ہاوکارم بوون.
بوی تھوہندہ پرسسیاری کرد و بہ سہ روکہ کھی وت
کہ ہیچ پاساویک نییہ بؤ راگرتنمان. پاشان لیم نزدیک
بووہوہ و وتی، "تممانہم بہ قسہ کانتہ، بویہ لہ بہر خاتری
تو تھوانی تریش نازاد دہکھین، ٹیستا دہتوانن برؤن."
ہرسی سہ گہ کھیان نازاد کرد، کھوتنہ ہاوشانم و بہدہم
ریگردنہوہ ناوبہناو سہیریکی دواوہیان دہکرد لہ ترسی
ہلامار و ہیرشی تھو گہ لہ سہ گہ پاسہوانہ. بہرلہوہی
دوور بکھوینہوہ، بوی بہہلہداوان بہردہمی گرتم. بہدزی
ہاوریکانیہوہ باوہشی پیدا کردم و وتی، "بہ خوات دہسپیڑم
لیدہر... بمبورہ کہ لووتبہرز بووم لہ کھلتدا... حالہ کھم وایہ،
ناتوانم وھکو پیویست ریژت لی بگرم... برؤ تھی ہاوری
بہوہفاکھم." بزدیہ کم بوی کرد و پیش تھوہی ہنگاو بنیت
بہرہر دواوہ، پیم وت، "بوی ہیچ تیناگہم! بہلام گوی
مہدہری تو تھرکی خوت بہجی ہینا، ناکات لہ خوت بیت."
لہ دوورہوہ چاودیریم کرد کہ بہکھشخہیی خوی با دہدا،
کھمیک گوشتی کرتبور، پہلہ کہر بووہکانی گیانی کھمیک
شاردرا برونہوہ.

تینہ گہیشتم بوی چی دہکات و بوچی کھوتورہتہ نیو تھو
کھلہسگہ چہ کدارہوہ؟ بہدلیایی تھوہ بہکیکہ لہ تھینیہکانی،
کھرکاتمان ہہبووایہ خوی پی نہدہگیرا و بوی یاس دہکردم.
دوای تھوہی باندهکھی بوی نازادیان کردین، سہدان
ماتر ریمان بری، بہلام سنی سہ گہ کھوشہیہک لہ زاریان

نہ ہاتھ دہر۔ سہ گہ سمیل گہ رہ کہ تہنہا یہ ک جار ہاتہ
گور، گومان و دوودلیبہ کی زور لہ قسہ کانیدا بوو: "دیارہ
سہ گیک کی گرنگیت، بویہ سہ گہ پاسہ وانہ کان دہتاسن۔" ناچار
نہ بووم سہ ربورده و پتہ پتہ پتہ کاننی ژیانم بق ہیچ کام لہو
سی سہ گہ بگیرمہ وہ۔ پیم وتن کاری من تہنہا ٹہوہندیہ
ہاوکاریان ہم بق رزگار کردنی ہاوریکانیان، ژیانسی تایبہ تی
من ہیچ پہیوہندیہ کی بہ وانہ وہ نیبہ۔

ماوہ یہ ک ریمان کرد۔ کہ خور ہلات، گہ یشتینہ دہروازہ ی
شاریکی گہورمی ہاوشیوہی ٹہو مالانہ ی لہ چینکو و ٹاسن
دروست کراون، بہ دیوار بہ ندیکی بہ رزی درکہ تیل دورہ
دراوو، یہ کسہر زیندانہ کہی جارانی خومم بیر کہ وتہ وہ۔
یہ کیکیان وتی،

ہاوریکانمان لیرہ زیندانین۔

تہواو لہ شوینہ کہ ورد بوومہ وہ، داریکی قیدا نہ بوو،
خاکہ کہی رہنگیکی بوری جہنگی بوو، ہیچ شتیک نہ دہدہ بینرا
جگہ لہ درہوشانہ وہی کانیاوہ سہ رایبہ کان لہ بہر تیشکی
خور، کلاوی سہ ربازہ کانیش ناوبہ ناو دہکہ وتنہ بہرچار۔

دوای بینینی سہ ربازگہ کہ کہ جمہی دہہات لہ سہ رباز
و بہ درکہ تیل دورہ دراوو، درکہ تیلہ کان بہ سترابوونہ
سترونہ کانی کارہ باوہ، پاسہ وانہ کان بہ دریزایی روژ
چاودیری سہ ربازگہ کہ یان دہکرد، پیم وتن، "باشہ بیرتان
لہ شیوازیکی گونجاو کردوہ تہوہ بق برینی نہم ہہ سوو
ریگریانہ، پیش ٹہوہی بگینہ لای ہاوریکانتان؟"

دہرفہ تیان نہ دام، پیم کہ وتن تا گوشہ یہ کی دوری
بہری باکووری سہ ربازگہ کہ، داویان لی کردم چاوہ رینی

ناماژه‌بیه‌کی شهوان بم بو بازه‌لدان و راکردنی خیرا به‌دوای
نه‌واندا. وامان کرد... پۆلیک پاسه‌وان لمانه‌وه تیپه‌رین و
پنچیان کرده‌وه و له به‌رچاو ون بوون، سه‌گه سه‌رزله‌که‌یان
وه‌ره‌بیه‌کی کرد و دووانه‌که‌ی دوای که‌وتن، منیش به‌دوایاندا.
به‌دوای به‌کدا خویان هه‌لدایه نیو چالیکه‌ی نه‌وبه‌ره‌وه و له
چاو ون بوون، ده‌توت زه‌وی قووتی داون. منیش به‌دوایاندا
خزم هه‌لدا و چاله‌که له‌ئامیزی گرتم، ده‌توت خلیسکینه‌یه‌که
و له دۆشه‌گیکی نه‌رم و لووس دروست کراوه، خۆم
له‌نیو سه‌ربازگه‌که‌دا بینیه‌وه، به‌ته‌نیشت باره‌گاگانه‌وه
که‌ چوارده‌ورمان سه‌رباز بوو. دیار بوو چالی ریزی و
که‌ریشکه‌ کیتی بوو، به‌لام سی سه‌گه‌که‌ گه‌وره‌یان
کردبووه‌وه. به‌ هه‌رحال به‌ناچاری دوایان که‌وتم، به‌لام
چوونه‌ژووره‌وه چ سوودیکه‌ی هه‌بوو که‌ توانای جووله‌مان
نه‌بوو به‌رامبه‌ر شه‌و حه‌شاماته زۆره‌ی سه‌ربازه‌کان؟

چهند خوله‌گیک سه‌ره‌وتم. پاش که‌میک بینیم سه‌گه‌کان
که‌وتنه‌ خویان و پیش‌ره‌وییان کرد، هه‌لبه‌ت منیش دوایان
که‌وتم، که‌وتنه‌ که‌ران به‌نیو سه‌ربازگه‌که‌دا، ده‌توت خه‌لکی
نه‌وینا تیگه‌یشتم که‌ مادام سه‌گی تر له‌و شوینه‌دا هه‌یه،
که‌واته‌ که‌س گومانیان لی ناکات، ته‌نها نه‌وه‌نده‌مان له‌سه‌ره
گومان نه‌خه‌ینه‌ سه‌ر خۆمان و به‌بی سه‌مه‌ینه‌وه بچینه
پیشه‌وه. وام کرد و لاسایی جووله‌ی نه‌وانم کرده‌وه، به‌لام
له‌به‌ر شه‌وه‌ی هیشتا به‌ هۆی سارینژنه‌بوونی برینه‌که‌مه‌وه
ده‌سه‌لیم، دیار بوو وه‌ک پیویست پۆلی خۆمم به‌رجه‌سته
نه‌ه‌کرد، یان لانی که‌م هاوشیوه‌ی شه‌وان و سه‌گه‌کانی تر
نه‌بووم که‌ بیشتر ناسیبووم.

چاوبزه‌که‌یان هاوشانم ږیږی ده‌کرد و پرسپاری هم‌وو
 شوینه‌کانی لی ده‌کردم که به‌لایدا ده‌رؤیشتین، مانای نه‌و
 وشانه‌ی ده‌پرسی که له‌سه‌ر ده‌رگاگان و دیواری کابینه
 ئاسنینه‌کان نووسرابوون، منیش به‌گویره‌ی فیږبوونم له
 ماموستای هاوړیم، وه‌لامم ده‌دایه‌وه: "نه‌مه نووسراوه
 ده‌رمانخانه،" "نه‌مه شوینی که‌لوپه‌لی سه‌ربازییه،" "نه‌مه
 چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی تی‌دایه،" "نه‌مه توپخانه‌یه،" "تیره‌کوگی
 سه‌وزه و میوه‌یه،" "نه‌مه ش‌کوگی خواردن و خواردنه‌وه‌ی
 ناماده‌کراوه،" "نه‌وه ژووری پاسه‌وانییه" و... تاد سه‌گه‌ی
 سه‌رزل له‌دوای منه‌وه هم‌وو ناو‌دکانی ده‌وته‌وه. که‌میک
 که‌وتمه‌گومانه‌وه که هیچ‌کامیان پرسپاری زیندان یان هیمای
 زیندانه‌که‌یان نه‌کرد. وازم له وه‌رگیران هینا و پیم وتن من
 هیچ ش‌تیک نابینم نیشانه به شوینی زیندان بکات! نه‌وان
 ناوایان ده‌کرد به‌رده‌وام بم له وه‌رگیران، گرنگ نییه که
 ئیستا شوینی زیندانه‌که بدوزینه‌وه - یه‌کیکیان وای وت.

وه‌ستام و پرسپاری نیازی راسته‌قینه‌یانم کرد: راستم پی
 بلین، نیمه به‌دوای چیدا ویلین؟

سمیل ته‌نکه‌که وتی به‌دوای کوگی ئیمیرجنسی جه‌نگیدا
 ده‌گه‌ږین، گویه هه‌والیان زانیوه که هاوړیکانیان یان له‌ناو
 کوگا که یان له ده‌ره‌وه‌یدا زیندانی کراون. هیچی تریان نه‌وت.
 کاتیک له ناوه‌راستی سه‌ربازگه‌که نزدیک بووینه‌وه، لای
 باره‌گای فرمانده‌ی گشتی، تابلوی کوگا که م به‌رچاو که‌وت
 و پیم وتن نه‌وته‌تا. له‌ویدا هه‌رسیکیان وه‌ستان و پاش که‌میک
 ناوایان لی کردم چاودیری ده‌روازه‌که‌ی لاته‌نیشت بکه‌م، تا
 نه‌وان ده‌چنه ژووره‌وه و هاوړیکانیان رزگار ده‌که‌ن

قاییل بووم، چونکه تا نه و ساتهش باوهرم به قسه کانیان کردبوو! گوايه نهوان له من زیاتر شاره زای شوینه کهن و زووتریش هاوړیکانیاں ده دوزنه وه.

له شوینی خومدا جیگیر بووم بو نه وهی له هر جووله یه کی گوماناوی ئاکاداریان بکه مه وه. زوری نه برد، ناوړم دایه وه بینیم هر سینیکیان کیسه یه کی گوره یان گرتووه و پیکه وه رای ده کیشن، پاشان به دواي یه کدا به سهر کوگا که دا خویان هه لدایه پشته وه، بو نه وهی خویان بگه یه ننه نزیکترین خالی دیواری درکه تیله که و بووی دهر بچن. شله ژابووم و نه مده زانی چی بکه م، له جینی خوم چه قیم و سهیری سی سه گه که م ده کرد، به لام زوری نه برد که له سه گیتی پاسه وان له هه موو لایه که وه بووم دهر چوون و که مارویان دام، هه ندیکان له نیو کوگا که وه دهر که وتن و هه ندیک له خانووه کانی ته نیشت و شوینه کانی تره وه، له گهل سه ربازه چه کداره کان به دم راکردن و هاوارکردن به چند زمانیکی جیاجیا به ره و بووم هاتن، سه رباری ترس و له رزه که م، به لام ده مزانی چی ده لین.

سی سه گه که له چاو ون بوون، ده توت دیوار به نده که قووتی داون یان له پیچوپه نای مال و خانووه کاندان بوون که له نیو خولبارینیکی چردا ته نها تارما بییان دیار بوو. هیشتا دانیشته بووم، تا نه و کاته ی بینیم ورده ورده بازنه ی هاوار و وهرینه که ی ده ورم ته سکت ده بیته وه و لووله ی تفهنگه کان زیاتر ته نگم پی هه لده چنن. سه گه کان هیچ سازشینیکیان نه کرد، دانه جیره یان ده بوو، ناماده بوون له توپه تم بکه ن، ته نها چاوه رینی ناماژیه کی بچووکی نه و سه ربازانه بوون

قاییل بووم، چونکه تا ئه و ساته‌ش باوه‌رم به قسه‌کانیان کردبووا! گوايه ئه‌وان له من زیاتر شاره‌زای شوینه‌کن و زووتریش هاوری‌کانیان ده‌دۆزنه‌وه.

له شوینی خومدا جیگیر بووم بو ئه‌وه‌ی له هر جووله‌یه‌کی گوماناوی ئاکاداریان بکه‌مه‌وه. زوری نه‌برد، نارم دایه‌وه بینیم هرستیکیان کیسه‌یه‌کی گوره‌یان گرتوو و بیکه‌وه رای ده‌کیشن، پاشان به‌دوای یه‌کدا به‌سه‌ر کوگا‌که‌دا خویان هه‌لدایه‌ پشته‌وه، بو ئه‌وه‌ی خویان بکه‌یه‌ننه‌ نزیکتترین خالی دیواری درکه‌تیله‌که و بو‌ی دهر بچن. شله‌ژابووم و نه‌مه‌زانی چی بکه‌م، له جیی خوم چه‌قیم و سه‌یری سی سه‌که‌که‌م ده‌کرد، به‌لام زوری نه‌برد گه‌له‌سه‌گیتی پاسه‌وان له هه‌سوو لایه‌که‌وه بووم دهر چوون و گه‌مارویان دام، هه‌ندیکیان له‌نیو کوگا‌که‌وه دهر که‌وتن و هه‌ندیک له خانوو‌ه‌کانی ته‌نیش و شوینه‌کانی تره‌وه، له‌گه‌ل سه‌ربازه چه‌کداره‌کان به‌ده‌م راکردن و هاوارکردن به چه‌ند زمانیکی جیاجیا به‌ره‌و بووم هاتن، سه‌رباری ترس و له‌رزه‌که‌م، به‌لام ده‌مه‌زانی چی ده‌لین.

سی سه‌که‌که‌ له چاو ون بوون، ده‌توت دیواربه‌نده‌که قورتی دارن یان له پیچوپه‌نای مال و خانوو‌ه‌کاندا ون بوون که له‌نیو خولبارینیکی چردا ته‌نها تارماییان دیار بوو. هیشتا دانیشتیبووم، تا ئه و کاته‌ی بینیم ورده‌ورده بازنه‌ی هاوار و وه‌رینه‌که‌ی ده‌ورم ته‌سکتر ده‌بیته‌وه و لووله‌ی تهنه‌که‌کان زیاتر ته‌نگم پی هه‌لده‌چنن. سه‌که‌کان هیچ سازشیکیان نه‌کرد، دانه‌جیره‌یان ده‌بوو، ناماده بوون له‌توپه‌تم بکه‌ن، ته‌نها چاوه‌ریی ناماژه‌یه‌کی بچووکی نه‌و سه‌ربازانه بوون

که په‌نجه‌یان له‌سه‌ر په‌له‌پیتکه‌ی تهنه‌نگه‌کانیان بوو، له‌ شیرده‌ی
بازنه‌یه‌کدا ده‌وره‌یان لی‌ دابووم و ناماده‌ی ته‌قاندن بوون
پیش شه‌وه‌ی گویم له‌ ده‌نگی فه‌رمانده‌که بیت بو
گولله‌بارانکردنم، هیچم به‌ خه‌یالدا نه‌هات جکه له‌ هه‌ستانه
سه‌رپیی. پیم هه‌لبیری و سینگم ده‌ر په‌راند، چاوه‌کانم داخست
و رووم کرده‌ تیشکی که‌رمی خوره‌که، ئینجا چاوه‌رینی گولله‌ی
مه‌رگ بروم، که‌ هیچ گومانم نه‌بوو ته‌واو له‌ مووه‌کانی
له‌شمه‌وه‌ نزیکه!

نه ستیره ی به خته کهم که همیشه فریاد پرسمه ، به سه راهاتم له گهل کاتیا

هیچ لیکدانه و هیهک له مه جوانتر نییه که پیتان دهلیم.
دهبن من له ژیر کاریگری نه ستیره ی به ختیکی باشدا
له دایک بوو بیتم، گه ر نا چون له وه تیبه کهم که هیشتا نه چوومه ته
کاروانی مردووانه وه، سه رباری نه وه هموو مهینه تی و
نه زمونانه ی بینومن و له هه ندیکیاندا گه یشتوومه ته که ناری
مهرگ، وهک دهوتریت مهرگ گه یشتوومه ته بناکویم!
وهک وتم، له پریکدا که وتمه نیو که ماروی گه له سه گیکه وه
که چاوه بریی دهر فه تیک بوون بو له توپه تکردن و خوار دنم.
لوه ی تفهنگه کانم ناراسته کرابوون، په نام بو هیچ فیلنیک
نه برد و رام نه کرد، نالای سپیم هه لکرد و چاوه پروان بووم.
نه واو شه کهت و نه ژنوشکار بووم، جگه له وهش له حالی
خوم حالی نه ده بووم! چی گه یاندمی بهم حاله؟ چون متمانم
بهوسی سه که کرد و گومانم له مهرانمیان نه کرد؟ چاوه برنیان

نه‌کردم و مشووریکیان نه‌خواردم، نه‌وان ویستیان وه‌ک
 نیچیریکی ئاسان بمخه‌نه به‌رده‌ستی نه‌و سه‌گانه‌ی فی‌ری
 کوشتن کرابوون، بمخه‌نه به‌ر لوله‌ی نه‌و تفته‌نگانه‌ی ئاماده
 بوون بۆ ته‌قه‌کردن، ته‌نها له‌پیناوی هه‌لاتنی خۆیاندا! هه‌ر
 واشیان کردا

نه‌خیر، ناتوانم لۆمه‌ی که‌س بکه‌م، له‌م که‌مه‌یه‌دا ته‌نها خۆم
 گونامبار و خه‌له‌تاو بووم. بۆیه سه‌رم هه‌لی‌ری و هه‌ناسه‌م
 هه‌لکیشا، دوا‌ی نه‌وه‌ی چاوه‌کانم داخست و چاوه‌ری‌ی قه‌پیک
 بووم که‌ردنم شه‌ق بکات، یان گولله‌یه‌ک سینهم بپینکیت، وه‌ک
 نه‌و فیشه‌که‌ تیزانه‌ی که‌ سینگی مامۆستای هاو‌ریمیان دا‌بیزا
 و له‌ چهند چرکه‌یه‌کدا هه‌ناسه‌یان لینی بری!

له‌ جیی خۆم سر بووم، چاوه‌ری‌ی ده‌نگیک، جووله‌یه‌ک
 بووم له‌ حه‌شاماته‌که‌ی چوارده‌ورم، به‌لام وا دیار بوو
 شتیک سه‌رقالی کردبوون. بیزار بووم له‌ که‌مه‌ی چاوه‌روانی
 چاره‌نووسم، چاوم کرده‌وه تا بزاتم چی ده‌گوزهریت،
 ده‌بینم له‌وپه‌ری ئاماده‌باشیدان، که‌له‌یان تیز کردووه و
 تفته‌نگه‌کان له‌سه‌ر پین، نه‌م جاره له‌گه‌ل نه‌فسه‌ره‌که‌یاندا که
 چاودیریم ده‌کات و نامیلیت که‌س لیم نزیک بیه‌وه. دوا‌ی
 چهند خوله‌کیک کۆمه‌له‌سه‌ربازیک به‌هه‌له‌داوان گه‌رانه‌وه
 و کیسه‌یه‌کی قورسیان له‌ به‌رپیی نه‌فسه‌ره‌که‌دا دانا، که
 له‌چنگی سی سه‌گه‌که‌ ده‌ریان هینابوو، بیتاقه‌تی نه‌وه بوون
 که‌ نه‌یانقوانییوو خۆیان ده‌ستگیر بکه‌ن، نه‌وه‌یان هینایه‌وه که
 هاو‌ری خراپه‌کانی من دزیبوویان. له‌ روخساری نه‌فسه‌ره
 که‌نجه‌که‌دا هه‌ستم به‌ ئاسووده‌یی کرد، دوا‌ی سه‌یرکردنی
 کیسه‌که‌ داوا‌ی کرد بیه‌نه‌ کوگا‌که.

پیش ئەوەی کیسەکه ببەن، یەگنکیان لێی نزیک بوو و هه
و پرسیی، چیی لێ بکهین؟ (پهنجەیی بۆ لای من درێژ کرد).
پاشان وتی، گوللهبارانی بکهین یان بیخهینه بهردهمی سهکه
برسییهکان؟

ئەفسەرەکه ئاورێکی دایهوه و سهرزەنشتی کرد: ئاگات له
خۆته چی دهلێیت؟ تۆ دهزانیت ئەمه چ جورە سهگیکه؟ ئەمه
سابویسۆی دوورهکه... دهزانیت ئەوه مانای چیه؟

چاوهڕینی وهلامی نهکرد، داوای له پاسهوانهکهی کرد
پهتیک بخاته ملم و له ژوورێکی لاوهکیدا بهندم بکات، پاشان
فرمانی بهوانی تر کرد ههریهکه بچنهوه بۆ شوینهکانی
خۆیان.

له ژووری تازهی زینداندا، رۆژانی زهلیلی و تالایی نیو
درکهتێلهکانی جارنم بپیر کهوتهوه! له راستیدا ئەم شوینهم
جیاوازه له زیندانهکهی پیشوو، حالی ئیستام زور خراب نییه
گر ئەوه لهبیر بکهین که من به تۆمهتی دزی و دزهکردنه نیو
سهربازگهیهک له حالهتی جهنگدا، زیندانی کراوم. زیندانهکهم
بریتیه له ژوورێکی ئاسایی و بچکولانه (تهنها بۆ خومه)
و به شیوهیهکی جوان ریکخراوه بۆ ههسانهوه و خهوتن،
له سورچیکدا دهبهیهک ئاو و چهند قوتووویهک خۆراکی
ئامادهکراوی گوشت و ماسی و سهوزه دانراوه، یهکسهه
خواردنهکانم ناسییهوه، چونکه پیشتر تامیانم کردبوو، هه
له مالی ماموستا و هه له مالانهی که رۆژانی راوشکار
سهردانمان دهکردن.

بهو حالهوه، ههموو شتیکم سپاردهی بهخت کرد و خهویکی
قوولم بۆ کرد، که زورم پێویست بوو. ههرحهنده برسیم

بوو، به لام که مم خوارد، جهسته ی بریندارم شه که تی نازاره
 نه براوه که ی بوو. بیرکردنه وه له به سه رهاته کانی رابردووم و
 شه و روزه خوشانه ی له گه ل ماموستا و خانه واده که م ژيام، له و
 شتانه ی که ده رباره ی ژيان فير بوو بووم و خویندبوومه وه
 و بیستبووم و له سه ری راهاتبووم، وای لی کردم بگمه
 شه و باره ره ی که من شه و برونه وه ره م که له ماوه ی چند
 روزیکدا له نیوان خوشی و ناخوشی، شه په ری به خته وه ری و
 به دبه ختیبه کی ناره وادا گوزهر ده که م.

بو شه وه که ی هه مووان له خه وگه ی خویاندا خه وتن،
 ته نها پاسه وانه کان نه بیت که ناگام لی بوو بو کاتکوشتن
 له نیوان خویاندا غه لبه یان ده هات. به ناگا بووم و توانای
 داخستنی چاره کانم نه بوو، سه رقالی بیرهینانه وه ی به شه کانی
 چیروکیک بووم که ماموستای بوی خویندبوومه وه، مه به ستم
 بوو میتشکی خوم له و بیرکردنه وه ی دژیه کانه رزگار بکم
 و کانه که م لی بروات، گویم له ته په ی پی پی که سیک بوو
 له ژووری زیندانه که م نزیک ده بووه وه، پاشان ته قه ی
 کردنه وه ی ده رگا که هات. که گلویی ژووره که هه لکرا، خوم
 له به رده م شه سه ره که نه که دا بینیه وه، که له که لبه ی
 سه که برسینه کان رزگاری کردم. به بی ترس و سه له مینه وه
 هاته پیش و لیم وردبووه وه. به په نجه کانی بانگی کردم،
 گویرایه لی فرمانه که ی بووم، دهستی خسته سه ر نیوچاوانم
 و به په نجه کانی خوراندمی، پاشان په ته که ی مملی کرده وه و
 داوای لی کردم دوا ی بکه وم بو دهره وه. بی شه وه ی چاودیریم
 بکات به ره لای کردم، ته نها چند هه نگاویک که وته پیشم و
 به بی شه وه ی ناوریک بداته وه سه رانسه ری سه ربارز که که مان

پیکه‌ره ته‌ی کرد، دلنیا بوو که دوا‌ی ده‌که‌وم و وه‌کو سی
سه‌که‌کی تر هه‌لنایه‌م.

بردمیه هۆلی نه‌شته‌رگه‌ری، له‌ته‌نیش‌ت که‌ره‌سته‌کانی
نه‌شته‌رگه‌ری و پیچه و ده‌رمانه‌کانه‌وه له‌سه‌ر کورسییه‌ک
دانیش‌ت، ئینجا داوا‌ی لی کردم بچه‌ سه‌ر قه‌ره‌ویل‌ه خاکیه‌که.
نا‌رازی نه‌بووم و پرسیاریش‌م نه‌کرد، که‌وته تیمار‌کردنی
جیبرینی دوو فیشه‌که‌که و شوین که‌لبه کون و تازه‌کانی گیانم.
دوا‌ی نه‌وه‌ی دلنیا بوو که‌ حال‌م باشه، تا لای دیوار‌به‌نده‌که
بردمی. له شوینیکی نزیک له و چۆله‌وانییه وه‌ستاین که
دوینی دزه‌مان کرده نیو سه‌رباز‌که‌که‌وه. نه‌سه‌ره‌که دانیش‌ت
و بایی نه‌وه‌نده در‌که‌تیل‌ه‌کانی هه‌لوه‌شانده‌وه که بتوانم لی‌وه‌ی
ده‌ر بچم و له سه‌رباز‌که‌که هه‌لییم. که کاره‌که‌ی ته‌واو کرد،
دووی تی کردم و وتی،

"چاوه‌روانی چی ده‌که‌ی نه‌ی سابویسۆی دووره‌گ،
ده‌ی ده‌ر بچۆ! ون ببه له به‌رچاوم، نه‌گه‌ر بو‌یه‌ک روژ دوا
بکه‌ویت به‌ئاسانی له‌ناوت ده‌به‌ن... تو شایانی نه‌و مه‌رکه
قیزه‌رنه نیت که نه‌وان بی‌ری لی ده‌که‌نه‌وه... تو به‌خته‌وه‌ری،
چونکه نه‌و سه‌گه‌ت بی‌ر خسته‌وه که له مالی خۆمان له
ئیسپانیا جیم هیش‌تووه، بۆیه رزگار‌ت ده‌که‌م نه‌ی دووره‌گ..
ده‌ی په‌له بکه و بۆی ده‌ر بچۆ، بو جاریکی تریش وریای
خوت به، ژیان هه‌موو روژیک خوشیمان بو ناره‌خسینیت...
ده‌زانم لیم تیده‌گه‌یت و زمانه‌که‌شم ده‌زانیت... ده‌ی خاوه‌خاو
مه‌که... خوات له‌گه‌ل... ئادیووس."

بۆشاییه‌که‌ی بۆم که‌وره‌تر کرده‌وه، پیدایا رزیشتم،
تاریکی شه‌و له چاوی پاسه‌وان و چاودیره‌کان پاراستمی.

بەرله‌وهی له چا وون بم، به وه‌رینیک دوو وشه‌م به
ئه‌فسه‌ره‌که وت، بۆم روون کرده‌وه که له هه‌موو نیازه
باشه‌کانی و وشه‌ پچ‌پچ‌ره‌کانی تیگه‌یشتم.

بۆی دهر چووم و نه‌وه‌ستامه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی له مه‌ترسی
چاودیره‌کانی پاسه‌وانی دوور بکه‌ومه‌وه. ته‌ماشام کرد به
مه‌ودای ده‌یان کیلومه‌تر چوارده‌ورم بنکه‌ی سه‌ربازییه،
دوای نزیکه‌ی سی کاتژمیر راکردن هه‌موویانم جی هیشت.
چوومه نیر بیابانکی کاکی به کاکی و پیده‌شتیکه‌وه که هیچ
رۆژیک به خه‌یالمدا نه‌هاتبوو پی بخمه‌ ناریه‌وه، یان لێی
نزیك بیمه‌وه، منیکی شارنشین که له‌نیو سه‌وزایی و که‌ناری
ئاودا ژیاوم! شه‌وی بیابان له باسکردن نایه‌ت، سه‌رمایه‌ک
که شه‌قه له‌ ددان هه‌لده‌سینیت و وه‌ک درکه‌ماسی به‌گیاندا
ده‌چه‌قیت. هه‌رچه‌نده من راهاتبووم له‌گه‌ل به‌رگه‌گرته‌ی
سه‌رما و به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی، به‌لام ته‌واو ده‌سته‌وه‌ستان
بووم و نه‌متوانی خومی لی لا بده‌م. ملی ریم گرتیور، له
هه‌مان کاتدا به‌دوای شتی‌کدا ده‌گه‌رام یارمه‌تیم بدات تا به‌یانی
به‌زیندروویی بمینمه‌وه، دوای نه‌وه‌ش به‌ باشترین شیوه‌ کاری
خۆم بکه‌م.

بەرله‌وه‌ی رۆژ بیه‌وه، لای راستمه‌وه تارمایی
کونه‌هه‌واریکی چۆلم به‌رچار که‌وت، له‌وه ده‌چور
حه‌شارکه‌یه‌کی کۆن یان شوینی پاسه‌وانی بووبیت، خۆم
پی‌گه‌یاندا. له‌خوار پایه‌کانیه‌وه خۆم دایه‌ پال دیواره‌کانی
تا خۆم له‌ کزه‌بای ساردی شه‌ به‌یانییه‌ بپاریزم. بیرم له‌وه
کرده‌وه که سه‌عاتیک پشوو بده‌م به‌رله‌وه‌ی خۆر هه‌لبیت.
له‌و شوینه‌دا بۆنیکه‌ی سه‌یر هاته‌ به‌ر لووتم، که هه‌ستم کرد

بۆنێکی تازه نییه و پێشتر تاقیم کردوووه تهوه، به لام بۆنه کهم نه ناسییهوه! لهو ساته دا ئاکام له خۆم نه بوو، له بهر گهه ی با براری بریاردان و ناسینه وه ی شوینه کهم نه بوو، چونکه هه ر ئه و په ناگه یه م هه بوو. ورده ورده بۆنی شوینه کهم له بۆنی خۆل و سه رمای بیابانه که جیا کرده وه. هه یچ گومانم نه بوو که مه ترسییه ک گه مارۆی داوم، چه قه ل، که متیار، پیره دانی مار. له گه ل ئه وه شدا چاوم داخست و خۆم سپارده بیابان و جانه وه ره کانی شه و، به و هیوای بمینم و پاش چه ند سه عاتیک تیشکی خۆر بیدارم بکاته وه. بۆنی نه وه م نه ده کرد که برویتمه شه ریکه به شی گورگ یان هه ر گیانه وه ریکی درنده ی تر، بیباکانه چوومه خه ویکي شیرینه وه و ده مزانی دوا ی چه ند خوله کیک سه رما ده مخاته له رزه.

دیاره زۆر شه که ت و ماندوو بووم تا ئه و راده یه ی که نه نانه ت سووژنی گه رمی خۆره که ش بیداری نه کردم ه وه. کاتیک هه ستم کرد شتیک خۆیم لی ده خشینیت و به نه رمی بانگم ده کات، چاوم کرده وه. به دوو چاوی نیم چه کراوه و نه لخ و ماندوو وه و ته ماشام کرد گیانه وه ریک به دیارمه وه یه، له شیر ده چیت! شه ژام... له جینی خۆم هه لسام و به دوا ی شیوازیکا ده که رام که له چنگی رزگار بم به رله وه ی که لبه ی له که ردم گیر بکات و له ناوم ببات، یان لانی کهم به رله وه ی به چه پوکیک پشتم بشکینیت.

که خۆم هه لدا و دوور که وتمه وه، ده نگیکی تاساو هاته بهر کویم. وه ستام و ئاورم دایه وه بۆ شوینی ده نگه که، ده بینم له ترسی پشیله یه کی بچووک رام کردوو ه! نه ویش تیی نووچاند و خۆی له نیو به رده کاندای بزر کرد، له ویدا هه ستم

کرد پشیلە کهم ترساندوو، زیاتر له ترسانه بیماناکه ی خۆم!
 نه مزانی چون له که لیدا بکه و مه گفتوگو، به کهم جارم بوو
 رووبه رووی پشیلە بیمه وه. به ریی خۆمدا گه رانه وه و له
 شوینی خه و تته کهم دانیشتم، به لکو تیپگات که نیازم نییه
 ئازاری بدهم. رهفتاره کهم به ره همدار بوو، پاش که مینک له
 په نای به رده کانه وه سه ری دهر کرد و چهند جار یک به و
 ناره دا سووراپه وه، تا دههات زیاتر لیم نزیک ده بووه وه،
 دوا جار هات و له ته که مه وه پالی دایه وه.

به بی چاوتروکاندن چاوی برییه چاوم. ئەم جار هیان
 جوان لینی ورد بوومه وه، له پلنکیکی بچووک ده چوو،
 پیستی بۆریکی خه تدار و دوو چاوی پانی رهنگا ورهنگ که
 هیمای ره چه له که گوشتخوره که ی بوون. له گه ل ئە وه شدا
 پشیلە یه کی بیوه ی بوو، به و په ری متمانه وه له ته کهم دانیشتم.
 دهتوت ده مینکه چاره ریی ئەم دیداره یه و نیستا دهر فته تی بۆ
 ره خساوه، دوا ی ئە وه ی ترسی نه ما، پرسیار بارانی کردم،
 منیش هه ندیک جار وه لامینکی کورتم ده دایه وه و هه ندیک
 جاریش بیده نگیم هه لده بژارد.

کاتی، ناوی پشیلە که بوو - که خۆی پینی وتم -
 (خاوه نه که ی ئە و ناره ی لینابوو، له بهر خۆشه ویستی
 پاله وانی فیلمیکی کۆنی روسی). ئارامی نه بوو، ده یویست
 هه موو شتیک دهر باره م بزانیست. هینده راستگو و دل ساف
 بوو، هه ندیک جار ده دایه پر مه ی گریان که به سه رهاتی
 خۆم بزی ده گێرایه وه، تراژیدیای خانه واده کهم و نه هه مه تیم
 دوا ی کوررانی ماموستا و به سه رهاتی زیندان و دهر به دهریم
 تا ئە و کاته ی که وتمه بۆ سه ی ده یان تفهنگ به ده ست و که له بی

سه گه هاره کانه وه. له نیوان هه نسکی گریان و په روشیی
گوینگرتندا، سه ری ده له قاند و ده یوت، "تو سه گیتی به وه فا
بوو بیت بق هاوریکانت، بویه بهخت یاوه رت بووه و له و
هه مو نه هه مه تییه ی دهستی قه ده ر و مروف و گیانه وه ره کان
رزگار بووه."

له وه لامی سه کانیدا وتم،
باشه کاتیا... به لام من وهک تو حهوت روح نیم، تا هیوام
به وه هه بیت جاریکی تر رزگار بم.
+ نه وه چی ده لیت؟

کاتیا نه مه ی وت و که وته سه ر گازه رای پشت و دای له
ناقای پیکه نین، وهک بلیتی چاوه ری و هها دیارییه ک بوو بیت
بو روونکردنه وه ی مانای راسته قینه ی ژیان ی پشیلایی و نه و
نیکه یشته نادرسته ی ئیمه هه مانه به رامبه ریان، ئینجا وتی،
"نه وه راست نییه که ده لیتن ئیمه حهوت روحین، هه مو و
به سه له که نه وه یه که ئیمه فیری ته له که و ساخته چیتی و
پشینی داهاتوو بووین، نه وهش له پیناو پاراستنی ژیان ی
خومان که هیچ شتیک نییه هارتای بیت. له هه مو وه ولینکا
دا ده ره که ویت که ئیمه زیاتر له جاریک ده ژین، که
به کیکتان ده مانینن وا ده زانن له هه ولی یه که م و دووه م و
سینه مماندا مردووین، نه وهش له سه ر حهوت روحیه که مان
نه ژمار ده که ن! ئازیزم... وهک ده مینی من یه کیکم و یه ک
جاریش ده ژیم نه ک زیاتر، گه ر ئیستا یه کیک په لامارم بدات
به چاوی خوت ده بینی چون له به رده متدا گیان ده سپیرم،
ناشتوانم به روحی یه ده گی دووه م و سینه م قه ره بووی
بکه مه وه، به لام به ره وه ی شتی وا بوو بدات، له وانیه خوم

قوتار بکەم و بەگرتەری توانا لەچاوی و ن بـم. ئەوەی راستی
بیت ئیمە زۆر پەرۆشی دۆزینەوهی واتایەکی بۆ ئەو تاکە
ژیانەمان، لەبەر ئەوە بەشێنەیی و دوور لە زەبر و سەرکێشی
چێژ لە هەموو تێوکیکی وەر دەگرین، دەبینی حەزمان لە
خۆشنوودی و ئارامی و شوینی دلگیر و ئاوەدانە.

کاتی ئاوەندەیی و نوقمی شەپۆلیک بێرکردنەوه
بۆ، کە دواي چەند هەولینک و راکرتنی، ئینجا توانیم لەو
شەپۆلەیی دەر بینم. تیگەیشتم کە پشیلەییەکی شارنشین بوو،
لە مالی ئەو خاوەنەیی کە ناوی لێناوە کاتی و جوانترین
پەرۆدەیی کردوو، دایک و باوک و خوشک و برای خۆی
نەدیو، کە چاوی کردوو تەوێ لەگەڵ خاوەنمالە بەسۆزە کە دا
بوو و بوو تە هاورینی هەمیشەیی. دواي ئەو توپباران و
ویرانکارییەیی بەسەر شارە کە دا دیت، لە دۆخیکی تەمومژاویدا
خاوەنە کە ی و ن دەبیت و ئیتر چاوی پینی تاکە ویتەوه، دواي
ئەو خانوو کە یان لە لایەن کۆمەلێک خەلکی نەناسراو و
داگیر دەکریت، منداڵ و پشیلە و سەگەکانی کۆلانی، کاتی
دەر دەکەن. تا دیت زیاتر ئاشنای شیوێ ژیا نیک دەبیت کە
دوورتری دەکاتەوه لە شارە کە ی و مالی خاوەنە کە ی، لەگەڵ
هەموو هەنگاویکیشدا زیاتر بەتەنگ ژیا نی خۆیەوه دەبیت.
"کۆل نادەم تا خاوەنە کە م دەدۆزمەوه." بەو قسەیی
رای چلەکاندم، خۆم بێر کەوتەوه کە چون تامە زۆری
دۆزینەوهی مامۆستا بووم.

لەبەر ئەوەی شار بە شار دەگەڕیت، هەست دەکات
خاوەنە کە ی لە شوینی چاوەرینی دەکات، لە دووری دەیان
هەزار کیلۆمەترەوه عەودالی شوینەوار و بۆتوبەرامەییەتی،

هست دهکات سه‌ره‌نجام به دیداری شاد ده‌بیت‌ه‌وه. متمان‌ه‌ی
به‌وه‌ی که هر ده‌یدوزیت‌ه‌وه، گه‌وره‌تره له ده‌رفه‌تی
رزگار بوون له‌ده‌ستی ده‌ستدریژکاران و نه‌و ته‌نگژه کوشنده
و که‌شه ناله‌باره‌ی تینی که‌وتووین.
که‌ ناهیکمان به‌به‌ردا هاته‌وه، له‌به‌ر قرچه‌ی نه‌و گه‌رمایه‌دا
به‌ناراسته‌ی خوره‌که که‌وتینه ری، حه‌وت سه‌عات زیاتر به‌ریوه
بووین. بو نه‌وه‌ی ماندوو نه‌بیت خستبوومه بان پشتم. که
له‌که‌لاوه‌یه‌کی ناوه‌راستی بیابانیکی رووته‌ن نزیک بووینه‌وه،
تینویتی و برسیتییه‌کی کوشنده برستی لی بریبووین. کاتیا
پنی وتم من تا سبه‌ی لیره ده‌مینمه‌وه. بریاری دابوو به
پنجه‌وانه‌ی ناراسته‌ی ریگاکه‌ی منه‌وه بروات. نه‌متوانی له‌و
بریاره په‌شیمانی بکه‌مه‌وه، خواحافیریم لی کرد، سوپاسی
هاوریه‌تی و متمان‌ه و چیرۆکه بینکو تاییه‌که‌یم کرد، که له‌و
بیابانه‌دا قه‌ره‌بوویه‌کی باشی برسیتی و تینویتیمانی کرده‌وه.
جیم هیشت و خوم سپارده گره‌ی بیابان و سه‌راهه‌که‌ی،
که له‌کانیاویکی خه‌یالییه‌وه بو یه‌کیکی تر ده‌یبردم، به‌بی
نه‌وه‌ی بکه‌مه ناویک تینویتییم بشکینیت، یان په‌نایه‌کی نارام
بدوزمه‌وه و چیتر دوا‌ی قاچه له‌رزۆکه‌کانم نه‌که‌وم.

له چالیك دهر دهچم و دهكهومه بیریکهوه سهرگوزشتهی بینینی سهگه بهره لاکان!

که و تمه نیو قوولایی بیابانیکهوه که تا دههات دژوارتر
دهبوو. له راستیدا نه مده زانی چون نه م به شهی ولات
بیابانیکی کاکی به کاکیه و پیی ده لین ولاتی دوو پرووباره،
ولاتی کانیاوه کان، به هه شتی خواوه ند له سه ر زهوی!
وه لامینکم ده ست نه که وت، نه و کات فیر بووم که بز
که یشتن به راستییه کان، پیویسته خوت تا قی بکه یته وه
و هه نکاوی تاییه ت بنییت بو دیار یکردنی واتای شوین و
شته کان، ته نانه ت وشه کانیش.

هیچ سهیری دواوه نه کرد، گه رانه وه بو دواوه مه حال
بوو. ناویم بو نه و لایه ش نه دایه وه که کاتیا پییدا رویشت،
چونکه زور دوور که وتبووه وه. هه موو خه مینکم نه وه بوو له
پایته خت و نه و شار و ناوچانه دوور بکه ومه وه که تیایاندا
مامه وه، دوور که وتنه وه له هه موو شتییک، هه لاتن له هه مور

شتیک، به لکو له و خاکه ی ژیر پیم، بو شه وهی برینه که م تیمار
بکه م که هه موو روژیک ده کولیته وه.

هه روه ها فیری شه وهش بو بو بووم که ره چاوی سه رما و
خور و گه رما و سه رای بیابان بکه م. وهک ژیشک، کویرانه
ملی ریم گرتبوو، سه رنجی وردم خستبووه سه ره موو
شتیک، که سوود یان زیانی بو کاروانه که م هه بیت، دیمه نه کانی
را بردووم به بیر ده هینایه وه و بو داهاتووش چاو کراره بووم.
خوراک به و جو رهش ده گمه ن نه بوو، گزرگیام ده خوارد،
هه ندیک جار خشوکی سه یرم له نیو کونه که یدا راو ده کرد،
گیانه وه ری بچووک یان نیچیری سه رسه ختم راو ده کرد
بو تیربوون له کاته دژواره کاندا. هیچ بواریک نه ما بوو بو
بیرکردنه وه له پوزلیدان یان بیژکردنه وه له گوشت و خوین.
خه یالم لای هیچ شتیک نه بوو جگه له برینی ناسته نگی شه م
بیابانه به بی شه وهی له ناو بچم، به هیوا بووم پی بخرمه سه ر
خاکی داهاتوو که دلفیایی و نارامیم پی ببه خشیت و هه موو
ساته دژواره کانم له بیر بیاته وه.

روژ نا روژیک، یان هه فته نا هه فته یهک، له که لاوه یه کی
شه و بیابانه دا روو به رووی سه گیکی لانه وان، یان گیانه وه ریکی
نامو ده بوومه وه. به لام شه م جاره نه که له سه گیکم بیینی نه
بنیادهم، هیچ ده سته یه کم نه بیینی، که به ده گمه نیش سه گیکی
سه رگه ردان یان گیانه وه ریکی شکسته م ده بیینی، بی هه لوه سته
و پرسیار تیده په رین. شه که ت و تیکشکاو ته ماشایه کی
یه کترمان ده کرد به بی شه وهی ببینه هاوری، هه ری که ری
خومان ده کرده بهر، ده توت له وه ده ترسین که له که ل
وه ستاندا ده ممان له کار بکه ویت و قاچمان نیفلیج بیت.

سێ ههفته زیاتر ئەمسەر و ئەوسه‌ری ئەو بیابانه‌م ته‌ی کرد، به‌و هیوایه‌ی هه‌تا زووه‌ بگه‌مه‌ سه‌ر سه‌نوور. بیه‌ووده بوو، هه‌رچییه‌ک ده‌هاته‌ پێشم سه‌نووری هه‌ور، یان رووبار، یان خه‌ونی سه‌رابی بوون!

ئهو روژه‌ی بو دواچار که‌وتمه‌ نیو که‌له‌سه‌که‌وه، له‌ ته‌واوی روژه‌کانی رابردووم نه‌ باشتر بوو، نه‌ خراپتر. شه‌که‌ت و ماندوو ملی ریم کرتبوو، وه‌ک هه‌میشه‌ سه‌رم داخستبوو، ناوبه‌ناو چاووم هه‌له‌بهری بو بینینی به‌رپیی خۆم، به‌و شیوه‌یه‌ که‌متر خۆم ماندوو ده‌کرد تا په‌ناکه‌یه‌ک، شوینیک بو پشوودان یان خۆحه‌شاردان بدۆزمه‌وه. کاتیک سه‌رم هه‌لبهری له‌ دووره‌وه‌ گێژه‌لوکه‌یه‌کم بینیی که‌ تازه‌ له‌ زه‌وییه‌وه‌ هه‌لی کردبوو، یه‌ک ئاراسته‌ی هه‌بوو... به‌ره‌و لای من ده‌هات. هه‌لوسته‌یه‌کم کرد، هه‌ستم کرد گێژه‌لوکه‌یه‌کی نامۆیه‌ و له‌وانه‌ ناچیت که‌ پێشتر بینوومن، چونکه‌ زۆر به‌رز نابیته‌وه‌ و ئەوپه‌ری به‌رزیه‌که‌ی ده‌گاته‌ ئاستی سه‌ر. له‌ رینگاکه‌مدا هه‌چم نه‌دۆزیه‌وه‌ جگه‌ له‌ به‌ردیک، چوومه‌ سه‌ر به‌رده‌که‌ تا باشتر بزانی ئه‌وه‌ چ گێژه‌لوکه‌یه‌که‌.

سه‌ره‌نجام ته‌پو‌پۆز نه‌ما و به‌رچاووم روون بوو. له‌سه‌ر به‌رده‌که‌وه‌ چاووم لی بوو له‌پریکدا گێژه‌لوکه‌ نه‌ما و که‌له‌سه‌گیک ده‌ر که‌وت که‌ پینچ دانه‌ ده‌بوون. که‌یشته‌ به‌رده‌مم، ته‌زوویه‌کی توند به‌ له‌شمدا هات، نه‌مزانی چی بکه‌م! نازانم دلخۆش بم که‌ دواچار هاوه‌لم ده‌ست که‌وت و لانی که‌م ریی گونجاوم پێشان ده‌ده‌ن؟ یان سل بکه‌مه‌وه، به‌ هۆی ئەو گێژاوانه‌ی دواپییه‌وه‌ که‌ تێیان که‌وتم؟

نقه‌م نه‌کرد، ده‌نگم نووسا که‌ به‌و حاله‌وه‌ خۆم له‌

به ردهم نه و گه له سه گه دا بینی. به یهک سه بیرکردن زانیم
نه مانه چین. که وتمه به ردهم گه له سه گبکی نه خوش و کیز،
نه خزشییه کی کوشنده له بهر نه و قرچه ی که رمایه دا ور و
کاسی کردوون. له روخساریاندا نیشانه کانی دهرده سه گم
بینی. که نه و دهمه ی له کهل ماموستا بووم زانیاریم له سهری
خویند برووه وه. بینیم هه رپینجیان گویچه بیان شور بووه ته وه،
چاویان سوور هه لگه راوه و پیلووه کانیان وشک هه لاتووه،
چو راوگه ی لیکاو به زمانیاندا دیته خوار، لووتیان وهک
جوگه له چلمی لیده چوری، کلکیان شور بووه ته وه بو ناوگه ل،
به پشتیکی کوورده وه سه ریان نه وی کردبوو.

دهتوت گیراوه یه کی بیهوشکهریان خواربووه ته وه و
سه رخوشن، به ترسه وه ته ماشایان ده کردم. تاکه خه میان
هیرشبردن برو، نهک له بهر برسیتی و راوکردنی نیچیریک،
به لکو دهرده گرانه که بیان ناچاری کردبوون چاوکراوه بن و
هه رچییه ک رووبه روویان بیته وه برینداری بکه ن، بنیادهم
بیت یان گیانه وه ر.

که نه مانه م زانی، دهرفته ی نه وه م بو ره خسا چون
رهفتار بکه م. ماوه یه ک چاودیریم کردن، له چرکه ساتیکی
یه کلاکه ره وه دا چنگیک به ردی به رپیتی خومم بو هاویشتن،
له به رده میان کهوت و هه ندیکانی پیکا، سه گه کان دوا ی
به رده کان کهوتن، منیش تیم قووچاند و به بام وت بمخاته
پیش خوی!

هیچ رینگه چاره یه کم نه بوو جگه له هه لاتن. هه لاتن بو
نه وه ی نه کهومه چنگی هیچکام له و سه گه دهرده دارانه، ته نها
قه پالیک بهس بوو بو نه وه ی بیمه هاوده ردیان، وهک نه وان

بیمه نه خوشینکی ویل و سه رگه ردان. راکردن به ترسه وه وات
 ئاشنابوون به پانتایی بیابان. له وه توقیبووم که کوتاییه کم
 دهردیکی کوشنده بیت و بمخاته ناو جیگا، چونکه هه رگیز
 کوتاییه کی ترسناکی له و جورهم به خه یالدا نه هاتبوو. هه موو
 شتیگ، جگه له مهرگی ژیر چه پوکی گه له سه گیکی دهرده دار.
 رام کرد و رام کرد، گه له سه گیش هه ر به دوامه وه بوو،
 ده مویست له ده ستیان هه لیم و رووباره سه راییه کانی سه ر
 ریم بیرم، که ناوبه ناو ده هاتنه پیتشم، له گه ل هه ر بازه لدانیکدا
 هه ستم ده کرد نه مه یان رووباریکی راسته قینه یه، به لام بیابان
 رووی راسته قینه ی خوی پیشان ده دامه وه و گالتی به
 ساویلکه بیم ده هات. رینه کی تر شک نابهم، ته نها بیابانیککی
 پانوبه رین، هیچ دهر وازه یه کی نییه جگه له خوگه وزاندن و
 خودزینه وه له نیو لم و ته پو لکه کانیدا.

راوه دوونان به رده وامه، من و گه له سه گیش تا دیت
 ماندوو تر ده بین. بیابانه که دلکیشه بو پشوودان و راکشان
 و خه ویککی هه میشه یی بی هه ستانه وه. دیسان له سه راب و
 رووبار و جوگه له کان نزیگ ده بمه وه و چه واشه ده بمه وه و
 خوم هه لده دم بو نه وه ی شلپه شلپ نه کهومه نیو ئاوه که وه!
 به لام له ناکاو گویم له شلپه یان دهنگی که وتنی به ردیکی
 که وره بوو، که ده که ویته نیو گوماو نکه وه "ته پیپیپیپی!"
 خوم له نیو ئاویکی راسته قینه دا بینیه وه! ئاالی خو نه مه
 رووباریکی راسته قینه یه! نه خه یاله، نه بیابان و نه سه رابی
 چه واشه که ر!

جهسته و ماسولکه و باله کانم بزواند بو نه وه ی
 له سه ر رووی ئاوه که بمینمه وه و نه کهومه قوولاییه وه. له

ناوه‌راستی گوماوه‌که‌دا وه‌ستام، بینیم سه‌که نه‌خوشه‌کان
له‌ته‌نکاوه‌که‌دا گیریان خواردووه و ناویرن چیترا دوام
بکه‌ون. به‌م موعجیزه‌یه دلخوش بووم. بیرم که‌وته‌وه سه‌گی
نه‌خوش له‌ئاو ده‌ترسیت و لینی نزدیک نابیتته‌وه! بی‌ترس و
سه‌مینه‌وه هه‌تا ته‌نکاوه‌که‌ی ئه‌وبه‌ر رویشتم. رووباریک بوو
به‌فریادرسم، متمانهم ده‌مه‌زهره‌ی بووه‌وه به‌رامبه‌ر قه‌ده‌ری
رزگارکهری خوم.

رووباریکی ته‌واو نه‌بوو، گوماویکی که‌وره بوو له
ناوه‌راستی بیابانه‌که‌دا، نازانم چون و چی موعجیزه‌یه‌ک
دروستی کردبوو! له‌وانه‌یه پاشماوه‌ی ده‌ریاچه‌یه‌ک بیت، یان
جاران باخ و کاریزیک بووبیت له‌نیو دلی بیابانه‌که‌دا. گوماوه‌که
هینده پانوبه‌رین بوو که بوو به‌هیلی جیاکه‌ره‌وه‌ی نیوان
من و گه‌سه‌گی ده‌رده‌دار، به‌وه‌ش ماوه‌یه‌ک له‌راکردن و
ماندوبوون رزگار بووم.

له‌ته‌نکاوه‌که‌دا پالم دایه‌وه و پر به‌سینه‌م هه‌ناسم
هه‌لمژی، بیرم له‌ژیانی هه‌ریه‌کی‌مان ده‌کرده‌وه، له‌کاتیکدا
جه‌سته‌ی شه‌که‌ت و ماندووم تامه‌زروی ماله‌باجینه‌ی ژیان و
هه‌له‌په بیکوتاییه‌کانی بوو.

دلّم نیوهکه‌ی تری ده‌دۆزیتته‌وه

له ده‌ریای خوۆشه‌ویستیدا چیم به‌سه‌ر هات؟

دیار بوو زۆر خه‌وتبووم، یان بیهوش که‌وتبووم، میچم بیر ناکه‌ویتته‌وه جگه‌ له دینوه‌زمه‌یه‌کی ترسناک که‌گه‌سه‌گه‌ نه‌خۆشه‌که‌ هه‌ر به‌دوامه‌وه‌یه، نه‌و که‌گه‌سه‌گه‌ی که‌ جیم هه‌یشتن له‌وبه‌ری گوماو یان ده‌ریاچه، چوزانم هه‌ر ناویکی لی ده‌نین، مه‌به‌ستم جۆگه‌له‌ پانه‌که‌یه. چاوم کرده‌وه خووم له‌ تویی هه‌سیریکدا بینیه‌وه، له‌ که‌پریکدا بووم که‌ له‌ قه‌د و گه‌لای دارخورما دروست کرابوو، له‌ کوخی راوچییه‌کان ده‌چوو که‌ جاران له‌که‌ل مامۆستا ده‌چووینه‌ راووشکار و به‌رچاوم ده‌که‌وت، زۆر بییری نه‌و کوخانه‌ و گه‌شته‌کانی راوکردنم ده‌کرد، که‌ نه‌و پۆژانم بیر ده‌که‌وته‌وه برینم ده‌کولایه‌وه، چونکه‌ ده‌مزانی مه‌حاله‌ بۆ ته‌نها جاریکیش نه‌وانه‌ بینمه‌وه.

که‌پره‌که‌ چۆل بوو، هه‌ستامه‌وه و که‌وتمه‌ جواره‌ و

چاودیریی نه و ناوه تا بزاتم چون گیشتوومه ته ئیره، چونکه
ته‌نھا نه وهم له یاده که له قوولایی گوماوه که دا مه‌له م ده‌کرد
و هیندهی نه مابوو بخنکیم... په‌له‌قازهم بوو... هیزم ده‌دایه
به‌ر خوم بو نه وهی لانی که م بکه‌مه ته‌نکاوه‌که... دوا
نه وه کیشه نییه که ر بینه‌وشیش بم. بیرکرده‌وه که م زوری
نه‌خایاند، ته‌ماشام کرد له نیو که له که به‌رده‌کانه وه سه‌ری ده‌ر
کرد، ده‌توت شارنیکه و به‌سه‌ر شانوی پیشبرکیدا ده‌روات،
ده‌بزانی جووله‌یه‌کی جه‌سته‌ی، هر ناوردانه وه یه‌کی سه‌ره
بلنده‌کی که له تاجی ئیمپراتور ده‌چیت، مایه‌ی سه‌رنج و
سه‌رسامییه.

وام هه‌ست ده‌کرد هیشتا خه‌ون ده‌بینم، به‌لام لانی
که م ده‌مزانی که وتوومه ته خه‌یالپلاوی و ئالووده‌ی بووم،
تکام ده‌کرد دریزه نه‌کیشیت. له روزانی رابردوودا که م
به‌سه‌ر نه‌هاتبوو، بویه هیچ نه‌ده‌ویست جکه به‌رده‌وامی
چاودیریکردنی نه و بوونه‌وه‌ره نارازه‌یه‌ی که به‌نازه‌وه -
بینگومان - به‌ره‌و رووم ده‌هات.

کاتیک ریتا له به‌رده‌مدا وه‌ستا - دواتر ناوی خوی پی
وتم - نه‌مزانی چیم به‌سه‌ر هاتووه! بو یه‌که م جار له ژیاندا
- واوو! - هه‌ستیکی نامو داکیری کردم، ده‌توت هه‌رچی له‌م
دنیا‌یه‌دایه هر نییه، یان هیچ مانایه‌کی نییه، هه‌موو خه‌مینکم
نه وه بوو سه‌رنج بخه‌مه سه‌ر ریتا و نیگا تیرناسا که ی که -
جکه له قاقای پینکه‌نینه‌که‌ی - ده‌توت شنه‌بای ژیانه‌وه‌یه و له
روژیکی باراناویدا ده‌پرژیته سه‌ر نه و بیابانه‌دا!

به‌بی هیچ کاردانه وه‌یه‌ک مامه‌وه، ته‌نھا لینی رامابووم، له
روخسار و سه‌ر و سیمای، چه‌ناکه و ده‌م و ددانه ریکه‌که‌ی.

ناوقه‌د و بالا به‌رزه‌کە‌ی ریتا له‌ر سه‌گانه‌ نه‌بوو که پیشتر
 ناشنایان بوو بووم، به‌لکو ته‌واو جیاواز بوو، پیستی نه‌رم
 ده‌توت تاو ریشمه، هه‌ر له‌ به‌که‌م نیگاوه‌ تامه‌زرو بووم
 ده‌ستی پیدا بینم و چیژ له‌ نه‌رمییه‌کە‌ی وه‌ر بگرم، به‌ به‌ی
 وشه، ناوی خوی به‌ خویه‌وه‌ بوو- ریتا!

سه‌ره‌نجام هاته‌ گو:

“ئایا تا سه‌به‌ی وا ده‌مینیته‌وه‌؟ گه‌ر ده‌ته‌وینت به‌م حاله‌وه‌
 به‌میفته‌وه‌، ئازادیت، به‌لام هه‌ر هیچ نه‌بیت پیم بلی چی توی
 که‌ یانده‌ ئیره‌؟ ئینجا من ئاماده‌ نیم روژیکێ تریش خزمه‌تت
 بکه‌م.”

ئهمه‌ی وت و به‌ده‌م قاقای بیکه‌نینه‌وه‌ دانیشت، کالته‌ی به‌
 خۆم و گه‌وجیم ده‌هات، لیک به‌ ده‌میدا هاته‌ خواره‌وه‌ و به‌
 زمانیکێ په‌لت چند وشه‌یه‌کی هه‌لیتوپلینی ده‌ر بری.

دوای چند سه‌عاتیک که‌ به‌کترمان ناسی و کورته‌ی
 به‌سه‌ره‌هاته‌کانی ژبانی خۆم بوی گیرایه‌وه‌، پیتی وتم که‌
 دوای شه‌وه‌ی شار و هاوڕیکانی چی هینشتووه‌، ئه‌م که‌ په‌ره‌ی
 کردووه‌ته‌ مالی تاییه‌تی خۆی، ئیسقاش هه‌موو روژه‌کانی
 تاکوته‌نیا به‌ که‌ران و راوکردنه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌بات، زوریش
 دوور ناکه‌وینته‌وه‌، له‌گه‌ل داهاستی تاریکیدا ده‌گه‌ریته‌وه‌ ناوی
 دوینی بینیبووی له‌ ته‌نکاره‌که‌دا که‌وتووم و زوری نه‌ماوه
 کێچ و زالوو زه‌فه‌ر به‌ خوینی جه‌ستم بیه‌ن، به‌ په‌له‌پروزی
 په‌لکیشی کردبووم تا لای که‌ په‌ره‌که‌.

ریتا وتی، “زۆر ماندوو بووم هه‌تا که‌ یاندمیته‌ ئیره‌، دیاره
 ئیسکه‌کانت وه‌ک به‌رد قورس و به‌قن.”

بۆم ده‌ر که‌وت که‌ روژیکێ ته‌واو خه‌وتووم (پیم سه‌یر

بورو، چونکه ده‌میک بورو دهرفته‌تی خه‌ویکی ناوها دریزم
نه‌بووا)، نه‌ویش به‌رده‌وام به‌دیارمه‌وه بووه، جه‌سته‌می
له شوینه‌واری پیوه‌دانی کیچ و میشووله تیمار کردووه و
به‌په‌روی‌ه‌کی ته‌ر له‌شمی فینک کردووه‌ته‌وه، مه‌روه‌ها به
دریزایی نه‌مرو خه‌ریکی تیمارکردنی برینه کزن و تازه‌کانم
بووه.

من هیشتا شوکی بینینی ریتا به‌ری نه‌دابووم، که‌واته
چون بتوانم وه‌لامیکی رازیکه‌ری بده‌مه‌وه که نه‌و له
مه‌رگیکی راسته‌قینه رزگاری کردووم؟ من ته‌رمیک بووم و
هینده‌ی نه‌ماوه بوگه‌ن بکه‌م و بیه‌مه خوراکی گیانه‌ره‌ره‌کانی
بیابان، درنده و کیچ و زالوو‌ه‌کان خوینته‌که‌م بمژن! ریتا له‌و
بوونه‌وه‌رانه‌یه که به‌خنده‌یه‌کی تیرناسا خوشه‌ویستی
خویت پی ده‌به‌خشیت، دوا‌ی نه‌وه‌ش هیچ بواریک نامینینه‌وه
بزو پرسیار و کاتبه‌فیرودان. له‌و باوه‌ره‌دام هه‌مرو نه‌و
سه‌گانه‌ی پیشتر بینیومن و ناسیومن، که‌وتوونه‌ته‌ داوی
چاکه و عیشووه‌یه‌وه، گومانم نییه که بزو ساتیکیش بیت
چهندان که‌له‌سه‌گ شه‌یدای بوون و نیگایان بریوه‌ته‌ مروارییه
دره‌وشاوه‌کانی.

به‌ناره‌زووی خومان که‌وتینه باسی هه‌مور شت.
چیژمان له‌ده‌مه‌ته‌قی و وشه سوزداریه‌کان وهر ده‌گرت، که
له‌وه‌وه فیزیان بووم، خه‌یالم گیرایه‌وه بزو هه‌موو نه‌و رسته
و دیرانه‌ی که‌ جاران دهریاره‌ی نه‌وینداری خویندبوومه‌وه و
بیستبووم، هه‌موویم بیر هاته‌وه و زوریشم خسته‌سه‌ر بزو
پیاه‌لدانی ریتا، نه‌و ریتایه‌ی له‌چاو‌تروکانیکدا وام لی هات
که‌له‌م که‌ردوونه‌دا توانای بیرکردنه‌وه له‌هیچ شتیکم نه‌بوو

جگە لە خۆی.

کاتیگ بەسەرھاتی خۆم بۆی گێرایەو و پیم راگەیاندا
کە لە دلداریدا کلۆل و بیئەزموونم، ریتا تاکە وشەیه کیش
لە زاری دەر نەچوو، مانگی روخساریشی نەشیوا، بەلکو
چوو و نیو بێرکردنەو و یەکی قورلەو و پاشان لە شوینی
خۆی کشایەو و بۆ دواو، هەتا لای سووچیکی کە پرەکە
نەو ستایەو.

تۆ هیچ دەربارە ی من نازانی لیدەر... من نھینی و مەینەتیم
زۆرە!

+ کیشە نییە ریتا، من تەنھا تۆم دەوێت و ئامادەم ژیان
لەگەل تۆدا بیەمەسەر، بە هەموو مەینەتی و نھینیەکانەو.
بەراستە لیدەر؟

+ راستت پی دەلیم، زۆر دەمینکە هیندە ی ئەم نزیکییەم لە
تۆ، هەستم بە ئاسوودەیی نەکردووە.

منیش دەمەوێت هاو دەمت بێم لیدەر، ئامادە ی هەموو
شتیکم، بەلام دەبی پیش هەموو شت گوی بگریت...!
بەسەرھاتی خۆی گێرایەو. دەیان جار فرۆشراو و لە
مندالییەو و ئۆخە ی نەکردووە. وەک کالایەک لە مالیکەو و بۆ
مالیکی تر، لە مەزرایەکەو و بۆ مەزرایەکی تر، لە هۆلیکی
نەشتەرگەرییەو و بۆ دانە یەکی تر براو. هەموو جارێک
ناچارکراو لەگەل جۆرەکانی تری سەگدا جووت بیت،
کە بەچکەکانیشی بوو لە کۆرپەکانی دابریئراو، دیسان
ناچار بە جووتبوونی تر کراو. چەندین جار ئەمە ی پی
کراو تا ئەو رادە یە ی لەبیری چوو ئیستا چەند بیچووی
سەرگەردانی هە یە لەنیو مەزرا و باخەکاندا. رۆژێک بە

خراپترین شیوه به‌ره‌لای ده‌کن، دواى نه‌وه‌ی بویان دهر ده‌کاویت که لکیکی نه‌وتوی نییه بو تا قیکردنه‌وه‌کانیان. ته‌نها ره‌ک تا قیکه و سکیک بو وه‌چه‌خستنه‌وه سه‌یریان کردووه. چه‌ندان هه‌فته دهر به‌دهر و سه‌رگه‌ردان ده‌بیت، نازانیت کام ریگه ده‌یگه‌یه‌نیته شوینیک که هه‌م تیایدا بجه‌ویتنه‌وه و هه‌م هاوده‌میک بدوزیتنه‌وه. چه‌مووش و رووتوقوت ده‌که‌ویتنه سه‌ر شه‌قام و زبلدانه‌کان، ده‌بیته دزیکى بیلانه. بی نه‌وه‌ی توزیک بیر بگاته‌وه، ته‌نها له‌پیناو مانه‌وه‌دا خوی ده‌کاته هه‌موو مه‌زرا و مالیکدا، که دهرگای کراوه بیت، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا گله‌بی له‌به‌ختی خوی نه‌کردووه. له‌گه‌ل ده‌ستپیکردنی بوردومان و کاوولکارییه‌کانی ولاتدا چاره‌نووسی ده‌گوریت، نه‌یش ناچار ده‌بیت له‌شاره‌که هه‌لبیت و خوی بگه‌یه‌نیته دوورترین شوین.

ریتا، به‌ره‌له‌وه‌ی بگاته ئیره که‌وتووه‌ته بۆسه‌ی که‌له‌سه‌گیکه‌وه، په‌لاماریان داوه و هینده‌یان لیداوه له‌جووله‌یان خستووه. که‌گوریکى به‌به‌ردا هاتووه‌ته‌وه، ئیتر بریاری داوه دووره‌په‌ریز و دوور له‌چاوان، بیبه‌لا و به‌ئاشتیانه له‌م کوخه‌دا بژی و خوی ته‌رخان بکات بو پیکه‌یاندنی کچ و کوره‌کانی "چونکه نیستا ئاوسم لیده‌ر، به‌لام نه‌م چاره‌که‌س بیچووه‌کانم نارفینیت."

ریتا... له‌گه‌لت ده‌بم و ده‌بمه باوکیان.

به‌ره‌په‌ری وریاییه‌مه‌وه نه‌مه‌م وت. زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی هه‌ر له‌ته‌پلی سه‌رمه‌وه تا نه‌و په‌له‌ره‌شانه‌ی که‌نینوکی په‌نجه‌کانی پیمیان ره‌نگ کردووه، ته‌زووی به‌له‌شمدا هینا!

ریتی بهخته وه ریی دل، کورتتره له یهک تیلهی چاوا!

له ژیانمدا هیچ کاتیک هیندهی نهو مانگه بهخته وه ر نه بووم
که له گهل ریتا ژیام، ته نانهت نهو ماوه یهش که له گهل
ماموستا بووم و پیکه وه سهرداتی شوینه نادیاره کانمان
ده کرد، یان کاتی خویندنه وه و قسه و یاسمان که له ماله کای
خومان له که نار رووباری دیجله تا دره نگانیکی شهوی
ده خایاند. له گهل شهوشدا دانی پیندا ده نیم هه موو وشه ی
نیو کتیبه کانی جیهان ناگاته ناستی بهخته وه ریی دیداری
خوشه ویستیک. جا من له بهر شهوی پیشتر هه سستیکی لهو
جوره م تا قی نه کردبو وه وه، بویه خزم دابو وه ده سستی نه م
نه زموونه و هۆگری بوون به شرخیه که ی ریتا. به ته واوی
مانای وشه هاوده می و هۆگری شهو پینیک بووم که هه رگیز
پیشبینیم نه کردبوو.

ورده ورده بوومه بهر پرسى چوونه دهره وه کانی ریتا.

بۆ وریایی و زانیی پەرەسەندنە تازەکان دەچوو مە
دەرەو و ئەو ناو دەگەرام، بۆ ئەوەی بزانی چ بنیادەم
و گیانەوهریکی تازە پێی خستوووە ئەو ناو؟ تا بزانی
هیچ دەرەتیک مەیه بۆ پیکەوهریان، یان لە کاتی پیوستدا
دەتوانین مەلبیین؟ هەر وەها مەولدان بۆ خۆخەشاردان
و شتواندنی رینگاکان بۆ ئەوەی کەس خەشارگە کەمان
نەدوژیتەو، ئەمە جگە لە بەدەستەینانی خۆراکی پیوست بۆ
مانەوهمان. ئەگەر خۆیشم بەو تۆزە سەوزە و گیا و درەختە
کیویانەیی بەردەستمان رازی بوومایە، ئەرکی سەرشانم بوو
و هەک راوچییه کەیی جارانی کەلبەم تیز بکەمەو و بچمە دەرەو
بۆ پێچانەوهری هەرچی بالندە و گیانەوهریکی کیوییه لەپێناو
تیرکردنی ریتا و کۆرپەکانی ناو سکیدا.

رۆژان بیسەرئیشە تێدەپەڕین، بەختەوهریم لەگەل ریتا
بیسنوور بوو، لەدوای رۆژانی لەدەست چوو، بۆ یەکەم جار
بە میوای بەیانیه کی باشتر بووم.

لە ریتا ورد دەبوومەو، لیبراوانە ئەو بارە قورسەیی ناو
سکی هەلگرتبوو، بێ ئەوەی پشتگویم بخات، نە ئاوسانی
سکی و نە ماندو بوونە کەیی لە شوخی و جوانیه کەیان کەم
نەکردبوووە. شەوان دەرەدەلم بۆی دەکرد و شیعری
تازەم بۆی دەنووسی دەر بارەیی عەشقی مەمیشەیی و
بەیه کەگەیشتنی دوو رۆج، دەر بارەیی لەتبوونی دلی نازیز
لە رۆژی لەدایکبوونەو تا ئەو رۆژەیی نیو کەیی تری دلی
خۆشەویستە کەیی دەدوژیتەو. هەر وەها ئەو چیرۆکانەم بۆی
دەگنرایەو کە پیشتر خویندبوومەو، باسی مەندیک و لاتم
بۆی دەکرد کە ناویانی نەبیستبوو، باسی کتیب و میژروم

بۆی ده‌کرد که بوارى خويندنه‌وه و بيستنيانى نه‌بووه. هه‌رچهنده شه‌گه‌ت و پيوستى به‌خه‌وتن و پشوردان بوو، به‌لام له هه‌موو گياندارانى تر په‌روشتتر بوو، تامه‌زورى هه‌وال و چيروكى تازه بوو، منيش دريغيم نه‌ده‌کرد، هه‌رچيم خويندبووه‌وه و بيستبووم... هه‌رچيم له ماموستاوه وهر گرتبوو، هه‌موویم پى ده‌وت.

روژى تره‌کيني نزيك بووه‌وه، داني به‌خويدا گرتبوو، به‌جورئيك به‌رگه‌ى گرت که تا ده‌هات زياتر سه‌رسامى ده‌بووم. هانى ده‌دام له که‌په‌که‌ بچمه‌ ده‌ره‌وه و وه‌ک زيندانىيه‌ک له‌ته‌کيه‌وه دانه‌نیشم دلنپاي ده‌کردمه‌وه که نه‌و ماوه‌يه‌کى زور به‌ته‌نيا ژياره، بۆيه له کاتى چوونه‌ده‌ره‌وه‌ى من بۆ ده‌ستکه‌وتنى نيچيرىک يان بۆ پشککيني ناوچه‌که، ده‌توانيت شاگای له‌خوى بيت.

من دلنيا بووم که تواناي هه‌يه به‌رگه‌ى له‌خوى بکات، چونکه هه‌ر نه‌و بوو بزگارى کردم و له‌چنگى مه‌رگىکى راسته‌قينه‌ ده‌رى کردم و چاوى ليم بوو، نه‌ک به‌پنچه‌وانه‌وه. بۆيه هه‌موو به‌يانىيه‌ک ده‌چوومه‌ ده‌ره‌وه، ليره‌وله‌وى به‌دواى نيچيردا رام ده‌کرد، يان به‌دواى به‌روبوومى ژيرزه‌وى و به‌رى پنگه‌يوى داره‌کان ده‌گه‌رام که وزه‌ى پيوستم بده‌نى بۆ به‌هيزکردنى ماسولکه‌کانم.

نه‌و روژه دوو کوترم راو کرد، که له‌نزيك گوماوه‌که نيشتبوونه‌وه بۆ ناوخوارنه‌وه، که‌رامه‌وه بۆ که‌په‌که. گويم به‌تينويتى کوتره‌کان و نه‌و رينگا دووره‌ نه‌دا که به‌ناسمانى بياياندا برىبوويان تا بگه‌نه‌ ناويک بۆ شکاندنى تينووتىيان! ته‌نها بىرم له‌ريتاه‌ده‌کرده‌وه که چ خوراکیكى پيوسته‌ تا

دەبیت؟

بۆنی تەواوی شوینە کەم کرد، بۆم دەر کەوت کە ریتایان
 بۆ کوی بردوو، لە پەرۆشی و دلته نکیمەو بە لەسە بوم
 و دواي شوینپیکان کەوتم بەرەو حەشارگەي رڤینەرەکان.
 بۆنە کە تاوھکو لای پاکووری گوماوھ کە بردمی. لەر قولەو
 خۆم مەلدايە نیو قوراوھ کە و تا ئەو بەر رۆیشتم، ئەو
 شوینەي کە جاری پیشوو سەگە ھارەکان بە دوامەو بەوون و
 لینی پەریمەو. بەرامە و شوینپیکان پەلکیشی ھەمان شوینیان
 کردمەو کە سەگە چاوبزو کوی شورەکان کە مارویان
 دابووم.

لەتە ک کۆتە لە داریکی وشکەو ریتام دوزیبەو.

پەتیک خرابوو ملی خوشەو یستە کەم و بە چلە داریکی
 وشکەو ھەلواسرابوو، سکی مەلدارابوو، بالندەي گوشتخۆر
 سەریان تی کردبوو. تاکوتەنھا ھەلواسرابوو، دەتوت
 قوربانیبە کە و نەزری خواوھندیکی دلرەق کراو. تەنانەت
 لەو مەینەتی و مەرگە قیزەو نەشدا ریتا روخسار و نیگا
 شیرینە کەي لە دەست نەدابوو. نەمزانی دەبی چی بکەم.
 کەوتم سەر زەوی و باوھشم بە قاچە خویناویبەکانیدا کرد
 و دەستم کرد بە گریان. فرمیسکم چۆراو کەي بەست، گریام،
 شیوھنم کرد بۆ ریتا و دایک و باوکم، بۆ مامۆستاکەم،
 بۆ ساتیکیش ئازارە کەم دانە مرکایەو، ئەم بەدبەختیبە شوین
 بە شوین لیم نابیتەو، ھیشتا تیر نەبوو لە دوورینەو ی
 ئازیزەکانم.

پاش کەمیک کە تیشکی خۆرەتاو داخی کردم، گوڤم
 دایە بەر خۆم تا پەتی خنکاندە کەي ریتا لە چلە دارە کە

بکه‌مه‌وه و دای بگرمه سه‌ر زه‌وی. ریخوله‌کانیم کو کرده‌وه
و خسته‌وه نیو سکی هلدراوی. له‌ته‌کیه‌وه دانیشتم و چاوم
بزییه روخساری، هموو نه‌ر وشه ناسکانه‌م به گویندا چپاند
که جاران به‌دلی بوون و همیش‌ه داوای ده‌کرد دووباره‌یان
بکه‌مه‌وه. خوزگه‌م ده‌خواست گویی لیم بووایه تا داوای
لیخوش‌بوونی لی بکه‌م، چونکه نه‌متوانی بیپاریزم که ته‌نیا و
بیپشتیوان تالووی مه‌رگیکی دژواری چه‌شتوو.

لاشه‌که‌یم تا نزدیکترین خالی کوماوه‌که هلگرت، له
سیبهریکی نزدیک ته‌نکاوه‌که‌دا چالیکی قولم هلکه‌ند، که
روژکاریک ره‌گی داره‌کان له‌و شوینه‌دا ده‌یان مه‌تر روچوونه‌ته
ژیر زه‌وییه‌وه. ویستم ریشه‌ی داره‌کان له‌ویندا بیگرنه نامیز،
چونکه ریشه‌ی سه‌گ و مروغه‌کان بو ته‌نها جاریکیش
ده‌رفته‌یان نه‌دا به‌ جوړیک بژی که به‌ چاوه‌ هه‌نگوینیه‌کانی
له‌ بیچوره‌کانی بروانیت، دور له‌ هه‌والی ناخوش و بروی
ره‌شی سیخوره‌کانی سه‌ری. کاتیک به‌ خول دام پووشی،
چاله‌که‌م پاراو کرد و جیم هیشت. نازانم ژیان که‌ی به‌زه‌ییی
پیمدا دیته‌وه و به‌بی مه‌رگ و له‌ده‌ستدانی نازیزه‌کانم رازم
لیدینی. باشه له‌سه‌رمه رابیم له‌گه‌ل به‌خاکسپاردنی هه‌موو
خوشه‌ویستانم؟ ناخر چون روحم به‌رگه‌ی نه‌م دایران و
نازاره کوشفدانه بگریت؟

هه‌رگیز گوره‌که‌ی ریتام جی نه‌ده‌هیشت گه‌ر به‌لینم
نه‌دایه بو ته‌میکردنی رفینه‌ر و بکوژه‌کانی.
په‌تی سیداره‌که‌یم وه‌ک یادگاریه‌ک هلگرت، بو نه‌وه‌ی
به‌زه‌یییم به‌ جه‌للاده‌کانیدا نه‌یه‌ته‌وه و کاره قیزه‌ونه‌که‌یان له‌بیر
نه‌که‌م.

زور دوا نه که وتم له دوزینه وهی گه له سه که تاوانکاره که بهو حاله وه چاره ریم بوون و زور ماندوویان نه کردم به گهران و دوزینه وهی حه شارگه که یان. هه مان گه له سه که بوو که کاتی خوی راویان نام، به لام له پینجه وه که م بوو بوونه وه بو سسی سه که له که ل لاشه ی سه گینکی که ر که دیار بوو ریتا توپاند بووی، سه که که ی تریشیان دیار بوو به هوی شه ر یان خنکان یان که رمای خوره وه توپی بوو، روو به رووی هه مان نیگاکانی جاران بوومه وه، چاوی سوور و زمانی لیکاوی و نیگای برسی، قاچه کانیاں به حال بهر که ی گیانی دهرده دار و شه که تیانی ده گرت، شله ژاو و ترسار بووم، پلانیکم نه بوو بوو بهرهنکار بوونه وه یان، دنیا به ک کینه م له دلدا بوو بهرام بهریان، چونکه تاکه سه گی خوشه ویستی ژیانمیاں کوشت بوو، ژیانیک که تیایدا بینومید بووم له هه مور شتیکی پرشنگذار.

بهرام بهریان وه سستم چاوم بریبه چاوه سووره کانیاں که ده توت پشکوی که شاهویه، به بی نه وهی ماسولکه یه کیش بجوولینن بو پهلما ردا تم. به راست و چه پدا ده ستم کرد به هه لبه زودابه ن، بو نه وهی تووره یان بکه م و به روومدا بته قنه وه. پلانه که م سه ری گرت و بینیم دوام که وتن، به شیوه یه کی کویرانه ده ستم کرد به باز هه لدان، تاکه مه رام نه وه بوو تا نزدیکترین خالی گومه مه نگه که په لکیشیان بکه م. که هه رسی سه که که دهوریان لیدام و خه ریک بوو که لبه یان له جه ستم گیر بکه ن، به بهر چاوی دهر یوقیویانه وه خوم هه لدان و چوومه سه ر دیواری رزیوری که لاوه یه ک، بهر له وهی دهر فته تیان بده منی بیر له وه لچوونه م بکه نه وه، من خوم که یاند بووه پشته وه یان. له چاو تروکانیدا ده ستم

کرده‌وه و په‌ته‌که‌م هه‌لدایه به‌رپییان، پاشان خوم هه‌لدایه
نه‌وبه‌ره‌وه، خوم نا به زه‌ویدا و په‌ته‌که‌شم به‌دهم راکیشا،
سی جار به‌ده‌وریاندا خولامه‌وه و په‌ته‌که‌م به‌توندی راکیشا،
به‌و شیوه‌یه وه‌ک سی بالنده‌ی راو‌کراو هه‌رسیکیانم په‌ت
کرد. هه‌مان بیروکه‌ی جارانی راوه‌ سوینسکم به‌کار هینا که
له‌ ماموستاوه‌ فیر بووم.

رام کرد و په‌ته‌که‌ هه‌ر به‌ده‌مه‌وه بوو، به‌ هه‌موو
هیزمه‌وه سه‌گه‌کانم به‌دوای خومدا راده‌کیشا. رۆژانیک بوو
دلنیا بووم که گوریکی ته‌رتوم نه‌ماوه بو پیکه‌لپژان، به‌لام
بارودوخ هه‌میشه‌ خواست و پیوستی دروست ده‌کات، له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شدا بق و تووره‌یییه‌که‌ی ناخم وای کرد بکوژانی ریتا
ئارها په‌ت بکه‌م. ملی ریم گرت تا گه‌یشتمه‌ لای گوماره‌که،
ببزار نه‌بووم له‌ راکیشانی سه‌گه‌کان که په‌له‌قاژه‌ی زوریان
کرد بو ده‌ریازبوون، چنگیان له‌ زه‌وی و هه‌ر تاشه‌ به‌ردیک
گیر ده‌کرد که له‌و بیابانه‌دا ده‌هاته‌ به‌رده‌میان. هیچ بواریکم
نه‌دان بو هه‌ناسه‌دان و هه‌لاتن.

پیش ئه‌وان خوم خسته‌ ئاوه‌که‌وه و قاچه‌کانم خسته‌ جووله،
به‌ ددانیشم په‌ته‌که‌م راده‌کیشا که له‌ قاچی سه‌گه‌کانم ئالاندبوو.
ته‌ماشای دراوهم نه‌ده‌کرد، به‌ هزی قورسایییی په‌ته‌که‌وه ده‌مزان
له‌ده‌ستم ده‌ر نه‌چوون و له‌و داوه‌ رزگاریان نه‌بووه. له‌نیو
ئاوه‌که‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی بازنه‌یی په‌ته‌که‌م راکیشا، له‌ قوولاییه‌وه
بو قوولتر، پاشان ده‌گه‌رامه‌وه سه‌ر رووی ئاوه‌که‌ بو ئه‌وه‌ی
هه‌ناسه‌یه‌ک بده‌م. تا ده‌هات نووزه‌ و وه‌رینی سه‌گه‌کان نزمتر
ده‌بووه‌وه، دواچار هه‌ستم کرد جووله‌یان، ده‌نگیان نه‌ما و لی
براو، ئاوسان و رۆحیان له‌به‌ر برا.

سەرەنجام گەرامەو و شەكەت و ماندوو لە تەنكاوێكەدا
كەوتم، پەتەكەش لەنیو ددانەكانمدا شل بوو، لەویوێ چارم
برییە پەتەكە، وردەوردە بەدوای لاشە بۆگەنەكاندا رۆ چوو
قوولایی گومارەكەو. گریكویری پەتەكە قاچی سربوویانی
زیاتر شەتەك دەدا، ئیتر بوون بە بەشیک لە زەمینی ژیر
ناوێ مەنگەكە.

هەر خۆم بووم لە تەنكاوێكەدا، سرووی هیچ نەدەهات
لە خۆم رامام، بە هۆی شكانی ددانەكانمەو دەمم خویناوی
بوو بوو. تا ئەو ساتەش نووزە و هاواری سەگە هارەكان لە
گوێچكەمدا دەزرینگایەو كە تا دواھەناسەیان پەلەقاژەیان
بوو، پیش ئەوێ تووناوتوون بن.

رېكردن تا كهنارى مهرگ، بهرەو دۆزەخى راستەقىنە

ھېچ چركەساتىكى دژوارم نەدىيوو وەك ئەوھى دوينى بەسەرم
ھات. لە ماوھى سەعاتىكدا ئازىزترىن و خۆشەويستترىن
و تزيكترين ھاوھلم لە دەست چوو، سەگىك بوو كە قريام
كەوت و سۆز و خۆشەويستى خۇى پى بەخشىم... بە
بەك جار سى سەگم كوشت، بى ئەوھى توزقالىك وىژدانم
بجووليت... چ نەفرەتتېھكە، ھېچكام لە ئىمە لەو دۈورنىيە
كە بەبى بىركردنەوھ بېتتە درندە! كىنە و تورپھى، تاكە
بزوينەرى ئەو جىھانەن كە تىيدا دەژىن.. ئەوھ چ ژيانىكە!
دۆزەخە دۆزەخ، نە بەزەبى تىدايە و نە جىگاي خۆشەويستى
تىدا دەبېتتەوھ، دۆزەخىكە بۇ خۇى... ئەو دۆزەخە خۇمانىن،
خۇمان دۆزەخىن... خۇمان دروستكەر و خۇمان جەللاد و
ھەر خۇيشمان قورىانىن!
نەمتوانى بىر لە ھېچ شتىك بکەمەوھ، ھىشتا بىريارى

هیچ شتێکم نەدابوو، هیچ شتێک ئەوەی لە مێشکم رەش نەکردەووە کە بینیم و گریاندمی. هەموو ئامانجەکەم ئەوە بوو هەلبێم و هیچی تر. بەردەم نارۆشن بوو، بیابانێکی بەرینی بێکۆتایی، بیابانی رۆح لە بەردەم بیابانێکی سێتەمکاردا کە هیچی لە هەگبەدا نییە جگە لە بۆنی مەرگی داھاتوو، بۆنیک کە بەراستی تامەزۆرم بۆی، حەزم لێیەتی و بە جەستەییەکی شەگەتەووە بانگی دەکەم، تیشکی کوشندەیی خۆر بێت یان چەپزکی لەتکەری هەر درێندەییەک... هیچ شتێک لام گرنگ نەبوو، نە چاوەرینی هەوالێک بووم و نە یادەووەرییەکی خۆش کە دلم فیتک بکاتەووە و مژدەیی ئەوەم بداتی کە رۆژێکی باشتر لە رابردووم لەپێشە... هەرچیم بینی هیچی بیر نەخستەووە جگە لە وێرانکاری و لەدەستدان و کاولکاری. ئەو رۆژانە بیابانم تەیی کرد بەبێ ترووسکاییی گەیشتن بە شوینیک، چەندان باھۆزم بینی کە لە زەوی هەلی دەگرتم و لە شوینیکێ دوور بەری دەدامەووە. وەک کاغەزێکی وشک، یان پەریکی سووک، خۆم دەسپاردە شەپۆلی خۆلیارین تا لەکەل خۆیدا بەبێ گەرانەووە بمبات. بەلام هەمیشە بێھیوای دەکردم و بە جەستەیی خۆلاوی و چاوی ئاوساوەووە لە شوینیکێ تر فریی دەدامەووە. هیچ ئومیدیکم بە سروشت نەمابوو، نە بە خۆرەکەیی، نە بە تۆزە گژوگیاکەیی، نە بە لم و سەرەبەکەیی، نە سەرماکەیی... هیچکام لەوانە یارمەتییان نەدام بچمە نیو دۆزەخ و پشووێک بەو سەرە پەر ئازارەم بدەم، وەک چۆن هەموو سوارچاکانی جیھان دواي سەرکێشییەکانیان پەنا بو پشووێکی هەتاھەتایی دەبەن... بەلام لەو بیابانە قاقەرەدا کی هیوای بە بارانە جگە لە شکستەییەکی بێناکا لە هەموو شت،

کتومت وەک من!

بەردەوام بووم و ملی ریم کرتبوو، بە رۆژ قرچەیی خۆر دەیسووتاندم و دەیکردمە خەلوزیکی رەش، سەرماي شەویش کە شەققەیی لە ددان هەلدەستان، دەیکردمە پارچەبەک شەختە! لەو سەرۆبەندەدا تەماشای کۆرەوی دیکەم دەکرد، لامەو تێدەپەڕین یان بەرەو رووم دەهاتن، تا قەمیی بەک لەدوای بەک، هەموومان شەکەت و برسەیی، کەس ناوڕ لە کەس نادانەو، تەنھا نینگایەک بۆ بەکتر دەکەین، جموجول و کاردانەو هەمان نییە! دەمییینی مرۆفەکان بە کۆلەپشتەکانیانەو دەیانویست بگەنە ئامانج (بەلام کوا ئامانج؟). سەگی بەرەللا، شەل، تەنیا و دووان و سیان... لە روخساری هەموویاندا بیتومیدی و رەشبینیم بەدی دەکرد، بیگومان روخساری منیش لە چاری ئەوانەو هەمان نیشانەیی تێدا بوو.

کەسمان خۆمان بە پرسسیار و چەنەبازی ماندوو نەدەکرد. هەموو لە خەمی ئەوەدا بوون کەمیک وزە پاشەکەوت بگەن بۆ بەرگەگرتنی بیابان، بەو هیوایەیی بگەنە شویتنکی ئارام، لە پیشەوێ بیت یان دواو، باشترە لەم خاکە وشکەیی کە نە سەوزاییبەکی تێدایە، نە ئاو، نە سێبەریک، نە بەزەیی!

بە پێچەوانەیی زۆر بەیانەو هەر بەرەو پیشەوێ رۆیشتم، بەبی ئاوردانەو، زۆر کۆمە لە مرۆف و گەلەسەگ و گیانداریی جۆراوجۆرم بینی کە بۆ شارە نزیکەکان گەرانە دواو، بەلام من بریارم دا بوو هەلبێم و لەو شارانە و تەنانەت لەو ولاتەش دوور بگەومەو، هەرگیز بیستم لە گەرانەو نەدەکردەو، هەموو رۆژیک هەنگاوەکانم زیاتر بەرەو دۆزەخ پەلکێشیان دەکردم، بەدوای مەرگی بەکجارەکی یان وەستانی

کو تاييدا ده‌گه‌رام، هيچ جياوازييه‌کي نيبه، تهنه‌ها ده‌مويست
 پشوو بدهم، له‌وه زياتر چي؟
 ريم ده‌کرد، هه‌ستم کرد به هوي گه‌رمای خوره‌وه
 ميتشکم که وتوره‌ته کولان. به راست و چه‌پدا ده‌مرواني،
 تهنه‌ها خوم بووم. پيش زياتر له سه‌عاتيک دوايين بنيادهم له
 چاوم ون بوو، من ئيستا بيه‌او هل و سه‌رگه‌ردانم، قاچه‌کانم
 به‌دوای خومدا راده‌کيشم. سه‌رم هه‌ليري و روانيمه ناسو،
 به‌و هيوايه‌ي که لاوه‌يه‌ک، په‌رژينيک، سيته‌رينک يان سه‌رابيک
 بيينم... هيچم به‌رچاو نه‌که‌وت، خه‌ريک بوو ده‌که‌وتم. قاچه‌کانم
 به جوریک چه‌مانه‌وه که ده‌توت شکاون، به‌ر بوومه‌وه سه‌ر
 زه‌وييه‌که، لووتم چه‌قي به خوله‌که‌دا، هه‌ناسه‌م پر بوو له
 بوئوبه‌رامه‌ي له‌که‌ي. هه‌رچونتيک بوو چاوم کرده‌وه تا
 سه‌رابي دواه‌ناسه‌ي خوم بيينم، سه‌رابي ژيانم، سه‌رابيکي
 پر و ره‌نگين به هه‌موو شه‌و بوونه‌وه‌رانه‌ي خوشم ويستن
 و ئيستا ش وا ده‌زانم هان له‌ته‌که‌وه، دواي شه‌وي که نه‌م
 جاره‌يان دنيا بووم له مه‌رگي خوم! به‌و حاله‌وه باش
 گويم له شه‌کانی ده‌وروبه‌رم نه‌بوو، هه‌ستم کرد يه‌کيک له
 دواوه به پشتما ده‌کيشيت، دواه‌مين ماسولکه‌ي زيندووي
 جه‌سته‌مي وريا کرده‌وه.

هيني... بجوولي... پيم بلي تو کييت و ليره چي ده‌که‌يت؟
 گه‌ر نا چاره‌نووست مه‌رگ ده‌بيت!

سه‌روبيچمي قسه‌که‌ره‌که‌م نه‌ناسييه‌وه، به هه‌موو
 توانامه‌وه هه‌ولم دا ده‌م بکه‌مه‌وه، نه‌متواني. ده‌م وشک و پر
 بوو له لم، زياتر له‌وه‌ي تواناي وه‌رين و قسه‌کردنم هه‌بيت.
 نه‌ري سه‌که گويت لي نيبه؟ وه‌لام بده‌ره‌وه، گه‌ر نا...

دێسان پێیدا کیشامەرە.

هیزی تەواوم دایە بەر خۆم پیش ئەوەی ڕووبەرۆوی
چارەنووسی خۆم ببمەرە و تیشکی چاوەکانم خامۆش بێت
و هەموو دەنگ و شتەکانی دەرووبەرم لی ون بێت، بە
دەنگیکی نووساوەوە وتم،

+ لیدەر... ناوم لیدەرە.

لەو کاتەدا گویم لی بوو یەکیکی تر وتی، ئەمە ریکییە...

سیخۆرە!!!

هەستم کرد زیاد لە کەسیک بە دیارمەرەیه بۆ لە تکردن و
هارینم، دواجار خۆم دا بە دەستەوە و هەناسە یەکی ڕەحەتم
هەلمژی، "دواجار ئەوە تانی... مەرگ!"

هیندەم لە خەیاڵە کە دەرگاوانەکانی دۆزەخ پەلکێشیان
کردم، پیکەرە ڕۆ چووینە قوولاییی مەرگەرە.

چۆن كه وتمه بۆسهی چته كانه وه و "ژهنه رال" م بیینی!

خۆم به مه رگی به كجاری سپاردبوو كه ده مزانی زۆر نزیك
و نه مه هه تاسه ی كوتایمه و له ماوه ی چهند چركه به كدا
ترووسكایی له چاوه كانم ده بریت. جه سته م وه ك شه قشه قه
له نیوان كه لبه تیژه كاندا ده له رزی، كه هه ستم ده كرد ده چه قنه
سه رتا پای گیانمه وه. سه ره تا هه ستم كرد كوشنده و سه خت
و به ئازاره، پاش كه میک ده رزی ئازن بووم، ئیتر جینی
كه لبه كانیان وه ك پیوه دانگی ئاسایی لی هات، هه ستم به
هیچ نه ده كرد جگه له ته ربوونی شوینیکی تری جه سته م.
نه م جار هه ش خه ملانده كه م كورتی مینا.

له كاتی كدا وه ك توپیک كه وتبوومه به رپینی سه گه هاره كان
و جنیویان پی دهم و به سیخور تومه تباریان ده كردم،
بستیکی جه سته م له نه شكه نجه یان قوتاری نه بوو، هه ستم
كرد به كیكیان به شه قیگی توند له به رده م چه پوكی نه وانی

تر دووری خسته‌وه، که تا ئه و ساته به‌رده‌وام بوون له
تیله‌لدان و پیوه‌دانم. جه‌ستم به‌هموو قورساییی خویه‌وه
که‌وته سهر زه‌وی و ته‌پوتوزیکی که‌وره‌ی له‌دهوری خوی
دروست کرد، گویم لی بوو به‌قیزه‌ونتترین شیوه‌ سه‌رزه‌نشستی
سه‌گه‌کانی ده‌کرد و ههر جاره‌ی یه‌کیکیانی رسوا ده‌کرد.
سه‌گه‌کان باوه‌ریان به‌و دیه‌نه‌ نه‌ده‌کرد، نه‌یان ده‌زانی
بوچی ژه‌نه‌رال وا گری گرتووه؟ پاشان داوای لیخوشبوونیان
لیی کرد، چونکه‌ تینه‌که‌یشتن بوچی سه‌رسه‌ختانه‌ به‌رگری له
سه‌گیتی به‌ره‌للا "سه‌رباری ئه‌وه‌ش، سیخور" ده‌کات؟

گویم لی بوو ناله‌ و پارانه‌وه‌ی سه‌گه‌کان زیادی کرد و
له‌ وه‌رین که‌وتن، وه‌ک بلیی چاوه‌ریی شتیک بن، بو‌یه‌که‌م
جار گویم له‌ ده‌نگی ئه‌وه‌ بوو که‌ پییان ده‌وت ژه‌نه‌رال،
نه‌ویش ته‌نها رسته‌یه‌کی وت:

بیهینه‌ به‌رده‌ستم!

پاشان به‌متمان‌وه‌ چند مه‌نگاوئیک له‌ جیی خوی جوولا،
گر ته‌ختی زه‌وی نه‌بوومایه‌ هه‌ستم به‌ شه‌لینی قاچی چه‌پی
نه‌ده‌کرد.

بیه‌زه‌بییانه‌ که‌وتنه‌ راکیشانم به‌نیو خوله‌که‌دا، به‌لام
نه‌یانویرا تیم هه‌لدن یان ده‌ست بخه‌نه‌ بینم وه‌ک شیوازیکی
ناسانتر بو‌ گواستنه‌وه‌م، هه‌ستم کرد هه‌م تووره‌ن و هه‌م
حه‌په‌ساو، به‌لام جکه‌ له‌ تووره‌بییه‌کی ترسنوکانه‌ و دانه‌جیری
و زمانده‌رکردن، هیچ کاردانه‌وه‌یه‌کی توندیان نه‌بوو، ملکه‌چی
داواکه‌ی ژه‌نه‌رال بوون، که‌ دیار بوو تاکه‌ بریارده‌ر و
فرمانده‌یان بوو.

که‌یشتینه‌ لای کولبه‌یه‌ک که‌ له‌ خشتی قورین و چینکو

دروست کرابوو، به‌ئەسپایی خستمانە بەردەم ژەنەرال و
 ئەویش ناماژەیی بۆ کردن تا بکشیتەوه.
 تەواو نەکشانەوه، کەمیک لیمان دوور کەوتنەوه، لە
 هەموو لایەکەوه دەورەیان دابووین، بەدزییەوه گوتیان بۆ
 قسەکانمان شل کردبوو. سەگی زەبەلاحم تیاياندا بینی، بە
 هۆی شەریان تیشکی خۆر و پەشەبای بیابانەوه گەر
 بووبوون، بەلام سەگی چاپوک و دەمبار بوون و تەنها بە
 نیگا و فەرمانی ژەنەرال بیدەنگ دەبوون. ژەنەرال زۆر لە
 شوینەکەیی خۆی نەمایەوه، دواي ئەوهی سەگەکان جییان
 هینشتم و شەکەت و بیدەسەلات توانای هەلسانەوه و بەرگری
 و بەرەنگاریم نەبوو، ژەنەرال لیم نزیك بوووه. پێچەوانەیی
 ئەوهی پێشبینیم دەکرد، لەتەکمەرە وەستا و ماوەیەکی زۆر
 لێگەرا لە پوالتی ورد بێمەرە. سام و شکۆی هەبوو، سمیلی
 پڕ و کەلەیی زل، جیاوازییەکی ئەوتۆی نەبوو لەگەڵ ئەو
 سەگەنەیی کە گۆزرایەلی بوون، ئەوەندە نەبیت کە متمانەیی
 هەبوو، قسەیی ئەو پەتکرنەوهی نییە. هەرچەندە ماندوو
 بووم و چاوەکانم داخرابوون، دەموچاوی نامۆ نەبوو لە
 بەرچاوم، بەتایبەت کە لە چاوەکانی ورد بوومەرە، دلتیا
 بووم کە هاوشیوەی دەستوپینوونەکەیی مامەلەیی توندم
 لەگەڵدا ناکات، لە نیگایدا بزەییەکی دلتیاکەرەوه و ناماژەییەکی
 روشنی بزگاربوونم بینی.

سەرەنجام لێی پرسیم،

ناوت لیدەرە؟

+ بەلێ ئەوه ناوەکەمە، بەلام نە سیخوورم نە ئەمەریکی.

ئەوه دەزانم، بەلام ئەوهش دەزانم کە لەم ولاتەدا تەنها

یەك سەگی تر هەیه بە ناوی لیدەر.

+ لەوانەیه وا بییت... ئەوەش منم... بەلام بۆچی وا دەلیییت؟
چونکە ئەو لیدەر ناوە باش دەناسم، تۆش گەر ئەو بییت
دەبی بماناسیتەوه.

وەلامەگە ی بیدەنگی کردم، یادەوه‌ریم سەراوژیر کرد
بەلکو رورداویک یان زانیارییەکم بێر بخاتەوه، گەر
نرووسکایییەکی گەمیش بییت، بۆ ناسینەوه‌ی ئەمە ی بەردەمم
ژەنەرال، گە دەمناسیت، یان دەیه‌ویت بمخاتە داوی خزیه‌وه.
سەرەنجام وتم،

+ داوی لیبور دنت لی دەگەم... ئ... ئ... ئە ی ژەنەرال... رۆژ
بە رۆژ یادەوه‌ریم لاوازتر دەبییت.
یادەوه‌ریت چالاک دەگەمه‌وه.

ژەنەرال ئەمە ی وت، هەستایه‌وه و بە ژنوبالای گەگەتی
خۆی لە بەردەمدا نمایش کرد، خۆر جەستە ی سووتاندبوو،
هیچ عەیبیکی تیندا نەبوو جگە لە شەلینی قاچی چەپی، گە
ئەویش بە ئاسانی هەستی پی نەدەگرا. بە بەردەمدا مات و
رۆیشت، دەمی شور کردەوه بۆ لای کویچکەم، تەلیسمینی
بیرم خستەوه گە بە مندالی دەموتەوه و تەنها یەك سەگ
ئەمە ی دەزانی، ئەو دەمانە ی لە شوینیکدا بانگی یەکترمان
دەکرد گە زور ئازیز بوو لە دلماندا، بەلام ئیستا دووره
لیمانەوه... "ئاللاه... مەحاله... باوەر بەوه ناکەم گە دەیبینم!"
ژەنەرال پێکنی و سمیلی لا برد، لە ژیرەوه رۆخساری
براگەم بینییەوه گە دەمیک بوو ونم کردبوو.

بەر هەموو نازار و برینەوه لە خوشیاندا گە وتمە خۆشی
و کلکە لەقی لە پشتیەوه، لینی ورد بوومەوه: براگەم چەند

گوراوه! نه و هيچ کاردانه وه په کي که رمی نه بوو، هه موو ساتيک روويه کي گرژي نيشان دده، تيگه ييشتم که له به ردهم که له سه گيکي چاوبزدا که له ته کمانه وه وه ستاون و چاوديريمان ده که ن، ناتوانيت ليم نزيک بيته وه و سوزي خويم بو دهر بيريت.

دواي نه وه بو چرکه په کيش بيدهنگ نه بوو. فرماني به سه گه کاني تر کرد يارمه تيم بدن تا بيمه وه سه رخوم. دواي نه وه ي خاوينيان کرده وه و به گويره ي توانا نه و برينانه ميان چاره سه ر کرد که خويان خستبوويانه گيانمه وه، که ميک هه ستم به ناسووده يي و نارامي کرد. براکه م بانگي کرده ده ره وه ي که له سه گه که، "له که لم وه ره، با دووبه دوو بچينه شوينيک!" نينجا که له سه گه چاوبزه که ي جي هيشتم و فرماني کرد له جي خويان نه جوولين.

له شوينيکي دوور له وه رين و چاوي سه گه کان، گويي له هه موو به سه رهاتي نه و پوژانه ي دوايم گرت تا نه و کاته ي که ييشتمه لايان، به لام سه ير بوو پرسياري نه کرد که له مالي ماموستا چيمان به سه رهات و چاره نووسي دايک و باوکمان به کوي که ييشتم. براکه م پيي وتم، زور شتم دهر باره ي رابردووتان زانيوه دواي نه وه ي له رني سه گيکه وه پرياسکه په کي ده ست که وتووه، چهند ده فته ريک له نيو پرياسکه که دا بووه! "سه گه که له م شه رانه ي دواييدا کوژرا، باشم له ياده ناوي هوزا بوو." پيش مانگيک هوزا که ييشتبووه نه م سه ر بازگه به و داواي يارمه تيي کردبوو بو نه وه ي له ولات هه لبيت. براکه م وتي، "له حال و رهفتاري به گومان بووم، له کهل نه وه شدا ناماده بووم هارکاريي بکه م

بو مه لاتن، چونکه یارمه تیی زور سهگی ترم دابوو. بایه خیکی
ئه وتوم به کیشه کهی نه دا تا ئه و کاتهی پریاسکه که مان بینی،
به لام نهیده هیشته بزانیین چیی تیدایه، بویه زیاتر لیبی که وتمه
گومان و به سهگه کانم وت چاو کراوه بن به رامبه ری. کاتیک
دهفته ره کانم بینی و چاوم به یادداشت و دهستوو سهگانی
ماموستا که وت، کاتیک هوزا بوی پروون نه ده کرده وه که
چون دهستی که وتوووه، هیندهی تر لیبی تووره و به گومان
بووم. بویه زیاتر ئه شکه نجه مان دا، ئه وه بوو دانی به وه دانا
که چیی کردوووه. خوزگه دروی بگردایه و بو خه له تاندن
ئه و قسانه ی بگردایه، نهک وتنی راستییه کان! زوری
نه خایاند، چاره نووسیم خسته بهر که لبه ی سهگه هاره کانم،
پارچه پارچه یان کرد و لاشه یان له و بیابانه دا فری دا، بوو
به خوراکی چه قه ل و بالنده ی گوشتخور. ئه وه تا نیستاش
دهفته ره که م پییه، زور به ی به شه کانیم خوریندرووه ته وه و به
هویه وه ده زانم هه مووان چییان به سهر هاتوووه، ده زانم
حالتان چون بووه، دایک و باوکمان چون مردوون، توش
چیت به سهر هاتوووه، چونکه ماموستا ئه و ورده کارییانه ی
به جوانی تو مار کردوووه.

لیره وه زانیم ئه و پریاسکه یه ی به دهستی براکه مه وه یه،
هه مان دهفته ری بیره وه درییه کانی ماموستایه که هوزا و
تالانچییه کان له که ل شته کانی تری مالی ماموستادا دزییان. بو
هوزا هیچ خه مبار نه بووم، ده مزانی به و تاوانه ی که به دهستی
خزی ئه نجامی دابوو، چاره نووسی خزی نه خشاندیور. هیچ
تامه زرو نه بووم براکه م ئه وه م پی بلایت که هوزا بوچی
به و ورده رویشته و که وتنه چنگی که له سه گیتی برسی له و

بیابانە بیسنوورەدا!

پینی وتم، "لیدەر... وشە مەھۇنەوہ. من سەرۆکی
گەلەسەگینکی چەتەم، ئەوہ راستییەکەییە... بەلام چۆن وام
لینھات! ماوہیەکی زۆرہ بە ھۆی شەر و کاوکارییە توندەکانی
ئەم دواییەوہ ھیز و دەسلاتی من و گروپەکەم زیاتر بووہ."
براکەم بەدەم بپیرکردنەوہوہ سەربووردەیی ھەموو
رۆژەکانی دوای داہرانی بۆم گێرایەوہ، دوای ئەوہی مامۆستا
پیشکەشی ھاوڕینیەکی خۆی کرد. بەبی وەستان - دەتوت
ھەموو رووداوہکان لە شاشەییەکی نەبینراوہوہ دینەوہ
بەرچاوی - چاوەکانی داخستبوو، پوختەیی ژیانی رابردووی
بۆم گێرایەوہ.

براکەم چیرۆکی خۆیم بۆ باس دەکات

"خۆت دەزانى لەو کاتەوێ تۆم نەبینیوە تەوێ کە مامۆستا منى پێشکەشى ھاوڕێکەى کرد، وای زانى کۆتاییم ھاووە و بەکەلکى هیچ نەماوم. بەلام لە راستیدا پێى پان و قاچە شەلەکەم هێزى زیاتریان پى بەخشیم و بیوم بەوێ کە خۆم دەمویست. کابرا هەستى بەمە کردبوو، بەبى خۆراک و ئاو بۆ ماووەیەکی زۆر بەتەنیا جێى دەهیشتم، چەند رۆژیک برسێى دەکردم و پاشان نیچیریکى سادەى دەخستە بەردەم، بە چەند خولەکیک لەتوپەتم دەکرد و دەمخوارد. سەرەتا مریشک و ھەموو جورە بالندەییەکی دەدامى، دواى ماووەیک ئینجا بەرخ و کەرویشک و بزنى فەرى دەدایە بەردەم، تەنانەت ھەندیک جار بەرازە کیویى بۆم دەهینا، کە ئەمدەزانى لەکوی دەستى دەکەوت! وا دیار بوو بۆ شەر مەشقی پى دەکردم. برسێکردن و خۆراگری چەند رۆژە، دواى ئەوێش مەملانى و شەر. تا ئەو دەمەى کاتى یەکلاکەرەوێ

هاتە پیش، کە ڕووبەڕوو لەگەڵ سەگینکی بەرەللادا بینیمی،
ئەو سەگە داماوە تەنھا یەک خۆلەک خۆی لە بەردەمدا
گرت، بێ ئەوەی هیوای بەرەنگار بوونەووەیەکی راستەقینە،
یان لانی کەم شەریکی بەرابەری هەبیت، لە بەردەستدا
گیانی سپارد.

دوای مەشقیکی درێژخایەن و بەرەنگار بوونەووەی جۆرەها
سەگی گەورە و بچوووک، ڕۆژیک هات و بە ماشینەکەی بردی
بۆ شوینیکی دووری دەرەووەی شار. لەوێ، لە مەزرایەکی
دوور دەست کە مولکی گەورە پیاوانی دەولەت بوو، یەکەم
شەری رەسمی خۆم کرد، دوای ئەویش لە هەمان شوین
و چەند شوینیکی دیکە شەری ترم کرد. تا دەهات ناوبانگ و
دەرەدەیی و سەرکەوتنم زیاتر دەبوو، خاوەنەکەم شاگەشکە
دەبوو، لەم گۆرەپانەووە دەیکواستمەووە بۆ گۆرەپانیکی تر،
کاری من تەنھا ئەو بوو ژمارەیی ئەو سەگەکانە زیاتر بکەم
کە لە ژێر پیمدا دەتلانەووە و دەم و چەستەمیان بە خوینی
خۆیان رەنگ دەکرد. ئاویان لیتابووم "شەلەیی کوشندە،"
هەموو کەس ئاواتەخواز بوو سەگەکەیی وەک من بەهەلمەت
و تۆقینەر بیت لە کاتی گەمارفودانی قوربانییەکانیدا. ناوبانگ
دەر کرد، هەفتە نەبوو نەچمە مەیدانیکی تازەیی زۆراتبازی
و سەگینکی تر ڕووبەڕوو نەبیتەووە. ئەم کەلبانەم لە لاشەیی
چەندین سەگ کێر کردووە و ملی زۆرم شکاندووە، هیندە
بیشومارن نازانم چەندم تەختی زەوی کردووە، تەنانەت
دەموچاری ئەو سەگەکانەشم لەیاد نەماوە کە لە بەردەمدا
چۆکیان داداوە!

بەلام وەک چۆن هەموو شتیەک سەرەتای هەیە، بیگومان

دەبی کوتایبیشی نزیک بیت!

لەو رۆژانەی دواییدا خاوەنەکەم دەبیردم بۆ زۆرانبازی
نیو کۆشکی پیاوێ گەرەکان، یەکیک لەوانەش کۆشکەکەی
خودی سەرۆک بوو. هەموو کەسیک نامادە بوون، هەموو
چین و پلەپلە، کوری سەرۆکم بینی لە ریزی پیشەوەرە
شەریکدا، دەبوو سەگەکەیی خودی سەرۆک ببەزینم. متمانەی
تەواوم بە خۆم هەبوو کە زۆر بەئاسانی دەتوانم ببەزینم،
وەک چۆن سەگەکانی پیش ئوم بەزاندبوو. بەلام ئەو
چارەیان هەستم بە جوولەپلەکی نامۆ کرد لە دەوری خۆم،
کە خاوەنەکەشم تێیدا بەشدار بوو!

لەگەڵ چەند کەسیکی تردا بردمێ ژووریکی لاوەکییەو،
بە پەتیک بەستیمان بە ستوونیکەو و ببەزەبیبیانە کەوتە
لیدانی قاچی چەپم، زیاتر شەل و شەکەت بووم، ئینجا
بەربوونە گەردن و پشتم، هەتا توانییان دارکاریان کردم!
ئینجا بۆرییەکیان برییە کۆم و فوویان تی کرد! بە
هەویریکی - کە تامیکی سەیری هەبوو - کەلبەکانمیان چەور
کرد. ماوەی چارەکە سەعاتیک بەو حالەو جێیان هیشتم،
ئینجا خاوەنەکەم هات و پەتەکەیی کردەو، هەتا مەیدانی
زۆرانبازییە کە رای کیشام، لەوی روبرووی گەرەترین
سەگ بوومەو کە تا ئەو ساتە شتی وا زەبەلاحم نەدیوو!
بە مانای وشە تیکشکاو و بیهوش بووم، هیچ توانای وەستان
و جوولە و بازەلدانم نەبوو. زانیم بەرامبەر درندەپلەک
وەستاوم کە سەگی کوری سەرۆکە، تەماشام کرد خویشی
بەتاسەو قوم لە جگەرەکەیی دەدات و چاوەرێیە پانم بکاتەو!
لەویدا تیکەیشتم کە بۆچی دارکاری و بیهوشیان کردم؟ بۆ

ئەوێ سەگە نازدارە کەئێ ئەبەزینم!

ئەو سەگە دڕندەییە بواری هەناسەدان و خۆسازادنی ئەدام،
 پەلاماری دام و بە قەپالیک بەرزێ کردمەو، پاشان تووری
 دام و کیشامی بە پەرژینە ئاستینە کەئێ چوار دەوری مەیدانی
 زۆرانبازییە کەدا. دەرفەتی دەربازبوونم نەبوو، هەمووان
 دلتیا بوون کە منیش قوربانییە کەئێ ترم! بەلام من لە تاخەو
 ئەو حیزە فیلەم رەت کردەو، بەو پەری خۆینساردییەو
 بەرگەئێ هەموو قەپال و گورزەکانیم گرت، تا ئەو کاتەئێ
 تاکە دەرفەتیکم بۆ رەخسا، ماسولکەکانی ملی خاوبوونەو،
 وای زانی کوتاییم هاتوو، گەریکی تەواو بە دەوری خۆمدا
 خولامەو، بەگۆیرەئێ توانا خۆم گورج کردەو و بەلەنگی
 خۆم مەلدا - هەموو ئەوانەئێ پیشتر ئامادەئێ شەرەکانم
 بوون، ناشنای ئەو جۆرە خۆمەلدانەم بوون - وەک چۆن
 جارێ سەگەکانی ترم شوک دەکرد، ئەو سەگە دڕندەییەشم
 شوک کرد، جۆولەییە کەئێ ورد... سەگەئێ دڕندە نەیزانی چۆن
 لە چاوی ون بووم تا هەستی بە کەلبە تیزەکانم کرد کە لە
 گریی ملی گیر بوون، ئیتر چەپۆکم لەو جەستە زەبەلاحەئێ
 گیر کردبوو تا نەهیلیم بە هیچ شینوویە کەئێ جۆولە بکات، لەو
 کاتەدا هیچ هیزیکێ دنیا نەبوو لەژێر چنگم دەری بێنیت.
 بە بەرچاومەو سەگە کەئێ کوری سەرۆک کەوتە گیانەللا،
 بی ئەوئێ ماسولکەکانم شل بکەم. ئەو ئاپۆرە گەورەئێ
 بەرەنگارم بوونەو و کەوتە هاتوهاریان، بەلام هیچ شتیک
 نەبوو هاندەرم بەرامبەر نیگای شیتانەئێ کورە کەئێ سەرۆک
 کە چاوی لێ بوو سەگە کەئێ وای بەردەمدا گیان دەسپیریت.
 چەند ساتیک پیش بەردانی سەگە کە - کە تەختم کرد و بۆ

هه تاهه تایه رۆحی تیندا نه ما - کوری سه روک هیمایه کی بو
ئهوانی تر کرد، ته ماشا ده کهم هه ر ته نیام و سی سه گی
زه به لاهی تر به رامبه رم وه ستاون، لاشه ی سه که که ی تریش
شه لالی خوینی خوی بووه و له ژیر پیمدایه. هه ستم به
دوران کرد و که سم نه بینی دهنگ هه لبریت. خویشم دهنگم
هه لئه بیری، هیچ متمانهم به سه رکه و تن نه بوو له شه ری
داهاتووم به رامبه ر که له کومه ی سی سه گی تر، سی سه گ
که ئه وانیش وه ک خۆم له سه ر شه ر و کوشتار راهینراون.
چندی هیز و وزه م تیندا مابوو هه ولم دا هه لسمه وه، به لام
هه وله کانم بیهووده بوون، سه ره نجام که وتم و له به رده میاندا
چۆکم دادا و له خوینی خۆمدا که وزام، هه رسی سه که که
چیژیان وه ر ده گرت له قه پال و مژینی خوینه کهم تا ئه و
کاته ی بوورامه وه. له ته ک لاشه ی سه که درنده که وه که وتم،
وام زانی ئیتر ته وار بووم... مردم... چاوه کانم داخست و
چوومه خه ویکی قووله وه، دنیام بو هه میشه جی هیشت!
دیار بوو چند سه عاتیک بیهوش که وتبووم پیش نه وه ی
هه ست به خۆم بکه م که فری درابوومه سه ر زبلدانیکی
قراغشار.

هه رچه ندم ده کرد نه مده توانی بجوولیمه وه. جهسته ی
شه قارشه قارم هیشتا خوینی لی ده چورا، که ردم نه نجن
نه نجن کرابوو، قاچه کانم شکابوون، به لام هیشتا مابووم و
له سه ر زبلدانیکی که وره - که هینده ی خانوویه کی که وره
به رز بوو - هه ناسه م ده دا، بیرم کرده وه، رهنگه خاوه نه که م
یان خه لکه که ی تر - له وانیه زانیبیتیان زیندووم و که لکی
هیچم نه ماوه - به ماشینیک لاشه که میان هیناوه و بی نه وه ی

کہس چاوی لی بیت، لیڑہدا فرنیان داوم، ماتونہمانمیان
سپاردهی قہدر کردوہ. تا ئہمروش نازانم چون بہ
فیشہکیک نہیانکوشتووم؟ خو ئہوہ ئاسانترین ریگہچارہ
بووہ!

دوای ئہوہش چہندین مانگ بہدہست ئازار و تیمارکردنہوہ
ہر دہتلامہوہ.

دوور لہ چاوان ہیزم وہبہر ماتہوہ و بہ شیوازیکی تر
دہمرواتیہ شتہکان. ہموو خہمیگم ئہوہ بوو برینہکانم
ساریژ بکہم، نہ دہچوومہ دہرہوہ و نہ بہرہنگاری کہس
دہبوومہوہ، تہنہا ئہوہندہ نہبیت کہ لہپینار مانہوہمدا
ہہلپہی پاروویہکم دہکرد. وہک جرجی نیو کونہکانم لی
ہاتبوو، وزہ و توانای دہرکہوتنم نہبوو، چہندی بؤم دہکرا
خوم لہ چاوان ون دہکرد، تاکہ خہمم ژیان بوو، تہنہا ژیان
لہو ماوہیہدا تیگہیشستنیکی جیاوازم بؤ دروست بوو
دہربارہی ژیان، نہک تہنیا وہک مہیدانیک بؤ زورانبازی،
بہلکو زور لہوہ کہورہتر، لہگہل ئہوہشدا گہر ژیان ریگاہیکی
بؤ دانابیت دہبیت پیندا برویت و ماتوانیت سہرپیچی بکہیت.
لہو مانگانہدا خومم لہسہر شیوازیکی تر راہینا، وردہورده
برینہکانی رؤح و جہستم ساریژ بوون، بیرم لای ئہوہ بوو کہ
ژیان بہرہو چارہنووسیکی ترم دہبات، کہچی قہدر بہرہو
بہرہنگاریسی دیکہ ئاراستہت دہکات... ئہوہتا بہ چاوی خوت
دہبینیت سہرؤکایہتی گہلہسہکیکی چہتہ دہکہم، بہلی، چہتہ
و ریگر، بہلی ئہوہ ناوہ راستہقینہکہیہتی لہ ولاتی ناٹارامی
و بیاساییدا، دہبوو یان لیکہریم بکہونہ ویزہم و کہولم
بکہن، چونکہ بہرہنگاربرونہوہی ہموویان سہخت بوو، یان

به چند چرکه‌یه‌ک پشت له‌وه بکه‌م که به دریزایی چندین مانگی چاکبونه‌وه‌م هه‌ولی له‌بیرکردنیم ده‌دا، ریک نه‌وه‌یانم کرد... به چاو‌تروکانیک هه‌ستی کوشتن و به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌م له‌ناخه‌وه زیندرو کرده‌وه و هه‌موویانم خسته ژیر فرمانی خومه‌وه. هه‌موو شتیک به‌بی به‌ره‌نگارییه‌کی خویناویی نه‌وتو هاته ده‌ست، ده‌توت نه‌مانه چاو‌ه‌روانی من بوون و پیوستیان به سه‌رکردایه‌تی من بووه، قاییل بوون به ده‌سه‌لات و هه‌ژموونی من به‌سه‌ریانه‌وه... من له‌و کاته‌وه تا ئیستا سه‌رکرده‌یانم به پله‌ی ژهنه‌رالیکی ساخته که باندکه‌م هه‌تا مردن به پیروزم ده‌زانن! پاش رووداوه‌کانی نه‌م دوایییه، نه‌مرو له‌گه‌ل نه‌واندا حوکی ناوچه‌یه‌کی به‌رغراوانی سه‌رسنوور ده‌که‌م، هیچکام له‌هاوولاته‌کانم فه‌رمانه‌کانم ره‌ت ناکه‌نه‌وه و به‌ره‌لستیم ناکه‌ن. بکوژ و ببیر هه‌ر خوم، روژبه‌روژ متمانهم زیاتر ده‌بیت، که به‌راستی ژهنه‌رالم و سه‌رکه‌وتنیکی مه‌زن تومار ده‌که‌م، یان وه‌ک ژهنه‌رالی نه‌م تاقمه به خراپترین شیوه ده‌مرم... به‌لام رینگه‌م بده شتیکت پی بلیم براهه‌م، من له‌و باوه‌ره‌دام مردنه‌که‌م له‌سه‌ر ده‌ستی هاوکاریکی خوم یان باندیکی له‌خومان به‌هیزتر ده‌بیت، باندیک که له‌سه‌ر ده‌ستکه‌وته‌کان ملمانیمان ده‌کات، نه‌و جوړه باندانه‌ش له‌زیادبووندان. له‌رابردوودا هیچ شتیکی باشم نه‌کردووه، نه‌وه‌ی نه‌مروش ده‌یکه‌م باش نییه، به‌لام تاکه شتیک که فیری بووم و له‌مندالییه‌وه فیریان کردم، ناچاریشم تا کوتایی به‌باشترین - یان خراپترین - شیوه بیکه‌م، نه‌وه‌یه که تا کوتایی گیمه‌که بروم.. کوتایی و هیچی تر.

سواربوون و روانین له کامیوئیکهوه... ولات هر بهرہو دواوه دہروات!

سواری کامیوئیک بووم که له قہراغ رینگاکهوه راگیرابوو. شوقیرہکهی هر بهسہر کورسییہکهی خویہوه خہوتبوو، بهو هیوایہی پشوویہکی کورت بدات و پاشان له گہل فینکیی بہیانی و رۆژی رووناکدا دەست بہ لئخوریین بکاتہوه. تہنہا خوم و ژدہنہرالی برام بووین، ہیچکام له ئەندامانی باندہکهی نہہینا. تاوہکو نزیک ریکا گشتییہکه یاوہرم بوو، دواي برینی تہپۆلکہ لمہکان کہ تہنہا خوی پی پی دہزانی، مہبہستی بوو له ہیچ لایہکهوه نہکەوینہ داوی بنیادہمہوه. کہ کیشتیہ ئەو شوینہی کامیونہکانی لی راگیرابوو، ناماژہی بو کردم کہ له بچووکہکہیان نزیک بیمہوه، کامیوئیک کہ پر بوو له کہلوپہلی کونہ، جانتا و سندوق و کارتونی قہبارہ جیاواز. پی و تم، "ئیرہ باشترینہ... لہنیو ئەم کہلوپہلانہدا کہس مہسست پی ناکات و بہبی سہرئیشہ له سنوور

دہ پیریتہ وہ۔"

نہ مدہ زانی چون وہ لام بدہ مہ وہ۔ دوایین شہوی دیداری
من و براکہ مہ و بہرہ بہ یانی روژی دواتر لہ یہ کتر دادہ برین،
نہم قہ دہرہ نارہوایہ چیہ؟ بہ لام لہ بہر نہ وہی راہاتوہ
و دہستوپہنجہی لہ گہل نہم نہ ہامہ تیانہ گہرم کردوہ، بہ
جوولہ یہ کی جہستہ و ناماژہ یہ کی سہرہ بلندہ کھی، وتی،
"دہی لیدہر... خاوخاومہ کہ، تا بہ خہ بہر نہ ہاتوون۔"

لیی نزیک بوومہ وہ بو نہ وہی باوہشی پیدا بکہم
و خواحافیزی لی بکہم، قاچہ شہلہ کھی بو دریز کردم،
فرمیسک لہ چاوخکانیدا قہ تیس مابوو، دہیویست نہو
دلتنگیہی خوی بشاریتہ وہ و ہاکا نہ داتہ پرمہی گریان
و لہ بہر دہم مندا لاواز دہر نہ کہ ویت، نہم جارہیان ریگہی
دام لیلی نزیک بیمہ وہ، باوہشیکی توندی پیدا کردم، دہتوت
خواحافیزی ہمیشہ ییم لی دہکات، یان خواحافیزی لہو
یادہ و ہریہی ناخی دہکات کہ منی بیر دہخاتہ وہ، بو نیک یان
باوہشیک کہ بو ہمیشہ لہ گہ لیدا بمینیتہ وہ... پاشان پتی
وتم،

"راکہ برام... لیرہ ہیچ ہیوایہ ک بہدی ناکریت، کہ من
لیرہ گرہو لہ سہر ژیانی خوم دہکہم، ہوکارہ کھی نہ وہیہ
کہ لہم دنیاہ دا ہیچ شک نابہم... من کوتاییم ہاتوہ، بہ لام
تو نہ خیر... تو دوور بکہ و ہرہ وہ، ژیانی خوت دروست بکہ و
ہولی پاراستنی رہچہ لہ کہ کہ مان بدہ... خوا ناگادارت بیت۔"
بہرہو نہو شوینہ گہ رایہ وہ کہ دزہ مان لئوہ کردبوو،
لہ نیو تہ پؤلکہ لہ کانی نزیک ریگا کہ دا لہ چاو ون بوو نیتیر
بہرچاوم نہ کہ وتہ وہ۔

به‌سه‌سپایی خۆم هه‌لدا و له‌نیو که‌لوپه‌ل و سفندوقه‌کاندا
خۆم شارده‌وه، هه‌ولم دا که‌س نه‌مبینیت، لای چاری راستمه‌وه
بۆشاییه‌کم ده‌ستنیشان کرد بۆ چاودیریکردنی هه‌رکه‌سیک
که‌ لیم نزیك بیه‌وه، هه‌روه‌ها بۆ بینینی ریگاکه‌ و ئاگاداربوون
له‌ حالی خۆم و ریستگه‌کانی گه‌یشتنمان. ده‌ستبه‌رداری
پریاسکه‌که‌ نه‌بووم که‌ ده‌فته‌ر و بیره‌وه‌رییه‌کانی مامۆستای
نیدا بوو، له‌ براکه‌م وه‌ر گرته‌وه، توند نووساندبووم به
سینگمه‌وه.

دوای که‌متر له‌ سه‌عاتیک گویم له‌ بانگ و غه‌لبه‌ی
شۆفیره‌کان بوو، له‌ کونه‌که‌وه‌ چاوم لی بوو هه‌موو که‌وتنه
خویان، هه‌رکه‌سه‌ و ماشینی خۆی خسته‌کار. لایته‌کانیان
هه‌لکرد و به‌دوای یه‌کدا که‌وتنه‌ ئاژووتن، هه‌ریه‌که‌ به
مه‌ردایه‌کی گونجاو له‌ یه‌که‌وه‌ دوور بوون.

کامیۆنه‌که‌ی ئیمه‌ له‌دوای هه‌موویانه‌وه‌ بوو، هه‌ندیک
جاریش هینه‌ دوا ده‌که‌وت که‌ ده‌توت ته‌نیاپه‌. له‌وه‌وه
تیگه‌یستم ماشینیکی کونه‌ و خیراییه‌که‌ی زۆر نییه‌،
باره‌که‌شی قورسه‌، بۆیه‌ نه‌یده‌توانی له‌ خیراییدا شان له
شانی کامیۆنه‌کانی تر بدات. نه‌متوانی بخرۆم و ته‌نانه‌ت
چاویکیش گه‌رم بکه‌م بۆ پشوودان. بیدار بووم و دواهه‌مین
چرکه‌ساتی خۆم له‌سه‌ر خاکی نیشتمان به‌سه‌ر ده‌برد، نه‌و
چرکه‌ساتانه‌ی که‌ چیتراگه‌رینه‌وه‌، نه‌وه‌ بوو دوای که‌متر له
دوو سه‌عات له‌ سنوور په‌رینه‌وه‌ و چووینه‌ ولاتیکی تر (که‌
نامه‌وێت ناری بینم)، ئیتر ده‌بوو به‌ هه‌موو شتیکی قاییل بم،
نه‌وه‌ی ده‌بینم و به‌سه‌رم دیت و دیته‌ ریم.

له‌ سه‌ره‌تای ریگاکه‌دا به‌ته‌نیشته‌ گۆرستانی ماشین

و تانکه سووتاو هکاندا رویشتین، که وهک بنیادهم و دار و درهخت ریگا که یان په‌رژین کردبوو، به‌و دیمه‌نه نه‌هریمه‌نییه خواحافیزیان لی ده‌کردین. هیچم نه‌بینی نیشانه‌ی ژیان‌ی جاران بیت... هه‌موو شتیک نه‌وی و داروو‌خاو بوو... هه‌موو شتیک هیمای ویرانه و له‌بیرکردن بوو.

له‌نیوه‌ی نه‌و ریگا دریژه‌دا کامیونه‌که تا کوته‌نیا بوو، لای راست و چه‌پمانه‌وه هیچمان نه‌ده‌بینی جگه له‌سه‌راب و نه‌و گهرد و خوله‌ی به‌سه‌رماندا ده‌باری. تا چاو بر ده‌کات هیچ شتیکم نه‌بینی، نه‌بنیادهم... نه‌گیانه‌وه‌ریکی ویل... نه‌شتیک که هیمای ژیان بیت... نه‌دار و سه‌وزاییه‌ک. هیچم نه‌بینی جگه له‌که‌لوپه‌لی ئاسنینی سووتاو و رزیو، هه‌ندیکیان تازه بوون و هه‌ندیکیش باره‌لگر و توپهاویژ و تانک، که دیار بوو چه‌ند ده‌یه‌یه‌ک بوو نه‌وه شوینیان بوو. نه‌و بیابانه ره‌نگیکی چلکن و بونی باروودی گرتبوو. نه‌و تابلویه‌ی که په‌روه‌رین نه‌ر چرکه‌ساته‌ی بیابانی پی نه‌خشاندبوو، هیچی تری نه‌ده‌ویست جگه له‌ره‌نگی لم، ره‌نگی بیابان، ره‌نگی برژاوی خور، ره‌نگی سووتینه‌ری نه‌بوون.

له‌به‌رامبه‌ر نه‌وه‌شدا هیچ بواریکم نه‌بوو جگه له‌سه‌یرکردنی ریگا که تا ده‌هات زیاتر به‌ره‌و دواوه ده‌رویشت، هیچ هیوایه‌ک نه‌بوو بو کیرانه‌وه‌ی... هه‌ناسه‌سارد، شه‌کات، بیده‌سه‌لات، پیلانگیر و کوشنده، هه‌موو نه‌مانه له‌مندا هه‌بوون و به‌سه‌رمدا جیبه‌جی ده‌بوون، نه‌واته له‌هه‌موو که‌سیکا هه‌ن، له‌بوونه‌وه‌ریکی ساده‌وه بووین به‌بنیاده‌می درنده و قیزه‌ون، به‌چاوی خومان خوین و کاولکاری ده‌بینین و باکمان نییه، په‌روشی مهرگ و کوشتارین، وهک

بلی ئه وه حه‌قیقه‌تی هه‌موو شتیک بیت... "راکه، دهی راکه..."
براکه‌م وای پی وتم، به‌لام بیرم چوو لینی بیرسم، "برا گیان
ئه‌ی چون له‌ده‌ست ئه‌و یاده‌وه‌رییانه راکه‌ین که له ناخماندا
ره‌گیان داکو تاوه؟"

که‌رد و خۆلی کامیۆنه‌که ون ده‌بیت و بریسکه و سپیایی
ریگا و کاو لکارییه‌کانی ئه‌و ناوه داده‌پوشیت. دیمه‌نه‌که به
ره‌نگیکی چلکن ره‌نگریژ ده‌کات، له درزه‌که‌ی به‌رده‌مه‌وه،
له‌نیو کامیۆنه‌که‌وه چاوم لی بوو ورده‌ورده گه‌یشتینه
کو‌تاییی ریگا‌که و ئه‌و هیله خه‌یالییه‌مان بری که ناوی لی
نرابوو سنوور! هیواش هیواش هه‌موو شتیک له به‌رچاوم
ون ده‌بوو، هه‌رچی له چوارده‌ورم بوو ره‌نگی خۆلی ده‌گرت،
خۆلی یه‌که‌مین دروستبوونمان.

هه‌موو شتیک به‌رده‌مم بوو به‌ تابلویه‌کی تاریک - هیچ
چاریکم نه‌بوو - ته‌نها یه‌ک ره‌نگ بز گشت شتیک، ره‌نگی
حه‌قیقه‌ته تاله‌که.

کۆتاییی یادداشتهکان

ئەمڕۆ لە کولبەكەى خۆمدا، ئەو گۆرەى جارنم ئەمبارە
و توانای جوولەى زیاترم نییە جگە لەو چەند مەترەى
پەناگەكەم.

دنیای من لەم چەند مەترە زیاتر نییە، هەرچەندە بێر
و خەيالم زۆر دوورترن لەم بستۆكەى ئىستا تێیدام. بە
جەستە لێرەم، بەلام هێشتا رۆحى وىلم لەوێیە، لە ئاسمانى
عیراق و كەنارى دىجە.

چركە و رۆژەكانى تەمەن دەژمێرم، چاو لە رینگام، بەلكو
لە شۆینىكى ناديارهوه وه رېینىك بێتە بەر گویم و هەوالىكى
ئەو سەرزەمینەم بۆ بێنىت كە جیم هێشت. هێچم ناوینت
جگە لە هەوالىكى خوشى كەسەكانم كە لەوئ دەژین. هەموو
ئەو بنیادەم و دار و دەرخت و گیانەوهر و داروبەردەى كە
ناسیومە و ئەمناسیوه. بیهیوا بووم لە سۆراخى كەسوكار،
چونكە هەموویانم لەدەست دا، براكانیشم چارەنووسیان

نادیارە!

بەلام هیچ ھەوالیک نایەتە بەرگویم کە تامەزرۆم بۆی.
 تاکە ھەوال کە پێم دەگات یان ھەندیک جار رۆژنامە یەکم
 دەست دەکەویت و دەیخوینمەو، ھەوالیکی دلیاکەرەووی
 ولاتەکەمی تیدا نییە. لە راستیدا ھەوالیکی خوش نابیستم،
 جگە لە مەرگ و کۆشتار و خوین و دەربەدەری کە ولاتی
 تەنیو. تا دیت باری گیانم گرانتر دەبیت، ھەر رۆژە رستیک
 ھەوالی مەرگی تازە دەبیستم، تەمی رەش ئاسمانی ولات
 دادەپۆشیت... تەنھا رەش و هیچی تر. رۆژەکان رەنگیکی
 تریان نییە جگە لە رەنگە تاریکەیی بالی بەسەر خۆمان و
 ئاسمانە رەنگینەکەماندا کیشاوە.

رێرەوی رۆژەکانم بەو شیوەیە رینچکەیی گرتوو، هیچ
 شتیکی نوێ لەئارادا نییە. حالم ریک لە وشەکانی ئەو گۆرانییە
 دەچیت کە لە مامۆستاوە کویم لێ بوو و لەبەرم کردوو،
 کە دەلینت، "وێک گولیکی تینوو، چاوەرێی پەلەھەوریکم."
 منیش بەو پەری ئارامییەو چاوەرێی پەلەھەوریکم، سات
 لەدوای سات داری ھیروام و شکر دەبیت.

لەم رۆژانەیی دواییدا تەپەپەکی پی دەھاتە بەرگویم،
 کە بەئەسپایی لە کولبەکەم نزیک دەبوو. ھەتا من
 ھەلدەسامەو بۆ ئەووی بیناسمەو، ئەو بە خیرایی و
 بلیمەتییی سەیرەو لە چا و ون دەبوو. بەیانیان دەمیینی
 کەسیک قوتوو یەک گوشتی کال یان نامادەکراو، یان ئیسقان
 یاخود قاچی خویناریی مریشکی بۆم فریداو. رۆژ نارۆژیک
 ئەم جوولەییە دووبارە دەبوو و ھەر دەرفەتی ناسینی
 خاوەنەکەیم بۆ نەرەخسا، ئیتر منیش وازم ھینا و چیتەر

خەمی ناسینیم نییہ.

بەلام بەو کۆتایی تەمەنەوہ خۆم بە قەرزاری ئەو میوانی
شەوانەییە دەزانم، نازایی ئەوہ کہ من هیشتا زیندووم و
بەرگی نەرەحتی و یادەوہرییە کوشندەکان دەگرم، بۆ
ئەوہی ئەم بیرەوہرییانە بنووسمەوہ و چاو بێرمە ئاسقو وەک
چۆن لە خۆرنشین دەروانم، بۆ ئەوہی لە بوونەوہرەکانی
پەروەرین و سروشتە کۆلنەدەرەکی رامینم.

و... ھەرۆھەا... چاوہریی فەنابوونی یەکجاری دەکەم،
چاوہریی ناماژەییەکی ئاسمانی دەکەم بۆ ئەوہی شوینپی
نازیزەکانم ھەلبگرم کہ پیش من رویشتن، ھەموویان:
سەلوقی باوکم و سابویسوی دایکم و ریتای دلدارم. جا
نازانم خوشکەکانم بەوان گەیشتون یان هیشتا لە شوینپی
دوورەدەست دەژین، ھەموو دوست و ھاوریکانم... بێگومان
مامۆستاکەشم کہ ھاوری و ھاودەم بوو.

وام دەزانی بە دوورکەوتنەوہ لە ولات ھەموو شتم بیر
دەچیتەوہ، بەلام ھیچ ساتیکی ھەستان و دانیشتم لیرە، لە
بیرکردنەوہ ناکەوم. ئەوہشم بیر دەکەویتەوہ کہ رۆژیک
بیستوومە و نەمزانیوہ مانای چییە، بەلام ئیستا تیدەگەم و اتا
چی: "ھەتا زیاتر لینی دوور بکەوینەوہ، زیاتر ولات دەناسین."
رۆژەکانی کۆتایی تەمەنم دەروون و ھەناسەسارد و
دلتنکم، دەترسم بمرم و دەفتەرەکانی مامۆستا لەناو بچن.
نامانجیکی ئەوتۆم لەم ژیانەدا نییە، جگە لە پاراستنی
بیرەوہرییەکانی مامۆستای ھاورییم. نامەوینت ئەم جیھانە
بەجی بەھلیم بەرلەوہی دەفتەرەکانی مامۆستا بە دەستیکی
ئەمین بسپیرم. تا دیت متمانەم بە میوانە تیژرەوہکەم زیاتر

دهبیت، بویه سه ره نجام گه یشتمه شه و باوهره ی که پیویسته
دهفته ره کان به و بسپیرم.

ئیسنا ته واو دانیا م که هموو ته من شه زموونیکه به رده وامه
و وهستانی بونیه، هیه له رتی ته منه وه دهرفه تی ژیانته
دهداتی و توش ستاییشیان ده که یته. هه شه مانای راسته قینه
به و ژیانته ده به خشیت، هرگیز ناتوانیت شه وه له بیر بکه یته،
ته نانه ته گه ر بچیته قولایی هه زاران مه تر و گرفتاری
جوره ما نه هامة تی بیته. هه رچی چه رمه ساری و رووداوی
ناموت به سه ردا دیت.. له داهاتوو شدا هه رچییه کت لی بیته،
ته وانه ورده کارییه کانی ژیانته تون، تو ناتوانیت له دهستی
چاره تووس هه لبیته!

نووسه‌ری نهم رۆمانه

- سالی ۱۹۶۸ له به‌غدا له‌دایک بووه.
- له سالی ۱۹۹۲ و له مه‌درید ده‌ژی.
- پسیپۆری له ئه‌دهب و زمانی ئیسپانییدا وه‌ر گرتووه، وانه‌بیژ و وه‌رگیتز و نووسه‌ره.
- دامه‌زینهر و به‌ریوه‌به‌ری گو‌فار و بلاو‌کراوه‌کانی الواح بووه له مه‌درید (۱۹۹۷ - ۲۰۰۴).
- له سالی ۲۰۰۶ به‌دواوه سه‌رپه‌رشتیاری بلاو‌کراوه‌کانی *alfafa* ئیسپانییه.
- به‌ریوه‌به‌ری سیمیناری مان‌کانه‌ی جیهانی ئه‌ده‌به، که له مه‌درید به‌ریوه ده‌چیت.
- خاوه‌نی چه‌ندین خه‌لاتی ئه‌ده‌بییه و به‌شداریی زۆریک له فیس‌تیقاله جیهانییه‌کانی کردوره له: کولۆمبیا و مه‌که‌دۆنیا و فه‌نزویلا و باشووری

ئەفەرىقا و تورکیا و ئیسپانیا و بەحرین و
رۆمانیا و بەلجیکا و چیلی و فەرەنسا و پیرۆ.
- زۆربەى تیکستەکانى وەر گیردراون بۆ
زمانەکانى: ئیسپانى، ئینگلیزی، فەرەنسى،
ئەلمانى، کوردی، تورکی، فارسى، کەتەلۆنى،
کالیسی، ئیتالى، مەکەدۆنى و سربى.

- چەندین کتیبى نۆرسیو و وەر گیراوه: ۱۰
کتیب بە زمانى عەرەبى، ۷ کتیب بە زمانى
ئیسپانى، ۱۹ کتیبى لە ئیسپانییەوه وەر گیراوه
بۆ عەرەبى، ۶ کتیبى لە عەرەبییەوه وەر گیراوه
بۆ ئیسپانى.

- ئەم رۆمانەى یارداشتهکانى سەکیکی عیراقى
وەر گیردراوه بۆ ئینگلیزی و ئیسپانى و فارسى.

هه موومان سه گين، سه گيكي بيئه مهك، سه گيك
كه رۆژ تا ئيواره راده كهين و خاوه نه كانيشمان
بييه زه بييانه ده مانكوژن.

زۆر بهي زۆري ئه و چيرو كانه ي مروف
دهيانگير يته وه له زمانى مروقه وه يه؛ ئه م رومانه
له زمانى سه گيكه وه يه، سه گيك هه موو
بيره وه رى و نه هامه تى و شه ر و ئاژاوه كانى
ولات ده گير يته وه. ئيمه هه رگيز هه ست به ئازارى
گيانله به رانى تر ناكه ين. با ئه م جاره له چاويكى
تره وه و له روانين و ديديكى ديكه وه
سه رگوزه شته ي ولاته كه مان ببينين.

٤٠٠٠ دينار